Thi Ca Thánh Kinh

Thơ diễn ý

Gióp

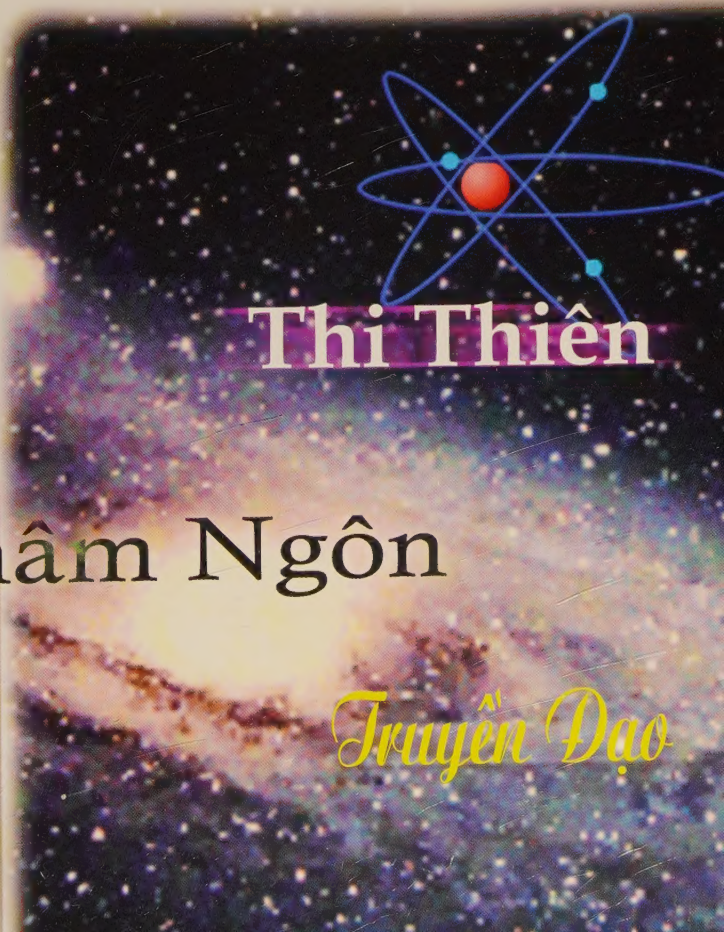

Thi Thiên

Châm Ngôn

Truyền Đạo

NHÃ CA

Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/bwb_S0-CEH-605

LỜI GIỚI THIỆU

Vào tháng 10 năm 1997, tôi nhận được bản thảo hai tập thơ diễn ý Thi Thiên và Châm Ngôn của ông Phan Như Ngọc (tức Phan Thiên Phúc) gửi tặng và xin cho ý kiến sửa chữa cụ thể. Tôi chưa quen biết ông nhưng hân hạnh được ông mang đến cho tôi tác phẩm đầu tay để xem và đọc.

Ông đã dành cho tôi một sự ngạc nhiên thích thú khi đọc thơ ông - dù là thơ diễn ý - thơ của một người trước kia chưa bao giờ làm thơ mà nay bước vào địa hạt thơ đạo với những bài thơ diễn ý rất điêu luyện, lưu loát theo thể lục bát và thơ mới của Việt Nam.

Qua năm 2001 tôi lại được ông tặng tiếp bản thảo thơ diễn ý các sách Gióp và Truyền Đạo. Ông cho biết đã dùng bản cũ Kinh Thánh Cựu Ước và Tân Ước, Thánh Kinh (Bản diễn ý), và bản Tiếng Anh NIV (New International Version) và RSV (Revised Standard Version) làm căn bản cho việc diễn dịch thơ. Điều này chứng tỏ ông thông thạo Anh Ngữ và văn chương Việt Nam. Việc làm của ông rất cẩn thận và kiên trì vì đã sửa chữa bản thảo nhiều lần.

Thơ diễn ý của ông là một công trình tốt đẹp của một con cái Chúa đã đặc biệt được ơn thiên phú để thực hiện.

Trước đây, Mục sư Phan Đình Liệu, Mục sư Nguyễn Hậu Nhương, Mục sư Lê Hoàng Phu có thơ diễn ý các sách Thi Thiên, Truyền Đạo, Nhã Ca. Hiện nay, ông Phan Như Ngọc được Chúa ban cho ân tứ để làm công tác này một cách chuyên biệt. Tôi ước mong ông sẽ tiếp tục diễn dịch bằng thơ các sách khác như Nhã Ca, Ca Thương và các bài ca của Môi-se, Đê-bô-ra, Đa-vít, Ma-ri, Xa-cha-ri v. v... để chúng ta thích thú đọc, ngâm nga, thưởng thức lời thơ diễn ý, vì như ông Nguyễn Sinh chủ bút nguyệt san Chân Trời Mới đã nhận xét rằng "Tâm hồn Người Việt có một chỗ dành riêng cho thơ. Cho họ nghe thơ, đọc thơ là đáp ứng một nhu cầu tinh thần".

Việc làm của ông Phan Như Ngọc do Chúa giao, giúp sức và ban phước (xem Lời Nói Đầu), nên tôi rất vui mừng giới thiệu các tác phẩm thơ diễn ý của ông đến với tất cả tôi con Chúa để khích lệ tác giả và dâng lên Chúa lời cảm tạ và lời thơ ca ngợi tôn vinh Ngài trong các buổi thờ phượng như dân Y-sơ-ra-en đã làm. A-men!

LINH CƯƠNG

LỜI NÓI ĐẦU

Vì được dịch từ lâu, nên bản Kinh Thánh cũ (Bản dịch truyền thống, 1925) có nhiều chỗ khó hiểu. Cảm tạ Chúa, tháng 6 năm 1994, đã ban cho dân tộc Việt Nam một ơn phước thật lớn: Bản Kinh Thánh Hiện Đại (cũng gọi là Bản Diễn Ý) đã ra đời. Trong bản này, Nhã Ca đã được chuyển thành thơ, nhưng Thi Thiên và Châm Ngôn vẫn chủ yếu được diễn ý dưới dạng văn xuôi. Tôi khao khát hai sách này sẽ được chuyển hết thành thơ để dễ nhớ, dễ đi vào lòng người Việt Nam hơn. Tôi cầu nguyện, trình bầy với Chúa nguyện vọng đó của mình rồi gọi điện cho Mục Sư Lê Hoàng Phu, mạo muội đề nghị làm sao cho toàn bộ hai sách này cũng được chuyển thành thơ như Nhã Ca. Không ngờ nguyện vọng của tôi cũng trùng với lòng mong muốn chưa thực hiện được của Mục Sư Phu. Tôi tiếp tục cầu nguyện hàng ngày cho việc này.

Một hôm, Chúa cho tôi khải tượng giữa ban ngày, lúc tôi còn rất tỉnh táo. Chúa phán:
"Vì thấy con có lòng, Ta giao trọng trách diễn ý thơ hai sách Thi Thiên và Châm Ngôn cho con và Mục Sư Phu. Con phải tìm mọi cách bàn với Mục Sư Phu hoàn thành bản thảo trong vòng một năm nữa".

Tôi sợ hãi thưa với Chúa:
"Lạy Chúa, Ngài đã đào tạo con thành một người nghiên cứu vật lý khô khan, nay lại giao cho con diễn ý thơ thánh thì con biết làm thế nào. Việc này đòi hỏi không những khả năng làm thơ mà còn phải có nhiều thì giờ nữa. Vì phải đi làm trọn thời gian, nên trong vòng một năm, con không đủ thì giờ để hoàn thành được nhiệm vụ lớn lao này, thưa Chúa! Tuy vậy con không dám từ nan, chỉ xin Chúa chỉ cho con biết phải làm như thế nào".

Tôi lại nghe có tiếng phán:
"Con hãy nghe đây, Ta muốn con làm bản thảo từ A đến Z. Mục Sư Phu sẽ duyệt lại, vì người đã lớn tuổi và còn nhiều trọng trách khác. Ta biết con rất bận, vì còn nhiều việc khác phải làm; nhưng hãy nhớ rằng Ta ở luôn bên con. Đừng lo! Ta là nguồn thông sáng, và con sẽ được nhận lãnh. Hãy dùng thời gian trên đường đi và về và những lúc có thể tranh thủ được. Cố gắng nghe con! Đây là nhiệm vụ, cũng là ơn phước và vinh dự thật lớn cho con".

Tôi sung sướng và lo lắng, nước mắt trào ra. Tôi hứa với Chúa: "Thưa Chúa, con sẽ xin hoàn thành đúng thời hạn, trong ơn phước đầy tràn của Ngài".

Hứa với Chúa như vậy rồi, tôi đâm lo, vì nhẩm tính sẽ phải chuyển thành thơ với tốc độ trung bình khoảng hai ngày một bài, gay go quá! Mấy đêm liền tôi lo lắng đến

mất ngủ. Kết quả là chẳng làm được bài nào cả. Chúa đã dạy tôi một bài học: Nếu chỉ dựa vào sức mình thì kết quả sẽ là số không. Tôi quỳ gối ăn năn, xin Chúa tha thứ và thêm sức cho. Tôi lại được nghe tiếng Chúa Giê-xu ngọt ngào trách móc: ***"Sao con kém Đức Tin như vậy? Hãy nhớ rằng Ta ở cùng con!"***

Được Chúa động viên, tiếp sức, tôi bắt đầu lao vào công việc. Tôi không chỉ làm thơ trên đường đi làm, mà còn làm ngay trong lúc giải lao ở sở. Khi về nhà, tôi tranh thủ tối đa thì giờ, bỏ hết mọi sự, cảm thấy diễn ý thơ cho Chúa là niềm vui và phước hạnh độc đáo được Ngài ban. Lúc nào trong túi tôi cũng có sẵn hai tờ thơ photocopy, một theo bản Kinh Thánh truyền thống, một theo bản hiện đại để đối chiếu những chỗ khó hiểu. Phương châm Chúa dạy tôi là phải cố gắng tối đa để diễn ý càng sát với bản chính càng tốt.

Tôi lao ngay vào Thi Thiên 119, một quả núi khổng lồ. Từ trước đến nay tôi chưa bao giờ làm thơ cả, thế mà bây giờ, nhờ Thần Khôn Sáng ở cùng, tôi luôn luôn có hứng thú đặc biệt và thơ cứ ra tuồn tuột. Mười ngày sau, với Đức Tin bằng hạt cải, tôi đã được Chúa bê hộ quả núi thử sức này đi chỗ khác: Thơ diễn ý Thi Thiên 119 đã hoàn thành. Tôi trở lại từ Thi Thiên 1. Cảm tạ Chúa thật nhiều!

Biết mình non kém, tôi thường trao đổi với Mục Sư Phu và luôn luôn nhận được những lời động viên đầy tình yêu thương. Nhờ vậy mà đúng 16 giờ ngày 2 tháng 3 năm 1995, khoảng sáu tháng sau khi Chúa cho tôi khải tượng ban ngày, chúng tôi đã hoàn thành diễn ý thơ toàn bộ 150 Thi Thiên. Tốc độ Chúa yêu cầu là 2 ngày một bài, Ngài đã ban ơn để chúng tôi hoàn thành bản thảo nhanh hơn, trung bình chỉ 1,2 ngày làm xong một bài.

Sau đó, tôi chuyển sang diễn ý thơ Châm Ngôn. Cũng với cách làm như trên, đến 18 giờ 33 phút ngày 17 tháng 5 năm 1995, câu cuối cùng của Châm Ngôn 31, Châm Ngôn cuối cùng, đã được chuyển thành thơ. Thật là một điều quá bất ngờ đối với tôi. Chúng tôi đã hoàn thành bản thảo thơ diễn ý cả Thi Thiên và Châm Ngôn (7534 câu, dài hơn gấp đôi Truyện Kiều) trong khoảng tám tháng, vượt 4 tháng so với mức thời gian Chúa giao. Ha-lê-lu-gia! cảm tạ Chúa vô cùng!

Ngồi trước tập bản thảo này, nước mắt tôi đầm đìa cảm tạ Chúa. Ngài đã dùng một kẻ dốt nát văn chương như tôi để cộng tác với Mục Sư Phu làm công việc của một nhà thơ. Nhớ lại thời cắp sách, tôi luôn luôn được khen về toán và vật lý, nhưng thường bị chê về môn văn. Tôi không sao hiểu được ý tưởng và cách dùng người của Chúa. Thật đúng như Ê-sai 55:8,9 đã chép:
Đức Giê-hô-va phán: ***ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các ngươi, đường lối các ngươi chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các ngươi, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các ngươi cũng bấy nhiêu.***

Con người nhỏ bé và vô nghĩa biết chừng nào! Không có Chúa ban ơn, ủng hộ, hướng dẫn, dìu dắt, sẽ chẳng ai làm được gì hết; và ngược lại, trong ơn thương xót của Ngài, thì việc khó mấy cũng xong, vì đó là Ngài làm chứ đâu phải ta làm.

Chúa Giê-xu dạy rằng: ***Ngoài Ta ra, các ngươi chẳng làm chi được****. Lời dạy đó đã ứng nghiệm vào chính công việc "ngược đời" mà Chúa đã giao cho tôi. Đó là bài học sâu sắc Chúa đã dạy tôi trong quá trình làm nhiệm vụ nặng nề tưởng như quá sức này.*

*Làm xong bản thảo, tôi cầu nguyện dâng thành quả này lên Chúa. Tôi thấy như có một bàn tay yêu thương đang âu yếm xoa đầu tôi. Rồi từ trong tâm linh sâu thẳm, tôi được nghe tiếng Ngài khen ngợi. Ai nói cho hết niềm vui sướng vô biên tràn ngập trong tôi lúc bấy giờ. Tôi khóc như một trẻ thơ không sao kìm lại được. Chúa ân cần dạy bảo: "****Công khó của con chẳng vô ích đâu, nhưng hãy tiếp tục xem lại và sửa chữa thêm, đừng nóng vội. Sau đó sẽ tiến hành diễn ý tiếp các sách Gióp và Truyền Đạo****"*

Tôi đã vâng lời Chúa và được Ngài ở cùng để hoàn thành nhiệm vụ. Tính đến tháng 8 năm 2002, tôi đã hoàn thành sửa chữa Thi Thiên và Châm Ngôn được mười lăm lần, còn Gióp và Truyền Đạo được chín lần (tổng cộng hơn một vạn câu thơ).

Khi thực hiện cuốn sách này, chúng tôi chủ yếu dựa vào bản dịch truyền thống (BTT, 1925) của Hội Thánh Tin Lành Việt Nam; và có tham khảo ba bản dịch khác:

NIV: New International Version (Thompson Chain Reference Edition, 1989)
RSV: Revised Standard Version, 1980
BDY: Thánh Kinh, (Bản Diễn ý, 1994, IBS xuất bản, Văn Phẩm Nguồn Sống phát hành)

Phân công dịch như sau:
Mục sư Lê Hoàng Phu: Nhã Ca (đã in trong BDY, 1994)
Phan Như Ngọc: Gióp, Thi Thiên, Châm Ngôn và Truyền Đạo.

Ở một số chỗ, chúng tôi diễn đạt khác với bản truyền thống, chẳng hạn:
1/ Những chữ có tính chất mệnh lệnh như "Hỡi Chúa" "Chúa hãy...", cách xưng "tôi" với Chúa đã được sửa lại cho kính cẩn hơn.
2/ "Ngợi khen" Chúa đã được sửa thành "ngợi tôn" hoặc "ngợi ca", vì trong Tiếng Việt con không khen Cha bao giờ.
3/ Các chữ "Đức Giê-hô-va" đều được sửa lại thành "Đức Chúa Trời", hoặc "Thiên Chúa", hoặc "Chúa Hằng Hữu", hoặc "Chúa"... tuỳ theo vần điệu của câu thơ. Vài lý do cho việc sửa chữa này như sau:

- *Trong Tân Ước, ngay cả Chúa Giê xu cũng không dùng danh xưng Đức Giê-hô-va (chẳng hạn Mác 15:34).*
- *Khi thờ phượng hoặc cầu nguyện, chính người Do Thái cũng không bao giờ gọi tên Đức Chúa Trời là Giê-hô-va, mà chỉ gọi là Chúa.*

- *Tiếng Hê-bơ-rơ cổ không có nguyên âm. Tên Chúa được viết là JHWH, không ai biết chính xác là Giê-hô-va hay Gia-vê cả.*
- *Trong vài chục năm nay, nhiều bản Kinh Thánh Tiếng Anh, Pháp, Đức đều không dùng danh xưng Giê-hô-va nữa (Ví dụ bản NIV và RSV).*

4/ Các chữ "Thượng Đế" cũng được sửa lại, vì trong dân gian hay dùng chữ "Ngọc Hoàng Thượng Đế", thậm chí họ quảng cáo: "Khách hàng là Thượng Đế".
5/ Chữ "kiếp" cũng bị loại, vì theo Kinh Thánh chỉ có "đời" không có "kiếp".

Chúa đã dùng Mục Sư Lê Hoàng Phu, Mục Sư Nguyễn Văn Huệ, Giáo Sư Nguyễn Ánh Tuyết ở Viện Thần Học Việt Nam (California), cháu Phan Thanh Giang (học sinh lớp 11), để làm cho cuốn sách này được ra đời. Cảm tạ Chúa thật nhiều, và xin chân thành cảm ơn quý vị.

Nhân dịp này, chúng tôi cũng xin cảm ơn tất cả các quý vị đã từng đóng góp những ý kiến quý báu để sửa chữa bản thảo. Nếu cuốn sách nhỏ này có thể giúp cho quý vị, dù chỉ một chút thôi, dễ hiểu hơn và dễ nhớ hơn năm sách thi văn trong Kinh Thánh, thì đó cũng đã là một ơn phước và phần thưởng thật lớn của Chúa đối với chúng tôi rồi. Sai sót chắc chắn vẫn còn nhiều. Chúng tôi mong sẽ nhận được những ý kiến phê bình và sửa chữa cụ thể của quý vị. Xin chân thành cảm ơn! Thư từ xin gửi về:

~~**pnngoc@gmx.net**~~ ngocpn@gmx.net

hoặc về:
Viện Thần Học Việt Nam
13392 Taft Str.
Garden Grove, CA 92843, USA
(Góp ý với "Thi Ca Thánh Kinh")

Với hết lòng thành kính, chúng con xin dâng tác phẩm này lên Chúa. Cầu xin Cha từ ái sử dụng cuốn sách này để góp phần nhỏ bé vào việc truyền bá Đạo Chúa và tôn ngợi Ba Ngôi Đức Chúa Trời yêu kính! Amen!

Mục Sư Tiến Sĩ Lê Hoàng Phu
Một đứa con của Chúa: Phan Như Ngọc

MỤC LỤC

	Trang
Lời Giới Thiệu	1
Lời Nói Đầu	2
Mục lục	6
Viết tắt	6
Gióp	7
Thi Thiên	40
Châm Ngôn	123
Truyền Đạo	156
Nhã Ca	166

Những chữ viết tắt

BDY:	Thánh Kinh (Bản Diễn ý)
NIV:	New International Version (Thompson Chain Reference Edition 1989)
RSV:	Revised Standard Version, 1980
BTT:	Bản Truyền Thống (Hội Thánh Tin Lành Việt Nam, 1925)
Nt:	Nguyên tác
Ctd:	Có thể dịch

GIÓP

Gióp đau đớn nhưng kiên nhẫn chịu đựng

1 1 Xứ Út-xơ có một người tên Gióp,
Kính sợ Chúa Trời quả thật khó so,
Điều thiện chăm làm, việc ác tránh xa,
Tính ngay thẳng và mọi bề trọn vẹn.
2 Nối dõi tông đường bẩy trai khỏe mạnh,
Giúp việc nhà, ba gái đảm Chúa ban.
3 Bẩy ngàn chiên, lạc đà nữa, ba ngàn,
Lại có đến năm trăm con lừa cái,
Năm trăm đôi bò, nhiều tôi trai tớ gái,
Ông thật là người giàu nhất Đông Phương.

4 Các con trai thường tiệc yến luân phiên,
Chị em gái cũng mời luôn đến dự.
5 Gióp giúp các con dọn mình, dâng lễ,
Sau mỗi lần bầy yến tiệc vui chơi;
Vì sợ các con phạm tội với Ngài,
Khi tiệc rượu đang ở hồi cao điểm.

6 Một ngày kia, các con Ngài trình diện,
Có mặt hôm nay cả quỷ tướng Sa-tan.
7 Ngài hỏi y: "Ở đâu đến?", thưa rằng:
Con chơi dạo dưới trần gian đây đó.
8 Chúa lại phán: "Ta có người tôi tớ,
Là Gióp nhân từ, việc ác tránh xa,
Kính Chúa thẳng ngay trọn vẹn ai so,
Ngươi có thấy Gióp của Ta ở đó?"
9 Sa-tan thưa: "Gióp kính sợ Ngài chẳng lạ,
Mọi việc y làm đều có lý do,
10 Chúa dựng hàng rào từ phía chở che,
Để tài sản, gia đình y trọn vẹn.
Lại ban cho y cuộc đời thịnh vượng,
Của cải thêm nhiều, sung sướng giàu sang
11 Xin thử một lần, tay Chúa giơ lên,
Phá tài sản y đã từng có được,
Ắt y sẽ nổi khùng ngay lập tức,
Phỉ báng Chúa Trời trước mặt cho coi."
12 Chúa phán với Sa-tan: "Mọi thứ của người,
Ta giao phó trong tay ngươi xử lý,
Nhưng mạng sống chớ đụng tay vào đấy".
Sa-tan nghe rồi phấn khởi cáo lui.

13-15 Một ngày kia, đông đủ cả mười người,
Đến dự tiệc chung vui cùng anh cả.
Gióp đang ở nhà, lòng tràn vui thỏa
Thì có người mang tin dữ đến nơi:
"Bò đang cầy, lừa ăn uống thảnh thơi,
Thì bất chợt dân Sê-ba xông tới,
Chém giết dã man, cướp đi hết thảy,
Tôi tớ ngài chỉ còn lại mình con"

16 Anh chưa dứt lời, miệng vẫn còn run,
Thì lại đến người đưa tin phương khác,
"Lửa Đức Chúa Trời giáng vào thiêu đốt,
Đàn chiên bò, tôi tớ chết sạch trơn,
Chỉ một người còn lại, đó là con,
Chạy cấp tốc về báo tin ông chủ".

17 Anh đương nói thì một người khác nữa
Chạy đến báo tin mất của thiệt người:
"Quân Canh-đê, ba đạo, thế ngời ngời
Xông thẳng tới và ra tay đánh phá,
Cướp hết lạc đà, chém đâm tôi tớ,
Chỉ mình con sống sót chạy đưa tin".

18 Anh chưa xong, kẻ khác cướp lời liền,
"Thưa ông chủ, tin vô cùng đau đớn:
Các cô cậu đang ở nhà cậu trưởng,
Yến tiệc linh đình, ăn uống thật vui,
19 Thì bỗng đâu từ sa mạc xa xôi,
Cơn bão đến làm sập nhà chết hết.

Chỉ một mình con, Chúa cho sống sót,
Chạy về đây báo tin dữ đau lòng.

20 Gióp xé áo, cạo đầu, đau khổ nào hơn,
Rồi sấp mặt, ông lạy thờ Thiên Chúa:
21 Con trần truồng khi ra từ lòng mẹ,
Nay trở về tay trắng nhẹ thênh thênh.
Chúa ban cho, lấy lại, chuyện thường tình,
Danh Thiên Chúa đáng ngợi tôn muôn thuở".

22 Gióp đau đớn, nhưng gặp khi bão tố,
Chẳng phạm tội chi, không báng bổ Chúa Trời.

Gióp bị hành hạ bằng ung độc, các bạn đến thăm

2 1 Lại một hôm, các con Ngài trình diện,
Có mặt hôm nay cả quỷ tướng Sa-tan.
2 Ngài hỏi y: "Ở đâu đến?", thưa rằng:
"Con chơi dạo dưới trần gian đây đó".
3 Chúa lại phán: "Ta có người tôi tớ,
Là Gióp nhân từ, việc ác tránh xa,
Kính Chúa thẳng ngay trọn vẹn ai so,
Dù mất của và các con vô cớ,
Vẫn bền vững Đức Tin không lay đổ,
Kính sợ Ngài, Danh Thiên Chúa ngợi ca.
Ngươi đi khắp cùng Trái Đất la cà,
Vậy có thấy Gióp của Ta ở đó?
4 Sa-tan đáp: "Da đền da, thưa Chúa,
Của cải cho đi đổi mạng sống, lẽ thường,
5 Nếu lần này Chúa đánh thẳng thịt xương,
Ắt y sẽ phỉ báng luôn trước mặt".
6 Chúa phán rằng: "Ngươi được quyền đánh phạt,
Nhưng phải giữ gìn mạng Gióp của Ta".

7 Hí hửng Sa-tan cáo biệt lui ra,
Hành hạ Gióp bệnh ngoài da hiểm độc,
Từ đầu đến chân mọc đầy ung nhọt,
Đau ngứa ngày đêm, gãi toạc thịt da,
8 Cạo bằng mảnh sành cũng chẳng ăn thua,
Máu mủ thối, ngồi trong tro để thấm.
9 Thể xác dầy vò, tinh thần đau đớn:
Vợ ông rủa nguyền, chẳng chút tiếc thương:
"Đến thế rồi, vẫn kính Chúa sắt son?
Phỉ báng Chúa, rồi chết luôn cho rảnh!"
10 Gióp vẫn trả lời đàng hoàng, bình tĩnh:
"Bà thật dại ngu, dám phạm đến Ngài,
Ơn phước Chúa cho lãnh đủ cả rồi,
Nay tai họa tay Ngài sao chẳng nhận?"
Và như thế trong đớn đau cay đắng,
Gióp không cho môi miệng phạm tội chi.

11 Ba bạn thân ông đều ở khá xa,
Là Binh đát, người Su-a, thứ nhất,
Ê-li-pha, người Thê-man, ngay thật,
Tại Na-a-ma, một người nữa: Sô-pha.
Khi biết tin về tai nạn xẩy ra,
Họ cùng hẹn, đến nhà an ủi Gióp.
12 Không nhận ra ông, họ liền bật khóc,
Xé áo tả tơi, hất bụi lên đầu.
13 Bẩy đêm ngày, họ ngồi đất bên nhau,
Gióp đau quá, họ một câu chẳng nói.

Gióp rủa sả ngày sinh mình

3 1,2 Sau những ngày quá đớn đau nhức nhối,
Gióp tự giận mình, rủa sả ngày sinh:
3 Đêm tôi thụ thai, hãy tiêu mất, diệt vong,
Ngày tôi đẻ, cầu mong đừng tồn tại.
4 Không ánh sáng, để nó thành tăm tối,
Nguyện Chúa chí cao không kể tới nữa chi!
5 Bóng chết đổ lên, tăm tối tứ bề,
Cả nhật thực, mây đen che, khủng khiếp.
6 Nguyện tối tăm và mây mù vây chặt,
Để nó không tên trong danh sách tháng ngày.
7 Đêm ấy chẳng ai thai dựng nên người,
Và vắng bặt những tiếng cười hạnh phúc.
8 Lê-vi-a-than, xin ai đánh thức,
Để nuốt Mặt Trời, cho ngày ấy tối đen.

Đáng rủa thay cái sinh nhật vô duyên!
Tôi chỉ thấy những bóng hình hắc ám.
9 Nguyện hôm ấy chiều tà không ánh sáng,
Không thấy rạng đông, nó vô vọng mong hoài.
10 Vì đêm này, tôi đã phải hoài thai,
Bao đau đớn cuộc đời xem thấy cả.

11 Sao tôi không chết, khi còn trong bụng mẹ,
Không tắt hơi ngay từ thuở lọt lòng?
12 Sao mẹ ôm con trong ánh mắt yêu thương,
Cho con bú, nâng niu con trìu mến?
13 Nếu không thế, giờ này con yên tĩnh,
Được nghỉ ngơi và an giấc ngàn thu,
14 Như các vua và mưu sĩ tài ba,
Xây lăng tẩm thật nguy nga tráng lệ.
15 Hay như các quan, bạc vàng vô kể,
Thật giàu sang và quyền quý ở đời.
16 Hoặc con chỉ như thai sẩy mà thôi,
Không tồn tại, ánh Mặt Trời chẳng thấy.
17 Ở đó không còn ác gian phá quấy,
Người yếu đau được an nghỉ thỏa vui,
18 Cuộc sống bình yên cho kẻ tù đày,
Không tiếng quát của bọn người áp bức.
19 Giàu có sang hèn đều như nhau hết,
Nô lệ chẳng còn, được phóng thích, tự do.

20 ánh sáng ban cho kẻ hoạn nạn làm chi,
Khi cuộc sống quá ê chề cay đắng?
21 Người như thế muốn chết đi chẳng đặng,
Chết được còn hơn cả đống bửu châu.
22 Với họ gì hơn tìm được nấm mồ,
Thật vui thỏa như mở cờ trong bụng.
23 Không biết số mình, vì Chúa Trời đã nắm,
Nhưng tại sao vẫn được sống trên đời?
24 Trước khi ăn, tôi than khóc nhiều rồi,
Bao nước mắt tuôn rơi như dòng thác.
25 Điều đáng sợ đang bủa vây xiết chặt,
Việc kinh hoàng vẫn rầm rập tấn công.
26 Chẳng đến với tôi cuộc sống thanh bình,
Chuyện rắc rối cứ liên minh ập tới.

Ê-li-pha trách Gióp

4 1,2 Ê-li-pha người Thê-man đáp lại
Nếu có người tranh luận, bạn thích không?
Hay chỉ gây thêm mâu thuẫn mất lòng?
Nhưng ai giữ được mình không nói thật?
3 Bạn đã dạy nhiều người nên hiểu biết,
Thêm sức cho người yếu mệt mạnh hơn,
4 Lời bạn nâng người xiêu ngã đứng lên,
Những đầu gối yếu mềm nên vững chãi.
5 Nhưng bây giờ khi tai ương ập tới,
Bạn lại cuống cuồng, bối rối ruột gan.
6 Chỗ dựa nào hơn kính Chúa được chăng?
Sống trọn vẹn là hư không, vô vọng?
7 Suy nghĩ lại xem, chẳng hề có chuyện
Vô tội thẳng ngay chết mất hư vong.
8 Tôi thấy hễ ai đem gian ác cấy trồng,
Gieo điều quấy sẽ khổ công gặt lại.
9 Hơi thở Chúa làm chúng bay như thổi,
Cơn giận Ngài đưa chúng tới diệt vong.
10 Sư tử cũng phải thôi, bặt tiếng thét gầm,
Và nanh vuốt sư tử con đã gẫy.
11 Thiếu mồi ăn, sư tử tơ chết rụi,
Sư tử con chạy tản mác lang thang.

12 Tai tôi vẳng nghe những tiếng thì thầm,
Lời bí mật dội tận cùng tâm tưởng.
13 Rồi một đêm tôi được ban khải tượng,
Lúc mọi người đang đẹp mộng say mơ.
14 Xương tôi run lên, nỗi kinh khủng bất ngờ
Xông thẳng tới và tứ bề vây chặt.
15 Một thiên sứ đi ngang qua trước mặt,
Lông tóc tôi dựng ngược, nổi da gà.
16 Thiên sứ đứng kia, tôi nhận chẳng ra,
Bóng mờ ảo rót vào tai khe khẽ:
17 Liệu loài người công chính hơn Thiên Chúa?
Trong sạch hơn Đấng Tạo Hóa của mình?
18 Tôi tớ Ngài cũng chẳng được Chúa tin,
Các thiên sứ ai cuồng điên Chúa quở.
19 Huống chi loài người, bụi đất thôi, vô nghĩa,

Bị đạp chà như cái kiến con sâu;
20 Đời người ngắn như từ sáng đến chiều,
Rồi hư nát và chìm vào quên lãng.
21 Dây định mệnh mỗi người đều đứt đoạn,
Lúc chết rồi, khôn dại thế mà thôi!

Ê-li-pha nói tiếp

5 1 Hãy kêu lên, xem có tiếng đáp lời?
Bạn trở lại cùng ai trong các thánh?
2 Nỗi sầu khổ giết hại người ngu xuẩn,
Lòng ganh ghen lại giết kẻ đơn sơ.
3 Tôi thấy kẻ ngu đâm rễ mọc ra,
Nhưng nhà nó bị bất ngờ rủa sả.
4 Con cái nó chẳng có nơi an nghỉ,
Bên cổng thành không ai cứu, tiêu vong,
5 Dù giữa bụi gai, giấu của cải mùa màng,
Người nghèo đói vẫn nấp rình chiếm đoạt.
6 Các tai ương không đến từ bụi cát,
Hoạn nạn chẳng do từ đất nẩy lên.
7 Loài người sinh ra để khốn khổ triền miên,
Như tia chớp lóe lên, không gì khác.
8 Nhưng Thiên Chúa, tôi tìm cầu duy nhất,
Cuộc sống đời nay phó mặc cho Ngài.
9 Việc Chúa làm thật vĩ đại quá thôi,
Ôi kỳ diệu, không thể ai đếm được.
10 Ngài ban mưa tưới khắp tràn mặt đất,
Cho ruộng đồng tươi tốt, ngát màu xanh.
11 Kẻ thấp hèn, Ngài dìu dắt, nâng lên,
Ban ơn phước, cứu giúp người buồn khổ.
12 Mưu kế ác gian, Ngài làm bại đổ,
Kế hoạch âm mưu tan vỡ khói mây.
13 Người khôn ngoan xảo quyệt Chúa bắt ngay,
Mưu kẻ ác Ngài khóa tay, thất bại.
14 Giữa ban ngày mà đất trời tăm tối,
Lúc đang trưa phải quờ quạng như đêm.
15 Cứu người nghèo khỏi gươm miệng ác gian,
Và thoát được bàn tay quân cường bạo.
16 Vậy người nghèo đã có nơi ẩn náu,
Còn ác gian phải ngậm miệng, tịt mồm.
17 Ai được Chúa Trời quở trách, đừng quên:
Ơn phước đó, chớ coi thường sửa phạt.
18 Vì Ngài đánh làm chúng ta thương tích,
Thì chính tay lại bó rịt chữa lành.
19 Hoạn nạn sáu lần Chúa cứu hết luôn,
Lần thứ bẩy, tai ương không đụng đến.
20 Cứu khỏi tử thần trong ngày đói kém,
Lúc chiến tranh, giặc giã, thoát gươm đao.
21 Vạ miệng khỏi lo, đã có chỗ ẩn vào,
Cũng chẳng sợ tai họa nào xẩy đến.
22 Bạn sẽ cười, dù tan hoang đói kém,
Không sợ chi các thú dữ đất này.
23 Với đá ruộng đồng, đã kết ước xong xuôi,
Thì dã thú cũng nể vì hòa thuận
24 Bạn thấy trại mình hòa bình yên ấm,
Bầy chiên bò chẳng thất thiệt một con,
25 Dòng dõi mình cứ tăng mãi, nhiều hơn,
Đàn cháu chắt đông thêm như cỏ nấm.
26 Như bó lúa gặt kịp thời đúng hạn,
Tuổi thọ cao khi bạn bước vào mồ.
27 Chúng tôi đã xem xét kỹ, thăm dò,
Thật quả vậy, xin lắng nghe điều lợi.

Gióp đáp lại Ê-li-pha

6 1,2 Gióp đáp lại: nỗi buồn tôi vời vợi,
Tai họa đau thương không cân nổi bạn ơi;
3 Lúc này đây nặng hơn cát biển khơi,
Chính vì thế, tôi bật lời chẳng nghĩ.
4 Tên Đấng toàn năng nhắm tôi đích thị,
Tâm hồn tôi nọc độc uống no nê.
Chúa cho tai ương khủng khiếp tứ bề,
Dàn trận đánh, tôi ê chề đau đớn.

5 Lừa rừng nào kêu, khi cỏ non mơn mởn?
Lương thực đủ đầy, bò rống làm chi?
6 Lòng trắng trứng kia chẳng có vị gì,
Thức ăn nhạt, ai không thêm chút muối?
7 Những vật gì linh hồn tôi từ chối
Trở thành thức ăn kinh tởm cho tôi.

8 Ước mong sao lời cầu khẩn Chúa Trời,
Và nguyện vọng của tôi Ngài ban hết.
9 Ước mong sao Chúa cho tôi được chết,
Ngài đẹp lòng khi trừ diệt đời tôi.
10 Trong đớn đau về thể xác đây vơi,
Tôi vẫn có một niềm vui an ủi
Rằng không để cho miệng mình phạm tội,
Lời Đấng Toàn Năng không từ chối bỏ qua.

11 Nhưng sức tôi chịu được đến bao giờ?
Cứ nín nhịn, dù tương lai vô định?
12 Thân thể tôi đâu lấy đồng ví sánh?
Sức lực tôi chẳng đem đá để so.
13 Bí tước khôn ngoan, không ai cứu bây giờ,
Tôi đang sống đời phong ba như thế!
14 Kẻ sắp ngã cần bạn bè nâng đỡ,
Kẻo không còn kính sợ Đấng Toàn Năng.
15 Tôi bị anh em lừa gạt đủ đường,
Như khe suối nước cạn khô trơ đáy.
16 Vì băng phủ, suối đục ngầu chẳng thấy,
Lại ẩn tàng cả tuyết giá bên trong.
17 Hết giá băng, nó khô cạn trơ lòng,
Lúc nắng nóng, suối không còn đó nữa.
18 Khách bỏ đi, vì không tìm thấy nó,
Sa mạc tiến vào, thiếu nước quá, diệt vong.
19 Khách ở Thê-ma tìm nước để dùng,
Cả lữ khách Sê-ba cùng trông cậy.
20 Nhưng khi đến khe, mới biết mình khờ dại,
Nước chẳng thấy đâu, trơ đáy cạn khô.
21 Các bạn cũng như khe nước hững hờ,
Thấy tôi bệnh, bèn khiếp kinh run sợ.
22 Tôi đâu nói: xin anh em viện trợ,
San cho tôi ít tiền của chi dùng,
23 Hay cầu xin hãy giải cứu tôi cùng,
Chuộc ra khỏi bọn địch quân áp bức.
24 Chỉ xin dạy tôi, chỗ nào lầm lạc?
Tôi sẽ lắng nghe lời chân thật tâm tình.
25 Trách móc làm chi, chẳng ích gì hơn,
Sức mạnh lớn là lời bàn thẳng thắn.
26 Khi nao lòng, lời người như gió thoảng,
Trách làm chi cho mệt sức uổng công.
27 Trẻ mồ côi các bạn đã giam cầm,
Với bạn hữu lại đào hầm gài bẫy.
28 Vậy nếu muốn, xin nhìn tôi tin cậy,
Tôi dám đâu nói dối trước bạn mình.
29 Xin xét xem, tôi công chính rõ ràng,
Vâng xét lại, đừng bất công như vậy.
30 Môi lưỡi tôi đã nói gì sai trái?
Điều ác miệng tôi không phân biệt được sao?

Giốp tiếp tục phàn nàn

7 1 Ở thế gian không tranh đấu, ai nào?
Ai chẳng sống một cuộc đời làm mướn?
2 Kẻ nô lệ, bóng đêm là ước muốn,
Người làm công trông đợi đến kỳ lương.
3 Tôi lãnh phần mình những tháng đau thương,
Lại thêm nữa, bao đêm trường khốn khổ.
4 Khi nằm ngủ tôi vật mình trăn trở,
Tới rạng đông không chợp mắt được chi.
Tự hỏi bao giờ đêm tối qua đi?
Chừng nào mới đến giờ ta thức dậy?
5 Thịt tôi đầy dòi, nóng như lửa cháy,
Da nứt ra, ôi mủ thối tởm kinh.
6 Như thoi đưa, đời thoăn thoắt trôi nhanh,
Tiêu đi hết cả chuỗi ngày vô vọng.
7 Như hơi thở, ôi đời tôi, mạng sống,
Mắt sẽ chẳng còn được thấy phước ơn.
8 Không ai thấy tôi ở cõi trần gian,
Chúa đoái đến, nhưng tôi còn đâu nữa.
9 Chẳng trở về, người đã vào Âm Phủ,
Như mây tan khói tỏa mãi mất đi.
10 Không trở về, người chết chẳng còn chi,
Cả đất nước lãng quên đi mãi mãi.

11 Chính vì vậy, tôi chẳng cầm miệng lại,
Đau khổ trong lòng phải nói hết ra,
Linh hồn tôi bao cay đắng trải qua,
Tôi sẽ nói, sẽ kêu ca cùng Chúa.
12 Phải chăng Ngài đặt tôi vào biển cả,
Như quái vật sao, bị kiềm tỏa bốn bên?

13 Tự nhủ lòng tôi: Chẳng có chi phiền,
Nhờ giường nệm, vơi nỗi niềm hoạn nạn.
14 Qua giấc mơ, Chúa làm tôi kinh hoảng,
Ngài ban cho một khải tượng hãi hùng,
15 Đến nỗi hồn tôi chết ngạt còn hơn
Là được sống trong thịt xương thân xác.
16 Tôi chẳng muốn sống những ngày chán ngắt,
Đời là hư không, nên xin được yên thân.
17 Loài người là chi mà Chúa quan tâm,
Và đặt nó vào mức tầm cao trọng?
18 Viếng thăm nó hàng ngày vào buổi sáng,
Thử thách y, như Ngài muốn mỗi khi?
19 Sao chẳng để yên, mặt Chúa quay đi,
Cứ bỏ mặc, cho đến khi con chết?
20 Ôi Thiên Chúa, Đấng chở che thánh khiết,
Con đã làm gì phạm nghịch Chúa ơi?
Như tấm bia, Chúa bắn nát con rồi,
Cả gánh nặng, đè lún vai gầy cổ.
21 Sao tội lỗi con Ngài không tha thứ,
Và xóa đi những gian ác đời con?
Lúc này đây, giữa bụi đất con nằm,
Chúa tìm kiếm, nhưng con còn đâu nữa.

Lời bàn của Binh-đát

8 1,2 Binh đát, người Su-a, nghe qua đã tỏ,
Bèn nói rằng: Bạn trách Chúa ích chi,
Gió bão miệng môi cứ xoáy vụt bay đi,
Bao lâu nữa mới hãm ghì nó lại?
3 Đấng Toàn Năng xử bất công như vậy?
Chẳng lẽ Chúa Trời thiên vị thế sao?
4 Tội lỗi gây bao hậu quả buồn đau,
Con cái bạn bị chính Ngài đoán phạt.
5 Nếu bạn biết cầu xin Ngài khẩn thiết,
Cẩn thận kiếm tìm Thiên Chúa Toàn Năng,
6 Nếu bạn sống đời ngay thẳng sạch trong,
Thì vì bạn, Chúa sẽ bừng tỉnh thức.
Nhờ công chính, bạn được ban hạnh phúc,
Và sống cuộc đời thịnh vượng dài lâu.
7 Dù chẳng ra chi, nhỏ mọn ban đầu,
Nhưng rốt cuộc, bạn trở thành cao trọng.
8 Hãy tìm hiểu những người xưa, dòng giống,
Kinh nghiệm lưu truyền các bậc tổ tiên.
9 Vì đời ta như chiếc bóng vô duyên,
Mới hiện hữu từ hôm qua, dốt nát;
10 Thì cha ông sẽ dạy lời tâm huyết,
Từ đáy lòng mình, nói hết, khuyên răn.

11 Không phải hồ ao, sậy mọc được chăng?
Lác lại mọc nơi khô cằn thiếu nước?
12 Lúc vẫn còn xanh, chưa hề bị chặt,
Đã héo khô trước các thứ cỏ cây.
13 Cũng thế, ai không kính sợ Chúa Trời,
Niềm hy vọng sẽ đời đời tắt ngấm.
14 Không chỗ chở che, thiếu nơi nấp ẩn,
Mọi niềm tin như mạng nhện đứt rời;
15 Chỉ lấy nhà mình nương dựa mà thôi,
Nhưng nhà yếu, chạm tay vào cũng sập.
16 Dưới Mặt Trời, cây xanh um tươi tốt,
Cành lá xum xuê, vườn ốc phủ che.
17 Rễ nó đâm lan tỏa khắp bốn bề,
Quấn lên cả đống ngổn ngang sỏi đá.
18 Nhưng nếu bị nhổ đi, đánh cho bật rễ,
Đất sẽ chối từ: chưa hề thấy hắn chi,
19 Và sẽ vui khi nó bị bật đi,
Rồi loài khác lại sinh ra thay thế.
20 Kẻ hung ác, Chúa Trời không giúp đỡ,
Trọn vẹn thiện lành, Ngài chẳng bỏ, ban ơn.
21 Chúa sẽ làm cho môi bạn reo mừng,
Và miệng bạn sẽ được cười vui thỏa.
22 Kẻ ghét bạn bị vây bằng xấu hổ,
Quân ác gian nhà trại đổ tiêu vong.

Gióp đáp lại Binh-đát

9 1,2 Khi Gióp nghe xong bèn đáp lại rằng
Đời là thế, tôi đã từng nhận biết,
Nhưng trước mặt Đức Chúa Trời thánh khiết,
Ai được coi là công chính thẳng ngay?
3 Nếu có ai muốn tranh luận với Ngài,

Ngàn câu hỏi không trả lời được một.
4 Chúa là toàn năng, toàn trí, siêu việt,
Ai chống lại Ngài, thắng cuộc mong chi.
5 Cơn giận Ngài làm núi đổ, dời đi,
Nhưng chúng nó vẫn không hề biết đến.
6 Ngài khiến đất phải lệch xiêu, rúng chuyển,
Các trụ nền đều dao động ngả nghiêng.
7 Mặt Trời chẳng mọc lên, khi lệnh Chúa truyền,
Muôn sao sáng, từng tên, Ngài đóng ấn.
8 Một mình Ngài, các tầng trời, trải rộng,
Và bước đi trên ngọn sóng biển khơi.
9 Sao Hùng, Sao Rua, Bắc Đẩu giữa trời,
Cùng Hoàng Đạo, chính tay Ngài tạo dựng.
10 Không thể hiểu việc lớn lao kinh khủng,
Phép lạ dấu kỳ nhiều lắm, ai hay?
11 Ngài đến gần, tôi chẳng biết mảy may,
Ngang trước mặt mà mắt tôi không thấy.
12 Khi Chúa tóm đi, ai ngăn Ngài lại?
Ai dám hỏi Ngài: "Sao vậy Chúa ơi?"

13 Cơn giận Chúa Trời còn đó chưa nguôi,
Phải quy phục, cả người phò Ra-háp.
14 Huống chi tôi, kẻ tầm thường, rơm rác,
Dám chất vấn Ngài, tranh luận đúng sai.
15 Dù tôi là người công chính đời nay,
Cũng chẳng dám đối cùng Ngài, tranh luận,
Mà chỉ cầu xin Chúa Trời Hằng Sống,
Đấng phán xét tôi, ban xuống ơn lành.
16 Dù Chúa nhậm lời như đã cầu xin,
Tôi vẫn thấy chẳng tin Ngài nghe hết.
17 Vì Ngài nghiền nát tôi, bằng đời bão táp,
Vô cớ gây bao thương tích cho tôi,
18 Không cho thời gian ngơi nghỉ xả hơi,
Nhưng hành hạ trong no đầy cay đắng.
19 Đức Chúa Trời: Đấng quyền năng tối thượng,
Ai dám cãi Ngài, tranh luận đúng sai.
20 Nếu tự nói rằng công chính là tôi,
Thì sẽ bị chính miệng môi lên án.
Nếu tự cho rằng mình là trọn vẹn,
Ắt sẽ lời đuôi bất khiết gian tà.

21 Nếu quả tình tôi vô tội, thật thà,
Thì tôi vẫn, tính mạng mình, khinh bỉ.
22 Vì thiện ác như nhau, tôi thưa cùng Chúa:
Kẻ ác người lành, Ngài diệt cả hai.
23 Nếu thình lình, tai họa giết, chẳng hay,
Thì Thiên Chúa coi khinh người vô tội.
24 Đất ruộng vào tay ác gian vô lại,
Bởi chúng gạt lừa thẩm phán đời nay.

25 Đời tôi qua nhanh, vun vút tên bay,
Nó trốn chạy, không một ngày vui sống.
26 Như con thuyền đang nhẹ nhàng lướt sóng,
Như chim ưng lao thẳng đến vồ mồi.
27 Nếu tôi đem buồn khổ đổi thành vui,
Và quên hết mọi ưu tư phiền muộn,
28 Tôi sợ bị thêm nỗi đớn đau ghê gớm, (BDY)
Vì Ngài chẳng coi vô tội nữa đâu.
29 Vâng, sẽ bị Ngài buộc tội, trước sau,
Nên tôi chẳng mất công toi, mệt sức.
30 Nếu tôi lại tắm mình trong nước tuyết,
Và rửa tay bằng bột giặt thơm tho,
31 Ngài sẽ dìm tôi xuống hố bẩn dơ,
Đến quần áo cũng kêu ca, kinh tởm.
32 Chúa chẳng phải người, tôi làm sao đối diện,
Đưa nhau ra tòa, thưa kiện đúng sai.
33 Giữa chúng tôi, ai phân xử được đây,
Đặt tay họ lên hai vai hòa giải.
34 Ước mong sao ngọn roi Ngài rút lại,
Để tôi không còn sợ hãi hoảng kinh.
35 Tôi sẽ nói to, chẳng sợ Chúa nhân hiền,
Vì không phải tôi xấu xa như thế. (NIV)

Giốp trả lời tiếp cho Binh-dát

10 1 Tôi chán ngắt rồi, cuộc đời bão tố,
Sẽ thả buông lời than thở kêu ca.
Chất chứa trong lòng, tôi phải nói ra,

Ôi cay đắng, bao khổ đau buồn tủi.
2 Tôi sẽ xin Ngài chớ phạt tôi, đầy ải,
Và cho tôi biết nguồn cội, nguyên do.
3 Tác phẩm Ngài, Chúa khinh bỉ được ư?
Lại ủng hộ những mưu mô kẻ ác?
4 Mắt Ngài cũng như người trần chẳng khác?
Nhìn muôn loài như mắt thịt hay sao?
5 Ngày Chúa Trời, ngày dưới đất như nhau?
Năm Thiên Chúa, năm loài người là một?
6 Sao Chúa khảo tôi việc làm gian ác,
Tội lỗi tôi, Ngài tra xét thăm dò?
7 Dù Chúa biết tôi gian ác tránh xa,
Tay Chúa phạt, không thể ai giải thoát.

8 Chúa dựng nên tôi, nắn từng giọt một,
Nay chính Ngài lại hủy diệt thân tôi.
9 Xin Chúa nhớ con: Đồ gốm tay Ngài,
Sao Chúa muốn con khứ hồi bụi đất?
10 Đúc nên con, giòng sữa thiêng Chúa rót,
Nặn thân con như pho-mát đấy thôi,
11 Mặc cho con áo da thịt bên ngoài,
Còn khung cột là gân xương buộc chắc.
12 Mạng con Chúa ban, nhân từ đầy ắp,
Ngài đoái trông, hồn con được chở che.

13 Điều bí mật kia, Chúa chẳng nói ra,
Nhưng con biết tận sâu xa ý Chúa
14 Con phạm tội, sẽ bị Ngài xét xử,
Chẳng dung tha việc gian ác con làm.
15 Con khốn khổ nhiều, nếu hung ác bất nhân,
Nếu công chính, đầu cũng không dám ngẩng;
Vì con đã từng trải nhiều cay đắng,
Khổ cực trăm chiều, nhục nhã đầy vơi.
16 Nếu con ngẩng đầu, Chúa sẽ phạt thẳng tay,
Con sẽ bị Ngài săn như sư tử.
Quyền năng Chúa, ôi diệu kỳ cao cả,
Thể hiện ra, Ngài quật ngã đời con.
17 Đối lại con với bằng chứng mới luôn,
Cơn giận Chúa lại gia tăng thêm nữa.
Nhận chìm con trong cuộc đời khốn khổ,
Liên tiếp đớn đau Ngài đổ xuống đầu.

18 Cho con ra đời từ lòng mẹ, vì sao?
Nếu con chết, chẳng mắt nào thấy nữa.
19 Cuộc đời con đã như chưa hề có,
Vì mới sinh đã đẹp mả yên mồ.
20 Đời con chỉ như gang tấc ví so,
Xin Thiên Chúa ban cho niềm an ủi:
Ngưng đánh phạt để sức con chịu nổi,
Rút tay về, xin Chúa đoái thương con,
21 Trước khi con vào bóng chết tối tăm,
Và ở đó vĩnh hằng không trở lại.
22 Miền đất ấy đen ngòm như đêm tối,
Bóng chết trùm lên, hỗn độn mịt mù,
Chẳng có chi chỉ thấy những âm u,
Và ánh sáng cũng chỉ như bóng tối.

Lời bàn của Sô-pha

11 1,2 Người Na-a-ma, Sô-pha, đáp lại:
Nói nhiều lời đâu có lợi ích chi,
Già miệng kêu ca, mệt sức được gì?
Chẳng vì thế được coi là đúng đắn.
3 Ba hoa nhiều, người đời đâu nghe bạn,
Nhạo báng kiêu căng, hổ thẹn có khi.
4 Bạn nói rằng: đường thanh sạch con đi,
Không nhơ bẩn, con thanh cao trước Chúa.

5 Ước mong sao Đức Chúa Trời bày tỏ,
Chống bạn, phán lời dạy dỗ răn khuyên.
6 Để bạn biết về bí mật của khôn ngoan,
Vì Ngài hiểu bội phần hơn bạn đó.
Và hình phạt bạn được cho lãnh đủ,
Xứng gì đâu với tội ác từng gây.

7 Về Đấng Toàn Năng, huyền nhiệm Chúa Trời,
Dù nghiên cứu hết đời, không thể hiểu.
8 Vì nó cao hơn các tầng trời huyền diệu,
Lại sâu hơn cả Âm Phủ mịt mùng,

9 Dài hơn đất này, rộng hơn biển mênh mông,
Cố gắng mấy bạn cũng không hiểu nổi.
10 Nếu Chúa đi qua, bắt người xét hỏi,
Ai dám ngăn Đấng vô đối quyền năng?
11 Vì Ngài biết ai đạo đức giả trá hình,
Nhìn thấy tội, người thường không nhận biết.
12 Khi lừa rừng sinh ra người đích thực,
Thì kẻ ngu dần (NIV) mới thành được sáng khôn.

13 Nếu bạn thực tâm, thanh sạch dọn lòng,
Và hướng thẳng hai tay mình lên Chúa ,
14 Tội ác trong tay vứt xa, từ bỏ,
Trong trại mình không để nỗi bất công,
15 Thì sẽ tự hào ngước mắt ngắm trông,
Và sẽ đứng vững vàng không run sợ.
16 Bạn sẽ quên mọi họa tai đau khổ,
Coi nó chỉ như nước đã chảy qua.
17 Đời bạn rực lên như nắng ban trưa,
Nay tăm tối, mai nở hoa tươi sáng.
18 Bạn sẽ bình yên, tràn đầy hy vọng,
Mọi mặt chu toàn, an nghỉ thỏa vui.
19 Bạn được ngủ ngon, chẳng sợ gì ai,
Sẽ tìm đến, nhiều người xin bạn giúp.
20 Nhưng kẻ ác, mắt mỏi mòn tìm khắp,
Chẳng thấy đâu nơi ẩn nấp thoát thân.
Điều chúng trông mong, hy vọng cuối cùng,
Chỉ có thể là diệt vong, tắt thở.

Gióp tranh luận với các bạn mình

12 1,2 Gióp nghe xong bèn đáp lời bạn cũ:
Các bạn đều trong thân xác loài người,
Sự khôn ngoan chỉ tạm bợ mà thôi,
Rồi sẽ chết cùng ngày về cát bụi.
3 Tôi không kém trí sáng khôn, bạn hỡi,
Ai chẳng biết điều bạn nói cùng tôi.
4 Tôi đã thành tâm cầu khẩn Chúa Trời
Và Thiên Chúa đã đáp lời rồi đó:
Tôi thành trò cười bạn bè thiên hạ,
Công chính thiện lành, kẻ mỉa người mai.
5 Lòng bình an, gặp hoạn nạn, khinh cười,
Ai vấp ngã, trượt chân, tai họa đến.
6 Trại kẻ cướp lại nhiều khi may mắn,
Chọc giận Chúa Trời, vẫn sống bình an,
Được hưởng lộc Ngài, ơn phước Chúa ban,
Nhiều tài sản về tay mình dư dật.
7 Thú rừng sẽ cho lời dạy khuyên xác thực,
Và chim trời sẽ chỉ bảo vì sao.
8 Đất cũng dạy cho các bạn nhiều điều,
Rồi cá biển kể bao nhiêu chuyện nữa.
9 Tất cả các loài đều biết rằng tay Chúa
Đã nặn nên muôn vật ở đời này.
10 Ngài nắm hồn mọi sinh vật trong tay
Và hơi thở cả loài người yếu đuối.
11 Phải chăng có tai để phân phải trái,
Như lưỡi được dùng để nếm thức ăn?
12 Và người già giàu kinh nghiệm, khôn ngoan,
Kẻ trường thọ được thêm nhiều hiểu biết?

13 Nhưng Đức Chúa Trời Đấng quyền năng siêu việt,
Mưu lược, thông minh, tri thức thuộc Ngài .
14 Chúa phá đi, người hết cách lại xây,
Ngài cầm giữ, không thể ai giải phóng.
15 Chúa ngăn nước, khắp nơi đều khô hạn,
Ngài mở nguồn, lũ lụt phá tan hoang.
16 Kẻ bị lừa, người lừa gạt bất nhân
Đều thuộc Chúa, Đấng khôn ngoan quyền lực.
17 Luật sư bị Ngài lột trần, dẫn dắt, (NIV)
Các quan tòa thành ngốc nghếch ngu si. (NIV)
18 Ngài nhiều phen phá xiềng xích các vua, (NIV)
Và trói chặt giây lưng quanh bụng họ. (NIV)
19 Ngài tước áo cả các thầy tế lễ,
Đánh đổ cường quyền bạo lực trần gian.
20 Cố vấn đáng tin Ngài bịt miệng chặn mồm (NIV)

Kẻ già cả mất khôn ngoan thông sáng.
21 Sỉ nhục đổ đầu bọn người sang trọng,
Kẻ mạnh người hùng bị tháo thắt lưng.
22 Việc tối tăm ám muội Chúa vạch trần,
Khiến bóng chết phải trở thành ánh sáng.
23 Các dân tộc được Chúa ban hưng thịnh,
Rồi chính Ngài lại phủ định diệt tan.
Biên giới đất đai mở rộng Chúa ban,
Rồi có lúc lại thu ngắn bé lại.
24 Các tổng thống ở thế gian, tài giỏi,
Ngài cất khôn ngoan, thành tăm tối u mê,
Cứ lang thang trên sa mạc mà đi,
Mất phương hướng, không đường về, lạc lối.
25 Không ánh sáng, họ lần trong đêm tối,
Chúa làm cho đi lảo đảo như say.

Gióp chỉ muốn thưa chuyện với mình Chúa

13 1 Vâng mắt tôi đã được thấy điều này,
Tai nghe tỏ và trí tôi đã hiểu.
2 Tôi chẳng kém gì anh em bạn hữu,
Tôi cũng biết nhiều, như các bạn, tinh thông.
3 Nhưng tôi ước ao, được cùng Đấng Toàn Năng
Để thưa chuyện, nghe chính Ngài luận giải.
4 Các bạn bêu tôi, bằng lời giả dối, (NIV)
Tất cả chỉ là một đội lang băm.
5 Các bạn mặc tôi, im lặng thì hơn,
Và như thế là khôn ngoan thông sáng.
6 Tôi muốn có một đôi lời bàn luận,
Xin hãy lắng nghe lời đáp miệng tôi.
7 Các bạn dám sao, bịa đặt Lời Ngài, (BDY)
Nhân danh Chúa, nói những lời độc ác? (NIV)
8 Thiên vị Chúa Trời, Đấng đầy quyền lực,
Lý luận quanh co, bênh vực Ngài sao?
9 Như đối với loài người, lừa Chúa chí cao?
Ngài chất vấn, có cách nào đối diện?
10 Nhất định Chúa sẽ đòn roi phạt nặng,
Nếu anh em cứ xu nịnh âm mưu.
11 Uy quyền Ngài không khiến bạn lo âu?
Nỗi khủng khiếp giáng lên đầu chẳng sợ?
12 Châm ngôn bạn dùng: Bụi tro vô nghĩa,
Thành luỹ anh em bùn đất cả mà thôi.

13 Đừng nói nữa chi, xin hãy rút lui,
Dù nguy hiểm, tôi tự thưa cùng Chúa.
14 Tính mạng mình có sao tôi huỷ phá,
Lấy răng cắn vào da thịt mình ư?
15 Dù Chúa giết tôi, tôi vẫn cậy nhờ,
Trông đợi Chúa, trong sạch mình, bảo vệ.
16 Nguồn phước hạnh thật lớn lao vô kể,
Vì kẻ chẳng tin không dễ gặp Ngài.
17 Hỡi anh em bạn cũ của tôi ơi,
Lời tâm sự, xin lắng tai nghe tỏ!
18 Tôi đã thưa trình, giãi bầy cùng Chúa,
Biết sẽ được xưng công chính thiện lành.
19 Ai buộc tội tôi, tranh luận nữa chăng?
Nếu như vậy, tôi sẽ im và chết. (NIV)

20 Có hai điều con nguyện cầu tha thiết,
Để con không, khỏi mặt Chúa, tránh xa:
21 Xin cho cánh tay đánh phạt rút về,
Và đừng để con hoang mang khiếp sợ.
22 Rồi Chúa gọi, con sẽ thưa liền đó,
Khi con giải trình được trả lời ngay.
23 Con phạm bao nhiêu gian ác vơi đầy?
Cầu xin Chúa cho lòng này được biết.
24 Sao Ngài coi con giống như cừu địch?
Lý do chi Ngài ngoảnh mặt làm ngơ?
25 Chúa muốn đuổi theo cọng rạ chết khô?
Làm khiếp đảm cả lá vàng gió cuốn?
26 Chúa gây cho con biết bao cay đắng,
Tội lúc thanh xuân, bắt gánh chịu luôn,
27 Đặt chân con vào xiềng xích, gông cùm,
Và đánh dấu, dõi theo con từng bước.
28 Thân thể con mủn ra như gỗ mục,
Như chiếc áo kia, mối đục tan tành.

Gióp nói về nỗi khổ của loài người

14 1 Nhân loại bởi người phụ nữ mà sinh,
Chỉ sống tạm ít ngày, đầy đau khổ.
2 Như cỏ hoa bị phát quang, chặt nhổ,
Như bóng lướt qua, chẳng lưu lại lâu dài.
3 Chúa dõi theo, để mắt đến từng người? (NIV)
Và đưa họ ra trước ngai phán xét? (NIV)
4 Chẳng có ai từ xấu xa bẩn rác,
Lấy ra được điều tốt đẹp sạch trong.
5 Nếu tuổi mỗi người Chúa đã định phân minh,
Và giới hạn không thể ai vượt được,
6 Thì xin Chúa hãy quay đi, để mặc
Cho họ những năm trên đất yên vui,
Đến lúc xuôi tay, mãn hạn cuộc đời,
Như người thợ nghỉ ngơi sau lao động.

7 Vì cây bị chặt đi, vẫn còn hy vọng,
Lại mọc lên và nẩy lộc đâm chồi.
8 Dẫu rễ già, sức sống vẫn xanh tươi,
Thân đã chết, vẫn còn ngày sống lại.
9 Vừa mưa xuống là sức tràn phơi phới,
Cành lá mọc lên như tuổi thanh xuân.
10 Nhưng người chết đi sẽ nằm đó muôn năm,
Khi tắt thở, đi về đâu, ai biết?
11 Nước ao hồ chẩy đi rồi sẽ hết,
Dù sông sâu chẩy mãi cũng cạn khô.
12 Người chết cũng thế thôi, chẳng dậy bao giờ,
Cho đến lúc các tầng trời biến mất.
Chẳng có ai khiến loài người tỉnh giấc,
Ngủ triền miên trong cõi chết lê thê.

13 Chúa giấu con nơi Âm Phủ, ước gì,
Che con khuất, đến khi Ngài nguôi giận.
Xin định cho con rõ ràng kỳ hẹn,
Khi Chúa vui lòng nhớ đến con đây.
14 Có sống lại chăng, khi vĩnh biệt đời này?
Con đã trải quá nhiều ngày đau khổ;
Vẫn kiên nhẫn đợi chờ trong thử lửa,
Cho đến khi Ngài giải tỏa buông tha.
15 Chúa gọi con, con sẽ đáp, sẽ thưa,
Tác phẩm Chúa, Ngài thương tình đoái đến.
16 Nhưng bây giờ, từng bước con Chúa đếm,
Ngài muốn kiểm tra tội lỗi con sao?
17 Tội lỗi nhỏ to, lấy túi dồn vào,
Niêm phong lại các việc làm gian ác.

18 Khi sụt lở, núi cũng thành bụi đất,
Đá nhỏ to đều bị hất, quăng ra.
19 Nước chẩy đá mòn, lụt cuốn đất trôi xa,
Như hy vọng loài người, Ngài hủy phá.
20 Chúa chiến thắng, cả thế gian gục ngã,
Ngài đuổi đi, sắc mặt họ đổi thay.
21 Con cháu mình thành bại họ chẳng hay,
Không thể biết, chẳng có ngày trông thấy.
22 Chỉ cảm nhận được nỗi đau tê tái, (NIV)
Và khóc than cho chính họ mà thôi. (NIV)

Lời đáp của Ê-li-pha

15 1,2 Ê-li-pha vừa nghe tỏ đáp lời:
Rằng tôi nghĩ người khôn ngoan thông sáng
Chẳng lẽ nói toàn hư không ảo tưởng,
Hứng gió đông nóng bỏng bụng phình ra? (NIV)
3 Biện bạch bằng lời vô dụng làm chi?
Toàn lời lẽ đáng bỏ đi, vô ích.
4 Kính sợ Chúa Trời, bạn thôi rồi, đích thực,
Chẳng nghĩ suy khi đứng trước mặt Ngài.
5 Độc ác trong lòng đem dạy miệng môi,
Bạn tự chọn lưỡi gian hùng quỷ quyệt.
6 Chính môi bạn phản lại mình, chống nghịch,
Tội chẳng do tôi, chỉ miệng bạn gây nên.

7 Bạn được sinh ra từ buổi đầu tiên,
Khi sông biển, núi non chưa được dựng?
8 Ý định Chúa, bạn từng nghe tường tận?
Mình bạn được ban thông sáng khôn ngoan?
9 Bạn biết điều chi, chúng tôi chẳng tỏ tường

Bạn thấu hiểu, chúng tôi cùng thông suốt.
10 Nhiều người chúng tôi cao niên tóc bạc,
Với bạn còn là đáng bậc mẹ cha.
11 Lời dịu êm Chúa an ủi vỗ về,
Chẳng lẽ bạn coi tầm thường nhỏ mọn?

12 Tại sao bạn lại bực mình tức giận?
Mắt chớp liên hồi nổi nóng mà chi?
13 Và vì sao từ môi miệng bay đi,
Những lời lẽ, từ tâm linh, chống Chúa?
14 Sạch trong chăng, cả loài người nhớp nhúa?
Công chính được sao, dòng dõi đàn bà?
15 Chúa không tin đâu, đến cả thánh đồ,
Trước mặt Chúa ngay bầu trời chẳng sạch.
16 Huống chi con người tởm kinh hư nát,
Uống ác gian như uống nước hàng ngày.

17 Xin hãy nghe tôi phân giải trình bầy,
Và kể lại những gì tôi đã thấy,
18 Những ý tưởng người khôn ngoan để lại,
Không giấu những điều đã học ông cha;
(NIV)
19 (Chỉ nói với ai đất nước được ban cho,
Không một kẻ ngoại bang đi giữa họ) (NIV)
20 Rằng ác gian suốt đời mang sầu khổ,
Tuổi càng cao, càng chất chứa đau thương. (NIV & BDY)
21 Tai chúng sẽ nghe những tiếng kinh hoàng,
Lúc đang thịnh có người xông vào phá.
22 Không thoát khỏi bóng tối tăm tứ phía,
Gươm giáo nấp rình, tính mạng khó an
23 Vất vả phải đi kiếm sống lang thang
Và y biết ngày tối tăm đang đến.
24 Nỗi khủng khiếp vì gian truân buồn thảm
Như một vua hùng xông thẳng đến y.
25 Vì y giơ tay chống Đấng Quyền Uy,
Với Thiên Chúa dám khinh khi ngạo mạn.
26 Núp dưới khiên, chờ thời cơ thuận tiện,
Ngước cổ lên, xông đến Chúa tấn công.
27 Lấy béo phì che bộ mặt ác gian,
Đắp thêm thịt cho hai hông thêm mập.
28 Y sẽ (NIV) sống nơi thành trì đổ nát,
Nhà cửa tan hoang, xơ xác tiêu điều.
29 Sẽ không giàu, của cải chẳng bền lâu,
Và tài sản không sinh sôi nẩy nở.
30 Không thoát khỏi chốn tối tăm đầy đọa,
Chồi lộc y như bị lửa héo tàn,
Hơi thở miệng Ngài, Thiên Chúa toàn năng
Trong giây lát thổi phăng, y biến mất.
31 Hư ảo đừng tin, bị lừa, dại dột,
Vì sẽ thu về, gặt được số không.
32 Trả giá quá cao trước lúc thành công,
(NIV)
Không thịnh vượng, cả cháu con hậu thế.
33 Như nho xanh phải bỏ đi tất cả,
Như hoa Ô-liu tơi tả đầy vườn.
34 Vô đạo bất lương không dòng dõi cháu con,
Yêu hối lộ, trại tiêu vong vì lửa. (NIV)
35 Nuôi dưỡng ác tâm, sinh bạo tàn hùng hổ,
Mưu chước gian ngoan, họ sẵn có đầy lòng.

Giốp đáp lại

16 1,2 Giốp vừa nghe xong, liền đáp lại rằng:
Lời bàn đó tôi nhiều lần nghe tỏ.
Các bạn đến an ủi tôi, giúp đỡ,
Nhưng chỉ làm tôi, thật quả, bực hơn.
3 Cái gì khiến cho lời bạn vô duyên,
Cứ lải rải những lời khuyên vô bổ?
4 Nói như bạn, đối với tôi dễ quá.
Nhưng nếu chúng ta đổi chỗ cho nhau,
Tất nhiên tôi cũng trách móc bạn nhiều,
Và thêm nữa, sẽ lắc đầu phản đối.
5 Nhưng tôi sẽ dùng miệng môi an ủi,
Và động viên, vơi bớt nỗi đau buồn.

6 Kêu ca lúc này, đau đớn chẳng vơi hơn,
Nhưng im lặng xua tan cơn nhức nhối?
7 Chúa đã làm tôi rã rời mệt mỏi,
Nhà cửa tôi Ngài phá hoại tan hoang.

8 Chúa làm cho tôi gầy yếu, da nhăn,
Ngài lên án, ghi dấu hằn trên mặt.
9 Ngài nghiến răng, xé thân tôi tan nát,
Khiến kẻ địch tôi châm chọc ngó nhìn.
10 Chúng khinh bỉ tôi, vả mặt chẳng tiếc thương,
Miệng nói xấu, hiệp thành phường, hãm hại.
11 Chúa đã phó tôi cho quân vô lại,
Trao vào tay kẻ gian ác dã man.

12 Tôi đang sống trong hạnh phúc thanh bình,
Ngài tóm cổ, nghiền nát thành tàn phế. (NIV)
Ngài hãm hại, làm đời tôi đổ bể,
Biến thành bia để bắn phá tấn công.
13 Các xạ thủ Ngài (NIV) tứ phía vây quanh,
Bắn xuyên thận, mật tôi tràn ra đất (NIV).
14 Thương tích mình tôi chồng nhau dầy đặc,
Nhắm thẳng tôi, Ngài hùng dũng xông vào.
15 Tôi may cho mình, rồi nấp kín trong bao,
Nguồn sức mạnh (BDY) chôn sâu vào đất bụi.
16 Mắt sưng đỏ vì khóc nhiều quá đỗi,
Mi mắt tôi bóng thần chết hiện lên;
17 Dù tay tôi chẳng phạm tội hung hăng,
Và lời nguyện vẫn hoàn toàn trong sạch.

18 Đừng lấp huyết tôi, đất ơi, tội nghiệp!
Tiếng tôi than, đừng bị chặn, ước gì!
19 Nhưng ngay lúc này, Đấng làm chứng trên kia
Vẫn bảo vệ như luật sư hùng biện.
20 Chúng bạn nhạo cười, làm tôi hổ thẹn,
Tôi chỉ hướng về Chúa Thánh khóc than.
21 Để chính Ngài sẽ phán xét thế gian:
Tội với Chúa, tội giữa vòng nhân loại.
22 Vì đời tôi chẳng còn lâu tồn tại,
Tôi sẽ đi, không trở lại đời này.

Giốp phàn nàn về các bạn và cầu xin được chết

17 1 Hơi thở bay đi, ngày tháng tàn phai,
Và nấm mộ đã phần tôi, dành sẵn.
2 Quân chế nhạo cả tứ bề vây hãm,
Sỉ nhục đổ đầu, no mắt đầy tai.
3 Xin xác nhận con, bảo vệ ở bên Ngài!
Vì ngoài Chúa, không một ai làm nổi.
4 Chúa chẳng muốn nâng chúng lên cao mãi,
Thông sáng khôn ngoan tước khỏi chúng rồi.
5 Tố cáo bạn mình lấy phần thưởng (NIV) về xơi,
Thì con cái mất cả hai mắt sáng. (NIV)
6 Chúa biến tôi thành ca dao quần chúng,
Tôi bị dân nhổ vào mặt tởm kinh.
7 Mắt nhạt nhòa, buồn thảm, bị đời khinh,
Như chiếc bóng, cả tay chân run rẩy.
8 Người ngay thẳng sẽ ngạc nhiên nhìn thấy,
Kẻ ác bị người vô tội tấn công.
9 Người công chính giữ gìn đường lối sạch trong,
Tay tinh sạch sẽ ngày càng cường thịnh.

10 Xin các bạn cứ tiếp lời bình luận,
Tôi chưa thấy ai xứng đáng khôn ngoan.
11 Ngày tháng đời tôi vùn vụt trôi nhanh,
Mọi ước vọng, kế hoạch tôi hỏng hết.
12 Lấy đêm làm ngày, bọn người gian ác,
Trước bóng đêm, chúng bảo sắp sáng rồi.
13 Nếu tôi tin Âm Phủ chính nhà tôi,
Và giường nệm nơi tối tăm tôi đặt,
14 Sự rữa nát (NIV) tôi bảo là cha thật,
Sâu bọ chính là mẹ chị của tôi,
15 Thì ở đâu niềm hy vọng cuộc đời,
Niềm hy vọng của tôi, ai thấy được?
16 Khi tôi nghỉ an, nằm trong lòng đất,
Mọi trông mong, cửa Âm Phủ, xuôi về!

Binh-đát trách Giốp chỉ ỷ vào mình

18 1,2 Binh đát nghe xong đáp lại tức thì,
Bao lâu nữa bạn thôi lời gài bẫy?
Xin bạn nghĩ suy tận tường phải trái,
Rồi chúng tôi sẽ phân giải luận bàn.
3 Bạn coi chúng tôi như thú vật không hơn?
Trước mặt bạn là một phường ngu dốt?
4 Bạn nổi giận, thân thể mình rạch toạc,
Vì bạn đất này thành hoang dã được sao?
Hòn đá kia đã yên vị từ lâu,
Nay vì bạn phải mau mau dời chỗ?
5 Ánh sáng ác gian sẽ tắt đi muôn thuở,
Ngọn lửa đời y không sáng nữa, lụi tàn.
6 Trại nó chỉ còn là bóng tối tăm,
Ngay cạnh hắn, muôn năm, đèn tắt ngấm.
7 Thành yếu đuối, những bước đi hùng dũng,
Hắn lấy gậy mình đập lại mình thôi.
8 Bị rơi ngay vào cạm bẫy hắn gài,
Và sa lưới do chính mình giăng đặt.
9 Gót chân hắn bị bẫy mình xiết chặt,
Và lưới giăng sẽ bắt được chính y.
10 Một sợi giây giấu kín, đất lấp đi,
Bẫy ẩn khuất trên đường chờ bắt hắn.
11 Khắp tứ phía thét vang, y khiếp đảm,
Họ đẩy xô và trói chặt chân y.
12 Đói khát làm cho sức lực tàn suy,
Và tai họa đang sẵn chờ ngay cạnh.
13 Da thịt tiêu rồi, nắm xương mòn khổ hạnh,
Vì trưởng nam của thần chết gặm đi.
14 Bị đẩy khỏi nhà, nơi hy vọng chở che,
Và giải đến trước ngai "vua kinh khủng".
15 Nhà trại hắn người lạ vào thụ hưởng,
Nơi hắn lúc này cháy bỏng diêm sinh.
16 Từ dưới đất sâu, rễ hắn héo tàn,
Trên mặt đất, tang thương cành bị chặt.
17 Kỷ niệm hắn sẽ đời đời bị diệt,
Thế gian này chẳng ai nhớ tên y.
18 Khỏi thế giới này, hắn bị đuổi đi,
Xa ánh sáng, ê chề trong tăm tối.
19 Giữa nhân dân, chẳng cháu con nối dõi,
Cũng không còn ai, ở tại nhà mình.
20 Người miền tây nhìn thấy phải hoảng kinh,
(NIV)
Số phận hắn, dân phía đông kinh khủng.
(NIV)
21 Đó chính là nơi ác gian phải sống,
Là quê người Danh Chúa chẳng biết chi.

Giốp mong thấy Đấng Cứu Chuộc

19 1,2 Giốp nghe xong bèn đáp lại tức thì:
Ôi bạn hữu sao làm buồn tôi mãi?
3 Quở trách mười lần, luận bàn lải rải,
Tấn công tôi (NIV), chẳng biết ngượng hay sao?
4 Dẫu sai lầm tôi lớn đến mức nào,
Thì hậu quả chỉ một mình gánh chịu.
5 Nếu các bạn quá lên mình kiêu ngạo,
Sỉ nhục tôi bằng trách móc đủ điều,
6 Thì xin biết rằng tôi đã ngã xiêu,
Vì bẫy lưới vì đòn roi Chúa dạy.
7 Tôi kêu oan, Ngài vẫn không đáp lại, (NIV)
Kêu cứu thật to, công lý chẳng được ban (NIV).
8 Không thể vượt qua, Chúa đã chăn đường,
Cho tăm tối bủa giăng từng nước bước.
9 Vòng vinh quang, chính tay Ngài tước lột,
Cất mão triều thiên ra khỏi đầu tôi.
10 Tứ phía nghiền tôi vỡ nát cuộc đời,
Mọi hy vọng, như cây, Ngài vứt nhổ.
11 Và với tôi, Ngài nổi cơn thịnh nộ,
Coi tôi giống như một kẻ cừu thù.
12 Các đạo binh Ngài phối hợp kéo vô,
Đắp đường tiến, vây tứ bề quanh trại.
13 Ngài khiến anh em tôi lìa xa hết thảy,
Quen biết bạn bè thành xa lạ dửng dưng.
14 Thân thích họ hàng lìa bỏ tôi luôn,
Bạn thân thiết cũng lãng quên mặc kệ.
15 Tôi tớ gái trai chẳng nhận tôi chi nữa,
Chúng coi tôi như khách lạ người ngoài.
16 Gọi chúng chẳng thưa, chỉ mất công toi,
Dù mỏi miệng để van nài cũng vậy.
17 Hơi thở làm cho vợ tôi kinh hãi,

Anh em tôi bực bội, nếu cầu xin.
18 Cả lũ trẻ con cũng hỗn láo coi khinh,
Chúng nhạo báng, mỗi lần tôi đứng dậy.
19 Bạn thân thiết gớm ghiếc tôi hết thảy,
Người yêu thương quay gót lại nghịch thù.
20 Tàn tạ thân còm, da bọc xương trơ,
Mất tất cả, đời vật vờ thoi thóp.

21 Xin các bạn hãy hết lòng thương xót,
Vì tay Chúa Trời đánh phạt thân tôi.
22 Cắn xé làm chi, bắt chước Chúa Trời,
Hẳn các bạn thịt tôi chưa no đủ?

23 Ước gì lời tôi được ghi tất cả,
Đóng lại hẳn hoi thành sách giữ gìn,
24 Bút sắt, bút chì, trên đá khắc lên,
Để thiên hạ sẽ lưu truyền mãi mãi.
25 Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn đang tồn tại,
Ngày cuối cùng, Ngài sẽ xuống thế gian.
26 Sau khi mình tôi thịt nát xương tan,
Ngoài xác thịt, tôi sẽ nhìn thấy Chúa.
27 Chính mắt tôi thấy Ngài, chẳng ai khác cả,
Lòng tôi mỏi mòn, ngày đó chờ trông.
28 Nếu cho tôi là nguồn gốc tai ương,
Và bàn bạc "hãy truy lùng bắt nó!"
(NIV: *to hound*, RSV: *to pursue*)
29 Thì xin hãy sợ gươm thiêng Thiên Chúa,
Đoán phạt ác gian, ngày phán xét cuối cùng.

Xô-pha nói về hình phạt kẻ ác

20 1,2 Xô-pha nghe xong liền đáp lại rằng:
Tôi đang bị nỗi bồn chồn xâm lấn.
Chúng thôi thúc tôi trả lời nhanh chóng,
Bởi vì tôi đang dao động bất an (1,2: NIV)
3 Nghe lời trách anh, tôi hổ thẹn vô vàn,
(NIV)
Trí hiểu biết dục lòng mình đáp lại.(NIV)
4 Xin nhớ cho từ xa xưa cổ đại,
Chúa dựng loài người, đặt tại thế gian,
5 Độc ác bất lương thắng thế chẳng bền,
Kẻ vô đạo chỉ vui mừng chốc lát.
6 Dù kiêu căng tự nâng mình cao ngất,
Đến tận trời, đầu chạm các tầng mây,
7 Như phân nó thôi, sẽ bị diệt đời đời,
Người quen biết, tìm hỏi hoài chẳng thấy.
8 Nó biến như mơ, không ai gặp lại,
Biến mất hoàn toàn, như dị mộng ban đêm
9 Không ai thấy y, ngay cả người quen,
Quê hương nó chẳng thèm nhìn nó nữa.
10 Con cái nó ăn xin người nghèo khó,
Nó phải bồi thường của cướp bất lương.
11 Sức mạnh đương thì, phơi phới tuổi xuân
Cũng lặng lẽ theo chân về bụi đất.
12 Nếu miệng nó ngọt ngào lời gian ác,
Dưới lưỡi ẩn tàng nọc độc bất nhân,
13 Nếu nó mến yêu độc ác dã tâm,
Không từ bỏ mà giữ ngầm trong miệng,
14 Thì nơi ruột gan thức ăn đổi biến,
Và sẽ trở thành mật rắn hổ mang.
15 Nuốt của bất nhân lại phải mửa nôn,
Chúa tống hết, chẳng còn chi trong bụng.
16 Nọc rắn hổ mang, y ăn tươi nuốt sống,
Rắn lục lưỡi thò cướp mạng y đi.
17 Chẳng thấy đâu cảnh sông núi đồng quê,
Những dòng suối mật ong và mỡ sữa.

18 Không nuốt trôi tiền lãi lời bất nghĩa,
Của bất nhân phải hoàn trả bồi thường.
19 Vì nó đã từng hà hiếp bần dân,
Cướp nhà cửa mà y không xây cất.
20 Chắc chắn rằng bình an y chẳng biết,
Các kho tàng không cứu thoát được y.
(NIV)
21 Của cải tham lam, nuốt hết chẳng trừ chi,
Nên thịnh vượng không vững bền, tạm bợ.
22 Đang sống dư thừa, khổ nghèo vào cửa,
Cảnh khốn cùng, tai họa giáng lên y. (NIV)
23 Khi bụng đầy, thì Thiên Chúa quyền uy
(NIV)
Giáng thịnh nộ, tát như mưa vào mặt.
(NIV)
24 Dù hắn thoát khỏi gươm đao bằng sắt,

Nhưng mũi tên đồng cắm chặt vào thân.
25 Y nhổ tên ra trong nỗi kinh hoàng,
Tên bóng loáng đã xuyên gan ruột hắn.
26 Bóng tối trở thành vật y yêu chuộng,
Lửa âm ỉ thiêu mạng sống, cơ đồ.
27 Tội ác y, trời tố cáo, truyền ra,
Đất nổi dậy cùng nhịp hòa chống đối.
28 Bị tịch thu hết mùa màng hoa lợi,
Tài sản trôi sông vì cơn giận Chúa Trời.

29 Cơ nghiệp ác gian chỉ thế mà thôi,
Đó, số phận Đức Chúa Trời dành sẵn.

Gióp luận về số phận kẻ ác

21 1,2 Gióp đáp lại, xin lắng nghe hỡi bạn,
Để cho tôi được thỏa mãn động viên.
3 Kiên nhẫn nghe tôi, hỡi các bạn hiền,
Rồi sau đó hãy phê bình diễu cợt.
4 Với loài người chăng, tôi than van kêu khóc?
Tôi phải kiên tâm nhịn nhục nữa sao?
5 Hãy nhìn tôi, sẽ kinh ngạc biết bao!
Xin bạn lấy tay đặt vào bịt miệng!
6 Nhớ lại mỗi khi, tôi giật mình kinh hoảng,
Tóc gáy dựng lên rởn ốc thịt da.
7 Sao ác gian vẫn được sống nhởn nhơ,
Cao tuổi thọ, đời vinh hoa phú quý?
8 Được thấy cháu con đầy đàn thỏa chí,
Họp mặt quây quần hết ý đông vui.
9 Nhà cửa vững vàng chẳng sợ bão lay,
Roi Thiên Chúa chẳng giơ tay đánh chúng.
10 Bò đực được sinh như nhu cầu sử dụng,
Bò cái chẳng từng sai hỏng đẻ non.
11 Như đàn chiên, con cái chúng tung tăng,
Và đùa nghịch, thật tuôn tràn nhựa sống.
12 Chúng múa hát theo tiếng đàn tiếng trống,
Nhảy nhót ca mừng kèn sáo rộn vang.
13 Độc ác bất nhân hưởng thịnh vượng (NIV) trần gian,
Rồi lặng lẽ (NIV) bước chân về Âm Phủ.
14 Nói với Chúa: "Hãy lìa xa từ bỏ,
Đạo của Ngài chúng tôi biết làm chi?
15 Cầu Đấng Toàn Năng liệu được ích gì?
Sao cứ phải như nô tỳ phục vụ?"
16 Sự thịnh vượng (NIV) chúng không sao cầm giữ,
Nên tôi tránh xa mưu kế ác gian.

17 Đèn chúng tắt đi, sống giữa đêm đen,
Và tai họa giáng lên đầu chúng nó.
Trong thịnh nộ, Chúa chia cho đau khổ,
Đời ác gian thường thế đó phải chăng?
18 Chúng như rơm bay trước gió tứ tung,
Như vỏ trấu bị cuồng phong cuốn sạch?
19 Các bạn nói "Đức Chúa Trời đoán phạt,
Tội ác gian đời con cháu vẫn dành.
20 Chúa cho chính y thấy hậu quả việc mình,
Cơn thịnh nộ Đấng Toàn Năng, phải uống.
21 Vì lúc cuối đời hai tay buông xuống,
Nó kể chi đến gia quyến, cháu con.

22 Đức Chúa Trời xét đoán cả vua quan,
Vậy ai dám dạy khôn Ngài được nữa?
23 Có kẻ chết khi sức còn mạnh mẽ,
Được bình an và thanh thản tâm hồn,
24 Cuộc sống đủ đầy, vui thỏa tràn tuôn,
Thân mạnh khỏe, gân xương còn chắc chắn.
25 Có người chết mà linh hồn cay đắng,
Chưa được hưởng mùi sung sướng là chi.
26 Nhưng cả hai đều bụi đất trở về,
Để giòi bọ phủ đầy, thân đục nát.
27 Các bạn nghĩ gì, tôi tường tận hết,
Cả những âm mưu kế hoạch hại tôi.
28 Trại ác gian, bạn hỏi: "Ở đâu rồi?
Nhà cường bạo, xin tận nơi chỉ rõ".
29 Sao không hỏi khách qua đường cho tỏ,
Để có được thêm chứng cớ, niềm tin,
30 Rằng ác gian thoát tai nạn, chuyện thường,
Ngày thịnh nộ, chẳng trong vòng đoán phạt.
31 Ai dám trách, phàn nàn chi trước mặt?
Việc ác gian, ai báo trả lại y?

32 Được tiễn tận mồ, khi thần chết gọi đi,
Và có cả đội quân canh, lính gác.
33 Đất mồ mả với y bao êm mát,
Vô số người, cả sau trước tiễn đưa.
34 An ủi làm chi, thật vô ích dư thừa,
Lời khuyên bạn, tất cả là sai trật. (NIV)

Ê-li-pha khuyên Gióp hối lỗi

22 1,2 Ê-li-pha người Thê-man liền đáp
Nhân loại ích gì cho Chúa toàn năng?
Ai được Ngài ban thông sáng khôn ngoan,
Thì điều đó chỉ ích riêng cho họ.
3 Bạn trọn vẹn thì lợi chi cho Chúa?
Công chính trọn lành làm vui thỏa Ngài sao?
4 Để bạn sợ chăng, Ngài trách phạt đủ điều,
Và xét đoán, gây trăm chiều đau khổ?
5 Hay vì bạn quá gian hùng ác bá,
Tội lỗi vượt trên tất cả mức tầm?
6 Chiếm đoạt bất lương cả những của cầm,
Và bóc lột kẻ đã trần như nhộng?
7 Người khát đến xin, chẳng cho nước uống,
Người đói không ban chút bánh để ăn.
8 Dù bạn thừa dư quyền lực ruộng vườn, (NIV)
Đất đang sống dành cho người được trọng, (NIV)
9 Nhưng góa bụa bạn đuổi đi tay trắng,
Phá hoại cả nơi côi cút cậy nhờ.
10 Nên bẫy bao vây tứ phía chẳng tha,
Nỗi khủng khiếp sẽ bất ngờ ập tới.
11 Bóng tối cản ngăn, không thấy đường, lạc lối,
Bạn ngập chìm trong lụt lội mênh mông.
12 Trên trời kia, chốn sao sáng tận cùng,
Cao thăm thẳm, phải chăng nơi Chúa ngự?
13 Bạn nói rằng Chúa biết sao tất cả?
Qua tối đêm, Ngài nhìn rõ được chăng?
14 Mây mù che Chúa chẳng thấy được rành,
Ngài đi giữa đỉnh trời xanh lồng lộng.
15 Sao bạn vẫn theo đường mòn vô vọng,
Mà quân ác gian, tội phạm thường đi?
16 Chúng bị diệt tan từ trước hạn kỳ,
Cả nền móng nước cuốn đi trôi sạch.
17 Chúng hỗn xược: "Xin Ngài đi cho khuất!
Đấng Toàn Năng phỏng giúp được chi ta?"
18 Dù chúng được ban vật tốt dư thừa,
Mưu kẻ ác, nguyện cách xa tôi mãi!
19 Chúa phạt ác gian, người thiện lương phấn khởi,
Còn những ai vô tội sẽ cười khinh:
20 Kẻ thù nghịch ta bị diệt tan tành,
Bọn sống sót sẽ để dành cho lửa.

21 Vậy xin bạn hãy thuận hòa với Chúa,
Ơn phước dồi dào, vui thỏa bình an.
22 Luật pháp miệng Ngài, gìn giữ chuyên tâm,
Lời Thiên Chúa đặt trong lòng, học thuộc!
23 Trở lại với Ngài, lại đầy ơn, tràn phước,
Gian ác, bạn ơi, quét sạch trại mình!
24 Ném xuống suối khe những bảo vật hôi tanh,
Ngay cả đến vàng ô-phia quý giá.
25 Thì với bạn, Chúa sẽ là tất cả,
Vàng bạc bửu châu, vô nghĩa, sao bằng.
26 Bạn sẽ thỏa vui nơi Đấng Toàn Năng,
Sẽ ngưỡng mộ, ngước nhìn lên Thiên Chúa.
27 Bạn sẽ cầu xin, và Ngài nghe tỏ,
Sẽ trả xong lời nguyện hứa cùng Ngài.
28 Bạn quyết định gì là thành quả cầm tay,
Đường lối bạn, ánh sáng Ngài rạng chiếu.
29 Vì Chúa hạ kẻ hợm mình kiêu ngạo, (RSV, BDY)
Nhưng khiêm nhường, Ngài sẽ cứu, ban ơn. (RSV, BDY)
30 Giải phóng cho ai vô tội, bị oan, (RSV, BDY)
Tay bạn sạch, ắt được ban ơn đó (RSV, BDY)

Giób khẳng định mình vô tội

23 1,2 Giób đáp lại: Lòng tôi cay đắng quá,
Tay Chúa nặng đè, chẳng kể tiếng rên. (NIV, RSV)
3 Chúa ở đâu, tôi muốn biết, ước nguyền,
Để được đến, nghe phán truyền, xét xử.
4 Trước mặt Ngài được giãi bầy duyên cớ,
Miệng tôi sẽ đầy luận cứ biện minh.
5 Tôi sẽ được nghe Ngài đáp ngọn ngành,
Và hiểu được rõ rành lời Chúa phán.
6 Ngài sẽ dùng quyền tối cao tranh luận?
Không, sẽ nghe tôi thành khẩn trình bầy.
7 Người thẳng ngay được nói hết mọi lời,
Tôi mãi mãi thoát tay quân xét đoán.
8 Nhưng tôi đi lên, Chúa còn chưa đến, (RSV)
Bước trở lui, chẳng thấy bóng Ngài đâu. (RSV)
9 Bên trái quay sang, tìm kiếm hồi lâu, (RSV)
Ngài ở đó, tôi không sao nhận biết. (RSV)
Rồi bên phải, Ngài ẩn che kín mít, (RSV)
Tôi chẳng cách chi thấy được hình hài. (RSV)
10 Nhưng đường tôi đi, Chúa biết hết rồi,
Được Ngài luyện, đời tôi nên vàng thật.
11 Từng bước tôi đi theo Ngài dẫn dắt,
Chẳng để cho bị lệch khỏi đường Ngài.
12 Vâng giữ điều răn từ miệng Chúa Trời,
Hơn ước muốn của cái tôi xác thịt.
13 Ai đổi được ý Ngài khi đã quyết?
Chúa muốn gì, ắt sự việc được nên.
14 Dự định cho tôi rồi sẽ vẹn tròn,
Cả kế hoạch mà Chúa còn ấp ủ.
15 Chính vì thế, trước Ngài tôi khiếp sợ,
Càng nghĩ suy, càng bão tố hoảng kinh.
16 Chúa làm tôi như ngừng đập con tim,
Nỗi khiếp sợ Đấng Toàn Năng tràn ngập.
17 Vì tôi bị vây bởi bóng đêm dầy đặc, (RSV)
Và tối tăm trước mặt phủ che tôi. (RSV)

Giób thấy khó hiểu vì sao kẻ ác thường gặp thuận lợi

24 1 Ngày phạt ác gian Chúa đã định rồi,
Sao chẳng để kẻ tin Ngài được biết?
2 Mốc biên giới, quân gian dời chỗ khác,
Đánh cắp bầy chiên, rồi dắt đi chăn.
3 Lừa của trẻ mồ côi, chúng cướp thẳng thừng,
Người goá bụa, chúng bắt cầm bò ngựa.
4 Kẻ nghèo khó bắt dời xa chính lộ, (NIV)
Trốn chạy khắp nơi, người cùng khổ theo nhau.
5 Từ tinh mơ, họ đã phải bắt đầu
Ra khỏi cổng, đi kiếm tìm lương thực,
Như lũ lừa rừng ở trong sa mạc,
Vì nơi đây có vật thực cho con.
6 Rau cỏ ruộng đồng tích trữ thu gom,
Đi lượm mót trong vườn nho kẻ ác.
7 Suốt đêm nằm, không chiếu chăn phủ đắp,
Chẳng áo quần, trần như nhộng, phơi ra.
8 Mưa núi ướt đầm đến tận thịt da,
Nơi hốc đá, lấy làm nhà, trú ngụ.
9 Có kẻ cướp đi trẻ mồ côi đang bú,
Lột áo người nghèo, thế nợ đã man.
10 Trần trụi giữa đường, biết mấy thương tâm!
Vai vác lúa, mà bụng không, đói lả.
11 Làm việc trong kho, ép dầu cho chủ,
Giữa đống nho, chân đạp, miệng khát khô.
12 Khắp trong thành tiếng kêu khóc nhỏ to,
Nhưng Thiên Chúa vẫn làm ngơ tội ác.

13 Cũng có kẻ, ánh sáng Ngài, thù nghịch,
Đạo Chúa chẳng tường, sai lệch đường đi.
14 Bọn sát nhân, trời còn tối, kể chi,
Đã thức dậy, tìm giết người túng quẫn;
Khi đêm xuống, chúng lại thành kẻ trộm,
Bất nghĩa bất nhân, kinh tởm làm giàu.
15 Kẻ ngoại tình mong đêm tối mau mau,
Che kín mặt, không mắt nào thấy được.
16 Bọn trộm cắp đêm đục tường đào ngạch,
Ngày biến đi, sợ ánh mắt Vầng Dương.

17 Với chúng bóng đêm là lúc bình minh, (NIV)
Nỗi khủng khiếp, đêm đen là bè bạn. (NIV)
18 Đời chúng qua nhanh, như cơn gió thoảng,
Như bọt (NIV) trôi sông, thật chẳng khác chi.
Cơ nghiệp đất đai, bị rủa sả nặng nề,
Vườn nho cũ chẳng trở về được nữa.
19 Như nắng hạn nuốt cánh đồng tuyết giá,
Âm Phủ nuốt đi bầy lũ tội nhân.
20 Chẳng còn ai nhớ tới bọn ác gian,
Lòng mẹ chúng cũng lãng quên chúng nó.
Như cây gẫy ngang trong cơn bão tố,
Trở thành mồi cho sâu bọ ngon xơi.
21 Chúng chẳng giúp người góa bụa mảy may,
Kẻ son sẻ, chúng thẳng tay cướp giật.
22 Chúa như giữ gìn những người quyền lực,(BDY)
Khi chẳng còn hy vọng sống, Ngài nâng.
23 Chúa cho vững vàng, họ yên chí cậy trông,
Song Ngài vẫn dõi nhìn đường lối họ.
24 Cao trọng một thời, rồi không còn nữa,
Như mọi người, như lúa, bị cắt đi.
25 Phải chăng đời này là thế, khác chi?
Ai bắt bẻ tôi nói sai, hư ảo?

Binh-đát cho rằng loài người không công chính

25 1,2 Binh-đát đáp rằng: Đấng Quyền Năng Sáng Tạo
Đáng sợ, uy nghi, quản trị thế gian.
Trên trời kia, cao vời vợi vô cùng,
Ngài thiết lập cảnh hòa bình ở đó.
3 Ai biết được tổng số quân Thiên Chúa?
Ánh sáng Ngài không soi tỏ đến ai?
4 Ai được coi là công chính trước Ngài?
Do xác thịt sinh ra, ai trong sạch?
5 Ánh trăng ngần, Chúa vẫn coi vẩn đục,
Các vì sao, Ngài đâu kể sạch trong.
6 Huống chi loài người: sâu bọ rác rơm,
Con cái họ giống như giòi như kiến.

Gióp tỏ lòng kính trọng Chúa

26 1,2 Vừa mới nghe xong, Gióp liền lên tiếng:
Kẻ vô quyền này, bạn giúp lắm thế sao?
Cánh tay này rời rã, sức tàn hao,
Bạn đã đến, bắc nhịp cầu tiếp cứu.
3 Bạn giảng giải để ngu dân thông hiểu,
Bao lời khuyên thật khôn sáng chân tình.
4 Dành cho ai, những lời bạn giảng khuyên?
Những lời đó, linh nào truyền cho bạn?
(NIV & RSV)

5 Người chết chìm trong đớn đau sầu thảm, (NIV)
Dưới biển sâu, mọi sinh vật đều run,
6 Âm Phủ lộ ra trước Đấng Toàn Năng,
Và vực thẳm, rèm màn không che được.
7 Giữa khoảng mênh mông, Chúa trải ra Bắc Cực,
Trong không trung, Trái Đất được Ngài treo.
8 Chúa dùng mây trữ nước lại thật nhiều,
Mây chẳng vỡ, nước không rơi xuống đất..
9 Ngai Thiên Chúa, Ngài làm cho bị khuất,
Trải mây ra phủ lấp chẳng thấy chi.
10 Mặt nước, một vòng, Ngài vẽ, phân chia
Làm ranh giới tối tăm và ánh sáng.

11 Chúa đe dọa, khắp nơi nơi hốt hoảng,
Cả những trụ trời cũng rúng động ngả nghiêng.
12 Quyền năng Ngài làm biển sóng dậy lên,
Khôn ngoan Chúa đập tan quân Ra-háp.
13 Thần Chúa điểm tô các tầng trời thật đẹp,
Tay Ngài đâm, xuyên rắn độc lướt qua (NIV)
14 Đó, việc tay Ngài, mới chỉ ngoại vi,
Những tiếng nói, chúng ta nghe nho nhỏ.
Ai hiểu được rõ ràng về Thiên Chúa,
Về sấm quyền năng rực rỡ vinh quang?

Gióp quả quyết về số phận kẻ ác

27 1,2 Gióp bầy tỏ thêm trong cuộc luận đàm:
"Thật chắc chắn như Chúa hằng sống mãi (NIV)
Ngài phủ quyết, không cho tôi là phải (NIV)
Đấng Toàn Năng làm tê tái lòng tôi (NIV)
3 Chừng nào tôi còn hơi thở cuộc đời,
Và trong mũi vẫn đầy sinh khí Chúa,
4 Thì môi lưỡi chẳng bao giờ nói nữa:
Lời lẽ ác gian, lừa gạt, ngoa điêu.
5 Tôi không cho rằng bạn nói đúng đâu,
Và đến chết vẫn thấy mình trọn vẹn.
6 Không từ bỏ đường mình đi, công chính,
Suốt đời tôi chẳng ân hận điều chi.

7 Mong kẻ thù tôi bị kết án nặng nề:
Quân ác độc, bọn gian tà bất chính.
8 Dù kẻ ác được ruộng vườn tài sản,
Chúa cất linh hồn, hy vọng còn chi?
9 Hoạn nạn khó khăn xẩy đến nhiều khi,
Dù kêu cứu, liệu Chúa nghe tiếng hắn?
10 Vì trong Đấng Toàn Năng, hắn không vui sướng,
Chẳng biết thường xuyên cầu khẩn Chúa Trời.

11 Tôi dạy (NIV, BDY) bạn nghe công việc tay Ngài,
Không giấu diếm ý Chúa Trời quyền lực.
12 Các bạn thấy đó là điều hiện thực,
Sao vẫn nghĩ suy ảo giác hư không?
13 Số phận sau đây là của ác gian,
Quân cường bạo, Đấng Toàn Năng dành sẵn:
14 Nếu con cái nhiều, giáo gươm tử trận,
Giòng họ khổ nghèo, bụng chẳng được no.
15 Sống sót vào tay thần chết chăm lo,
Vợ góa chúng cũng chẳng buồn than khóc.
16 Dù tiền bạc hắn gom như bụi cát,
Quần áo thật nhiều, bùn đất còn thua;
17 Sắm xong rồi, người công chính dùng cho,
Kẻ vô tội sẽ chia tài sản hắn.
18 Y xây nhà, như ổ sâu, quái đản,
Như chòi lều người canh gác vườn nho.
19 Giàu có hơn người, chết chẳng ai lo,
Thoáng mở mắt, tiền của đà bay biến.
20 Nỗi kinh hoảng như lũ nguồn ập đến,
Bão tố nửa đêm cuốn hắn thật xa.
21 Gió đông thổi bay, chẳng có ngày về,
Luồng giông mạnh dứt khỏi nhà hắn ở.
22 Chúa giáng tai ương, chẳng còn thương nữa,
Hắn muốn thật nhanh thoát họa tay Ngài.
23 Y bị phạt đền, thiên hạ vỗ tay,
Và huýt sáo, đuổi biến bay đi mất.

Gióp nói về sự khôn ngoan của Chúa

28 1 Có mỏ bạc để con người khai thác,
Có lò để vàng tinh khiết luyện ra.
2 Sắt cũng chính từ lòng đất cho ta,
Nung đá chẩy, lấy đồng ra sử dụng.
3 Loài người phá tan tối tăm u ám,
Nghiên cứu đến cùng bí ẩn thiên nhiên,
Ngay cả những nơi ẩm ướt tối đen,
Chốn đất đá nghỉ yên dài năm tháng.
4 Khai thác mỏ ở tận cùng xa thẳm,
Không dấu chân người, đất quặng treo lên.
5 Mặt đất cho ta lương thực để ăn,
Nhưng dưới đó, lửa như đang đảo lộn.
6 Đá cho ta vàng, điểm trang cuộc sống,
Ngọc bích tìm ra cũng chính từ đây.
7 Chim chỉ tìm mồi, còn đá quý chẳng hay,
Chim ưng cũng không mảy may nhận biết.
8 Thú dữ chẳng hề đụng chân gì hết,
Sư tử không thèm một bước ngang qua.
9 Nhưng loài người đập đá cứng võ ra,
Cả dẫy núi, chàng khổng lồ ngã gục.
10 Đục đá thành hang, biết bao sức lực,
Tìm cho mình mọi bửu vật trần gian.
11 Đắp đập ngăn sông nhuần tưới mùa màng,
Các bí mật được lôi ra ánh sáng.
12 Ở nơi đâu cái trí khôn bí hiểm?

Tại chốn nào thông sáng được tìm ra?
13 Giá trị bao nhiêu, chẳng thể đếm đo,
Không ở đất, nơi muôn loài sinh sống.
14 "Nó chẳng ở đây", vực sâu lên tiếng,
Biển nói rằng "không có chúng nơi tôi".
15 Bạc nén vàng ròng, vô ích mà thôi,
Vì chẳng thể, dù vật nài, mua đổi.
16 Vàng ô-phia cũng không sao sánh nổi,
Ngọc bích ngọc hồng, vô nghĩa đừng so.
17 Vàng quí, pha lê cũng vẫn thua xa,
Đồ vàng thật đem ra, không thể đổi.
18 Thủy tinh, san hô, chẳng nên nói tới,
Giá trị khôn ngoan vời vợi bửu châu.
19 Ngọc Ê-ti-ô-pi chẳng sánh được đâu,
Vàng nguyên chất cũng không sao so nổi.

20 Vậy khôn ngoan từ gốc nguồn đâu tới?
Thông sáng nơi nào tồn tại, ai hay?
21 Chúng giấu mặt đi khỏi sinh vật đất này,
Và ẩn tránh cả chim trời bay lượn.
22 Tiếng Âm Phủ và tử thần vang vọng:
Tai chúng tôi nghe thoang thoảng tiếng
đồn
23 Chỉ Đức Chúa Trời thông hiểu tận nguồn
cơn,
Và biết rõ nơi nó hằng cư ngụ.
24 Vì Ngài thấy khắp toàn dân thiên hạ,
Thấu tận đáy lòng tất cả nhân gian.
25 Gió mạnh bao nhiêu, Ngài định rõ ràng,
Và điều khiển mực nước dâng cao thấp.
26 Ban quy luật cho mây mưa điều hợp,
Vẽ lối đường, để sấm chớp đi theo.
27 Qua đó khôn ngoan được tỏ bầy nhiều,
Ngài ban xuống và dõi theo xem xét.
28 Rồi Ngài phán để loài người được biết:
"Kính sợ Chúa Trời, đích thực khôn ngoan,
Điều ác tránh xa, nhất thiết không làm,
Là hiểu biết, là sáng khôn dư dật".

Giốp so sánh mình trước và nay

29 1,2 Giốp cất tiếng, bài thuyết trình tiếp
tục,
Ôi mong sao tôi được sống như xưa!
Khi đời tôi có Thiên Chúa nhân từ
Luôn bảo vệ, chăm lo và gìn giữ.
3 Trên đầu tôi, ngọn đuốc Ngài soi tỏ,
Tăm tối bước qua, Ánh Sáng dẫn đường.
4 Ước gì tôi được như lúc thanh xuân,
Khi Thiên Chúa còn đoái thương nhà trại.
5 Khi Đấng Toàn Năng ở cùng tôi, ngày ấy,
Các con tôi vui phơi phới quây quần,
6 Vật thực dư thừa, sữa để rửa chân,
Từ hòn đá, suối dầu phun tràn ngập.
7 Khi tôi đi ra cổng thành tấp nập,
Hay dọn hàng nơi phố chợ đông vui,
8 Đám thanh niên trân trọng, tránh đường
tôi,
Còn các cụ, đang ngồi, đều đứng dậy.
9 Cấp lãnh đạo thấy tôi, bưng miệng lại,
Họ lặng im, chẳng phản đối điều chi.
10 Quyền quí cao sang rất mực nể vì,
Lưỡi dính chặt, chỉ một bề nín lặng.
11 Mọi người nghe đều bảo tôi phước hạnh,
Ai thấy tôi đều làm chứng cho tôi.
12 Vì tôi đã từng giúp trẻ mồ côi,
Người nghèo khó kêu cầu, tôi cứu vớt
(NIV)
13 Lòng người goá, tôi làm cho ca hát (NIV)
Người sắp qua đời chúc phước cho tôi.
14 Áo công chính kia tôi mặc hàng ngày,
Đội thiên miện, vì lòng tôi ngay thẳng.
15 Với kẻ mù, tôi như đôi mắt sáng,
Và người què như lại được đôi chân.
16 Tôi đã là cha của kẻ nghèo hèn,
Và xét xử công bằng (BDY) cho người lạ.
17 Bẻ gẫy hàm bọn bất công, dối trá,
Giật mồi ra dù đã cắm vào răng.

18 "Sẽ chết ở nhà ta", tôi nghĩ về mình, (NIV)
"được trường thọ nhiều năm, như cát biển".
19 Tới nguồn nước, rễ tôi bò lan rộng,

Và sương đêm tụ đọng lá cành tôi.
20 Niềm vinh quang luôn đến mới không thôi,
Cung cứng mạnh, vững trong tay chiến đấu.
21 Mọi người đợi chờ để tôi chỉ bảo,
Họ lặng im và chăm chú lắng nghe.
22 Tôi nói xong, chẳng thêm bớt điều chi,
Lời tôi tựa như sương sa, nhuần tưới.
23 Như mong mưa, họ mong tôi, chờ đợi,
Há miệng ra hứng vội trận cuối mùa.
24 Họ nản chí thối lui, tôi đến, cười đùa,
Vẫn bình tĩnh, mặt không hề bối rối.
25 Tôi lãnh đạo, chọn con đường đi tới,
Như giữa đoàn quân, vua hùng dũng oai phong.
Chẳng khác chi người an ủi yêu thương
Của những kẻ đang đau buồn, hoạn nạn.

30 1 Bọn nhóc bây giờ cũng nhìn tôi, nhạo báng,
Bố mẹ chúng xưa chẳng đáng chó cừu tôi.
2 Sức khỏe khi xưa tàn tạ mất rồi,
Họ còn giúp được tôi thêm gì nữa?
3 Họ ốm đau, vì thiếu ăn, đói lả,
Gặm mảnh đất cằn, hoang phế từ lâu.
4 Phải chui vào từng bụi rậm kiếm rau,
Đào rễ củ, thật sâu, làm lương thực.
5 Bị đuổi đi khỏi nhân dân, biền biệt,
Bị hét la, như thấy trộm nấp rình.
6 Chui rúc trong khe, kinh khủng, hôi tanh,
Hang đất đá: nơi náu mình năm tháng.
7 Họ tru tréo giữa bụi cây, kinh hoảng,
Nằm ngổn ngang, chồng đống, giữa lùm gai.
8 Chúng là cháu con quân ngu xuẩn bất tài,
Vô tên tuổi, bị gạt ngoài xã hội.

9 Nhưng tôi bây giờ là bài ca xỉa xói,
Là đề tài chúng to nhỏ râm ran.
10 Chúng xa lánh tôi, khinh miệt mọi đàng,
Không kiêng nể, nhổ tràn ngay lên mặt.
11 Chúa sỉ nhục, làm cung tôi chùng đứt,
Nên chúng khinh tôi ngay trước mặt tôi.
12 Lũ lâu la xô đẩy, tấn công hoài,
Dồn tôi đến đường chông gai hiểm độc.
13 Chúng phá đường tôi, hại tội tận gốc,
Nhưng chẳng ai đến tiếp sức chúng đâu.
14 Chúng đến đây như thác lũ sóng gào,
Gây đổ nát, hùa nhau, xông thẳng tới.
15 Áp đảo tôi bằng kinh hoàng sợ hãi,
Săn đuổi sang giàu, cao trọng đời tôi.
Khác chi cuồng phong, bão tố bời bời,
Mọi phước hạnh biến bay như mây khói.

16 Bây giờ đây hồn tôi như tan chảy,
Thời gian truân đang hãm hại đời tôi.
17 Đêm chiếu vào tôi, làm xương cốt rã rời,
Nỗi đau đớn cắn rỉa tôi không ngớt.
18 Quyền năng Chúa làm áo tôi rách nát,
Xiết chặt tôi như áo chật, cổ cài.
19 Ngài ném xuống bùn, dơ bẩn tanh hôi,
Và bỗng chốc đời tôi thành tro bụi.

20 Tôi kêu la, Chúa Trời không đáp lại,
Tôi đứng im, Ngài chẳng nói, chỉ nhìn.
21 Bây giờ tôi trông Chúa dữ quá chừng,
Vì tay Chúa quyền năng đang tóm bắt.
22 Ngài dùng gió cuốn tôi lên cao ngất,
Rồi lấy bão dông quật nát đời tôi.
23 Ngài sẽ dẫn tôi đến tử địa mất thôi,
Nơi hò hẹn của mọi người đang sống.

24 Ai bị hại, không giơ tay nguyện khấn?
Lúc nguy nan chẳng cất tiếng kêu la?
25 Tôi không sẻ buồn với kẻ nghèo ư?
Người thất thế, tôi chẳng chia than khóc?
26 Ơn phước tôi chờ, nhưng tai ương dồn dập,
Ánh sáng đợi trông, thì tăm tối ập vào.
27 Lòng chẳng bình an, trằn trọc canh thâu,
Đời gian khó từ đâu xông thẳng đến.
28 Chẳng phải nắng làm da tôi thâm tím,
Trước nhân dân, tôi cầu cứu kêu xin.
29 Nhưng họ coi tôi như giống chó rừng,
Và bè bạn với chim muông đà điểu.

30 Da tôi sạm đen, bong ra, bẩn thỉu,
Thân thể tôi như phát sốt, cháy bừng (NIV)
31 Nên đàn cầm tôi vang khúc bi thương
Tiếng đàn sắt, ôi đoạn trường, sầu thảm!

Gióp chứng tỏ mình đã sống trọn vẹn

31 1 Với mắt mình, tôi đã từng ước hẹn,
Nên còn dám đâu trinh nữ ngắm nhìn.
2 Số phận nào Chúa đã định từ trên,
Và cơ nghiệp, Đấng Toàn Năng dành sẵn?
3 Phải chăng đau thương, tai ương, hoạn nạn
Dành cho người sống độc ác bất nhân?
4 Chúa chẳng thấy sao, những việc tôi làm?
Và không đếm mỗi bước đường tôi bước?
5 Nếu tôi sống trong lọc lừa dối gạt,
Chân vội bước theo độc ác gian manh,
6 Nguyện Đức Chúa Trời đem bắc lên cân,
Để thấy được tôi thanh liêm, trong sạch.
7 Nếu chính đạo, tôi quay đường trở mặt,
Và lòng tôi cứ theo mắt mà đi;
Nếu tay tôi đã dính dấp chút gì,
Bị ô uế vì điều chi tội lỗi;
8 Nguyện tôi gieo để cho người gặt hái,
Cây vườn tôi bị nhổ khỏi đất trồng.

9 Nếu tôi ngã lòng khi phụ nữ tấn công,
Và rình rập nhà láng giềng hàng xóm;
10 Nguyện vợ tôi sẽ hoàn toàn hư hỏng,
Phục vụ cho người, với hắn nằm chung.
11 Tội nặng biết bao là kẻ ngoại tình,
Thật đáng để tòa án hình xử phạt.
12 Nó là lửa hừng, tận cùng thiêu sạch,
Của cải tôi cháy hết chẳng còn chi.

13 Nếu tôi không lắng nghe tôi tớ trình thưa,
Khi họ nói những lý do khiếu nại;
14 Thì làm sao trước Ngài tôi đứng nổi,
Ngài xét hỏi tôi, đáp lại thế nào?
15 Đấng đã dệt tôi trong lòng mẹ thâm sâu,
Chẳng đã dựng nên cuộc đời của họ?
Chỉ một Chúa chăng, tạo nên tất cả,
Nặn chúng ta từ lòng mẹ diệu kỳ?
16 Nguyện vọng người nghèo, tôi chối, bỏ đi?
Gây nước mắt đau buồn cho quả phụ?
17 Và lương thực, tôi một mình hưởng thụ?
Trẻ mồ côi, không chia bánh cùng ăn?
18 Quả thật bạn ơi, xin biết cho rằng:
Như cha đẻ, tôi từng nuôi chúng nó,
Và nâng đỡ biết bao người góa bụa,
Từ khi đời tôi mới nhú, lọt lòng.
19 Nếu tôi thấy ai thiếu thốn áo quần,
Người nghèo khó không có chăn để đắp
20 Nếu họ chẳng từng đáp bằng chúc phước,
Vì được lông chiên ấm áp tôi cho;
21 Nếu trẻ mồ côi, tôi chẳng chăm lo,
Còn bắt nạt vì ỷ mình quyền lực;
22 Nguyện vai tôi bị rơi ra, lìa đứt,
Và tay tôi sẽ bị dứt khỏi thân,
23 Tai họa giáng lên khủng khiếp, ngập tràn,
Làm chi được, Chúa oai nghiêm trước mặt.

24 Nếu tôi cậy trông, ỷ vào vàng bạc,
Nói với vàng ròng: Ngươi mảnh đất nâu nương;
25 Nếu lòng tôi vì tài sản vui mừng,
Nhiều của cải, trong tay mình tóm gọn;
26 Nếu tôi thấy Vầng Thái Dương chiếu sáng,
Chị Hằng Nga soi bóng khắp nơi nơi,
27 Mà lòng tôi đã ngưỡng mộ quá rồi,
Và miệng đã hôn tay như gửi gắm,
28 Thì tội ấy thật đáng tòa phạt nặng,
Vì tôi đã không trung tín (NIV) với Ngài.
29 Lòng chẳng vui khi thấy kẻ thù tôi
Bị giáng họa, sống cảnh đời hoạn nạn.
30 Mà trái lại, miệng tôi không vấp phạm:
Rủa sả, nguyện cầu mạng chúng cất đi.
31 Gia nhân tôi không một tiếng kêu ca,
Vì cơm thịt, họ no nê thoải mái.
32 Người ngủ ngoài đường, nếu tôi nhìn thấy,
Mở cửa nhà mình, rộng rãi mời vô.
33 Nếu tôi như A-đam, tổ phụ chúng ta,
Giấu tội lỗi, ẩn che trong lòng dạ;

34 Vì tội lỗi tôi chất chồng nhiều quá,
Nên sợ họ hàng khinh bỉ, cười chê;
Đến nỗi luôn luôn im lặng ngồi nhà,
Không còn dám bước chân ra khỏi cửa.

35 Ước gì có ai nghe tôi tâm sự,
Để được phân trần, bảo vệ, thanh minh.
Xin Chúa nhậm lời, ôi Đấng Toàn Năng!
Để thù nghịch viết nên bài cáo trạng.
36 Tôi sẽ chất lên vai, ung dung đứng thẳng,
Đội nó lên, như chiếc mũ triều thiên.
37 Tôi sẽ chỉ ra các bước đường mình,
Đến trước chúng, như quân vương, chẳng khác.
38 Nếu tiếng kiện tôi vang lên từ đất,
Và các đường cày phải khóc cùng nhau,
39 Vì tôi chẳng trả cho thu hoạch hoa màu,
Làm chủ chúng phải buồn đau đến chết;
40 Thì nguyện chông gai mọc thay lúa bắp,
Và cỏ lùng, thay lúa mạch, tràn lan.

Lời bàn của Ê-li-hu, bạn trẻ nhất

32 1 Ba bạn thân chẳng muốn tiếp lời khuyên,
Vì thấy Gióp tự cho mình công chính.
2 Ê-li-hu, con Ba-ra-kê-ên, tức lắm,
Ông dòng dõi Ram, người xứ Bu-xi,
Giận Gióp chẳng coi Thiên Chúa ra gì,
Tự đánh giá công chính mình hơn Chúa.
3 Ông cũng giận cả ba người kia nữa,
Chỉ kết án thôi, lý lẽ chẳng rạch ròi.
4 Nhưng Ê-li-hu muốn chờ Gióp xong xuôi,
Vì tất cả đều tuổi đời trên bậc.
5 Thấy ba bạn đến ngõ cùng, bế tắc,
Ê-li-hu giận gay gắt đùng đùng.
6 Con trai Ba-ra-kê-ên cất tiếng nói rằng:
Phận em út dám đâu cùng phát biểu.
7 Các bậc đàn anh rộng tầm thông hiểu
Sẽ dạy những điều khéo léo khôn ngoan.
8 Nhưng trong loài người, Ngài đặt thần linh,
Hà sinh khí, Chúa ban cho thông sáng.
9 Chẳng phải khôn ngoan là do sang trọng,
Không chỉ người già mới tường tận đúng sai.
10 Vì thế, các anh, hãy cố nghe tôi,
Xin phép được cùng góp lời bàn bạc.

11 Tôi đã từng nghe các anh biện bạch,
Kiên nhẫn ngồi im đến tận cuối cùng.
12 Vẫn chẳng thấy ai trong số các anh,
Trả lời đúng, thắng thế hơn anh Gióp.
13 Xin đừng nói: Khôn ngoan ta tìm được,
Chỉ Đức Chúa Trời thắng cuộc mà thôi.
14 Anh Gióp không từng tranh luận với tôi,
Nên tôi chẳng đáp như lời quý vị.

15 Họ ngạc nhiên, chẳng còn gì nói nữa,
Đã hết mọi lời, lý lẽ cạn khô.
16 Tôi phải chờ chăng, tận đến bao giờ,
Khi họ đã bày tỏ ra, nói hết?
17 Đến lượt tôi rồi, phải trả lời sau trước,
Những ý kiến tôi phải được nói ra.
18 Ý tưởng trong đầu đầy ắp rồi kia,
Đang giục giã tôi phát qua cửa miệng.
19 Tất cả căng đầy như chai rượu kín,
Sắp nứt ra, bầu rượu mới nấu xong.
20 Nói được ra, tôi vơi bớt nỗi lòng,
Bằng môi miệng, đáp lời cùng anh Gióp.
21 Tôi thiên vị không một người nào hết,
Xu nịnh lại càng chẳng hợp với tôi.
22 Bởi vì tôi chưa từng biết nịnh ai,
Nếu tôi nịnh, Chúa phạt ngay, huỷ diệt.

Phước hay họa là do Chúa thương xót

33 1 Anh Gióp ơi, hãy nghe tôi nói thật,
Xin lắng nghe tôi bàn bạc đôi lời.
2 Lúc này đây tôi mở miệng ra rồi,
Từ môi lưỡi, từ họng tôi khởi phát.
3 Tôi chỉ nói bằng tấm lòng chính trực,
Lưỡi nói ra điều trung thực nghĩ suy.
4 Tôi được tạo nên bởi Thần Chúa diệu kỳ,
Hơi thở Đấng Quyền Uy ban sự sống.
5 Xin trả lời tôi điều này thẳng thắn,

Và đứng lên để tranh luận cùng tôi.
6 Chúng ta như nhau, từ đất sét (NIV) mà thôi,
Trước mặt Chúa không mảy may khác biệt.
7 Đừng sợ tôi, đừng ngại ngùng chi hết,
Tôi chẳng có quyền đàn áp được anh.
8 Tai tôi đã nghe, tất cả rõ ràng,
Đây quả thật chính lời anh tuyên bố:
9 "Tôi trong sạch, không phạm điều chi cả,
Vô tội, trong lòng chẳng có ác gian.
10 Chúa đã đẩy tôi về phía địch quân,
Và liệt kể tôi vào phường chống nghịch.
11 Chân tôi Ngài cùm, xiết vào thật chặt,
Đường lối tôi, từng bước Chúa dõi theo."

12 Tôi xin thưa, anh sai trái rất nhiều,
Vì Thiên Chúa biết bao nhiêu vĩ đại!
13 Sao anh phàn nàn: Ngài không đáp lại,
Chẳng giải thích chi việc Chúa thực thi.
14 Ngài cũng từng tuyên phán một đôi khi,
Nhưng nhân loại để ý chi điều đó.
15 Ngài phán qua chiêm bao, lúc ta đang ngủ,
Khải tượng ban cho ngay ở trên giường.
16 Mở tai ta ra, dạy bảo rõ ràng,
Lời giáo huấn được niêm phong cẩn thận.
17 Để con người không làm điều sai hỏng (NIV),
Giữ cho ta khỏi bệnh chứng kiêu căng.
18 Ra khỏi huyệt sâu, Ngài cứu linh hồn,
Và mạng sống khỏi đao gươm giết chết.
19 Khi con người bị đớn đau hình phạt,
Trên giường nằm, nghe răng rắc xương kêu,
20 Miệng sẽ tởm kinh vật thực đưa vào,
Hồn ghét bỏ cả cao lương mỹ vị.
21 Thịt tiêu đi, không còn nhìn thấy nữa,
Xương trơ ra, xưa nào có thấy đâu.
22 Linh hồn đang tiệm tiến đến hầm sâu,
Và sức sống đang đi vào cửa tử.
23 Nếu được một thôi, trong ngàn thiên sứ,
Chỉ dạy cho biết lẽ phải điều hay,
24 Ắt Đức Chúa Trời ban phước đầy tay,
Và Ngài phán: "Con người này, giải cứu,
Thoát khỏi hố đau thương và khổ não
Giá cứu chuộc kia ta đã có rồi."
25 Da sẽ mịn căng, như buổi thiếu thời,
Xuân trở lại như quãng đời tuổi trẻ.
26 Người đó nguyện cầu tạ ơn Thiên Chúa,
Ngài bèn đoái thương nghe tỏ đáp lời,
Ban niềm vui, được nhìn thấy mặt Ngài,
Và trả lại danh xưng "người công chính."
27 Trước nhân dân, người đó liền hát lớn:
Tôi đã phạm bao tội trạng gớm ghê,
Không còn thẳng ngay, hư hỏng mọi bề,
Song chẳng có ích chi cho tôi hết.
28 Chúa cứu hồn tôi khỏi hầm sự chết,
Để đời tôi thấy ánh sáng ngập tràn.
29 Cho một con người, việc đó Chúa ban,
Thậm chí đến hai ba lần lặp lại.
30 Cứu linh hồn người khỏi hầm tăm tối,
Ánh sáng cuộc đời chiếu tới rạng soi.

31 Anh Gióp ơi, xin hãy lắng nghe tôi,
Cứ yên lặng, tôi sẽ bầy tỏ hết.
32 Có ý kiến gì, xin anh cho biết,
Tôi muốn coi anh công chính vẹn toàn.
33 Còn nếu không, xin anh cứ lặng im,
Tôi sẽ nói điều khôn ngoan phải trái.

Ê-li-hu đề cao Chúa công chính

34 1,2 Ê-li-hu liền tiếp lời kêu gọi:
Quý vị sáng khôn, xin hãy lắng nghe.
3 Vì tai ta phân sai đúng mọi bề,
Như lưỡi miệng để biết đồ ngon dở.
4 Xin hãy chọn cho mình điều phải lẽ,
Và cùng nhau tìm ra chỗ đúng sai.
5 Anh Gióp nói rằng: "Công chính là tôi,
Nhưng tôi bị Đức Chúa Trời bác lại.
6 Tôi ngay thẳng, người đời cho là dối,
Không phạm tội chi, thương tích mãi chẳng lành."
7 Ai đã được như anh Gióp, các anh?

Uống nhạo báng của trần gian như nước.
8 Anh kết bạn với những người gian ác?
Và tham gia vào tổ chức bạo tàn?
9 Vì anh nói rằng: "Vô ích, mất công,
Nơi Thiên Chúa, kiếm tìm niềm vui thích."
10 Hỡi các anh, người khôn ngoan hiểu biết,
Xin nghe tôi tâm huyết một đôi lời:
Đấng Toàn Năng chẳng làm việc gì sai, (NIV, RSV, BDY)
Không thể có Đức Chúa Trời hành ác.
11 Ngài báo trả mọi việc làm chính xác,
Để mỗi người thấy được chính mình ta.
12 Quả thật, Chúa không làm ác bao giờ,
Luật công chính, Ngài chẳng hề vi phạm.
13 Chăm sóc đất này, ai giao Ngài trách nhiệm?
Cai trị các dân, ai dám cử Ngài?
14 Nếu Chúa chỉ lo cho chính mình thôi,
Thu hơi thở, thần linh Ngài trở lại,
15 Thì chắc chắn muôn loài đều chết rụi,
Và con người về đất bụi như xưa.

16 Nếu anh sáng khôn, xin hãy lắng nghe,
Lời tôi nói đừng bỏ qua, coi nhẹ.
17 Quân bất chính, Ngài đâu cho cai trị,
Anh dám chăng, lên án cả Chúa Trời?
18 Với vua thôi, ai dám nói "đồ tồi"?
Với quan lại, rằng "ngươi là kẻ ác"?
19 Huống chi với Đấng Công Bình duy nhất,
Chẳng thiên vị ai, dù quyền quý nghèo hèn,
Vương tử cũng như tầng lớp dân đen,
Bởi tay Chúa đã dựng nên tất cả.
20 Phút chốc ban đêm, họ không còn nữa,
Quyền lực một thời sụp đổ, mất đi.
Các bậc vua quan hùng mạnh quyền uy,
Chúa tẩy sạch, không tay ai tham dự.
21 Vì đường lối loài người Ngài nhìn thấu tỏ,
Theo dõi từng người, đến cả bước đi.

22 Chẳng có tối tăm mù mịt nào che,
Cho kẻ ác được yên bề ẩn nấp.
23 Thế gian này, khi Chúa Trời đoán xét,
Ngài chẳng cần tái thẩm sát một ai.
24 Lật đổ bạo quyền, lập người khác lên thay,
Ngài chẳng mất mảy may công rà soát.
25 Bởi việc chúng làm, Chúa từng biết hết,
Vào ban đêm, Ngài tiêu diệt, lật nhào.
26 Người khác đứng xem, chứng kiến từ đầu,
Chúa tàn hại quân đầu trâu ác bá.
27 Bởi chúng kiêu căng, Chúa Trời xây bỏ,
Đường lối Ngài không tính kể, quay lưng.
28 Tiếng kêu kẻ nghèo thấu đến Chúa anh minh,
Và cả tiếng người gian truân, nguy khốn.
29 Chúa lặng im, không thể ai lên án, (RSV, NIV)
Ai thấy được Ngài khi Chúa ẩn mặt đi?
Đức Chúa Trời thường làm thế, có khi,
Với dân tộc, hay bất kỳ ai đó.
30 Để ngăn cản quân ác gian cai trị,
Không cho kẻ nào gài bẫy dân ta.
31 Vì chẳng ai nói với Chúa bao giờ:
"Bị Chúa phạt, nay con chừa làm ác,
32 Xin dạy cho con những điều chưa biết,
Để chẳng bao giờ tái phạm ác gian".
33 Chúa phải thưởng (NIV) anh về những việc làm,
Ngay cả lúc không ăn năn (NIV) xưng tội?
Không phải tôi mà chính anh sẽ nói,
Những điều chi anh hiểu biết ngọn ngành
34 Mấy anh em đây đều khôn sáng, thông minh,
Họ đang nói, và chính tôi nghe tỏ
35 Rằng "anh Gióp chẳng khôn ngoan chi cả,
Hiểu biết của anh thiếu sáng suốt tinh thông".
36 Tôi nguyện anh bị thử thách đến cùng,
Vì anh đã nói năng như kẻ ác.
37 Anh lại thêm tội với Ngài, chống nghịch,
Trước mặt bạn bè kiêu ngạo vỗ tay.

35 1,2 Ê-li-hu bèn trách: Gióp quá lời,
Dám tuyên bố "Công chính tôi hơn Chúa.

Không phạm tội, và tránh xa điều dữ,
Liệu được điều chi béo bổ cho tôi?"
3 Có lợi chăng, không phạm tội với Ngài?
Câu hỏi đó anh coi là hợp lý?
4 Tôi sẽ trả lời rõ ràng cặn kẽ,
Cho chính anh và tất cả nghe chung.
5 Các tầng trời kia, xin hãy ngước nhìn,
Xem mây lượn, cao hơn anh biết mấy.
6 Anh phạm tội, với Ngài là vô hại,
Vi phạm anh tăng, bất lợi Chúa chăng?
7 Anh biếu gì Ngài, nếu công chính được ban?
Ngài sẽ nhận quà thế gian anh tặng?
8 Gian ác anh hại nhân thật dễ lắm!
Công chính anh hẳn giúp ích con người.

9 Tiếng kêu oan, đàn áp thấu tận Ngài,
Dân kêu cứu vì cường quyền bạo ngược.
10 Nhưng không ai hỏi "Chúa đâu chẳng biết,
Đấng sáng tạo tôi ban khúc hát trong đêm (NIV),
11 Dạy chúng tôi sự thông sáng khôn ngoan,
Hơn tất cả muôn vàn loài điểu thú."
12 Chúa không đáp tiếng kêu cầu la ó,
Vì sự ngạo kiêu bầy lũ ác gian.
13 Thật Chúa chẳng nghe lời cầu nguyện rỗng không, (NIV)
Đấng Quyền Lực chẳng quan tâm đoái đến.
14 Khi anh thưa, không thấy Ngài, đúng lắm!
Phải đợi chờ, Chúa xử đoán phân minh.
15 Thịnh nộ Ngài chưa phải lúc nổi lên,
Chưa xét đến kẻ kiêu căng tự phụ.
16 Gióp mở miệng, nói thêm lời vô nghĩa,
Cả những điều thiếu hiểu biết, nghĩ suy.

Ê-li-hu ca ngợi Chúa diệu kỳ

36 1,2 Ê-li-hu: "Xin kiên nhẫn lắng nghe,
Vì tôi muốn, Chúa chúng ta, bênh vực.
3 Có một điều, từ xa tôi nhận được: (NIV)
Đấng sáng tạo tôi công chính tuyệt vời.
4 Tôi chỉ nói lời chân thật mà thôi,
Đấng Toàn Trí đang ở cùng anh đó.

5 Chúa thật toàn năng nhưng không khinh ai cả,
Trí tuệ tuyệt vời, thông tỏ mênh mông.
6 Mạng sống ác gian, Ngài chẳng bảo tồn,
Kẻ khốn khó, Chúa công bình xét đoán.
7 Ngài chẳng quay đi với người công chính,
Nhưng xếp ngồi cùng ngôi bậc đế vương,
Để được mọi người mãi mãi suy tôn,
Vì địa vị vinh quang và cao trọng.
8 Còn nếu họ bị xiềng như tội phạm,
Khổ cực gian nan quấn cẳng, chằng tay;
9 Thì đó chẳng qua Ngài muốn tỏ bày:
Họ phạm tội và khinh đời, kiêu ngạo.
10 Chúa mở tai để họ nghe chỉ bảo,
Khuyên bỏ đi mọi điều xấu, ác gian.
11 Nếu phụng sự Ngài, vâng lệnh đã ban,
Thì vui sướng ngập tràn, nhiều thịnh vượng (NIV, RSV)
12 Nếu chẳng nghe lời, ắt gươm đao đòi mạng,
Đời chìm trong ảm đạm, chết không hay.
13 Kẻ vô thần, thịnh nộ Chúa, cầm tay,
Bị xiềng lại, kêu cứu hoài, vô ích.
14 Phải lìa đời giữa tuổi xuân tuôn mạch,
Bị diệt vong cùng độc ác gian dâm.
15 Hoạn nạn Chúa dùng cứu kẻ gặp tai ương,
Bị áp bức, họ mở thêm tai mắt.
16 Chúa muốn kéo anh khỏi gian nan chồng chất,
Đặt anh nơi khoảng khoát, khỏi đau lòng,
Trên bàn kia đã dọn sẵn thức ăn,
Và tất cả đều ngon lành, béo bổ.
17 Nhưng lời ác gian trong anh ngập cổ,
Nên hình phạt Ngài sẽ đổ trên anh.
18 Đừng để giận hờn chống lại Đấng Toàn Năng,
Giá lớn lắm, chớ sai lầm, phản ứng.
19 Liệu giàu có với thế quyền hộ tống,
Cứu được anh khỏi hoạn nạn đó chăng?
20 Đừng ước mong đi vào chỗ tối tăm,

Kéo quần chúng (NIV) đi lầm đường lạc bước.
21 Hãy giữ lấy mình, tránh xa điều ác,
Thích ác gian, tất hoạn nạn đầy vơi.
22 Thiên Chúa quyền năng cao cả tuyệt vời,
Ai dạy dỗ được như Ngài phán bảo?
23 Ai ra lệnh (NIV), đường lối Ngài, định liệu,
Hay nói rằng Chúa sai thiếu điều chi?
24 Hãy ngợi tôn công việc Chúa diệu kỳ,
Mà nhân loại vẫn tụng ca không ngớt.
25 Tất cả mọi người đã xem tận mắt,
Và từ xa thấy hết việc Chúa làm.
26 Đức Chúa Trời là cực đại, vô biên,
Tuổi thọ Chúa: muôn năm, không đếm được.
27 Sông suối Ngài làm bốc thành hơi nước,
Rồi hóa mưa, và tưới khắp đất này.
28 Những giọt mưa ra từ các đám mây
Tuôn đổ xuống cho cỏ cây, nhân loại.
29 Cách Chúa giăng mây, có ai hiểu nổi?
Cơn lôi đình nơi trại Chúa ai hay?
30 Ánh sáng, Ngài sai tứ phía bủa vây,
Cả đáy biển cũng bị Ngài che lấp.
31 Chúa xét đoán khắp mọi dân, mọi nước,
Ban cho ta nhiều lương thực, thức ăn.
32 Ngài giấu trong tay, sấm sét nắm cầm,
Và truyền lệnh tới miền cần đánh phạt.
33 Tiếng sấm sét báo mưa sa gió giật (NIV)
Giông bão đến gần, cả súc vật nhận ra.

Ê-li-hu suy tôn quyền năng Chúa

37 1 Tôi sợ run, tim như muốn bật ra
Sang phải trái, cứ nhảy qua, nhảy lại.
2 hãy nghe kia, tiếng Ngài đang vang dậy,
Nghe ầm ầm, từ miệng Chúa quyền uy.
3 Ngài khiến các tầng trời vang vọng, truyền đi,
Sai chớp nhoáng chiếu khắp bề Trái Đất.
4 Ngay tức khắc, sấm rền vang không dứt,
Nghe tiếng Ngài, ngàn ánh chớp lòe lên.
5 Chúa phát ra tiếng sấm động vang rền,
Quá vĩ đại, diệu kỳ không hiểu nổi.
6 Ngài phán "hãy rơi" là mưa tuôn nước xối,
Tuyết phủ đầy đường khắp lối như bông.
7 Chúa bó tay người, trước những khó khăn,
Để họ biết quyền năng Ngài sáng tạo.
8 Thú rừng phải lo tìm nơi ẩn náu,
Rút về hang kín đáo, chốn hầm sâu.
9 Từ phương nam, bão đổ tới ào ào,
Và gió bắc, mang lạnh theo, tràn tới.
10 Hơi thở Chúa làm nước đông cứng lại,
Khắp mặt ao hồ, sông suối đóng băng.
11 Ngài làm nước bốc hơi, trữ ở mây tầng,
Và sai chớp đến cài giăng lấp loáng.
12 Chính nhờ Chúa, mây chuyển dời khắp chốn,
Để mọi miền, lệnh phán được thực thi.
13 Ngài dùng mây giáng họa, cũng có khi,
Hoặc nhuần tưới đồng quê, ban ơn phước.

14 Xin dừng lại, và nghĩ suy, anh Gióp!
Việc Chúa diệu kỳ tốt đẹp dường bao!
15 Anh biết chăng, phương pháp Chúa thế nào,
Để chớp đến từ mây cao loang loáng?
16 Luật cân bằng mây mưa, anh hiểu đặng?
Cả việc diệu kỳ, tay Đấng toàn tri?
17 Khi gió nam đưa yên tĩnh trở về,
Cả quần áo cũng nóng ghê, sao vậy?
18 Anh cùng Chúa, bầu trời này, căng trải?
Nó tựa kính dày, vững chãi muôn năm
19 Hãy dạy chúng tôi thưa đáp Đấng Toàn Năng,
Chúng tôi dốt, chẳng biết đường bày tỏ.
20 Ai dám nói: "Tôi muốn thưa cùng Chúa?"
Bởi cuộc đời kẻ đó bị nuốt ngay.
21 Ánh nắng chói chang đang ẩn trong mây,
Nhưng gió thổi mây bay, trời trong trẻo.
22 Từ phương bắc, ráng vàng, ôi tuyệt diệu!
Đáng uy nghi Thiên Chúa, đáng sợ thay.
23 Đấng Toàn Năng, ta không thể thấy Ngài,
Vốn công chính tuyệt vời, đầy nhân đức.
24 Vì thế loài người kính sợ Ngài rất mực,

Ai cho mình khôn, Ngài bỏ mặc, chẳng nhìn.

Đức Chúa Trời đáp lời Gióp

38 1 Lúc bấy giờ, một cơn gió nổi lên,
Tiếng Thiên Chúa đáp rõ ràng cùng Gióp:
2 Ngươi là ai, dám dùng lời vô học,
Làm lu mờ những kế hoạch của Ta?
3 Giây lưng đâu, hãy nai nịt lại đi,
Như dũng sĩ, trả lời Ta nghành ngọn!
4 Ngươi ở đâu, khi đất này Ta dựng?
Nếu sáng khôn, hãy giải luận Ta nghe!
5 Ai đã chăng giây, đo đạc bốn bề,
Và định mức Trái Đất kia to nhỏ?
6 Địa Cầu dựng trên nền nào, ngươi tỏ?
Đá góc ai trồng cho nó, ngươi hay?
7 Khi đó các sao hòa khúc mê say,
Vui nhảy múa, các con trai Thiên Chúa.

8 Rồi khi biển vỡ bờ, nước tràn khắp cả,
Ai đã đưa tay, đóng cửa ngăn đường?
9 Ta ban mây, làm quần áo đàng hoàng,
Và đêm tối, làm khăn trùm cho biển.
10 Ta định rạch ròi, mực nước dâng, giới hạn,
Có cửa chốt then, mở đóng điều hòa.
11 Và lệnh rằng: Các đợt sóng kiêu sa,
Phải dừng lại, cấm tiến xa hơn nữa!

12 Đã lần nào, Mặt Trời, ngươi định chỗ,
Hay đã từng điều khiển cả bình minh,
13 Để Vầng Dương chiếu sáng khắp mọi miền,
Và quét sạch cả đội quân gian ác?
14 Dưới tay Ta, Địa Cầu là đất sét,
Như áo đổi thay, vạn vật muôn loài.
15 Với ác gian, ánh sáng đã cất rồi,
Tay giơ thẳng, cầu Ngài, nhưng gẫy đoạn.

16 Ngươi biết chăng được gốc nguồn của biển?
Đã từng phen xuống đáy thẳm vực sâu?
17 Đã có lần, cửa Âm Phủ, gặp sao?
Và đã thấy cửa khổ đau, chết chóc?
18 Ngươi nhìn hết được đất trời bát ngát?
Hãy nói đi, nếu ngươi biết mọi điều!

19 Đường đến cội nguồn ánh sáng ở đâu?
Còn tăm tối ở chốn nào, ngươi tỏ?
20 Ngươi dẫn nó đến được vùng lãnh địa?
Biết các lối đường nhà nó ở chăng?
21 Phải, ngươi biết rồi, vì trước đó đã sinh,
Và đã sống biết bao năm trường thọ!
22 Ngươi đã lần nào vào kho tuyết giá,
Đã thấy được nơi mưa đá trữ tồn,
23 Mà Ta để dành ngày hoạn nạn khó khăn,
Khi thế giới đầy chiến tranh giặc giã?
24 Đường ánh sáng rẽ chia, ngươi thông tỏ,
Và biết lối đi của gió được chăng?

25 Ai đào kênh cho mưa chảy mọi miền?
Ai thiết kế, vẽ đường cho tia chớp?
26 Vùng hoang vu, ai đem mưa tưới khắp,
Và cả những nơi sa mạc không người?
27 Để cho các vùng hoang vắng xa xôi,
Được nhuần tưới, cây đâm chồi nẩy lộc?

28 Mưa có cha chăng, liệu ngươi biết được?
Ai đã làm nên những giọt sương mai?
29 Dạ ai đã sinh nước đá giữa trời?
Còn sương móc ra đời, nhờ ai vậy?
30 Thật bí ẩn: Nước thành băng, đông lại,
Mặt vực sâu, lớp nước đá phủ che.

31 Ngươi kéo Sao Rua gần lại được ư?
Và đẩy được Sao Thiên Lang xa nữa?
32 Ngươi dẫn đường cho Trăng sao vũ trụ?
Quỹ đạo Mặt Trời, thời tiết nắng mưa?
33 Quy luật trời sao, triệu triệu quân cờ,
Ngươi nắm được để từ xa điều khiển?
34 Ngươi có thể lệnh cho mây, lớn tiếng,
Khiến có mưa rơi xuống, ướt ngươi chăng?
35 Thả sấm chớp ra, loang loáng, ầm ầm,
Để chúng đến, thưa rằng: "Con có mặt".

36 Đầu óc con người khôn ngoan, ai đặt?
Trí thông minh và sáng suốt, ai ban?
37 Tính toán được mây, ai đủ khôn ngoan,
Nghiêng trời xuống, đổ mưa tràn tuôn xối,
38 Khi đại hạn làm cứng khô đất bụi,
Đất cục đất hòn dính lại vào nhau?

(Theo NIV, RSV và BDY, chương 38 còn thêm ba câu 1,2,3 của chương 39 dưới đây. Để dễ đối chiếu với bản dịch truyền thống, chúng tôi vẫn kết thúc chương này ở câu 38.)

Thiên Chúa đầy quyền năng

39 1 Khi mẹ con sư tử phục hang sâu,
Và cả lúc rình chầu trong bụi rậm;
2 Có phải chăng, người thợ săn cho chúng,
Cả mẹ con đói bụng được mồi ngon?
3 Ai cho quạ kia có chút thức ăn,
Khi con nó đói ran kêu cầu Chúa?

4 Ngươi biết chăng, mùa nào dê rừng đẻ?
Nai cái tiết nào sinh nở ngươi hay?
5 Ngươi biết chăng, bao tháng nó mang thai?
Và định được ngày chào đời con nó?
6 Nó ngồi xổm để sinh con cho dễ,
Nỗi đớn đau thân thể thoát vụt qua.
7 Con nhỏ lớn lên trong đồng nội hiền hòa,
Rồi lìa mẹ, chẳng trở về chi nữa.

8 Ai để lừa rừng thong dong đây đó?
Ai mở trói cho chân nó lẹ làng?
9 Nhà nó, Ta ban sa mạc mênh mang,
Và ruộng mặn làm ổ hang trú ngụ.
10 Nó coi khinh chốn ồn ào thành phố,
Chẳng muốn nghe ai dẫn dụ dắt chăn.
11 Đồng cỏ xanh bên sườn núi bạt ngàn,
Chúng tìm kiếm các thức ăn tươi mới

12 Giống bò tót muốn giúp ngươi cày xới?
Bên máng cỏ túng tù, chịu nổi được chăng?
13 Mang ách, buộc dây, điều khiển dễ dàng,
Để cày dọc bừa ngang làm đất ruộng?
14 Sức khỏe nó, nguồn cậy nhờ lý tưởng?
Thành quả công lao, giao nó được sao?
15 Nó mang về ngươi ngũ cốc dồi dào,
Và thóc lúa đầy kho cao, sân chật?

16 Giống đà điểu vỗ cánh mừng nhảy nhót,
Nhưng cánh lông phỏng có chút yêu thương?
17 Trứng nó đẻ ra, lấy đất làm giường,
Rồi tất cả vùi nắng sương cát bỏng.
18 Nó quên rằng hẳn có ngày bị dẫm,
Chân thú chân người, thật chẳng thể hay.
19 Sống với con chỉ nghiêm khắc, nặng tay,
Nó không biết cả cuộc đời công cốc.
20 Vì trí khôn ngoan bị Chúa Trời lấy mất,
Thông sáng cũng không một chút chia cho.
21 Chạy vút như lao, vỗ cánh thật to,
Nó cười khẩy cả ngựa đua, kỵ sĩ.
22 Ngươi ban chăng, sức dẻo dai cho ngựa?
Bờm nó rung rung, ngươi phủ lên sao?
23 Ngươi khiến nhảy lên như chú cào cào?
Tiếng nó hí oai biết bao, đáng sợ.
24 Nó đạp đất, vui vì mình mạnh mẽ,
Xông tới đoàn quân binh khí trong tay.
25 Nguy hiểm coi thường, chẳng sợ gì ai,
Trước gươm giáo, không ngoảnh quay, lùi bước.
26 Trên lưng nó tên vù vù bay lướt,
Khí giới chạm nhau, gươm tuốt sáng lòa.
27 Nó tránh nhanh, nhẩy tả hữu, hí to,
Khi kèn thổi, xông pha không dừng bước.
28 Nghe kèn lệnh, hí to lên hết sức,
Nó đánh hơi được mùi giặc từ xa,
Nghe được tiếng hô tướng sĩ lệnh ra,
Và cả tiếng quân reo hò xung trận.

29 Con diều bay, trí khôn ngươi chỉ dẫn?

Xòe cánh ra, hướng thẳng đến phương nam?

30 Chim ưng bay lên theo lệnh ngươi chăng?
Và làm tổ nơi tít cùng cao thẳm?

31 Đậu trên đá cao, hang sâu trú ẩn,
Tận đỉnh cheo leo, ai dám leo trèo.

32 Từ đó con mồi bị nó dõi theo,
Nhìn xa lắm, tinh hơn nhiều loài khác.

33 Con nó chuộng ưa thức ăn bằng huyết,
Nên nó tìm nơi xác chết kiếm ăn.

34,35 Đức Giê-hô-va còn phán tiếp rằng
Ngươi bắt bẻ Đấng Toàn Năng sao được.
Dám tranh luận chăng, với Ta, hỡi Gióp?
Kẻ cãi Chúa Trời, giải đáp Ta nghe!

36 Chúa hỏi dồn, Gióp bèn cất lời thưa:
Con là kẻ vốn ngu si, vô dụng,
Biết thưa sao với Chúa Trời Hằng Sống,
Đành chỉ lấy tay che miệng mình thôi.

37 Con đã nói ra, nói một lần rồi,
Vâng hai lượt, xin thôi, không thêm nữa.

Con trâu nước và con thuỷ quái

40 1 Tiếng Thiên Chúa vọng ra từ luồng gió,
Phán với Gióp rằng hãy nghe tỏ lời Ta.

2 Thắt dây lưng, như dũng sĩ xông pha,
Nghe câu hỏi, dâng Ta lời giải đáp.

3 Lý luận Ta ngươi muốn chăng phản bác?
Công chính tự xưng buộc tội cho Ta?

4 Ngươi có cánh tay như Chúa Trời ư?
Và có thể phát ra rền sấm chớp?

5 Hãy mặc áo để sao cho xứng hợp
Với vinh quang và cao trọng uy nghi.

6 Ngươi hãy cho thịnh nộ nổi lên đi,
Rồi nhận mặt quân kiêu kỳ, đánh đổ.

7 Hãy kiếm tìm kẻ ngạo kiêu triệt hạ,
Quân bạo tàn, tại chỗ, diệt tan hoang.

8 Vùi chúng vào trong bụi đất ngủ chung,
Lấp mặt chúng, nơi kín bưng, tăm tối.

9 Rồi Ta sẽ ban cho lời khen ngợi
Rằng tay hữu ngươi cứu nổi chính ngươi.

10 Ta đã dựng ngươi cùng với một loài,
Là trâu nước, như giống bò, ăn cỏ.

11 Sức mạnh nó hiện trên lưng đồ sộ,
Nơi đôi hông vạm vỡ, chắc xương gân.

12 Nó cong đuôi như một nhánh bá hương,
Đùi bắp nó nổi gân lên cuồn cuộn.

13 Như những ống đồng, bốn chân khỏe mạnh,
Như sắt gang, chắc chắn biết dường bao!

14 Tác phẩm tay Ngài khéo nhất, tuyệt cao,
Gươm bảo vệ, Chúa cũng giao cho nó.

15 Trên thảo nguyên, nó tha hồ gặm cỏ,
Nơi đó thú đồng vui thỏa đùa chơi.

16 Trong đầm sen hay bụi sậy, thảnh thơi,
Trâu nước ngủ để phục hồi sức lực.

17 Như lọng che, sen thơm hương sực nức,
Cành liễu nên thơ túc trực vây quanh.

18 Nó chẳng sợ chi nước cuốn tràn dâng,
Ngay cả lúc sông Giô-đanh ngập miệng.

19 Ai bắt được giống trâu này trực diện?
Ai lưới giăng, bắt xỏ mũi lôi đi?

20 Ai dùng lưỡi câu, câu thuỷ quái kia?
Xuyên lưỡi nó, dây nhỏ to nào được?

21 Xỏ mũi nó bằng dây thừng liệu chắc?
Hàm nó, được chăng, dùng móc móc lên?

22 Liệu nó, với ngươi, há miệng cầu xin
Bằng lời lẽ thật dịu êm ngon ngọt?

23 Giao ước với ngươi nó bèn ký kết,
Làm tôi mọi ngươi đến hết cuộc đời?

24 Như với chú chim, ngươi sẽ đùa vui,
Buộc nó lại, cho con chơi thoải mái?

25 Câu được nó chăng, đem về phân phối,
Cho người buôn để trao đổi lấy tiền?

26 Ngươi có thể đâm da nó sầy lên,
Găm đầu nó bằng lao tên được chứ?

27 Lên mình nó, hãy đặt tay làm thử,
Sẽ chẳng bao giờ, lần nữa, đặt lên.

28 Giấc mơ hoa bắt được nó tan liền,
Chỉ thấy bóng đã thất kinh, run sợ.

41 1 Chẳng ai đủ gan, dám trêu chọc nó,
Thì trước mặt Ta, ai đứng được chăng?
2 Ai đã cho gì để Ta phải trả ơn?
Của Ta hết, cả thế gian vũ trụ.

3 Ta sẽ nói về các chi thể nó,
Hình dáng đẹp sao, sức khỏe phi thường,
4 Ai lột được ra khỏi nó áo choàng?
Ai có thể chui vào hàm của nó?
5 Ai dám mở miệng nó ra như cửa?
Kinh khủng bao vây răng nó, xung quanh.
6 Nó oai hùng vì có các hàng khiên,
Thật bằng phẳng, như niêm phong dính lại.
7 Xếp cạnh nhau, trông chỉ như một khối,
Thật sát liền, gió thổi cũng không qua.
8 Hàn lại với nhau, cái nọ cái kia,
Dính kết chặt, không tách ra được nữa.
9 Nó nháy mũi, ánh sáng liền chiếu tỏa,
Đôi mắt tinh như mi mắt rạng đông.
10 Miệng nó phát ra loáng ánh lửa hồng,
Rồi từ đó được phun thành từng đám.
11 Từ mũi nó khói tuôn ra rất mạnh,
Như củi sậy đun, nóng bỏng nước sôi.
12 Hơi thở làm than rực cháy ngời ngời,
Một ngọn lửa từ miệng môi phun tỏa.
13 Sức mạnh ngời ngời hiện lên trong cổ,
Đáng sợ, khiếp kinh nhảy múa trước y.
14 Bắp thịt kết nhau chắc nịch, ai bì,
Liền một khối, như không hề lay chuyển.
15 Tim nó cứng như một hòn đá tảng,
Thớt dưới: Cối xay, bất động trơ trơ.
16 Nó vùng lên, dũng sĩ cũng chạy xa,
Vì khiếp sợ, phải trốn đi nhanh chóng.
17 Đâm bằng gươm là trò đùa vô dụng,
Phóng bằng giáo lao, thì cũng vậy thôi.
18 Nó coi như cỏ rơm, đồ sắt ngời ngời,
Đồ đồng nữa, cũng chỉ cây gỗ mục.
19 Nó chẳng trốn, dù tên bay tới tấp,
Với nó đá chành chẳng khác rạ khô.
20 Gậy gộc coi như cỏ rác bên bờ,
Cười chế nhạo tiếng giáo gươm vun vút.
21 Dưới bụng nó, mọc đầy gai nhọn hoắt,
Bò đến đâu là bùn đất bừa lên,
22 Làm vực sâu thành nồi nước sôi tràn,
Và khuấy biển trở thành dầu để xức.
23 Nó bỏ lại những luống cày sáng rực,
Khiến vực sâu thành tóc bạc, tưởng lầm.
24 Chẳng con vật nào như nó ở trần gian,
Được tạo dựng, đạp chân lên sợ hãi.
25 Nó trâng tráo, nhìn các loài vĩ đại,
Và làm vua hết thảy giống kiêu căng.

Gióp ăn năn, được ơn hơn trước

42 1,2 Gióp mở miệng thưa với Chúa Trời rằng
Con biết lắm, Đấng Toàn Năng vĩ đại.
Đối với Ngài chẳng có gì nan giải,
Chúa có thể làm hết thảy như không.
3 Con là ai, kẻ vô học tầm thường,
Mà dám lấy tay phàm che ý Chúa?
Vâng con đã nói điều mình chẳng rõ,
những việc diệu kỳ xa lạ với con.
4 Xin Chúa nghe niềm tâm sự mỏi mòn,
Cho con hỏi, Chúa dạy con thông tỏ.
5 Trước đây tai con nghe đồn về Chúa,
Nay mắt đã nhìn thấy rõ Thiên Vương.
6 Con tự gớm ghê kinh tởm trăm đường,
Trong tro bụi, xin ăn năn cùng Chúa!

7 Với Gióp, Chúa Trời sau khi dạy dỗ
Ngài phán cùng người ở xứ Thê-man:
Hỡi Ê-li-pha cùng hai kẻ đồng hành,
Cơn thịnh nộ Ta nổi lên rồi đó.
Chẳng xứng với Ta, điều các ngươi bày tỏ,
Như tôi tớ Ta, Gióp đã thưa trình.
8 Giống đực chiên bò, mỗi thứ bảy con,
Đem đến Gióp nộp dâng làm của lễ.
Để tôi tớ Ta cầu thay tất cả,
Vì Ta nhậm lời chính Gióp cầu xin.
Nếu không các ngươi sẽ bị phạt liền,
Vì ngu dốt, nói quàng, không như Gióp.

9 Ê-li-pha, Na-a-ma, Binh-đát
Nghe lệnh Chúa truyền, răm rắp làm theo.

Rồi Gióp cầu thay cho họ mọi điều,
Như đã hứa, Chúa thảy đều nhậm cả.

10 Sau khi cầu cho bạn mình dốc đổ,
Gióp được Chúa Trời giải toả khó khăn,
Và ban lại cho bằng gấp hai lần,
Những tài sản mà ông từng có trước.
11 Mọi anh chị em, bạn bè quen biết,
Đến nhà thăm, và dự tiệc liên hoan,
An ủi ông và thành thật chia buồn
Về tai họa mà Chúa từng giáng xuống.
Một nén bạc, một vòng vàng lấp lánh,
Ai cũng mang làm quà tặng cho ông.

12 Tuổi xế chiều, Gióp lại được đầy ơn,
Hơn cả lúc đang xuân, thời trai trẻ.
Mười bốn ngàn chiên, ngàn đôi bò, còn nữa,
Sáu ngàn lạc đà, ngàn lừa cái, chưa xong,
13 Bẩy con trai, ba con gái quây quần,
14 Con gái lớn, Giê-mi-ma ông đặt.
Kê-xi-a là tiểu thư kế tiếp,
Rồi nàng Kê-ren Ha-búc, thứ ba.
15 Khắp trong vùng, nhan sắc (NIV) chẳng ai so,
Với ba ả tố nga con của Gióp.
Họ được cha ban một phần cơ nghiệp,
Cũng giống như anh em khác trong nhà.

16 Sau vụ này, Chúa ban phước thừa dư,
Gióp được sống thêm trăm tư năm nữa.
Con cháu bốn đời, mắt nhìn thấy đủ,
17 Tuổi thọ thật cao, từ giã đời này.

THI THIÊN

quyển thứ nhất

So sánh người công chính và kẻ ác

1 1 Phước cho ai chẳng tham gia
Mưu mô kẻ ác, đường tà tội nhân;
Không giao du với kiêu căng,
Người hay nhạo báng, nói năng hợm mình.
2 Nhưng vui thấu tận hồn linh,
Lời Cha nghiền ngẫm bóng hình ngày đêm.
3 Sẽ như cây được trồng bên
Một dòng nước mát, nở liền ngàn hoa;
Theo mùa bông trái xum xuê,
Lá xanh, xanh mãi, chẳng hề héo khô.
Sống trong hạnh phúc ấm no,
Cuộc đời thịnh vượng Chúa cho vững vàng.
4 Tội nhân, gian ác đời tàn,
Rác rơm gió thổi bay tràn khắp nơi.
5 Ngày phán xét, chúng tả tơi,
Khỏi người công chính, Chúa Trời loại ra.
6 Chính nhân được Chúa dẫn đưa,
Còn quân độc ác gian tà diệt vong.

Sự trị vì của Đấng được xức dầu

2 1 Vì sao vậy, khắp nơi dân nổi loạn,
Đầy âm mưu và thủ đoạn hão huyền,
2 Các vua quan trần thế họp liên miên,
Chống nghịch Đấng Xức Dầu và Thiên Chúa?
3 Họ kêu gọi: "Thế quyền, ta đập vỡ!
Phá xích xiềng nô lệ Chúa ngàn năm!"

4 Đấng Trên Cao chỉ bấm bụng cười thầm,
Chúa nhạo báng bọn ngốc đần ngu dại.
5 Cơn thịnh nộ Đức Chúa Trời đã tới,
Nổi giận lên, Ngài nhằm chúng tấn công.

6 Chúa phán rằng Ta lập ở Si-ôn,
Nơi Núi Thánh, Đấng Vua Ta cai trị.

7 Đấng Chúa Lập truyền lệnh Ngài, chỉ thị,
Chúa phán cùng tôi: "Con yêu quý của Ta,
Ngày hôm nay Con đã được sinh ra,
Con Ta đó, như ý Ta đã định.
8 Hãy cầu xin, Ta sẽ ban quyền thánh,
Để trị vì khắp Trái Đất, trần gian.
9 Con sẽ dùng gậy sắt của Ta ban,
Đập nát vụn địch quân như bình gốm."

10 Vậy, các vua, hãy khôn ngoan xét đoán,
Và các quan trần thế, hãy nghe lời,
11 Phục vụ Chúa Trời, kính sợ không thôi,
Hãy run rẩy trong niềm vui rạng rỡ!
12 Hãy hôn Con trong tin yêu, kính sợ,
Quy phục Con, cơn phẫn nộ Ngài nguôi.
Thì các ngươi khỏi bị chết đời đời,
Kẻ nương náu nơi Ngài tràn phước hạnh.

Bài cầu nguyện buổi sáng của Đa-vít

(Làm khi chạy trốn con là Áp-sa-lôm)

3 1 Lạy Thiên Chúa, kẻ thù con tăng mãi,
Nổi dậy chống con, biết mấy, thật đông.
2 Chúng nói về con: Chúa hết đi cùng,
Không giải cứu,(NIV) để mặc y chống đỡ.
3 Nhưng Chúa ơi, Ngài là khiên che chở,
Cho con ngẩng đầu, rạng rỡ vinh quang.

4 Lớn tiếng con kêu, cầu Chúa ban ơn,
Từ Núi Thánh, lời con xin, Chúa nhậm.

5 Con nằm ngủ lòng chứa chan hy vọng,
Thức dậy trong tay Chúa nắm, Cha thương.

6 Dù quân thù vây hãm cả bốn phương,
Đông như kiến, lòng con không nao núng.

7 Xin Chúa đến, trong quyền năng thiên thượng,
Giải cứu con ra khỏi chốn hiểm nguy,
Bạt tai kẻ thù, cho chúng biết quyền uy,
Bẻ nanh vuốt bọn hung đồ gian ác.

8 Ơn giải phóng (NIV) đến từ Ngài duy nhất,
Xin ban cho, đổ phước xuống dân Ngài!

Bài cầu nguyện buổi chiều của Đa-vít

4 1 Xin Thiên Chúa, Đấng công bình, thánh khiết
Đáp lời con, khi con biết cầu xin.
Con gian truân, Ngài từng đã giữ gìn,
Xin thương xót, và nghe con cầu nguyện.

2 Thiên Chúa phán: "Vinh quang Ta hiển hiện,
Liệu các ngươi sỉ nhục đến bao giờ?
Các ngươi yêu toàn những chuyện hư vô,
Chừng nào hết tìm ý đồ dối trá?"

3 Cần phải biết đây chính là ý Chúa:
Biệt riêng ra người nhân đức cho Ngài.
Khi ta cầu xin với Đức Chúa Trời,
Ngài nhất định sẽ đáp lời ta đó.

4 Chớ phạm tội, hãy sợ Ngài, Thiên Chúa,
Trên giường nằm, cần lặng lẽ nghĩ suy.

5 Của lễ dâng Ngài: Công chính nhớ ghi,
Và tin cậy Đức Chúa Trời thành tín.

6 Nhiều người hỏi: Ai ban nguồn phước đến?
Gương mặt Cha, xin tỏa sáng chúng con.

7 Chúa khiến lòng con vui sướng nhiều hơn,
Dù thóc họ đầy tràn, nho dư dật.

8 Đức Chúa Trời ơi, con ngủ ngon yên giấc,
Vì chỉ mình Cha cho được an bình.

Cầu Chúa phù hộ mình chống kẻ ác

(Đa-vít)

5 1 Xin Thiên Chúa lắng nghe con cầu khẩn!
Và lưu tâm đến nguyện vọng của con.

2 Kính lạy Vua Cha, Thiên Chúa toàn năng,
Xin nghe tiếng con kêu van, cầu nguyện.

3 Con thức dậy khi trời vừa hửng sáng,
Để giãi bày và trông ngóng ý Cha.

4 Vì Chúa chẳng yêu tội lỗi gian tà,
Kẻ độc ác sống cùng Cha không được.

5 Kẻ kiêu ngạo chịu sao ngày đoán phạt?
Đức Chúa Trời căm ghét bọn ác tâm.

6 Tiêu diệt điêu ngoa, dối trá, bất lương,
Chúa kinh tởm bọn sát nhân lường gạt.

7 Con vào Nhà Cha, nhờ thiên ân dư dật,
Kính sợ, yêu thương, chân thật lạy thờ.

8 Lối công chính Ngài, xin dẫn con vô,
Chống thù nghịch, san đường cho con bước.

9 Miệng chúng nó toàn âm mưu quỷ quyệt,
Lòng chúng kia đầy ắp những gian tà,
Cổ họng hôi như cửa mộ mở ra,
Lưỡi chúng nó toàn lọc lừa, nịnh hót.

10 Xin Thiên Chúa kíp ra tay trừng phạt,
Cho chúng sa vô chính bẫy chúng gài,
Tống cổ chúng đi, tội ác đã chất đầy,
Dám hỗn xược, thù nghịch Ngài, chống Chúa.

11 Nhưng ai biết, Đức Chúa Trời, nương dựa
Xin cho bình an, mãi vui vẻ ca mừng!
Ai biết tìm cầu Danh Chúa luôn luôn,
Được bảo vệ, lòng tràn tuôn vui thỏa!

12 Như tấm khiên Đức Chúa Trời che chở,
Công chính được Ngài tuôn đổ phước ơn.

Cầu Chúa thương xót trong hoạn nạn

(Đa-vít)

6 1 Xin Chúa chớ mắng con trong thịnh nộ,
Đừng phạt con vào lúc đó, Cha ơi!

2 Xin thương xót con, kẻ yếu đuối tả tơi,

Cho bình phục, gân xương thôi run rẩy!
3 Lạy Thiên Chúa, linh hồn con khổ ải (NIV),
Và đớn đau cho tận tới bao giờ?
4 Lạy Chúa nhân từ, xin thương xót con thơ,
Đến giải cứu một linh hồn đau khổ.
5 Vì khi chết, Đức Chúa Trời ai nhớ?
Chốn Âm Ty, ai nữa tạ ơn Ngài?
6 Con mỏi mòn vì than thở, u hoài,
Đầm nước mắt, mỗi đêm trôi giường chiếu.
7 Lòng sầu thảm mắt thâm quầng suy yếu,
Vì kẻ thù không thiếu, muốn hại con.
8 Xéo ngay đi, hỡi bè lũ ác gian!
Vì Chúa đã nghe ta than, ta khóc;
9 Đã thấu tỏ tiếng lòng ta tâm huyết,
Và nhậm lời ta, tha thiết nài xin.
10 Kẻ thù ta dù hung ác, cuồng điên,
Sẽ bỏ chạy trong kinh hoàng, hổ thẹn.

Nài xin Chúa bênh vực trước kẻ ác

(Đa-vít)

7 1 Nơi Thiên Chúa, con náu nương trông đợi,
Xin cứu con! kẻ thù đuổi sau lưng.
2 Kẻo chúng biến con thành từng mảnh không hồn,
Như sư tử xé mồi ngon, chẳng thoát.
3 Nếu con đã làm nhiều điều gian ác,
Và tay này tội đã mắc, bất nhân,
4 Nếu con đã từng lấy oán trả ân,
Và cướp bóc đám lương dân vô cớ,
5 Thì xin Chúa đừng quan tâm đến nữa,
Cứ để cho người tóm cổ bắt con,
Chà đạp thân con như xác không hồn,
Cho bụi đất là vinh quang con đó.
6 Nhưng xin Chúa nổi bừng cơn thịnh nộ,
Với kẻ thù đang hùng hổ hại con, (NIV)
Xin giúp cho con mọi việc vuông tròn,
Đoán phạt chúng như Chúa từng phán quyết.
7 Các dân tộc vây quanh Cha thánh khiết,
Oai vệ uy nghi, Ngài ngự tít trên cao,
8 Xét xử muôn dân, tất cả cúi đầu,
Xin cũng xét, con thanh liêm công chính?
9 Ôi Thiên Chúa, Đấng công bình thánh tín!
Dò xét lòng người tận đến tâm can,
Xin khiến cho đời hết sạch gian ngoan,
Người công chính mãi tuôn tràn phước hạnh.
10 Đức Chúa Trời là cái khiên thần thánh,
Ai thiện lành, Ngài cứu sống tâm linh,
11 Là vị quan tòa xét xử công minh,
Với kẻ ác, Ngài thường xuyên nổi giận.
12 Nếu bọn chúng không ăn năn hối hận,
Đức Chúa Trời sẽ mài kiếm giương cung.
13 Vũ khí Ngài giết chết bọn ác hung,
Và tên lửa thiêu địch quân cháy trụi.
14 Bọn độc ác đang gây thêm tội lỗi,
Và âm mưu để quấy rối gạt lừa,
15 Đào hố cho người lương thiện bước vô,
Nhưng chính chúng lại sa cơ ngã xuống.
16 Gậy ông đập lưng ông là thế quẩn,
Gió gieo ra, ắt hẳn bão gặt về.
17 Con ngợi tôn Ngài công chính oai nghi,
Và ca tụng Chúa quyền uy cao cả!

Vinh quang Chúa, ân điển cho loài người

(Đa-vít)

8 1 Lạy Thiên Chúa, Chúa chúng con, Đấng Thánh!
Ôi Danh Ngài cả sáng khắp trần gian!
Các tầng trời đều ca ngợi hân hoan,
Chúa hiển hiện trong uy phong đường bệ.
2 Miệng con trẻ còn thơm mùi sữa mẹ,
Cũng ngợi ca Ngài, làm câm miệng địch quân.
3 Con ngắm công trình sáng tạo mênh mông,
Bàn tay Chúa dựng Mặt Trăng, tinh tú.
4 Con người là chi mà Chúa Trời vẫn nhớ?
Sao Ngài viếng thăm, đến giữa loài người,
5 Cho nó đặc ân kém Chúa chút thôi,
Ban mũ miện của đời đời vinh hiển.
6 Cho cai trị cả trên trời, dưới biển,

Bắt muôn loài phải quy phục dưới chân.
7,8 Chiên bò hiền lành, dã thú hung hăng,
Và chim cá đều dưới quyền quản trị.
9 Ôi Cha Thánh, Chúa chúng con, yêu quý,
Trên đất này, Danh Thiên Chúa lừng vang!

Cảm tạ Chúa công chính

(Đa-vít)

9 1 Xin hết lòng, Đức Chúa Trời, cảm tạ,
Và ngợi ca bàn tay Chúa diệu kỳ,
2 Trong Đấng Chí Cao con vui thỏa say mê,
Và chúc tụng, vinh danh Cha mãi mãi.
3 Khi quân địch thua đau đành rút chạy,
Trước mặt Ngài chúng ngã rụi, phơi thây,
4 Trên tòa cao, Chúa phán xét muôn người,
Và bênh vực con sống đời công chính.
5 Các dân tộc đều bị Ngài quở mắng,
Xóa sạch đời đời vô tín, ác gian.
6 Kẻ thù con Chúa tiêu diệt muôn năm,
Các thành chúng tan tành không dấu vết.
7 Chúa cai trị vĩnh hằng trên Trái Đất,
Và lập Ngai để phán xét thế gian.
8 Lấy công bình và ngay thẳng Thiên Vương,
Để xét xử toàn muôn dân thiên hạ.
9 Đức Chúa Trời: Nơi náu nương cư ngụ,
Cho những ai bị áp bức gian nan.
10 Ai biết Danh Ngài, sẽ tin cậy Ngài hơn,
Vì tìm Chúa, chẳng bị quên, ruồng bỏ.
11 Hãy truyền báo công việc Ngài cao cả,
Hát ngợi tôn Đấng Thánh ở Si-ôn.
12 Đấng báo thù, nợ máu, chẳng hề quên,
Ngài nghe thấu tiếng kêu rên oan ức.
13 Xin thương con, kéo lên từ cửa chết,
Vì kẻ thù đang ác nghiệt hành con;
14 Để Danh Cha, con mãi mãi ngợi tôn,
Bên Thánh Điện, ca vang ơn cứu rỗi.
15 Các dân tộc bất lương đang đền tội,
Sa chân vô chính cạm bẫy chúng gài.
16 Lấy gậy mình mà đập lại mình thôi,
Trong đoán phạt, Danh Ngài càng cả sáng.
17 Quân ác độc cùng bọn người vô tín,
Sẽ theo nhau xuống tận đến Âm Ty.
18 Nhưng kẻ nghèo không bị Chúa quên đi,
Kẻ đau khổ chẳng lo chi thất vọng.
19 Xin đừng để cho thế gian chiến thắng,
Nguyện các dân bị xét đoán trước Ngai!
20 Để chúng sợ Ngài, Thiên Chúa quyền oai,
Và biết chúng chỉ là người phàm tục.

Cầu Chúa đánh đổ kẻ gian ác

10 1 Ôi Thiên Chúa! Vì sao Ngài xa lánh?
Lúc nguy nan Ngài lẩn tránh con sao?
2 Bọn ác gian, kiêu ngạo đuổi theo sau,
Xin cho chúng sa chân vào bẫy chúng.
3 Vì kẻ ác huênh hoang về dục vọng,
Quân tham lam khinh bỏ Đức Chúa Trời,
4 Kiêu ngạo mà rằng: Chúa sẽ chẳng hạch tôi,
Hắn vẫn nghĩ không Chúa Trời nào cả.
5 Khinh kẻ thù, vì hắn toàn vận đỏ,
Óc ngu si sao thấu tỏ ý Ngài.
6 Hắn tưởng rằng thịnh vượng mãi không thôi,
Chẳng tai họa, đến trọn đời may mắn.
7 Hắn ngoa ngoắt, mở mồm là chửi đổng,
Hắn gạt lừa, dưới lưỡi dính gian ngoan.
8 Hắn ngồi im nơi khuất nẻo đường làng,
Để rình giết những dân thường vô tội.
9 Như sư tử nằm yên trong hang tối,
Hắn cố rình, bủa lưới bắt người ngay.
10 Hắn chồm lên quật mạnh kẻ không may,
Kẻ khốn khổ đành bó tay chịu chết.
11 Hắn yên chí Chúa đã quên, chẳng biết,
Không quan tâm, Ngài ẩn mặt đi rồi.
12 Con xin Ngài sớm vùng dậy Chúa ơi,
Vung sấm sét, chớ quên người cùng khốn.
13 Sao kẻ ác dám khinh Cha Thiên Thượng,
Và nghĩ rằng tội chúng Chúa bỏ qua?

14 Chúa thấy hết rồi, những tàn ác, mưu mô,
Chúng sẽ bị chính tay Cha báo trả.
Người đau khổ cứ phó mình cho Chúa,
Ngài sẽ thương như thương kẻ mồ côi.
15 Bẻ gãy cánh tay kẻ ác Chúa ơi!
Tận sào huyệt, diệt tan loài rắn độc.
16 Chúa cai trị muôn đời trên Trái Đất,
Quân ngoại bang bị chà nát, diệt vong.
17 Chúa lắng nghe người nhân đức cầu mong,
Khiến cho họ được vững lòng, an ủi.
18 Người nô lệ, kẻ mồ côi, nghèo đói,
Ngài xử công bình, hết nỗi oan khiên;
Để loài người vốn từ đất mà nên,
Chẳng làm họ phải lo phiền sợ hãi.

Đức Chúa Trời là nơi nương náu
(Đa-vít)

11 1 Ta nương náu, phó mình trong tay Chúa,
Sao các ngươi cứ giục giã hồn ta:
Hãy bỏ Chúa Trời, tung cánh bay xa,
Như chim núi luôn tìm về tổ ấm?
2 Bọn độc ác đang giương cung chờ sẵn,
Nơi tối tăm, nhằm bắn kẻ ngay lành.
3 Nếu phá đi các luật lệ kỷ cương,
Người công chính chẳng biết đường xử thế.
4 Trong Đền Thánh, trên ngôi cao đường bệ,
Đức Chúa Trời đang ngự giữa mây xanh,
Đưa mắt xuống nhìn khắp chốn trần gian,
Dò xét tận từng tấc lòng sâu thẳm.
5 Đức Chúa Trời thử rèn người công chính,
Nhưng ghét căm phường hung hãn ác gian,
6 Giáng những trận mưa rực lửa với lưu hoàng,
Cơn gió thoảng chúng thiêu thành tro bụi.
7 Chúa công chính chỉ quý yêu lẽ phải,
Cho người ngay diễm phúc thấy mặt Ngài.

Cầu Chúa cứu khỏi kẻ gian tà
(Đa-vít)

12 1 Cúi xin Chúa cứu chúng con thoát nạn:
Người ngay lành, trung tín cứ dần thưa.
2 Trong nhân dân chỉ thấy những gạt lừa,
Những giả dối, mưu mô và nịnh hót.
3 Đức Chúa Trời sẽ ra tay diệt hết:
Nịnh bợ, gian ngoan, hung ác, kiêu căng,
4 Kẻ dám nói rằng tất cả được làm nên
Nhờ môi lưỡi, chẳng liên quan đến Chúa.
5 Vì nghe tỏ tiếng kêu than nức nở
Của người nghèo, người nô lệ, khổ đau,
Chúa phán rằng Ta sẽ đến rất mau,
Mang yên ấm như ước cầu chính đáng.
6 Lời Chúa phán sạch trong như ánh sáng,
Như bẩy lần bạc trắng đã luyện tinh.
7 Chúa con ơi, xin săn sóc giữ gìn,
Bảo vệ họ khỏi tay phường độc ác,
8 Cả tứ phía chúng còn bao vây chặt,
Khi đê hèn vẫn còn được đề cao.

Cầu Chúa giúp trong hoạn nạn
(Đa-vít)

13 1 Đến chừng nào, Ngài quên con thưa Chúa?
Đến bao giờ, Ngài lẩn tránh mặt con?
2 Còn bao lâu, con sầu khổ linh hồn?
Bao năm nữa quân thù con thất bại?
3 Xin nhậm lời con, ôi Cha từ ái!
Mở mắt lòng cho con khỏi hư vong,
4 Cho kẻ thù thôi tuyên bố huênh hoang,
Và mừng rỡ mỗi khi con thất bại.
5 Ơn cứu rỗi làm lòng con mở hội,
Càng vững tin trông cậy Chúa từ tâm.
6 Con sẽ đời đời Danh Chúa ca vang,
Vì lãnh đủ cả dòng sông ơn phước.

Loài người ngu dại và gian ác
(Đa-vít)

14 1 Kẻ ngu dại nói trong lòng:
Chúa Trời là bóng hư không, sợ gì.
Chúng làm điều ác, gớm ghê,
Chẳng ai làm một điều chi thiện lành.
2 Từ cao Chúa ngó xuống trần,
Xem ai khôn sáng, thực tâm tìm Ngài.
3 Bẩn dơ bội nghịch hết rồi,
Lo làm điều thiện, một người cũng không.
4 Kẻ độc ác thật ngu đần,
Chẳng cầu Ta chỉ nuốt dần dân Ta.
5 Khiếp kinh chúng sẽ đầy no,
Nhưng người công chính chẳng lo, có Ngài.
6 Người nghèo trông cậy Chúa Trời,
Các ngươi dè bỉu, hàng ngày tấn công.
7 Lạy Cha Đấng Thánh Si-ôn,
I-sra-en chịu nặng ơn cứu hồn.
Chúa đem về các lưu dân,
Cháu con Gia-cốp hân hoan ca mừng.

Ai được ở trong Đền Chúa?
(Đa-vít)

15 1 Ai được ở trong đền Cha tôn kính?
Ai được ngồi nơi Núi Thánh vinh quang?
2 Nơi đó dành ai công chính vững vàng,
Và chân thật từ đáy lòng sâu thẳm;
3 Không vu khống, chẳng làm điều hại bạn,
Không sỉ nhục bà con, hàng xóm láng giềng,
4 Biết sống coi thường, khinh kẻ ác gian,
Nhưng trân trọng người hết lòng kính Chúa;
Biết giữ trọn luôn luôn lời nguyền hứa,
Dù mất công tốn của chẳng đổi thay;
5 Không làm giàu bằng lấy lãi cho vay,
Nhận hối lộ, làm hại người vô tội.
Người như thế, dù phong ba, bão nổi,
Vẫn vững vàng, mãi mãi được bình yên.

Đức Chúa Trời là Đấng Giải Cứu
(Đa-vít)

16 1 Lạy Thiên Chúa, xin giữ gìn che chở,
Vì con luôn ẩn trú (NIV) ở nơi Ngài.
2 Con thưa rằng Ngài là Chúa con đây,
Không thể nhận phước ơn từ ai khác.
3 Con sung sướng, mừng vui không tả xiết,
Vì những con người thánh khiết đời nay.

4 Thờ tượng hình tăng buồn khổ đầy vơi,
Tên chúng nó, con đặt ngoài môi miệng.
5,6 Cơ nghiệp con: Đức Chúa Trời thánh thiện,
Ơn phước con: Cha Thiên Thượng yêu thương.
Tài sản con Ngài gìn giữ mọi đường,
Vâng, cơ nghiệp Chúa ban là vô giá.
7 Con ngợi tôn Đấng Dạy Khuyên, Thiên Chúa,
Và đêm đêm hằng suy nghĩ Lời Ngài.
8 Lòng con luôn hướng về Chúa, Chúa ơi,
Ngài bên hữu, chẳng mảy may lo lắng.
9 Chính bởi thế, linh hồn con vui sướng,
Thể xác con cũng được sống yên bình.
10 Âm Phủ chẳng còn ám ảnh tâm linh,
Chúa chẳng để người thánh mình hư nát.
11 Con Đường Sống, Chúa đưa tay dìu dắt,
Đi theo Ngài đầy ắp cả niềm vui,
Còn gì hơn ở bên hữu có Ngài?
Lòng sung sướng và tràn đầy hạnh phúc.

Cầu Chúa cứu thoát khỏi kẻ áp bức
(Đa-vít)

17 1 Lạy Thiên Chúa, lắng nghe lời công chính,
Từ miệng môi chẳng biết đến dối gian.
2 Vì Chúa nhân từ, xét xử công minh,
Xin bênh vực, như tiếng con cầu nguyện.
3 Trong đêm vắng, Chúa đo lòng, thử nghiệm,
Đã thấy con vô tội đến tận môi.

4 Còn thế gian, những ham muốn loài người,
Nhờ Lời Chúa con tránh đời hung bạo.
5 Con vững bước theo lối Ngài chỉ bảo,
Nên chẳng bao giờ lảo đảo ngã xiêu.
6 Con kêu van vì Chúa nhậm lời cầu,
Xin Thiên Chúa hướng tai vào tiếng nguyện.
7 Xin Chúa tỏ lòng nhân từ thánh thiện,
Cứu con thơ biết tìm đến náu nương.
Khi quân thù gieo tai họa bốn phương,
Tay phải Chúa giải phóng con thoát nạn.
8 Xin bảo vệ con như ngươi mắt sáng,
Và ấp con trong đôi cánh thần tiên,
9 Để thoát gươm đao bọn áp bức đê hèn,
Quân thù nghịch đang cuồng điên vây hãm.
10 Lòng chúng nó tối đen, hằng bít kín,
Miệng chúng tuôn toàn hợm hĩnh kiêu căng.
11 Chúng bủa vây con trên mỗi bước đường,
Mắt ác độc, chỉ mong con sa ngã.
12 Như sư tử tơ chờ mồi, đói lả,
Chúng ngồi rình nơi vắng vẻ, nôn nao.
13 Đón đánh chúng đi, xin Chúa mau mau,
Dùng gươm thánh cứu hồn con, diệt chúng!
14 Xin cũng cứu con khỏi thế gian hấp dẫn,
Khỏi những con người chỉ có phước đời nay.
Họ được Chúa ban của cải đầy tay,
Được nếm đủ các của ngon vật lạ,
Con cháu họ cũng đầy đàn vui thỏa,
Được kế thừa hương hỏa của cha ông.
15 Về phần con, chỉ công chính chuyên tâm,
Để được thấy dáng hình Cha Thiên Thượng,
Khi thức dậy lòng tràn đầy vui sướng,
Gương mặt Cha tỏa sáng tận hồn con.

Ngợi tôn Chúa cho thắng trận

(Đa-vít)

18 1 Ôi Thiên Chúa bao tin yêu tôn kính,
Sức mạnh thần kỳ của chính đời con,
2 Đồn lũy muôn năm, đá móng vững bền,
Đấng Giải Cứu trong gian truân hoạn nạn.
Đức Chúa Trời ơi, Ngài là hòn đá tảng,
Con náu nương và hy vọng nơi Ngài,
Ngài cũng là khiên che đỡ cuộc đời,
Sừng Cứu Rỗi, và nơi con ẩn trú.
3 Đức Chúa Trời đáng ngợi tôn muôn thuở!
Con kêu cầu, ắt được Chúa giải vây.
4 Thòng lọng kia đã quấn cổ con đây,
Lụt gian ác cuộn dâng đầy, khủng khiếp.
5 Dây Âm Phủ quấn chặt con oan nghiệt,
Lưới tử thần đang đuổi rượt theo con.
6 Trong nguy nan, con lớn tiếng van xin,
Nơi Đền Thánh, Ngài nghe con khẩn nguyện.
7 Đất rúng động và núi đồi lay chuyển,
Nghe con kêu, Ngài nổi giận đùng đùng.
8 Khói tuôn ra từ mũi, Chúa hờn căm,
Miệng phun lửa, cả không gian cháy bỏng.
9 Mây nghiêng lệch, từ trời Ngài ngự xuống,
Dưới chân Ngài bóng tối đứng vây quanh.
10 Cưỡi Chê-ru-bim che rợp cả trời xanh,
Ngài bay liệng bập bềnh trên cánh gió.
11 Lấy bóng tối để làm nơi ẩn trú,
Dùng mây đen bao phủ khắp xung quanh.
12 Từ trong hào quang rực rỡ long lanh,
Ngài trút xuống than hồng và mưa đá.
13 Sấm sét xé trời, tiếng Ngài, ôi khiếp vía,
Mưa đá vẫn rơi, than lửa rực hồng.
14 Ngài bắn tên làm tán loạn địch quân,
Gieo chớp nhoáng, chúng hoảng hồn lạc lối.
15 Ngài quở quát thổi gió ra từ mũi,
Biển cạn khô đến nỗi đáy hiện ra.
16 Con được vớt lên bằng cánh tay Cha,
Đang với xuống từ bao la lồng lộng.
17 Ngài giải cứu con khỏi kẻ thù hung hãn,
Khỏi kẻ ghét con, vì chúng mạnh hơn con.
18 Con lâm nguy, chúng ào ạt tiến công,
Nhưng chính Chúa đã ẵm bồng nâng đỡ.
19 Con được an toàn, nhờ tay Cha đó,

Giải cứu con, vì Ngài đã yêu con.
20 Chúa thưởng con vì sống thiện, vuông tròn
Báo đền lại những việc làm trong sạch.
21 Vì con biết giữ gìn theo Thánh Luật,
Không ác tâm và từ bỏ Chúa Cha.
22 Giữ mệnh lệnh Ngài như đã ban ra,
Luật Pháp Chúa con chẳng hề sơ suất.
23 Con biết giữ mình, tránh xa điều ác,
Sống đẹp lòng, và trọn vẹn ý Cha.
24 Công chính con theo, nên ơn Chúa bao la,
Chúa tưởng thưởng, vì thật thà trong sạch.
25 Ai biết thương người, Ngài thương dư dật,
Công chính vẹn toàn, ơn phước tràn dâng.
26 Đức Chúa Trời đoán phạt kẻ bất tuân,
Nhưng giáng phúc cho người luôn thanh sạch.
27 Vì Chúa cứu người khốn cùng đói rách,
Kẻ kiêu căng, Chúa kéo mắt sụp mi.
28 Ngài thắp lên ngọn đèn sáng diệu kỳ,
Và soi tỏ đường con đi tăm tối.
29 Nhờ ơn Chúa, con tấn công dữ dội,
Cậy sức Ngài, con vượt khỏi tường cao.
30 Đường lối Ngài trọn vẹn biết dường bao
Lời Thiên Chúa thật thanh cao, tinh luyện.
Ngài là cái khiên cho ai cần đến,
Muốn nương mình dưới bóng cánh chở che.
31 Chẳng có thần nào, ngoài chính Chúa ra,
Ngoại trừ Chúa, không ai là Đá Móng.
32 Ngài thắt cho con thắt lưng hùng dũng,
Và dọn đường để con bước hiên ngang;
33 Cho con nhanh như nai cái lẹ làng,
Cho con đứng trên non cao vời vợi.
34 Ngài dạy con luyện rèn không mệt mỏi,
Khiến tay con giương nổi cả cung đồng.
35 Ban cho con khiên cứu rỗi vô song,
Tay phải Chúa đỡ nâng con trìu mến.
Trong yêu thương, Chúa nhân từ thánh thiện,
Đưa con lên tới cao trọng vinh quang;
36 Mở rộng đường đi dưới bước chân con,
Để con tiến vững vàng, không xiêu đổ.
37 Con đuổi kịp quân thù trong phẫn nộ,
Chỉ trở về khi sạch lũ ác gian.
38 Con thẳng tay đâm chúng chết ngổn ngang,
Thây quân địch dưới chân nhiều vô kể.
39 Vì Chúa cho con thắt lưng dũng sĩ,
Nên quân thù phải quỵ dưới chân con.
40 Chúng quay lưng để tháo chạy thoát thân,
Hoặc bị diệt tan xương và đổ máu.
41 Chúng kêu la, nhưng chẳng ai tiếp cứu,
Chúng cầu Ngài, nhưng Chúa vẫn lặng thinh.
42 Thành bụi tro, con nghiền chúng tan tành,
Và ném chúng xuống bùn tanh nhơ bẩn.
43 Chúa giải cứu, ban cho con toàn thắng,
Lập làm vua vinh hiển cả trần gian,
Các nước chư hầu phủ phục dưới chân con,
Để nghe lệnh và sẵn sàng phục vụ.
44 Vừa nghe tiếng con, thảy đều khiếp sợ,
Dân ngoại bang phải vâng dạ, nghe lời,
45 Chúng tan hoang và hàng ngũ rã rời,
Xin hàng phục, bước ra ngoài, run sợ.
46,47 Đáng ngợi tôn thay Đức Chúa Trời,
Vầng Đá,
Cứu Rỗi, ơn thiêng, Ngài đổ cho con,
Đấng báo thù quân hung ác dã man,
Bắt bọn chúng phải quy hàng tất cả.
Nguyện Đức Chúa Trời được vinh danh muôn thuở!
Con tôn cao Thiên Chúa mãi muôn đời!
48 Ngài cứu con khỏi hung bạo, vô loài,
Nâng con vượt cao hơn quân thù nghịch.
49 Bởi thế nên con ngợi tôn Cha vô địch,
Giữa muôn dân, con ca tụng Danh Ngài.
50 Đức Chúa Trời, Đấng giải cứu con đây,
Vua Đa-vít, chính tay Ngài thiết lập.
Ngài làm ơn, và xức dầu thánh chức
Cho dòng dõi con kế tục muôn đời.

Chúa là Đấng Sáng Tạo

(Đa-vít)

19 1 Vinh quang Chúa các tầng trời truyền tụng,
Vũ trụ, trăng sao: Dấu ấn tay Ngài.
2 Hết đêm thâu lại nối tiếp ngày dài,
Chân lý ấy được tỏ bầy lặng lẽ.
3 Một lời thôi, dù thì thầm khe khẽ,
Tiếng nói thiên nhiên chẳng thể ai nghe,
4 Nhưng chúng bủa vây Trái Đất bốn bề,
Tận cực địa, nơi Vầng Dương đóng trại.
5 Rực rỡ Mặt Trời như tân lang ngày cưới,
Ra khỏi phòng, lòng phấn khởi hân hoan,
Rạo rực xốn xang hạnh phúc dâng tràn,
Như dũng sĩ vui rộn ràng, đua chạy.
6 Vầng Thái Dương từ phương đông thức dậy,
Lượn suốt một vòng, ngủ lại phương tây,
Chiếu sáng trần gian, khắp Trái Đất này,
Tỏa hơi ấm nuôi muôn loài, trăm họ.

7 Luật pháp Chúa là trọn tình, trọn nghĩa,
Hoán cải linh hồn, cứu chuộc ơn sâu,
Lời Chúa sạch trong thành tín, nhiệm mầu,
Khiến khờ dại đần ngu thành khôn sáng.
8 Luật Chúa thẳng ngay, làm ta vui sướng,
Điều răn Cha mở mắt sáng tâm linh.
9 Kính sợ Chúa Trời, mãi sống sạch trong,
Mạng lệnh Chúa là công bình, chân thật.
10 Các điều ấy quý hơn vàng nguyên chất,
Ngọt vạn lần hơn nước mật tàng ong,
11 Dạy tôi tớ Ngài hiểu biết tinh thông,
Ai gìn giữ được thưởng công thật lớn.
12 Ai biết hết mọi lỗi mình vi phạm?
Tội con không tường, xin trắng án thứ tha.
13 Xin giữ chân tôi tớ Chúa tránh xa,
Không cố ý để gây ra tội lỗi;
Tội cố tình, xin cho con thoát khỏi,
Để con vẹn toàn, trọng tội lìa xa.
14 Đức Chúa Trời ơi, Đá Móng, Nền Nhà,
Đấng cứu rỗi linh hồn con muôn thuở!
Xin mọi lời từ miệng môi con nhỏ,
Tư tưởng lòng con đẹp ý Chúa yêu thương!

Cầu Chúa cho thắng kẻ thù

(Đa-vít)

20 1 Xin Chúa đáp lời anh trong hoạn nạn,
Đức Chúa Trời của Gia-cốp chở che.
2 Từ Si-ôn Ngài nâng đỡ mọi bề,
Nơi Núi Thánh ban ơn và cứu giúp.
3 Xin Chúa nhớ của lễ anh dâng trước,
Và nhậm cho anh cả của lễ thiêu.
4 Cầu Chúa ban cho ơn phước thật nhiều,
Thỏa mãn mọi ước mong và dự định.
5 Nhân danh Chúa, chúng tôi treo cờ lệnh,
Để chia vui ơn cứu rỗi cùng anh.
Nguyện Đức Chúa Trời thành tín công bình,
Ban mọi thứ mà anh hằng cầu nguyện.
6 Chúa giải cứu đấng xức dầu công chính,
Từ trời cao Đấng Thánh đáp lời anh.
Tay phải Ngài, tay cứu rỗi toàn năng,
Sẽ đem đến cho anh tràn ơn phước.
7 Kẻ cậy ngựa, người nhờ xe tiếp sức,
Nhưng chúng tôi cậy duy nhất Danh Ngài.
8 Họ đổ xe và ngã ngựa tơi bời,
Chúng tôi vẫn vùng lên ngay, chiến đấu.
9 Ôi Thiên Chúa, xin ra tay giải cứu,
Cúi xin Vua, Cha yêu dấu, nhậm lời!

Ngợi tôn Chúa đã giải cứu

(Đa-vít)

21 1 Con vui sướng không bút nào tả xiết,
Bởi quyền năng Ngài cứu vớt con yêu.
2 Ban cho con thỏa mãn hết mọi điều,
Không từ chối lời kêu cầu khẩn nguyện.
3 Mão triều thiên bằng vàng ròng tinh luyện,
Đội cho con, sai ơn phước đón con.
4 Con cầu xin sự sống, Chúa ban luôn,
Cho đến nỗi tuổi thọ con tăng mãi.
5 Ơn giải cứu đem vinh quang chói lọi,
Mặc áo quyền năng vời vợi uy nghi.
6 Phước hạnh phần con, mãi mãi còn kia,
Trước mặt Chúa, con hả hê vui sướng.

7 Vì con tin Đức Chúa Trời thành tín,
Nhờ nhân từ Ngài, con trọn vẹn yên tâm.
8 Kẻ thù kia, bọn ghét Chúa, kiêu căng,
Bằng tay phải toàn năng, Ngài tóm gọn.
9 Chúa nuốt chúng khi còn đang nổi giận,
Thiêu thành tro trong lò lửa cháy hừng.
10 Trên đất này, con cháu chúng diệt vong,
Dòng dõi chúng chẳng còn trong nhân loại.
11 Vì chúng nó đã âm mưu bại hoại,
Chống Chúa Trời, nhưng thảm bại thiệt thân.
12 Chúa khiến kẻ thù tháo chạy, quay lưng,
Ngài giương nỏ nhằm vào quân gian ác.
13 Tôn cao mãi Đức Chúa Trời quyền lực!
Ngợi ca Cha vang khúc hát muôn đời!

Kêu than về khổ cực và ngợi tôn Chúa vì được cứu

(Đa-vít)

22 1 Ôi Thiên Chúa, Đấng Chí Tôn cao cả!
Nỡ sao Ngài lìa bỏ đứa con yêu?
Ngài đứng xa, chẳng nghe tiếng con kêu,
Không cứu giúp, con chống chèo đơn độc.
2 Con cầu cứu suốt ngày đêm liên tục,
Chúa vẫn lặng thinh, con lòng dạ rối bời.
3 I-sra-en ca ngợi mãi không thôi,
Ôi Đấng Thánh, giữa lòng người, Chúa ngự.
4 Tổ phụ chúng con cậy nhờ nơi Chúa,
Nên đã được Ngài cứu độ, ban ơn.
5 Họ kêu xin và Chúa nhậm lời luôn,
Tin cậy Chúa nên đã không thất vọng.
6 Con không phải người, chỉ là sâu kinh tởm,
Mối nhục đáng khinh, ghê rợn của dân Ngài.
7 Ai thấy con cũng chế diễu, nhạo cười,
Kẻ chép miệng, người bĩu môi nói mỉa:
8 "Y tin Chúa, Chúa thương y là thế,
Ngài cứu y, vì Ngài mến yêu y."
9 Chúa đem con ra, từ lòng mẹ, diệu kỳ,
Con tin Chúa từ khi còn đang bú.
10 Ngài là Chúa con, khi đời mới nhú,
Lúc chưa sinh, con đã thuộc về Ngài.
11 Đừng bỏ con, con xin Chúa, Chúa ơi!
Không ai cứu, gian nan ngay trước mặt.
12 Xung quanh con, kẻ thù đang vây chặt,
Trông dữ dằn như bò đực Ba-san,
13 Há hốc miệng ra, muốn nuốt sống con luôn,
Như sư tử đang nhảy chồm, gầm thét.
14 Trái tim con muốn chảy ra như sáp,
Xương cốt rã rời, mình mướt mồ hôi,
15 Lưỡi ríu lên, con kiệt sức mất rồi,
Tay thần chết, Chúa đặt con trong đó.
16 Vì bọn ác bao quanh con như chó,
Chân tay con, đâm thủng lỗ chẳng thương.
17 Con đếm được rành tất cả các xương,
Chúng giận dữ nhìn chân con đau đớn.
18 Chúng khoái trá khi chia nhau áo xống,
Và bắt thăm ai được áo choàng con.
19 Chúa con ơi, xin cho chúng nếm đòn,
Mau giải cứu, đừng đứng xa con mãi.
20 Cho linh hồn con thoát gươm độc hại,
Mạng sống con khỏi loài chó hung hăng.
21 Vượt thoát qua họng sư tử hôi tanh,
Và tránh được sừng trâu rừng hung hãn.

22 Con sẽ rao truyền và ngợi tôn vinh hiển
Của Danh Ngài, giữa quần chúng, anh em.
23 Hỡi con dân dòng dõi I-sra-en,
Hỡi cháu chắt từ tổ tiên Gia-cốp,
Ai kính sợ Đức Chúa Trời rất mực,
Hãy tôn vinh và hát khúc ngợi tôn!
24 Vì Ngài không khinh kẻ cùng khốn, tầm thường,
Không xa lánh, nhưng nhậm lời cầu nguyện.
25 Giữa đại hội, con ngợi ca lớn tiếng,
Làm trọn lời thề, trước mặt tín dân.
26 Người tìm Ngài sẽ ca tụng ngợi tôn,
Người nhân đức sống đời đời, no đủ.

27 Cả Trái Đất sẽ quay về cùng Chúa,
Khắp muôn dân chỉ thờ lạy Ngài thôi.
28 Đất nước từ nay thuộc Đức Chúa Trời,
Ngài cai trị cả toàn dân thiên hạ.
29 Dù giàu có, thấp hèn hay quyền quý,
Cũng chẳng ai có mạng sống trường tồn,
Bụi đất là nhà, vĩnh viễn ngàn năm,
Tất cả sẽ quỳ trước Ngài thờ lạy.
30 Một dòng dõi phục vụ Ngài mãi mãi,
Sẽ được coi là dòng dõi Chúa Trời.
31 Đức công chính Ngài, họ truyền tụng không thôi,
Để con cháu biết Ngài làm việc đó.

Chúa Hằng Hữu là Đấng chăn giữ tôi
(Đa-vít)

23 1 Chúa Hằng Hữu, Đấng Dắt Chăn từ ái,
Được Ngài chăm, con sẽ chẳng thiếu gì.
2 Ngài dẫn con đến bờ suối mát kia,
Cho an nghỉ nơi đồng xanh thơ mộng.
3 Bồi dưỡng tâm linh, đưa vào Đường Sống,
Để Danh Ngài được cả sáng muôn nơi.
4 Trong hiểm nguy, thần chết gọi con rồi,
Vẫn chẳng sợ, vì lòng này Chúa ngự.
Cây trượng Chúa vỗ về con, che chở,
Cây gậy Ngài an ủi lúc nguy nan.
5 Trước mặt kẻ thù, Chúa dọn tiệc cho con,
Xức dầu thánh, chén con tràn hạnh phúc.
6 Con tin quyết tình thương và ơn phước,
Sẽ theo con từng bước đến trọn đời,
Con sẽ ở nhà Thiên Chúa, yên vui,
Cho mãi đến đời đời trong phước hạnh.

Thơ Đavít

24 1 Cả Trái Đất, cùng muôn loài trên đó,
Đều thuộc về Thiên Chúa, Đấng Toàn Năng.
2 Vì tay Ngài đã dựng biển, núi, sông,
Cho vạn vật được sinh tồn bền vững.
3 Ai sẽ được bước vào trong Đất Thánh?
Ai được đưa lên Núi Chúa vinh quang?
4 Đó là người sống ngay thẳng, thật tâm,
Tay trong sạch, không thề nguyền giả dối.
Đó là người có tấm lòng nhân ái,
Không hướng linh hồn vào tăm tối, hư vô.
5 Đức Chúa Trời sẽ đổ phước xuống cho,
Được cứu rỗi và chăm lo, bênh vực.
6 Đó là cháu con những người tìm gặp
Đức Chúa Trời của Gia-cốp đầy ơn.

7 Các cửa đời đời, hãy mở rộng, nâng lên!
Vua Vinh Hiển sẽ vào thăm, ban phước.
8 Ngài là Đức Chúa Trời quyền năng có một,
Chiến đấu anh hùng, sức mạnh vô song,
9 Các cửa đời đời, hãy mở rộng, cất lên!
Vua Vinh Hiển sẽ vào thăm, ban phước.
10 Ngài là Đức Chúa Trời vạn quân thao lược,
Vua vinh quang và hằng sống muôn đời.

Cầu xin Chúa dẫn dắt và tha tội
(Đa-vít)

25 1 Ôi Thiên Chúa, Đấng con hằng yêu quý,
Linh hồn con chung thủy hướng theo Ngài,
2 Chớ để quân thù chiến thắng không thôi,
Con tin Chúa, đừng làm con thất vọng.
3 Kẻ gian dối phải ngượng ngùng cay đắng,
Vững Đức Tin, chẳng hổ thẹn bao giờ.
4 Xin chỉ cho con đường lối Chúa Cha!
Và dạy dỗ đạo thật thà công chính.
5 Xin chỉ dạy, đưa con vào Đường Sống,
Rực ánh hào quang: Chân Lý của Ngài.
Vì Ngài ban ơn cứu rỗi đời đời,
Là Thiên Chúa, hàng ngày con khao khát.
6 Xin nhớ lại đức nhân từ, thương xót,
Vì cả hai: Bản chất Chúa ngàn xưa.
7 Xin quên cho con những tội đã qua,
Cùng vấp phạm thời ấu thơ, tuổi trẻ.
Xin luôn luôn nhớ đến con, Cha nhé!
Vì yêu thương, vì lòng Chúa nhân từ.
8 Ngài là nguồn của thánh thiện, vô tư,
Đường công chính, dạy cho người tội lỗi.

9 Ai nhân hậu Chúa dẫn vào lẽ phải,
Ai nhu mì, Ngài chỉ dạy Đường Đi.
10 Trung thực, yêu thương, đường lối Chúa diệu kỳ,
Cho ai biết giữ Chứng Ngôn, Giao Ước.
11 Chúa con ơi, vì Danh Ngài chói rực,
Tha trọng tội con, đã mắc cùng Ngài!
12 Ai biết tôn vinh, kính sợ Chúa Trời,
Chúa sẽ dạy con đường đời phải chọn.
13 Để linh hồn được an vui bình thản,
Và cháu con có tài sản đất đai.
14 Chúa kết bạn thân với kẻ kính sợ Ngài,
Và soi tỏ mọi lời trong Giao Ước.
15 Con ngưỡng mộ Đức Chúa Trời duy nhất,
Vì chính Ngài gỡ thoát lưới chân con.
16 Xin đoái xem, thương xót cảnh cô đơn,
Và khốn khổ đang tràn dâng cuộc sống,
17 Nỗi lo lắng băn khoăn càng chất đống,
Xin cứu con khỏi hoạn nạn hiểm nghèo.
18 Khốn khổ trăm đường, cực nhọc đuổi theo,
Xin xem xét và thứ tha tội lỗi.
19 Quân thù nghịch, chúng đông hơn gấp bội,
Căm ghét con và rất đỗi hung hăng.
20 Gìn giữ hồn con, giải cứu con cùng!
Nương cậy Chúa, xin cho đừng thất vọng.
21 Xin bảo vệ con, vì lòng con ngay thẳng,
Sống thanh liêm và hy vọng nơi Ngài.
22 I-sra-en, xin cứu chuộc Chúa ơi!
Cho thoát khỏi mọi cảnh đời gian khó.

Cầu xin Chúa phù hộ

(Đa-vít)

26 1 Xin Thiên Chúa lấy công bằng đoán xét,
Bởi vì con sống chân chất, thanh liêm,
Với Đức Chúa Trời, dâng tất cả niềm tin,
Không nao núng, dù muôn nghìn gian khó.
2 Xin thử thách và thăm dò thêm nữa,
Để luyện rèn tâm trí, tấm lòng con.
3 Nhân từ Ngài, con ngưỡng mộ luôn luôn,
Chân lý Chúa là đường cho con bước.
4,5 Con ghét đắng cay lũ người gian ác,
Không giao du với dối gạt lọc lừa,
Tránh xa quân đạo đức giả mưu mô,
Kẻ hung bạo, chẳng bao giờ chung nhóm.
6 Trong vô tội, con rửa tay sạch trắng,
Đi vòng quanh bàn thờ Chúa tôn nghiêm,
7 Để được nức lòng, lớn tiếng tạ ơn,
Và kể lại việc Chúa làm, kỳ tích.
8 Ngôi nhà Chúa, con yêu sao tha thiết,
Yêu cả nơi Ngài ngự giữa vinh quang.
9 Đừng cất hồn con cùng lũ tội nhân,
Hay cùng với bọn giết người kinh tởm.
10 Tay chúng nó đầy ác gian, nguy hiểm,
Tay phải kia chuyên hối lộ hại người.
11 Về phần con, sống liêm khiết, thảnh thơi,
Xin thương xót, chuộc cuộc đời, cứu rỗi.
12 Chân con đứng nơi đất bằng vững chãi,
Giữa nhân dân, ca ngợi Chúa muôn đời.

Có Chúa bảo vệ, tôi chẳng sợ gì

(Đa-vít)

27 1 Chúa Hằng Hữu chính là nguồn cứu rỗi,
Ánh sáng Chúa Trời, còn phải sợ ai?
Đấng Chí Cao là đồn lũy cuộc đời,
Ai có thể làm cho tôi kinh hãi?
2 Khi kẻ ác và quân thù xông tới,
Định nuốt sống tôi, ắt phải ngã liền.
3 Dù đương đầu chống lại cả đạo quân,
Tôi chẳng sợ, Chúa đứng bên che chở.
Dù khắp nơi giặc dấy lên chống phá,
Vẫn vững lòng tin dựa Đấng Quyền Năng.
4 Điều tôi xin và tìm kiếm luôn luôn,
Là được ở muôn năm trong nhà Chúa,
Để chiêm ngưỡng vẻ đẹp Ngài rực rỡ,
Trong Thánh Đền tìm cầu Chúa uy nghi.
5 Vì khi tôi gặp tai họa gian nguy,
Được dẫn đến, chở che trong lều Chúa.
Nơi kín đáo, Ngài dấu tôi ở đó,
Đặt tôi lên trên tảng đá vững bền.
6 Tôi ngẩng cao đầu hơn địch bốn bên,

Và trong trại, dâng lên Ngài lễ vật,
Bằng sự vui mừng trong tâm chân thật,
Bằng lời ca tiếng hát ngợi tôn Cha.
7 Đức Chúa Trời ơi, xin lắng tai nghe,
Và thương xót, đáp lời con cầu khẩn.
8 "Hãy tìm kiếm Ta", khi nghe Chúa phán,
Lòng con thưa: "Xin nguyện kiếm gặp Ngài."
9 Đức Chúa Trời cứu rỗi của con ơi,
Cầu xin Chúa đừng xa rời, lánh mặt.
Như Chúa đã từng giúp con ngày trước,
Lúc giận hờn đừng xua đuổi tôi trung.
10 Cha mẹ bỏ con, Chúa vẫn đi cùng,
Con đã được Chúa đầy ơn tiếp đón.
11 Xin Chúa dạy, chỉ cho Con Đường Sống,
Tránh kẻ thù, dẫn con đến bình an.
12 Đừng giao con cho những kẻ vu oan,
Quân thù nghịch, phường bạo tàn, hung ác.
13 Con sẽ thất vọng, thấy lòng mình héo hắt,
Nếu không tin được hưởng phúc đời này.
14 Hãy vững lòng trông đợi Chúa không thôi,
Vâng, trông đợi Đức Chúa Trời hằng sống!

Ngợi tôn Chúa nhậm lời

(Đa-vít)

28 1 Lạy Thiên Chúa, con kêu cầu, trông ngóng,
Đừng bịt tai, Vầng Đá Móng của con!
Chúa làm thinh, con tuyệt vọng, cùng đường,
Như xác chết đợi người mang hạ huyệt.
2 Con giơ tay hướng về Cha thánh khiết,
Để kêu cầu, xin nghe tiếng khẩn van!
3 Đừng cất đời con cùng bọn ác ôn,
Miệng ngon ngọt hòa bình, lòng gian dối.
4 Xin phạt chúng theo mức gây tội lỗi,
Báo trả công minh việc ác chúng làm.
5 Vì chúng coi thường công trình Chúa lập nên,
Và mọi thứ Ngài cất công sáng tạo,
Nên Chúa sẽ diệt tan loài kiêu ngạo,
Chẳng bao giờ Ngài tái tạo chúng đâu.
6 Chúa đã nghe con tha thiết khẩn cầu,
Ôi Đấng Thánh, đáng ngợi ca muôn thuở!
7 Là sức mạnh con, tấm khiên che đỡ,
Chúa cứu con, vì con đã cậy trông.
Bởi thế lòng con mừng rỡ khôn cùng,
Con sẽ hát tụng dương Cha mãi mãi.
8 Ai được xức dầu, Ngài là thành cứu rỗi,
Sức dân ta phới phới, Chúa dệt nên.
9 Cơ nghiệp Ngài, xin Thiên Chúa ban ơn,
Cứu dân Chúa, dắt chăn và chăm sóc.

Tiếng Thiên Chúa thật oai nghiêm

(Đa-vít)

29 1 Hỡi con cái Đức Chúa Trời vinh hiển,
Hãy tôn vinh, ca tụng Đấng Toàn Năng!
2 Để Danh Ngài tương xứng với vinh quang,
Trang phục thánh, hết lòng thờ lạy Chúa.
3 Tiếng Thiên Chúa dội lên như sóng vỗ,
Sấm sét vinh quang vang động cả hành tinh,
4 Lệnh Ngài ban cả trời đất rùng mình,
Nghe mạnh mẽ và oai phong lẫm liệt.
5 Tiếng Thiên Chúa bẻ gẫy ngang tùng, bách,
Vâng, gẫy ngang tùng bách xứ Li-băng.
6 Nước Li-băng và xứ Si-ri-ôn
Bị chấn động, nhảy lên như bò tót.
7 Tiếng Thiên Chúa phát lửa ra ngùn ngụt,
8 Sa mạc Ca-đe rúng động ngả nghiêng;
9 Trụi lá rừng, làm nai cái đẻ con,
Trong Đền Thánh hô vang: Vinh quang Chúa!
10 Nước lụt mênh mông, Ngài ngự bên trên đó,
Để sẽ làm Vua Vinh Hiển đời đời.

11 Ban cho dân Ngài sức mạnh mãi không thôi,
Và chúc phước đời đời trong yên ấm.

Cảm tạ Chúa cứu khỏi chết
(Đa-vít)

30 1 Tôn vinh Chúa, Ngài cho con trỗi dậy,
Không để quân thù múa nhảy, tưởng con thua.
2 Đức Chúa Trời ơi, con cầu cứu tay Cha,
Ngài thương xót chữa lành cho thương tích.
3 Chúa kéo hồn con từ bàn tay thần chết,
Giữ mạng con thoát khỏi huyệt thẳm sâu.
4 Các thánh ơi, hãy cất giọng thật cao,
Ca ngợi Chúa, cảm tạ Cha Chí Thánh.
5 Vì Ngài giận chỉ như cơn gió thoảng,
Nhưng trọn đời ơn phước vẫn còn ban:
Sự lo buồn như khách trọ qua đêm,
Lòng vui sướng khi bình minh bước tới.
6 Lúc may mắn, tôi vẫn thường tự nói:
Ta sẽ bình yên chẳng bị chuyển lay,
7 Núi tôi vững bền, nhờ ơn Chúa Trời đây,
Ngài lánh mặt là ngập đầy bối rối.
8 Ôi Thiên Chúa, xin cho con được nói!
Con đã kêu cầu, khẩn nguyện, van xin:
9 Làm đổ huyết con, Ngài được gì hơn?
Con xuống mộ, lợi chi thêm cho Chúa?
Rồi bụi đất sẽ ngợi ca Ngài đó?
Sẽ rao truyền Chân Lý Chúa được sao?
10 Xin thương xót con, ôi Đấng Chí Cao!
Nghe tiếng nguyện, cứu giúp con, thưa Chúa!
11 Đổi đau buồn thành niềm vui nhảy múa,
Cởi áo tang con, thay áo hội mùa xuân.
12 Cho linh hồn con ngợi ca Chúa không ngừng,
Và cảm tạ Đấng Yêu Thương mãi mãi...

Trông cậy, cầu xin Chúa cứu giúp
(Đa-vít)

31 1 Ôi Cha Thánh, con náu mình nơi Chúa
Xin chớ để con hổ thẹn, đau buồn,
Con biết Ngài công chính chẳng ai hơn,
Xin giải cứu, cảm tạ ơn Thiên Chúa!
2 Mong Chúa nghiêng tai, để nghe thấu tỏ,
Và mau mau đến giải tỏa cho con,
Làm vầng đá dưới chân, chỗ dựa linh hồn,
Và đồn lũy cứu con trong hoạn nạn.
3 Vì chính Ngài là pháo đài, đá tảng,
Nhân danh Cha, xin chỉ dẫn đưa đường.
4 Xin gỡ cho con khỏi lưới chúng giăng,
Và bảo vệ, giữ gìn con vững chắc.
5 Linh hồn con, trong tay Ngài, ủy thác,
Ôi Chúa Trời chân thật, Đấng chuộc con!
6 Con ghét ai thờ thần tượng, hư không;
Chỉ tin cậy Chúa chúng con duy nhất.
7 Tình thương Ngài là niềm vui dư dật,
Khiến lòng con vang khúc hát rộn ràng.
Chúa đoái đến con, trong hoạn nạn gian truân,
Nỗi sầu khổ linh hồn, Ngài hiểu thấu.
8 Chúa không giao vào tay thù hung bạo,
Nhưng đặt con nơi cao ráo an toàn.
9 Chúa con ơi, ơn thương xót xin ban,
Vì ngàn nỗi gian nan đang đổ tới.
Lòng buồn rầu khiến mắt con mòn mỏi,
Thể xác, linh hồn nhức nhối nhừ đau.
10 Buồn bực làm cho sức khoẻ tiêu hao,
Than thở lắm đời chìm sâu, ngắn lại.
Sinh lực mòn dần, chính vì tội lỗi,
Đời tàn phai, xương khớp mỏi rã rời.
11 Trước quân thù, nỗi ô nhục đầy vơi,
Với hàng xóm, bị chê cười, hổ thẹn!
Mọi người quen đều ngạc nhiên khiếp đảm,
Trông thấy con họ lẩn tránh thật xa,
12 Quên hẳn con như đã chết, hồn ma,
Con thảm hại, như bình kia vỡ nát.
13 Con đã nghe lời vu oan đốn mạt,
Cả bốn bên là khủng khiếp bủa vây,

Khi chúng bàn nhau chống lại, lần này,
Cướp mạng sống, kéo ngay về Âm Phủ.
14 Nhưng Chúa ơi, con tin Ngài che chở.
Con nói: "Ngài là Thiên Chúa của con."
15 Mạng sống xin giao tay Chúa giữ gìn,
Cứu thoát khỏi quân thù đang săn bắt.
16 Xin soi trên con gương mặt Cha sáng rực,
Lấy yêu thương mà cứu vớt đời con!
17 Đừng để con thất vọng với cầu xin,
Nguyện kẻ ác hổ danh nơi Âm Phủ.
18 Và câm đi những đôi môi dối trá,
Hỗn xược, kiêu căng, khinh kẻ thiện lành.
19 Nói hết sao tình thương Chúa mông mênh,
Dành cho kẻ xin náu mình che chở,
Cho những ai hết lòng yêu kính Chúa,
Và công khai bày tỏ giữa nhân dân.
20 Chúa giấu họ đi, chỗ kín vô cùng,
Trước mặt Chúa, nhưng vô phương hãm hại.
Chúa che họ trong lều Ngài vững chãi,
Đặt cách xa lời đồn đại manh tâm.
21 Đáng ngợi tôn thay Thiên Chúa yêu thương!
Ôi kỳ diệu, tấm lòng Cha nhân ái!
Vì khi con được náu mình nơi ấy,
Sẽ như tường thành, vững chãi ngàn năm.
22 Đôi lúc lòng con bối rối tưởng rằng
Ngài để mặc, bỏ rơi con rồi đó.
Nhưng con lại hết lòng cầu xin Chúa,
Ngài bèn đáp lời con nhỏ thành tâm.
23 Hỡi các thánh đồ của Thiên Chúa đầy ơn,
Hãy kính mến Chúa yêu thương hằng sống!
Ngài bảo vệ những đứa con thành tín,
Báo trả nặng nề hợm hĩnh kiêu căng.
24 Hỡi những ai trông cậy Chúa toàn năng,
Hãy vui thỏa và vững lòng tin tưởng!

Phước cho ai được Chúa tha tội

(Đa-vít)

32 1 Ôi phước hạnh, ai được Ngài xóa tội,
Vấp phạm dù nhiều, Ngài chẳng hỏi, thứ tha.
2 Hạnh phúc cho ai được Chúa nhân từ
Ân xá tội và coi như trong sạch!
3 Không xưng tội, gân cốt tôi ọc ạch,
Và trọn ngày chỉ rên xiết đớn đau,
4 Tay Chúa ngày đêm đè nặng lên đầu,
Tôi héo hắt như mùa hè khô hạn.

5 Tội ác tôi xưng với Ngài trọn vẹn,
Cả lỗi lầm, vi phạm, Chúa bèn tha.
6 Vì thế, ai yêu và tin kính Danh Cha,
Hãy cầu nguyện khi còn cơ gặp Chúa!
Người như vậy, dù lụt dâng lan tỏa,
Chắc chắn vẫn khô, ngay cả bàn chân.
7 Chúa chở che con, bảo vệ khỏi gian truân,
Và bao bọc trong ca vang giải phóng.

8 "Ta sẽ dạy con, chỉ cho Đường Sống,
Mắt không rời, và hướng dẫn con đi."
9 Đừng như la, như ngựa giống vô tri,
Thiếu hàm thiếc, giây cương, không trị nổi.
10 Kẻ gian ác nhiều đớn đau khổ ải,
Người vững tin, nhân từ Chúa bủa vây.
11 Hãy phấn khởi lên vì có Chúa cầm tay,
Hỡi đội ngũ người thẳng ngay, công chính.

Ngợi tôn Chúa, Đấng Gìn Giữ

(Đa-vít)

33 1 Người công chính hãy hân hoan trong Chúa!
Người thẳng ngay ca múa ngợi tôn Ngài!
2 Dùng đàn lia cảm tạ Chúa không thôi,
Gẩy đàn hạc mười giây mà ca ngợi!
3 Hát cho Chúa nghe một bài ca mới,
Đệm đàn theo, nhịp phấn khởi, mừng vui.
4 Vì Lời Chúa kia: Chân Lý sáng ngời,
Việc tay Chúa là đời đời thành tín.
5 Chúa chỉ thích sự công minh, chính đáng,
Tràn yêu thương đổ xuống khắp trần gian.
6 Vũ trụ này chính Lời Chúa làm nên,
Bằng hơi thở, triệu thiên binh tạo dựng.

7 Thu nước lại thành đại dương vỗ sóng,
Và chứa đầy trong sâu thẳm biển khơi.
8 Hỡi muôn dân, hãy tôn kính Chúa Trời,
Các dân tộc hãy sợ Ngài, Thiên Chúa.
9 Vì Ngài phán, các giống loài liền có,
Lệnh Ngài ra, cả vũ trụ bền lâu.
10 Kế hoạch loài người, dự định mai sau,
Ngài phá hủy, thành hư vô tất cả.
11 Kế hoạch Chúa sẽ vững bền muôn thuở,
ý tưởng Ngài còn đó triệu ngàn năm.
12 Đất nước nào thờ phượng Chúa thành tâm,
Dân Ngài chọn, ôi vô cùng phước hạnh!
13 Từ trên cao, Đức Chúa Trời ngó xuống,
Thấy hết muôn dân, dòng giống loài người.
14 Cả thế gian Ngài quan sát từ trời,
Nơi Thánh Điện, rực ngời, cao lồng lộng.
15 Ngài tạo dựng mọi tâm hồn, sự sống,
Xem xét hành vi, ý tưởng nhân gian.
16 Chẳng vua nào thoát chết bởi đông quân,
Được giải phóng đâu phải bằng sức mạnh.
17 Khi nguy khốn ngựa xe đều vô dụng,
Dù mạnh hùng, không cứu sống được ai.
18 Mắt Ngài đang đoái xét đến những người
Biết kính sợ, cậy trông nhân từ Chúa.
19 Ngài cứu sống những ai như vậy đó,
Bảo vệ cuộc đời khi nghèo khó gian nan.
20 Linh hồn chúng con trông đợi Chúa toàn năng,
Đấng Cứu Giúp và tấm khiên che đỡ.
21 Lòng chúng con mừng vui vì có Chúa,
Và thành tâm tin Danh Thánh đầy ơn.
22 Nguyện nhân từ Ngài đổ xuống tràn dâng,
Như năm tháng chúng con hằng mong đợi!

Chúa chăm sóc và giải cứu

(Đa-vít)

34 1 Đức Chúa Trời, tôi luôn luôn chúc tụng,
Môi miệng tôi hằng vẫn ngợi ca Ngài.
2 Linh hồn tôi khoe ơn phước Chúa Trời,
Nghe thấy vậy, người thiện lương phấn khởi.
3 Xin hãy cùng tôi tụng dương ca ngợi,
Và tôn cao danh thánh Chúa yêu thương.
4 Tôi kêu cầu và Chúa nhậm lời luôn,
Giải thoát khỏi cảnh hãi hùng nguy khốn.
5 Ai ngước nhìn Ngài, ắt được Ngài chiếu sáng,
Mặt vui tươi chẳng hổ thẹn cúi đầu.
6 Khốn khổ gian truân, tôi xin Chúa, khẩn cầu,
Ngài đáp lại, cho thoát qua hoạn nạn.
7 Ai biết sợ Ngài và hết lòng tin kính,
Thiên sứ Ngài sẽ giải phóng, chở che.
8 Hãy nếm thử xem, Chúa tốt ai bì,
Nương tựa Chúa thật mọi bề phước hạnh.
9 Hãy kính sợ Ngài, hỡi con dân Chúa Thánh,
Ắt được ban chẳng thiếu thốn gì đâu.
10 Sư tử tơ còn lắm lúc đói meo,
Tìm cầu Chúa luôn dồi dào của tốt.
11 Hỡi các con, đến nghe ta nói thật,
Ta dạy các con kính sợ Chúa Trời.
12 Ai biết quý yêu sự sống, cuộc đời,
Muốn trường thọ để hưởng đầy ơn phước,
13 Hãy giữ lưỡi mình tránh xa lời ác,
Và đôi môi khỏi dối gạt lọc lừa,
14 Làm điều lành, tránh điều ác thật xa,
Sống vui vẻ, giữ thuận hòa, yên ấm.
15 Người công chính, Chúa chăm lo cẩn thận,
Mắt dõi nhìn, tai nghe tiếng cầu xin.
16 Nhưng Ngài luôn chống lại kẻ ác gian,
Tiêu diệt sạch đến không còn dấu vết.
17 Người công chính kêu, Chúa Trời liền đáp,
Gian khó nguy nan, Ngài giải thoát cho luôn.
18 Thiên Chúa ở gần những kẻ đau thương,
Và giải cứu người ăn năn hối cải.
19 Người công chính cũng gặp nhiều phiền toái,
Nhưng Chúa cứu cho tai khỏi, nạn qua,
20 Ngài sẽ hết lòng gìn giữ chở che,

Để xương cốt sẽ không hề bị gẫy.
21 Ghét kẻ thiện lành, bị Ngài định tội,
Tai họa sẽ trừ diệt hết ác gian.
22 Tôi tớ trung kiên, Ngài cứu chuộc linh hồn,
Nương cậy Chúa, được tha luôn tội lỗi.

Cầu Chúa cứu khỏi kẻ thù
(Đa-vít)

35 1 Xin Thiên Chúa mau ra tay đoán phạt
Bọn nghịch thù gây xung khắc đánh con.
2 Khiên nhỏ, khiên to, xin Chúa cầm lên,
Xông thẳng tới, giúp con tiêu diệt chúng.
3 Địch đuổi theo, xin rút gươm chặn đứng,
Nói với hồn con: Ta nhất định cứu ngươi.
4 Bọn muốn giết con, nguyện hổ nhục đời đời,
Phải rút chạy trong bẽ bàng, thất bại.
5 Như vỏ trấu bay tung khi gió thổi,
Xin thiên sứ Ngài đuổi hết chúng cho!
6 Nguyện chúng vào nơi trơn trượt, tối mò,
Các thiên sứ vẫn xông vô diệt tới.
7 Chúng chăng lưới để hại con vô lối,
Và đào hầm chờ đợi bắt hồn con.
8 Xin giáng lên những tai họa bất thần,
Chúng bị diệt, sa lưới mình giăng đặt.
9 Bên Thiên Chúa, hồn con vui khôn xiết,
Mừng rỡ về ơn cứu rỗi của Ngài.
10 Xương thịt con sẽ nói với Chúa Trời:
Ngài giải phóng khỏi tay quân cường bạo,
Ngài giải cứu kẻ khốn cùng túng thiếu,
Liệu thần nào sánh kịp với Ngài đây?
11 Bọn chứng gian lại nổi dậy khắp nơi,
Chúng trắng trợn tung toàn lời vu cáo.
12 Lấy oán trả ơn, chúng làm con chao đảo,
Con cô đơn khô héo tận linh hồn.
13 Khi chúng ốm đau, con nhịn ăn luôn,
Mặc gai bố và hết lòng cầu nguyện.
14 Con đối xử như anh em thân thiện,
Cúi mặt buồn đau, như đưa tiễn mẹ cha.
15 Nhưng khi con gặp phải lúc phong ba,
Chúng thỏa nguyện, và reo hò phấn khởi
Chúng họp nhau, làm chứng gian hãm hại,
Phỉ báng con, chẳng giữ lại điều chi.
16 Chúng nghiến răng thật kinh khủng gớm ghê,
Cùng kẻ ác, miệng trề ra nhạo báng.
17 Đến bao giờ, Chúa để yên cho chúng?
Xin cứu con khỏi hiểm họa diệt vong,
Cho linh hồn con thoát khỏi bọn bất nhân,
Giữ mạng sống, trước vuốt nanh sư tử.
18 Trong đại hội, con hết lòng cảm tạ,
Ngợi ca Ngài trước trăm họ muôn dân.
19 Đừng cho kẻ thù mừng rỡ về con,
Kẻ ác cảm nheo mắt nhìn trêu chọc.
20 Chúng chẳng nói chuyện hòa bình chân thật,
Chỉ âm mưu, hòng lừa gạt lương dân.
21 Chúng ngoác mồm ra, giáng họa vu oan:
"Mọi sự việc ta đã nhìn tận mắt."
22 Đức Chúa Trời ơi, Ngài đã từng thấy hết,
Chớ lặng yên, và đừng cách xa con.
23 Chúa con ơi, Ngài là Chúa linh hồn,
Xin thức dậy và công minh phán xét.
Xin thẩm sát và ra tay can thiệp,
Bênh vực con, giải hết nỗi oan khiên.
24 Đức Chúa Trời ơi, xin xét xử công bình,
Đừng để chúng được vui mừng, phấn khởi,
25 Rồi huênh hoang rằng: "Điều ta mong đợi
Đã đến kia rồi, cơ hội nuốt trôi y."
26 Kẻ nào vui, khi con khó trăm bề,
Xin cho họ phải ê chề, xấu hổ.
Kẻ chống nghịch và kiêu căng, tự phụ,
Xin phủ vây bằng nhục nhã, thẹn thùng.
27 Ai bênh vực con đã sống thiện lành,
Xin cho họ được reo mừng, ca ngợi,
Rằng Thiên Chúa đáng kính thay, vĩ đại!
Ngài thỏa vui ban tôi tớ phước ơn.
28 Đức công chính Cha, con sẽ rao truyền,
Ca ngợi Chúa triền miên theo ngày tháng.

Lòng người độc ác, lòng Chúa nhân từ

(Đa-vít)

36 1 Tội kẻ ác nói với tôi rất rõ:
Chúng không hề biết sợ Chúa Trời chi.
2 Chúng chủ quan, dù tội ác gớm ghê,
Chẳng ai biết, không người chê, khinh ghét.
3 Lời cửa miệng là dối gian độc ác,
Mất khôn ngoan, chẳng một chút thiện lành.
4 Nằm trên giường tính toàn chuyện bất nhân,
Đi đường ác, sống coi thường tội lỗi.

5 Nhân từ Chúa, các tầng trời còn dưới,
Thành tín Ngài cao tới tận mây xanh.
6 Đức công chính Ngài, như đỉnh Thiên Sơn,
Ngài phán đoán sâu sắc hơn vực thẳm.
Với loài người, Ngài bảo tồn chắc chắn,
Thú vật kia, Ngài chăm bẵm giữ gìn.
7 Đáng quý bao nhiêu, nhân từ Chúa vô biên!
Bóng cánh Chúa, cả trần gian nương náu.
8 Chúa cho họ đầy thức ăn bổ báu,
Cho uống nước sông phước lạc nhà Trời.
9 Nguồn sống chỉ từ Thiên Chúa đến thôi,
Đi trong Chúa, cuộc đời tràn ánh sáng.
10 Ai biết Chúa, xin phước ơn đổ xuống,
Kẻ thẳng ngay xin xét đoán công minh.
11 Đừng để kịp con, bọn tự phụ kiêu căng,
Ngăn kẻ ác đẩy xô con xuống hố.
11 Nơi ấy dành cho quân ác gian vấp đổ,
Ngã lộn nhào, nằm đó đến muôn năm.

Trông cậy Chúa được bình yên, kẻ ác sẽ bị diệt

37 (Đa-vít)

1 Đừng bực tức với bọn người gian ác,
Đừng ganh ghen quân đốn mạt, bất lương.
2 Vì chẳng bao lâu chúng sẽ héo tàn,
Như cỏ dại bị phát quang, tận diệt.
3 Hãy vững lòng, làm điều lành, chân thật,
Hãy an cư và sống với Đức Tin!
4 Hãy vui mừng vì Chúa ở kề bên,
Con sẽ được Ngài ban điều mơ ước.
5 Hãy phó thác cho Chúa Trời dẫn dắt,
Trông cậy Ngài, mọi việc ắt thành công.
6 Công chính trong con sẽ tỏa sáng rực hồng,
Lòng ngay thẳng như vầng dương chính ngọ.
7 Hãy bình tĩnh và lặng yên trước Chúa,
Chờ đợi Ngài, cứ bền chí, yên tâm.
Đừng bực mình khi kẻ ác thành công,
Hoặc thấy họ tiến hành mưu hiểm độc.
8 Hãy dẹp bỏ mọi giận hờn, bực tức,
Nó chỉ xui làm điều ác, bất nhân.
9 Kẻ ác gian tất sẽ bị diệt vong,
Trông cậy Chúa, được ban cho ruộng đất.
10 Ít lâu nữa, ác gian Ngài cuốn sạch,
Tìm muôn năm một vết tích chẳng ra.
11 Song thiện lành Chúa cho đất và hoa,
Sống vui vẻ, trong yên hòa no đủ.
12 Kẻ ác nghiến răng, bày mưu tính kế,
Chống lại người công chính, mãi không thôi.
13 Nhìn bọn ác gian, Chúa chỉ khinh cười,
Vì chúng nó sắp đến ngày tận diệt.
14 Chúng vẫn rút gươm, giương cung để giết
Người thiện lành, người nghèo khó, nguy nan.
15 Nhưng giương cung là bị gẫy nát tan,
Gươm quay ngược, đâm vào tim chúng nó.
16 Người công chính dù sống nghèo, ít của,
Còn hơn xa quân ác bá dư thừa.
17 Chúa sẽ làm cho tay chúng gẫy ra,
Nhưng nâng đỡ, chở che người công chính.
18 Chúa biết số ngày của người lương thiện,
Cơ nghiệp ban cho tận đến đời đời.
19 Lúc khó khăn chẳng thất vọng lẻ loi,
Mùa đói kém, vẫn vựa đầy dư dật.
20 Còn kẻ ác ắt đến ngày bị diệt,

Như mỡ chiên con, kẻ chống nghịch Chúa Trời
Bị đốt, bị thiêu, lửa cháy, mỡ sôi;
Chẳng mấy chốc bốc hơi thành mây khói.
21 Kẻ ác chỉ vay, mà không trả lại,
Người thiện tâm chỉ nghĩ tới cho đi.
22 Vì nếu được ơn, ruộng chẳng thiếu gì,
Nhưng gian ác, Ngài tru di, nguyền rủa.
23 Người công chính đi đường Ngài đặt để,
Là con đường Ngài yêu thích, dành cho.
24 Dù sẩy chân cũng chẳng ngã, khỏi lo,
Vì tay Chúa đỡ nâng cho từng bước.
25 Người công chính luôn sống trong ơn phước,
Không bị bỏ rơi, cháu chắt chẳng ăn mày.
Từ ấu thơ, tôi chứng kiến điều này,
Nay đầu bạc, vẫn thấy lời ứng nghiệm.
26 Người công chính luôn thương người, cho mượn,
Để cháu con được phước hạnh lâu dài,
27 Điều ác tránh xa, chỉ điều thiện làm thôi,
ắt sẽ được sống đời đời phước hạnh.
28 Vì Thiên Chúa yêu thương người công chính,
Chẳng bỏ rơi những người thánh bao giờ,
Họ được đời đời gìn giữ chăm lo,
Nhưng Thiên Chúa tru di nòi gian ác.
29 Người công chính sẽ được ban ruộng đất,
Ở đó đời đời, hạnh phúc an cư.
30 Miệng họ khôn ngoan, ngay thẳng, thật thà,
Còn môi lưỡi mở ra là chính trực.
31 Luật pháp Chúa Trời, dầy công học thuộc,
Nên bước đi không xiêu lệch, ngả nghiêng.
32 Kẻ ác luôn luôn chờ đợi, nấp rình,
Để giết hại người thiện lành công chính.
33 Nhưng Đức Chúa Trời không trao vào tay hắn,
Trước phiên tòa Ngài chẳng buộc tội chi.
34 Hãy trông cậy Ngài, giữ Luật Pháp, Đường Đi,
Sẽ được Chúa nâng lên cao vời vợi,
Sẽ được hưởng đất Ngài ban rộng rãi,
Được thấy ác gian bị xử tội, diệt vong.
35 Tôi đã thấy rồi, bọn ác bá quyền năng
Bành trướng mãi như cây xanh đồng nội.
36 Nhưng có người qua, hắn mất nhanh như thổi,
Tôi cố tìm, bóng hắn trở thành mơ.
37 Hãy noi gương người ngay thẳng nhân từ,
Vì rốt cuộc, họ an hòa phước hạnh.
38 Kẻ phạm tội sẽ chịu chung số phận,
Bị diệt vong cả dòng giống tương lai.
39 Công chính thiện lành, chỉ Chúa cứu thôi,
Là đồn lũy khi cuộc đời hoạn nạn.
40 Ngài giúp đỡ và giải vây cứu mạng,
Thoát khỏi tay quân hung hãn ác gian;
Ơn cứu rỗi đời đời, ắt sẽ được ban,
Vì họ biết náu mình nơi Thiên Chúa.

Kẻ ăn năn xin Chúa thương xót

(Đa-vít)

38 1 Xin Chúa chớ mắng con trong thịnh nộ,
Sửa phạt con khi cơn giận chưa nguôi!
2 Tên Chúa như đang xuyên thẳng vào người,
Và tay Chúa đè lên vai nặng lắm.
3 Cơn giận Chúa làm thịt con đau đớn,
Tội lỗi con làm xương rạn cốt rời.
4 Gian ác con chồng chất quá đầu rồi,
Như gánh nặng, Cha ơi, không chịu nổi.
5 Ôi tất cả chỉ do con khờ dại,
Các vết thương mủ thối chỉ vì ngu.
6 Thân xác đớn đau, u uất tâm tư,
Con buồn khổ, suốt ngày đi cúi mặt.
7 Vì có lửa đốt thiêu trong tim cật,
Trên thịt da thương tích mãi chẳng lành.
8 Lòng bồn chồn, thân nhức nhối ngày đêm,
Con la hét kêu rên vì đau khổ.
9 Mọi ước mơ con nằm trong tay Chúa,
Tiếng thở than con đâu giấu được Ngài.
10 Tim đập dồn, và sức lực tàn phai,
Thân xơ xác, mắt phủ đầy bóng tối.

11 Người thân thích, bạn bè không lui tới
Các bà con ngoại nội tránh thật xa.
12 Bọn âm mưu hãm hại nói điêu ngoa,
Chúng gài bẫy rồi ba hoa phỉnh gạt.
13 Nhưng con chỉ giả vờ như kẻ điếc,
Và lặng yên, miệng khóa chặt, như câm.
14 Con đã trở nên kẻ điếc hoàn toàn,
Sống im lặng, không một lần đối lại.
15 Đức Chúa Trời ơi, con hết lòng trông cậy,
Lạy Chúa con, xin thương xót đáp lời.
16 Con đã nài xin: Chớ để chúng mừng vui!
Khi con vấp, chúng nhạo cười ngạo mạn.
17 Con sắp ngã rồi, chân không đứng vững,
Nỗi đớn đau vẫn vò xé tâm can.
18 Con sẽ ăn năn, xưng tội ác gian,
Lòng buồn khổ bởi trăm ngàn tội lỗi.
19 Kẻ thù mạnh còn kia, đang lấn tới,
Người ghét con vô lối cũng khá nhiều.
20 Chỉ việc thiện lành, con quý con yêu,
Ai lấy oán trả ân là thù địch.
21 Đức Chúa Trời ơi, đừng bỏ con, tội nghiệp,
Lạy Thiên Vương, đừng ở cách xa con!
22 Chúa con ơi, Đấng cứu rỗi linh hồn,
Xin mau đến, vì yêu thương, trợ giúp!

Đời này chỉ là hư không

(Đa-vít)

39 1 Tôi tự nhủ: phải giữ đường công chính,
Không để cho môi lưỡi phạm điều chi.
Kẻ thù kia dù nham hiểm nằn nì,
Tôi khóa miệng để không hề phạm tội.
2 Như người câm, tôi tuyệt nhiên không nói,
Ngay cả điều lành, chẳng vội thốt ra.
Nhưng nỗi đớn đau đang cào xé dầy vò,
Cứ dâng mãi muốn trào ra cửa miệng.
3 Lòng nóng bỏng, lửa cháy lên thức tỉnh,
Tôi ngẫm suy, mở miệng nói cùng Ngài:
4 Đức Chúa Trời ơi, con sống được bao ngày?
Đời mỏng mảnh, ngắn dài, xin cho biết.
5 Và Chúa phán, đời tôi như gang tấc,
Là hư vô, trước mặt Đấng toàn năng.
Vâng, mỗi người chỉ một chuỗi số không,
Dù khi sống cả thế gian ca tụng.
6 Quả thật vậy, mỗi người như chiếc bóng,
Mải bon chen vì cuộc sống đời này,
Không biết mình chỉ ki cóp công toi,
Bao sức lực, chẳng biết ai hưởng hộ.
7 Con trông mong gì bây giờ thưa Chúa?
Hy vọng nơi Ngài, con đặt để, chờ trông.
8 Xin cứu con khỏi phạm tội trong lòng,
Và đừng để bọn ngu dân sỉ nhục.
9 Con nín lặng, miệng môi như khóa chặt,
Chính là nhờ ơn dư dật Ngài ban.
10 Xin Chúa xót thương thôi trách phạt con
Con kiệt sức hoàn toàn, do roi vọt.
11 Khi Chúa đoán phạt ai vì gian ác,
Hẳn đẹp bao nhiêu, cũng phút chốc tàn phai,
Như mọt sâu xấu xí nhất trần đời.
Ôi tất cả loài người là hư ảo!
12 Đức Chúa Trời ơi, con đang cầu cứu,
Đang khóc than, xin Chúa chớ lặng im.
Con ở nhà Cha, như lữ khách bên đường,
Như tổ phụ từng tha hương ngày trước.
13 Xin tha tội, để cho con hồi sức,
Trước khi đi xa, vĩnh biệt đời này.

Cầu xin Chúa cứu khỏi khổ nạn

(Đa-vít)

40 1 Tôi kiên nhẫn để đợi chờ Thiên Chúa,
Ngài nghiêng qua nghe tỏ tiếng tôi kêu.
2 Ngài kéo tôi ra khỏi chốn hầm sâu,
Thật kinh khủng, bùn ngập đầu nhơ bẩn.
Ngài đặt tôi lên đá nền chắc chắn,
Cho bước chân tôi khỏe mạnh vững vàng,
3 Dạy cho tôi bài hát mới tinh sương:
Khúc "Ca ngợi Chúa yêu thương muôn thuở."
Nhiều người thấy, rồi sẽ càng kính sợ,
Và cậy nhờ nơi Thiên Chúa toàn năng.

4 Phước cho ai tin yêu Chúa hết lòng,
Không về phía bọn kiêu căng, dối trá.
5 Ôi Thiên Chúa, Đức Chúa Trời con đó!
Bao việc diệu kỳ tay Chúa làm ra,
Và những gì Ngài dự định ban cho,
Ôi nhiều lắm, không thể đo đếm xuể.
6 Chúa không thích của lễ chay, sinh tế,
Mà chỉ mong con nhất nhất vâng lời,
Chẳng đòi lễ thiêu, lễ chuộc tội lôi thôi,
Mà chỉ muốn con tin Ngài trọn vẹn.
7 Con đã thưa rằng: Vâng, con xin đến,
Như sách đã từng chép truyện về con.
8 Làm đúng ý Ngài, con vui sướng hân hoan,
Luật pháp Chúa, tận đáy lòng ghi tạc.
9 Công chính Chúa, con không sao nín được,
Giữa nhân dân, công bố, Chúa đã tường,
10 Cả đức nhân từ, cứu rỗi, đáng tin,
Rao truyền hết, chẳng giấu riêng mình biết.
11 Đức Chúa Trời ơi, chớ khép lòng thương xót,
Nguyện nhân từ Ngài, Chân Lý, giữ gìn con.
12 Vì bốn phương tai họa đến dập dồn,
Tội gian ác đã theo chân con kịp;
Nhiều như tóc, không thể nào đếm hết,
Con thất kinh, chẳng dám ngước nhìn lên.
13 Đức Chúa Trời ơi, xin giúp con liền,
Mau mau đến và sẵn sàng giải thoát.
14 Kẻ muốn giết con, cho thẹn thùng, bẽ mặt,
Kẻ ghét con cho xấu hổ, lui ra.
15 Kẻ trêu ngươi luôn miệng nói "a-ha",
Xin cho chúng sững sờ trong tủi nhục.
16 Nhưng những ai tìm cầu Ngài hết sức,
Cho niềm vui, và sung sướng thỏa lòng.
Nguyện kẻ mến yêu ơn cứu rỗi Chúa ban,
Sẽ ca ngợi: "Ôi Chúa bao vĩ đại!"
17 Thiếu thốn, khó khăn đang vây con, hiện tại,
Nhưng không sao, vì được Chúa quan tâm.
Ngài tiếp trợ con và giải cứu linh hồn,
Xin Chúa đến, khi vẫn còn chưa muộn.

Lời than về kẻ thù và bạn xấu
(Đa-vít)

41 1 Ôi phước hạnh, ai biết thương kẻ khó
Lúc nguy nan sẽ được Chúa cứu ngay
2 Mạng sống giữ gìn, ơn phước đầy tay,
Ngài không để mắc mưu quân thù nghịch.
3 Lúc ốm đau, dù trên giường, nằm liệt,
Chúa đỡ nâng, và chăm sóc giữ gìn.
4 Đức Chúa Trời ơi, con cầu khẩn van xin,
Để được Chúa ban cho ơn thương xót.
Xin chữa lành linh hồn con, khỏi chết,
Bởi vì con phạm tội ác cùng Ngài.
5 Miệng kẻ thù độc địa cứ lai rai:
"Chừng nào hắn qua đời, danh mai một?"
6 Người thăm hỏi cũng toàn quân dối gạt,
Nói xấu sau lưng, gian ác đầy lòng.
7 Bọn ghét con luôn bàn tán thì thầm,
Tính mưu kế và quyết tâm hãm hại.
8 Chúng kháo nhau: "Bệnh nó, ôi kinh hãi!
Chẳng bao giờ ngồi dậy lại được đâu."
9 Bạn chí thân, mẩu bánh bẻ chia nhau,
Cũng trở gót quay đầu thành phản bội.
10 Đức Chúa Trời ơi, thương xót con, đỡ dậy!
Để cho con được báo trả cừu thù.
11 Khi thấy đối phương chẳng thắng, chỉ thua,
Là dấu hiệu Chúa đẹp lòng con đó.
12 Vì con sống rất thanh liêm, đức độ,
Nên được đứng ngay trước Chúa đời đời.

13 Đáng ngợi tôn thay là Đức Chúa Trời,
Chúa Hằng Hữu I-sra-en được chọn
Từ trước vô cùng, đến muôn đời, vĩnh viễn,
Con xin thành tâm sở nguyện, a-men!

quyển thứ hai

Lòng khát khao Chúa
(Con cháu Cô-rê)

42 1 Lạy Cha Thánh, linh hồn con mơ Chúa,
Như nai cái kia thèm khát nước khe.
2 Hồn con khát khao Chúa Hằng Sống diệu kỳ,
Bao lâu nữa, Chúa cho con gặp mặt?
3 "Chúa ngươi đâu?", kẻ ác thường trêu chọc,
Con chỉ ngày đêm nuốt nước mắt trừ cơm.
4 Nhớ xưa kia cùng quần chúng nhân dân,
Con dẫn họ đến nhà thờ Thiên Chúa.
Cả đám đông ngợi ca, lòng nhảy múa,
Kỷ niệm này vò xé nát lòng con.
5 Hồn ta ơi, sao thất vọng, bồn chồn?
Hãy trông cậy Cha Chí Tôn muôn thuở.
Ta sẽ còn ngợi ca Ngài nhiều nữa,
Vì chính Ngài ban cứu rỗi cho ta.

6 Đức Chúa Trời ơi, từ đồi Mít-sê-a,
Đến xứ Giô-đan, núi Hẹt-môn tím ngắt,
Con nhớ đến Ngài, và cầu xin tha thiết,
Vì linh hồn con mỏi mệt, đau thương.
7 Vực gọi nhau trong tiếng thác đổ dồn,
Sóng nước Chúa dìm thân con chìm ngập.
8 Nhưng nhân từ Ngài đến ban ngày dồn dập,
Còn ban đêm, lòng con hát thánh ca:
Bài cầu nguyện Chúa Trời, nhân đức bao la,
Đấng bảo vệ mạng sống con bền vững.
9 Con muốn thưa cùng Ngài, Vầng Đá Sống,
Rằng vì sao Chúa bỏ bẵng, quên con?
Và vì sao con phải sống đau buồn,
Bị kẻ địch luôn tìm cơ áp đảo?
10 Xương con như gẫy tan, khi người chế nhạo,
Và hàng ngày hỏi láo: "Chúa ngươi đâu?"
11 Hồn ta ơi, sao thất vọng buồn rầu?
Hãy trông cậy Đấng Chí Cao muôn thuở,
Ta sẽ còn ngợi ca Ngài nhiều nữa,
Ngài là Chúa Trời, Đấng Cứu Rỗi của ta.

Cầu xin Chúa giải cứu [a]

43 1 Thưa Thiên Chúa, xin công minh phán xét,
Bênh vực con bằng quyền phép vô song,
Trước bọn dối gian, vô đạo, bất nhân,
Xin thương xót, giải thoát con khỏi chúng.
2 Ôi Cha Thánh, sức mạnh con Chúa nắm,
Không hiểu sao Ngài bỏ lửng con yêu,
Và vì sao con cứ phải buồn rầu,
Bị kẻ địch tìm âm mưu đàn áp?
3 Xin Chân Lý, ánh sáng Ngài khởi phát,
Dẫn đường con tới Núi Thánh, Thiên Đàng.
4 Con sẽ đến bàn thờ Chúa Thánh của con,
Lòng vui sướng, hát tôn vinh Thiên Chúa.
Cha Thiên Thượng, Đức Chúa Trời muôn thuở,
Dùng đàn lia, con dạo khúc ngợi ca.
5 Sao ngươi nao sờn, sầu khổ, hỡi hồn ta?
Hãy tin cậy hết lòng nơi Thiên Chúa!
Ta sẽ còn ngợi ca Ngài nhiều nữa,
Ngài là Chúa Trời, Đấng Cứu Rỗi của ta.

---

[a] Trong nhiều bản thảo Hê-bơ-rơ, Thi-thiên 42 và 43 được chép thành một Thi Thiên (NIV).

Ơn xưa của Chúa, hoạn nạn hiện tại

(Con cháu Cô-rê)

44 1 Ôi Thiên Chúa, tai chúng con nghe tỏ,
Tổ phụ chúng con đã thuật rõ mọi điều,
Công việc Chúa làm kỳ diệu bao nhiêu,
Trong đời họ, từ ngày xa xưa ấy.
2 Chính tay Chúa đuổi các dân vô lại,
Tổ phụ chúng con, Chúa dẫn tới đất này.
Các dân kia phải chịu phận đắng cay,
Nhưng dân Chúa mở rộng dài bờ cõi.
3 Họ được đất, chẳng nhờ gươm thắng lợi,
Được giải vây, cũng chẳng bởi sức mình,
Mà chính nhờ tay hữu Chúa toàn năng,
ánh sáng Chúa tỏa phước ơn trên họ.
4 Thưa Thiên Chúa, Ngài là Vua con đó,
Xin cứu cả nhà Gia-cốp, Chúa ơi!
5 Nhờ Chúa chúng con đánh địch tơi bời,
Nhân danh Chúa dẫm lên thây chúng nó.
6 Con chẳng dựa vào khả năng cung nỏ,
Cũng chẳng nhờ gươm, mưu sự sống còn,
7 Nhưng chính Ngài đã giải cứu chúng con,
Quân ghen tức phải tủi hờn bẽ mặt.
8 Chúng con tự hào về Chúa Trời nhân đức,
Mãi cảm tạ Ngài, liên tục không thôi.

9 Song, ngày nay, Chúa bỏ chúng con rồi,
Bắt tủi nhục, vì Ngài thôi tham chiến.
10 Chúa khiến chúng con chỉ rút lui, chẳng tiến,
Để cho quân thù cướp bóc thẳng tay.
11 Mặc chúng con như chiên thịt cả bầy,
Làm tản lạc đi đó đây các nước.
12 Chúa bán dân Ngài rẻ như bèo bọt,
Chẳng bắt quân thù trả chút giá cao.
13 Chúa làm chúng con ô nhục biết bao,
Dân lân cận nhìn vào cười chế diễu.
14 Làm tục ngữ để rêu rao đàm tiếu,
Gặp chúng con họ mai mỉa lắc đầu.
15 Con sống suốt ngày nhục nhã buồn đau,
Bóng hổ thẹn phủ ngập đầu lút mặt.
16 Vì tiếng rủa nguyền của quân gian ác,
Và vì kẻ thù mạt sát, tấn công.
17 Chúa nhân từ chúng con dám đâu quên,
Giao ước Chúa vẫn thủy chung gìn giữ.
18 Lòng chúng con vẫn không hề nghiêng ngả,
Bước chân đi, đường lối Chúa dẫn đưa;
19 Dù Chúa trùm lên bóng thần chết kiêu sa,
Đánh tan nát chẳng tha, nơi hang sói.
20 Nếu danh Chúa chúng con quên không gọi,
Hoặc giơ tay cầu hỏi bọn tà thần,
21 Đức Chúa Trời sẽ hỏi tội đích thân,
Vì Ngài biết tận đáy lòng bí mật.
22 Vì Danh Chúa, chúng con đang nguy ngập,
Bị giết hàng ngày như làm thịt chiên con.
23 Chúa ngủ hay sao, xin tỉnh dậy, xông lên,
Đừng nỡ bỏ chúng con trong hoạn nạn.
24 Sao Chúa ngoảnh mặt đi khi nguy khốn?
Quên chúng con bị áp bức rồi sao?
25 Linh hồn chúng con sắp gục xuống bùn sâu,
Và thân xác sẽ tan vào bụi đất.
26 Vùng dậy Chúa ơi, ban ơn cứu giúp,
Chuộc lại chúng con, vì lòng Chúa nhân từ!

Ca khúc mừng hôn lễ của vua

(Con cháu Cô-rê)

45 1 Tôi viết bài thơ, lòng tràn đầy ý đẹp,
Ca ngợi đức vua vinh hiển, anh minh,
Lưỡi tôi như ngọn bút một nhà văn,
Được danh tiếng vì tài năng thực sự.
2 Trên hết mọi người, ngài đẹp xinh cao quý,
Ân điển tràn đầy, đọng ở đôi môi,
Chúa xức dầu cho từng lời phán miệng ngài,
Ơn phước ấy, ngài suốt đời được hưởng.
3 Xin đeo kiếm lên, ôi vua hùng dũng!
Thể hiện quyền uy, vinh hiển của ngài.

4 Nhân danh công bình, chân lý, tình người,

Hãy chiến đấu trong oai phong lẫm liệt!
Thừa thắng xông lên, cưỡi xe lướt tiếp,
Tay phải ngài chiến thắng sẽ lừng vang.
5 Bắn ngã quân thù bằng tên nhọn xuyên tim,
Dân thù nghịch dưới chân ngài chết gục.
6 Ngai Chúa vững bền, đời này qua đời khác,
Bình quyền Ngài, vì công lý lập nên.
7 Công chính Chúa yêu, nhưng ghét ác gian,
Nên Ngài đã xức dầu cho vua đó.
Dầu của quyền năng, hân hoan, mừng rỡ,
Hơn hẳn loại dầu các vua khác được ban.
8 Áo bào vua tỏa sực nức mùi thơm,
Của nhục quế, trầm hương và một dược.
Từ đền ngà, tiếng nhạc giây réo rắt,
Tâm hồn vua ngây ngất, rộn niềm vui.
9 Hoàng hậu ngồi bên tay phải mỉm cười,
Với trang sức vàng ô-phia rực rỡ.
Các công chúa ngồi hàng đầu danh dự,
Hàng dành cho người cao quý, vua yêu.
10 "Hãy lắng nghe, các con gái quý chiều,
Đừng bịn rịn tình quê hương, cha mẹ,
11 Thì nhan sắc sẽ được vua ái mộ,
Hãy yêu kính ngài, vì là chúa các con."
12 Con gái Ty-rơ dâng lễ vật dập dồn,
Người giầu nhất cũng cầu ơn, cống nạp.
13 Công chúa trong cung, vinh quang tràn ngập,
Thêu dệt bằng vàng, trang phục đẹp sao.
14 Ra mắt vua cha, áo quý vạn mầu,
Đoàn trinh nữ trước sau đi hộ tống.
15 Họ được đưa đường tận vào cung điện,
Lòng hân hoan, như gióng trống mở cờ.
16 Cả thế gian, các hoàng tử làm vua,
Thay tổ phụ, dựng cơ đồ, bờ cõi.
17 Tôi sẽ làm sáng danh ngài mãi mãi,
Để các dân sẽ cảm tạ muôn đời.

Đức Chúa Trời là nơi nương náu của dân Ngài

(Con cháu Cô-rê)

46 1 Đức Chúa Trời chính là nơi nương náu,
Và cội nguồn của sức mạnh chúng con.
Ngài sẵn sàng giúp đỡ lúc gian truân,
Cho thoát khỏi mọi khó khăn hoạn nạn.
2 Chúng con chẳng sợ, dù đất này biến dạng,
Núi chuyển rung, bị ném xuống đại dương,
3 Biển cuộn dâng và nổi sóng ầm vang,
Làm rúng chuyển cả núi rừng hùng vĩ.

4 Một giòng sông làm hài lòng Thiên Chúa,
Thánh điện Chúa Trời, lặng lẽ uốn quanh.
5 Trong thiên thành Chúa ngự vẫn bình yên,
Ngài bảo vệ, không ngả nghiêng, rúng động.
6 Các nước đảo điên, các dân náo loạn,
Đức Chúa Trời phát lệnh, đất chảy tan.
7 Thiên Chúa vạn quân ở giữa chúng con,
Nơi nương náu: Đức Chúa Trời Gia-cốp.

8 Hãy ngắm xem, Đấng Quyền Uy đoán phạt,
Ngài làm cho khắp mặt đất tan tành,
9 Ngài dẹp yên tặc loạn cả bốn phương,
Bẻ cung kiếm, đốt chiến xa trong lửa.
10 "Hãy lặng lẽ, thừa nhận Ta là Chúa!
Ta được tôn cao ở giữa các dân."
11 Chúng con luôn có Thiên Chúa vạn quân,
Nơi nương náu: Đức Chúa Trời Gia-cốp.

Thiên Chúa là Vua của cả Trái Đất

(Con cháu Cô-rê)

47 1 Các dân tộc, hãy vỗ tay mừng Chúa,
Kèn thắng trận nổi lên, nhẩy múa hân hoan!
2 Vì Đấng Chí Cao đáng kính vô vàn,
Là Vua Lớn, trên khắp toàn Trái Đất.
3 Ngài khiến các dân bị chúng tôi đánh gục,

Bắt các quốc gia phải phủ phục dưới chân,
4 Chọn cho chúng tôi cơ nghiệp oai hùng:
Là Gia-cốp vinh quang, người Chúa mến.
5 Ngài bước lên, tiếng hoan hô rung chuyển,
Ngài thăng thiên trong kèn trống dội vang.
6 Ngợi ca Chúa Trời, cao khúc tụng dương!
Vua Vinh Hiển, hát ngợi tôn mãi mãi!
7 Vì Đức Chúa Trời là Vua toàn nhân loại,
Hãy ngợi ca và chúc tụng Danh Ngài.
8 Đức Chúa Trời cai trị khắp muôn nơi,
Trong oai vệ, ngự trên Ngai chí thánh.
9 Thống nhất thành một dân, các vua quyết định,
Dân Đức Chúa Trời, Chúa của áp-ra-ham.
Vì khiên của Ngài che chở cả thế gian,
Và Danh Chúa được tôn lên cao mãi.

Si-ôn thật vinh quang và lộng lẫy
(Con cháu Cô-rê)

48 1 Đáng ngợi tôn thay, Đức Chúa Trời vĩ đại,
Trong Thiên Thành, nơi Núi Thánh, tụng dương.
2 Phía bắc kia sừng sững núi Si-ôn,
Kinh Đô Thánh, đẹp mê hồn, tráng lệ.
Là kinh đô của mừng vui hoan hỷ,
Cả thế gian đều hội tụ về đây.
3 Nơi Đức Chúa Trời đang ngự, dáng quyền oai,
Và thể hiện Ngài là nơi nương náu.
4 Kìa các vua đã hẹn hò, nung nấu,
Câu kết cùng nhau, đánh phá đất này.
5 Họ khiếp kinh khi nhìn thấy đền Ngài,
Lòng bối rối, chân như bay chạy trốn.
6 Sự run sợ hãm vây trong tâm tưởng,
Nỗi đớn đau không khác chuyển dạ sinh.
7 Hạm tàu Tê-rê-si hùng hổ tiến binh,
Chúa ra lệnh gió đông quần tan nát.
8 Chúng tôi thấy điều mình nghe ngày trước,
Rằng thiên thành: Đất nước Chúa vạn quân,
Nơi Chúa chúng tôi ngự giữa vinh quang,
Ngài vững lập và muôn năm bảo vệ.
9 Lạy Thiên Chúa, giữa đền thờ Ngài ngự
Chúng con ngẫm suy về Đức Nhân Từ.
10 Chúa con ơi, Danh Ngài mãi ngàn thu,
Vẫn lồng lộng như trời sao sáng rực,
Được ca ngợi đến tận cùng Trái Đất,
Và tay phải Ngài công chính, toàn năng.
11 Con gái Giu-đa và Núi Si-ôn,
Hãy vui vẻ, Ngài công minh xét đoán.
12 Hãy đi quanh Si-ôn, ngắm xem, đẹp lắm,
Đếm thử coi bao ngọn tháp hùng oai,
13 Thăm lũy đồn kia, và cả những đền đài,
Để kể lại cho lớp người hậu thế.
14 Vì Thiên Chúa là Chúa Trời vạn tuế,
Dẫn ta đi cho đến mãi trọn đời.

Nhờ cậy của cải mình là ngu dại
(Con cháu Cô-rê)

49 1 Các dân tộc, hãy lắng nghe cho rõ!
Hỡi mọi người, hãy ghi nhớ, đừng quên!
2 Bất luận là ai, chẳng kể sang, hèn,
Kẻ giàu có hay cùng đinh khốn khổ.
3 Miệng tôi nói đầy lời khôn ngoan đó,
Chịu ngẫm suy ắt sẽ tỏ tường hơn.
4 Tôi lắng nghe những bài học, châm ngôn,
Lấy đàn hát giải luôn điều bí ẩn.
5 Vì cớ sao tôi sợ ngày hoạn nạn,
Khi bọn ác gian vây hãm quanh tôi?
6 Chúng chỉ cậy trông giầu có, tiền tài,
Khoe thiên hạ, của cải mình dư dật.
7 Nhưng mạng đứa em, chúng không sao mua được,
Trả bao nhiêu cho Thiên Chúa toàn năng?
8,9 Để người em được sống đến vô cùng,
Không phải chịu sự diệt vong, hư nát.
Vì giá mạng người quá cao, siêu đắt,
Không ai làm ra sự sống đời đời.
10 Ngu dại, khôn ngoan, một cái chết mà thôi,
Mọi tài sản đều vào tay kẻ khác.
11 Chúng tưởng dinh cơ mãi còn, chẳng mất,
Để lại muôn năm, con cháu đời sau,

Ruộng đất kia là của cải dài lâu,
Nên ngạo nghễ gắn tên mình lên đó.
12 Nhưng con người dù vinh hoa phú quý,
cũng như thú cầm, ắt bị hư vong.

13 Số phận này dành cho kẻ kiêu căng,
Kẻ ngu dại, và a tòng theo họ.
14 Xuống Âm Phủ, như chiên vào lò mổ,
Thần chết bạo tàn tóm cổ lôi tay,
Người thiện lương quản trị chúng ban ngày,
Thân rữa nát, chẳng còn nơi cư ngụ.
15 Nhưng Chúa chuộc tôi khỏi quyền Âm Phủ,
Ngài tiếp rước tôi về ở Thiên Đàng.
16 Đừng sợ ai khi họ được giàu sang,
Sự vinh hiển cứ ngày càng tăng mãi.
17 Vì khi chết, tất cả đều để lại,
Vinh quang nào theo mãi xuống mồ sâu?
18 Dù ở thế gian, họ tưởng phước dồi dào,
Lúc thịnh vượng, mọi người đều ca tụng.
19 Theo tiên tổ, họ sẽ chung số phận,
Thấy lại được sao ánh sáng bình minh?
20 Được hưởng giàu sang, mà hiểu biết chẳng rành,
Cũng sẽ bị diệt vong như loài vật.

Chúa là Đấng đoán xét mọi người

(A-sáp)

50 1 Đấng Quyền Năng, Đức Chúa Trời hằng sống,
Kêu gọi nhân dân khắp chốn đông tây,
2 Từ núi Si-ôn lộng lẫy tuyệt vời,
Ngài tỏa chiếu ánh sáng Ngài, hy vọng.
3 Chúa chúng ta không đến trong im lặng,
Lửa trước mặt Ngài, bão nổi xung quanh,
4 Trời đất Chúa sai làm nhân chứng cho mình,
Lập tòa án, xử công minh dân Chúa.
5 "Hỡi dân thánh, tập họp ngay lại đó!
Giao ước cùng Ta, bằng tế lễ lập rồi."
6 Ngồi ghế quan tòa, Chúa xử công khai,
Đức Công Chính, các tầng trời ca ngợi.

7 Hỡi dân Ta, hãy lặng nghe Ta nói,
Hỡi I-sra-en, Ta buộc tội ngươi đây,
Thiên Chúa là Ta, Thiên Chúa muôn đời,
Đấng Hằng Hữu, Chúa Trời ngươi là một.
8 Ta không trách của lễ ngươi dâng nộp,
Của lễ thiêu trước mặt, chẳng quở chi.
9 Bò đực chuồng ngươi, không bắt mang đi,
Và dê đực giữa đàn, Ta chẳng lấy.
10 Vì tất cả đều của Ta để đấy,
Mọi thú rừng, súc vật giữa đồi cây.
11 Ta biết từng con chim núi thơ ngây,
Các động vật đồng xanh, Ta là chủ.
12 Thuộc về Ta, cả muôn loài, vũ trụ,
Nếu đói lòng, Ta chẳng nói ngươi hay.
13 Ta thiết gì thịt bò đực ngươi quay,
Huyết dê đực ngươi dâng, Ta đâu uống.
14 Hãy dâng lên Đức Chúa Trời hằng sống,
Lời tạ ơn, làm của lễ lòng mình,
Và trả về Đấng Tối Thượng anh minh,
Lời hứa nguyện ngươi đã từng bày tỏ.
15 Lúc gian truân, hãy kêu cầu dốc đổ,
Ta sẽ cứu ngươi, ngươi hát tụng dương Ta.

16 Nhưng Chúa anh minh phán với kẻ gian tà:
Sao ngươi dám giao ước Ta lem lẻm,
Luật lệ Ta ngươi nhắc hoài, chẳng thẹn,
Nhưng thực tâm không muốn chút vâng lời.
17 Ngươi ghét căm Chúa sửa phạt đòn roi,
Lời Ta dạy, ngươi quay lưng, tránh mặt.
18 Kẻ ăn trộm, ngươi đồng lòng hợp tác,
Đứa ngoại tình, ngươi hưởng lạc chia vui.
19 Thả miệng hôi để nói xấu mọi người,
Buông lưỡi độc, dệt thêu lời dối gạt.
20 Ngươi đặt chuyện để cáo gian em ruột,
Và gièm pha cay độc chính anh mình.
21 Ngươi đã làm bao nhiêu chuyện hôi tanh,
Ta im lặng, ngươi tưởng Ta đồng ý.
Nhưng Ta sẽ trách phạt ngươi nặng đấy,
Cáo trạng to dầy đặt trước mắt ngươi.
22 Hỡi kẻ quên Ta, suy nghĩ kỹ đi thôi!

Ta xé nát, sẽ không ai cứu cả.
23 Ai tôn kính Ta, dâng lễ lòng cảm tạ!
Người lành ngay, Ta cứu rỗi muôn đời.

Chúa không khinh rẻ lòng đau thương thống hối

(Đa-vít, sau vụ tà dâm với Bát-sê-ba)

51 1 Lạy Thiên Chúa, Đấng đầy lòng nhân ái,
Xin thương con và xóa tội cho con.
2 Xin rửa sạch con hết tội ác gian,
Mọi tội lỗi, xin làm con thanh khiết.
3 Bao vi phạm, con đã đều nhận biết,
Tội lỗi con luôn ở trước mặt mình.
4 Con phạm tội nhiều, chỉ cùng Chúa anh minh,
Làm điều ác, Thiên Chúa từng chứng giám.
Con xin Chúa thật công bình xét đoán,
Để cho con được thanh sạch trong ngoài.
5 Con sinh ra trong gian ác cuộc đời,
Mẹ con đã hoài thai trong tội lỗi.
6 Chúa sẽ dạy con sự khôn ngoan tuyệt đối,
Sự khôn ngoan nơi bí mật lòng con,
Nằm ẩn sâu thăm thẳm của tâm hồn,
Vì Chúa muốn một bề trong chân thật.
7 Bằng kinh giới, xin tội con tẩy sạch,
Rửa cho con thành tuyết trắng ban mai.
8 Cho xương cốt con, Chúa bẻ gãy một thời,
Nay lành lặn, cho đời vui phơi phới.
9 Xin ngoảnh mặt, tội đã qua đừng hỏi,
Xóa hết cho con tội lỗi ác gian.
10 Xin dựng tấm lòng trong sạch cho con,
Làm mới lại một tâm linh ngay thẳng.
11 Lạy Thiên Chúa, đừng bỏ con lạc lõng,
Thánh Linh Ngài đừng ra khỏi lòng con.
12 Khôi phục niềm vui ơn cứu rỗi sống còn,
Ban cho cả một tinh thần hướng thiện. (NIV)
13 Rồi tội nhân sẽ quay về, trình diện,
Vì đường lối Ngài, con dạy họ tinh thông.
14 Xin cứu con thoát khỏi tội sát nhân,
Ôi Thiên Chúa, Đấng đầy ơn, cứu rỗi!
Để lưỡi con sẽ ngợi ca mãi mãi,
Về ơn phước Ngài, Đức Công Chính vô song.
15 Chúa Thánh ơi, xin mở miệng môi con,
Để con được hô vang lời ca tụng.
16 Với Thiên Chúa, lễ vật là vô dụng,
Của lễ thiêu cũng chẳng đẹp lòng Ngài.
17 Của lễ dâng muốn đẹp ý Chúa Trời,
Hãy đem cả tâm thần đau thương đến,
Lòng tan vỡ vì ăn năn thể hiện,
Đức Chúa Trời không khinh rẻ nữa đâu.
18 Xin cho Si-ôn thịnh vượng dài lâu,
Xây thành quách Giê-ru-sa-lem cổ kính.
19 Chúa sẽ vui, thấy những tấm lòng công chính
Dâng của lễ thiêu, và sinh tế cả con,
Khắp nhân dân sẽ nhộn nhịp, hân hoan,
Dâng bò đực trên bàn thờ Thiên Chúa.

Kẻ tự khoe gian ác sẽ bị Chúa phạt

(Đa-vít)

52 1 Quân hung bạo, sao ngươi khoe gian ác?
Nhục nhã thay, trước mặt Chúa nhân từ! (NIV)
2 Lưỡi uốn cong, toàn giả dối, điêu ngoa:
Dao cạo sắc, cắt thịt da người khác.
3 Ngươi chẳng thích điều lành, yêu điều ác,
Ghét thật thà, yêu giả dối, gian ngoan.
4 Lưỡi dối trá kia, quân lường gạt bất nhân,
Ngươi yêu mến chỉ bạo tàn hiểm độc.
5 Nhưng ngươi sẽ bị Chúa Trời đoán phạt,
Tống cổ ngươi khỏi mảnh đất dung thân,
Đánh bật gốc ngươi khỏi cuộc sống thế trần,
Đó, hình phạt muôn năm, ngươi phải chịu.
6 Người công chính thấy Chúa làm kỳ diệu,
Càng kính sợ Ngài, chế diễu ác gian:
7 Ấy bọn cậy giàu, ỷ thế, kiêu căng,
Lấy gian ác mà xây nên sự nghiệp,

Chúng chẳng sợ Đức Chúa Trời chi hết,
Chẳng cầu xin sức mạnh Chúa ban cho.
8 Về phần tôi, trong nhà Chúa nhân từ,
Xum xuê lá, như ô-liu xanh mãi.
Tôi cậy nhờ Đức Chúa Trời nhân ái,
Suốt đời tôi và cả mãi mai sau.
9 Tôi sẽ đời đời cảm tạ Chúa, ơn sâu,
Về mọi việc tay Ngài thêu, Chúa dệt.
Đặt hy vọng vào Danh Cha cao đẹp,
Và tôn vinh trước người thánh của Ngài.

Sự ngu dại và gian ác của loài người

(Đa-vít)

53 1 Kẻ ngu dại tự nhủ thầm trong dạ,
Chẳng có Chúa Trời, lo sợ làm chi?
Sinh hoạt suy đồi, phạm tội gớm ghê,
Chúng không chịu làm điều chi lương thiện.
2 Từ trên cao Đức Chúa Trời ngó xuống,
Thử tìm xem trong con cháu loài người,
Liệu còn ai thông sáng nữa hay thôi,
Biết tìm kiếm Đức Chúa Trời tôn quý.
3 "Ôi, chúng nó thảy một tuồng ô uế,
Đều quay lưng làm điều ác, gian manh,
Chẳng còn ai làm điều thiện, tốt lành,
Dù một mống cũng không tìm ra mặt.
4 Lũ gian ác thật ngu si dốt nát,
Nuốt dân Ta như ăn bánh ngon xơi,
Chẳng biết cầu xin khẩn nguyện Chúa Trời,
Sống kiêu ngạo, dìm đời trong tội lỗi."
5 Chúng bị bắt, trong kinh hoàng sợ hãi,
Vì Đức Chúa Trời rắc hài cốt chúng ra,
Bọn chống nghịch Ngài và bè lũ ranh ma,
Chúa từ bỏ, làm xấu xa hổ thẹn.
6 Ơn cứu rỗi từ Si-ôn xin đến,
Với I-sra-en, dân Chúa muôn đời.
Khi Chúa cứu cho thoát cảnh lưu đày,
Cả dân tộc I-sra-en mở hội,
Khắp đất nước, toàn nhân dân phấn khởi,
Đoàn cháu con Gia-cốp hát tưng bừng.

Cầu xin Chúa bênh vực chống kẻ thù

(Đa-vít)

54 1 Xin Cha Thánh cứu con bằng Danh Chúa,
Dùng quyền năng mà xét xử công bình,
2 Lắng tai nghe con cầu nguyện, van xin,
Miệng con nói từ trái tim chân thật.
3 Bọn lạ mặt đang thi nhau dấy nghịch,
Lũ hung tàn đang tìm cách giết con,
Chúng là bọn người độc ác, bất nhân,
Chẳng biết Chúa, Đấng Yêu Thương nào hết.
4 Chúa tiếp trợ con nhiều không kể xiết,
Linh hồn con, Ngài chăm sóc đỡ nâng.
5 Kẻ thù con, Ngài báo trả thẳng thừng,
Xin diệt hết, vì công bằng thành tín.
6 Của lễ con dâng từ tấm lòng tình nguyện,
Để cảm tạ Ngài, ôi cao quý Danh Cha!
7 Vì Ngài cứu con thoát mọi phong ba,
Cho con thấy Chúa báo thù quân địch.

Cầu xin Chúa diệt bọn gian tà

(Đa-vít)

55 1 Lạy Thiên Chúa, xin nghe con cầu nguyện,
Đừng quay đi, lánh mặt, chẳng thèm nghe,
2 Trong lo âu, con than thở kêu ca,
Xin nghe tỏ và đáp lời cầu khẩn.
3 Tiếng quân thù đang hô vang chiến trận,
Bọn ác gian đang áp bức bạo tàn,
Hiểm độc hơn, chúng tìm cách vu oan,
Để bắt bớ, hại con trong căm giận.
4 Con đau đớn, lòng tràn đầy tủi hận,
Và khiếp kinh vì thần chết cầm lôi.
5 Sợ hãi lo âu, con run hết cả người,
Nỗi hoảng hốt trùm lên trên suy tưởng.
6 Đôi cánh bồ câu, khát khao thèm muốn,
Để bay đi và được sống yên lành.
7 Vâng, sẽ bay xa, xa mãi bọn sát nhân,
Đến sa mạc, mới dừng chân nghỉ độ.
8 Con sẽ vụt bay thoát qua dông tố,

Và chạy nhanh qua bão đổ, gió lay.
9 Lạy Chúa nhân từ, xin nuốt chúng ngay,
Làm tiếng nói chúng bất đồng, lộn xộn.
Vì con thấy trong thành đang náo loạn,
Hung bạo đầy đường, cướp bóc tràn lan.
10 Suốt ngày đêm chúng đi lượn quanh thành,
Gây tội ác trong nhân dân biết mấy.
11 áp bức đồng bào, đảo lừa, giả dối,
Gây biết bao nhiêu tang tóc đau thương.
12 Nếu là kẻ thù hung ác bất lương,
Thì khổ nhục, dù trăm đường, con chịu.
Nếu là kẻ ghét con dấy lên kiêu ngạo,
Con đã tìm đường lẩn tránh thật xa.
13 Nhưng than ôi, chúng lại chính bạn bè!
Người thân thiết, ngọt bùi cùng chia sẻ.
14 Đã từng với con chuyện trò vui vẻ,
Dẫn bà con đi thờ phượng Chúa Trời!
15 Cho chúng thình lình về Âm Phủ Chúa ơi!
Vì ác độc đã tràn đầy lòng chúng.
16 Con kêu cầu Đức Chúa Trời hằng sống,
Ắt hẳn Ngài sẽ cứu vớt hồn con.
17 Sáng trưa chiều, con rên xiết, thở than,
Thì nhất định lời kêu van Chúa tỏ,
18 Ngài đã chuộc linh hồn con rồi đó,
Trong lúc quân thù dàn trận, tấn công,
Cho dù đối phương quân số rất đông,
Con vẫn được bình an trong tay Chúa.
19 Đức Chúa Trời, trước vô cùng hằng có,
Sẽ lắng nghe và báo trả công minh,
Vì quân ác gian chẳng tự cải tạo mình,
Cũng không sợ Chúa anh minh gì hết.
20 Người thích hòa bình, chúng ra tay trừ diệt,
Giao ước ký rồi, chúng phản bội êm ru.
21 Miệng anh em, nhưng tâm địa địch thù,
Lời ngon ngọt, nhưng gươm đao tuốt sẵn.
22 Người công chính, hãy trao Ngài gánh nặng,
Chúa đỡ nâng, chẳng dao động chuyển lay.
23 Lừa đảo, sát nhân, Ngài trừng phạt thẳng tay,
Chẳng sống được nửa số ngày đã định.
Chúa xô xuống hầm diệt vong vĩnh viễn,
Về phần con, mãi trọn vẹn tin Ngài.

Cầu xin Chúa cứu và cảm tạ Ngài

(Đa-vít)

56 1,2 Lạy Thiên Chúa xin ban ơn thương xót,
Vì quân thù đang uy hiếp, tiến công,
Chúng đánh hàng ngày, muốn nuốt sống con luôn,
Đông như kiến, chúng hung hăng kiêu ngạo.
3,4 Trong lo sợ, con cậy mong Chúa cứu,
Không ngớt ngợi ca Danh Thánh Chúa Trời,
Tin cậy Ngài, ắt chẳng sợ gì ai,
Người trần thế hại con làm sao được?
5 Chúng chống đối hàng ngày, từng lời một,
Và luôn tìm mưu kế độc diệt con.
6 Chúng họp nhau bàn bạc suốt ngày đêm,
Rình từng bước, hòng đòi con mạng sống.
7 Đừng để chúng thoát thiên la địa võng, (NIV)
Diệt chúng đi trong thịnh nộ Chúa ơi!
8 Ngài chăm sóc con, đếm từng bước cuộc đời,
Xin tích lũy nước mắt con vào lọ,
Để đánh dấu bao nhiêu niềm đau khổ,
Và ghi sổ Ngài, hằng nhớ ngàn năm.
9 Con kêu cầu Ngài, quân địch ắt thua luôn,
Con biết rõ, vì được Ngài bênh vực.
10 Đầy ơn Chúa, con ngợi ca hết sức,
Được ơn Ngài, con ca khúc tôn vinh,
11 Còn phải sợ ai, khi tin Chúa hết mình,
Người trần thế hại con làm sao được?
12 Con vẫn nhớ lời hứa nguyền ngày trước,
Lễ tạ ơn, con sẽ kính dâng Ngài,
13 Chúa đã cứu hồn con khỏi chết đời đời,
Lại chẳng giữ cho chân con khỏi ngã?
Để con được vững bước đi theo Chúa,
Trong ánh sáng Ngài soi tỏ đời con.

Cầu xin Chúa cứu khỏi bị bắt

(Đa-vít)

57 1 Lạy Thiên Chúa, xin hết lòng thương xót,
Linh hồn con nương náu ở nơi Ngài,
Bóng cánh Chúa Trời trú ẩn không thôi,
Cho đến lúc mọi tai qua nạn khỏi.
2 Con sẽ kêu cầu Đấng Chí Cao vĩ đại,
Đấng đem về từng thắng lợi cho con.
3 Khi kẻ thù muốn nuốt sống con luôn
Ơn Giải Cứu, Chúa sai từ trời đến.
Ngài ban cho con yêu thương, thành tín,
Giải phóng con khỏi ô nhục, nguy nan.
4 Linh hồn con bị sư tử vây quanh,
Con nằm giữa giặc thù đang phun lửa,
Răng chúng nó như giáo tên tua tuả,
Lưỡi chúng như gươm nhọn sắc bủa vây.
5 Nguyện Danh Ngài cao tít các tầng mây,
Vinh quang Chúa trùm vây toàn Trái Đất.
6 Chúng chăng lưới cho chân con đổ vấp,
Linh hồn con nao núng lúc lâm nguy,
Chúng nó đào hầm trước mặt con kia,
Nhưng chính chúng lại bi sa xuống đó.
7 Đức Chúa Trời ơi, con vững tin nơi Chúa,
Ca khúc dâng Ngài, vâng, ca khúc tôn vinh.
8 Linh hồn ơi, hãy tỉnh thức đi em!
Hỡi đàn hạc, hãy vang lên dậy đất!
Hỡi đàn lia, hãy chung vui hòa nhịp!
Gọi bình minh thức dậy, hiến cho đời.
9 Con sẽ cảm tạ Ngài mãi mãi Chúa ơi,
Giữa các nước, Danh Ngài, con ca ngợi.
10 Vì tình thương Ngài cao tận trời vời vợi,
Thành tín Ngài vượt khỏi các tầng mây.
11 Nguyện Chúa được tôn cao hơn các tầng trời,
Vinh quang Chúa trùm vây toàn Trái Đất!

Cầu xin Chúa trừng phạt kẻ ác

(Đa-vít)

58 1 Sao các ngươi còn bàn về công lý?
Trong các ngươi, ai xử trí công bằng?
2 Chẳng có ai, quân gian ác bất lương,
Tay hung bạo hại nhân dân, nòi giống!
3 Kẻ ác sai lầm khi còn trong bụng,
mới sinh ra đã dối trá gian ngoan,
4 Nọc chúng phun như rắn độc, đầy mồm,
Bưng tai lại như hổ mang ranh mãnh,
5 Không nghe thấy tiếng sáo người dụ rắn,
Dù du dương hấp dẫn đến chừng nào.
6 Xin Chúa bẻ răng chúng nó mau mau!
Nhổ nanh vuốt sư tử tơ tàn ác!
7 Cho chúng nó phải chẩy ra như nước,
Tên bắn đi thành trăm mảnh gẫy tan.
8 Nguyện chúng như ốc sên rỉ nước chết mòn,
Như thai sẩy, Vầng Dương đâu được thấy,
9 Như củi gai dù xanh hay đang cháy,
Chưa nóng đáy nồi, đã lụi thành tro.
10 Người công chính vui, thấy Chúa báo thù,
Chân họ rửa trong máu quân gian ác.
11 Khắp nơi nơi sẽ rộn vang tiếng hát:
Quả có Chúa Trời phán xét thế gian,
Trừng phạt nghiêm minh kẻ gian ác bạo tàn,
Ban phần thưởng ai theo đường công chính.

Cầu xin Chúa cứu khỏi tay kẻ thù

(Đa-vít)

59 1 Lạy Thiên Chúa, xin ban ơn giải cứu,
Gìn giữ con giữa kẻ địch hung hăng;
2 Giải phóng cho con khỏi bọn ác gian,
Quân khát máu, giết người không thương tiếc.
3 Chúng rình rập, đợi chờ con để giết,
Và họp bàn bao mưu ác độc thâm.
Mặc dầu con chẳng phạm chút sai lầm,
Hay tội lỗi, đáng vào vòng đoán phạt.
4 Chúng chạy tới toan đánh con mất mặt,
Xin Chúa yêu thương xem xét giúp con!
5 Chúa của I-sra-en hùng dũng, vạn quân,

Ôi vĩ đại, Chúa chúng con hằng hữu!
Xin thức dậy, thăm thế gian, giải cứu!
Trừng phạt công minh, chớ thương xót
ác gian.
6 Khi chiều buông, chúng quay lại rượt
quanh,
Lòng hậm hực và gầm lên như chó.
7 Miệng chúng nó đang tuôn lời chửi rủa,
Môi cớn cong như gươm giáo tuốt trần,
Chúng giận sôi lên, gan ruột tím bầm,
Vì thiên hạ chẳng ai thèm nghe cả.
8 Nhưng Đức Chúa Trời sẽ nhạo cười chúng
nó,
Và cả nhân dân các nước thế gian.
9 Con ngóng trông Ngài, uy vũ vô song,
Nơi ẩn náu, thành vững bền chắc chắn.
10 Chúa đến đón con trong yêu thương vô
hạn,
Cho con xem Ngài báo trả kẻ thù.
11 Thiên Chúa ơi, khiên che chở thiên thu,
Đừng giết chúng, e dân quên bài học!
Xin dùng quyền năng phân chúng ra tan
tác,
Đánh đổ chúng đi, cho dân nước được
nhờ!
12 Vì chúng rủa nguyền, xảo quyệt, mưu mô,
Xin cho chúng mắc chân vô kiêu ngạo.
13 Trong thịnh nộ diệt tan quân cường bạo,
Và xoá tên trên khắp mặt Địa Cầu,
Để chúng biết rằng Chúa thống trị dài lâu,
Nhà Gia-cốp, đến cùng đầu Trái Đất.
14 Khi chiều xuống, chúng đi quanh một lượt,
Như chó gầm gừ, quay lại nơi đây,
15 Để kiếm ăn vì bụng đói cả ngày,
Chưa no chặt, còn suốt đêm rình rập.
16 Nhưng buổi sáng, con cất cao tiếng hát,
Ca ngợi quyền năng, lòng thương xót nhân
từ.
Vì Chúa là nơi ẩn náu an cư,
Trong nguy hiểm, lúc phong ba hoạn nạn.
17 Con ngợi ca Ngài, vị Thần Sức Mạnh,
Là Đức Chúa Trời, thành thánh của con,
Nơi nương náu tuyệt vời, bền vững ngàn
năm,
Đầy nhân ái, phước ơn và thương xót.

Cầu xin Chúa giúp vì thua trận

(Đa-vít)

60 1 Ôi Thiên Chúa, chúng con Ngài
bỏ mặc,
Làm tan hoang, tản lạc giữa muôn dân.
Không hiểu sao Ngài nổi giận đùng đùng,
Xin Chúa Thánh gom chúng con trở lại.
2 Đất rúng chuyển và nứt ra từng giải,
Xin Chúa gắn hàn đẹp lại như xưa.
3 Dân sự Chúa cho gian khổ đã thừa,
Như rượu mạnh, làm quay cuồng, chóng
mặt.
4 Ai tin kính, Chúa giương cờ tập hợp,
Để chở che khỏi gươm giáo cung tên.
(BDY)

5 Cho con yêu thoát khỏi lũ đê hèn,
Tay phải Chúa xin ban ơn cứu trợ.
6 Từ Đền Thánh, Ngài phán truyền vui vẻ:
"Su-cốt Ta đo, và chia đất Si-chem,
7 Ma-na-se, Ga-li-át hai miền,
Là những hạt thuộc quyền Ta quản lý.
Ép-ra-im là đầu Ta, đồn lũy,
Còn Giu-đa là vương trượng Ta cầm.
8 Mô áp kia Ta làm chậu rửa chân,
Trên mảnh đất Ê-đôm, Ta cởi dép.
Tại Phi-li-tin, chiến công Ta oanh liệt,
Hỡi nhân dân, hãy mở hội ca mừng."
9 Ai sẽ đưa con vào thành lũy vững bền?
Dẫn con đến đất Ê-đôm lịch sử?
10 Thưa Cha Thánh, còn ai ngoài Thiên
Chúa,
Dù Ngài đã từng ruồng bỏ chúng con,
Bắt chúng con phải chịu cảnh cô đơn,
Nơi trận mạc, Ngài không còn tham chiến.
11 Xin cứu chúng con khỏi gian truân, nguy
hiểm,
Trông cậy loài người là ảo ảnh hư không.
12 Nhờ Đức Chúa Trời, chúng con quyết
tiến công,
Vì chính Chúa sẽ đạp bằng quân địch.

Lòng tin vào sự phù giúp của Chúa
(Đa-vít)

61 1 Lạy Thiên Chúa, con kêu van cầu khẩn,
Xin lắng nghe và tiếp nhận lời con,
2,3 Khi cuộc đời gặp khốn đốn gian nan,
Con cầu Chúa từ tận cùng địa cực.
Ngài là tháp náu nương kiên cố nhất,
Xin dẫn con lên vầng đá thật cao.
4 Con sẽ ở hoài trong trại Chúa dài lâu,
Để được náu dưới cánh Ngài che chở.
5 Lời hứa nguyện con, Chúa từng nghe tỏ,
Cơ nghiệp ban cho, vì kính sợ Danh Ngài.
6 Tuổi thọ vua được Chúa cứ tăng hoài,
Cho cai trị nhiều đời trong vinh hiển,
7 Và được sống trước mặt Ngài vĩnh viễn,
Xin nhân từ Ngài, Chân Lý giữ gìn vua.
8 Con sẽ ngợi ca Danh Chúa thiên thu,
Lời hứa nguyện, từng ngày giờ thực hiện.

Nhờ cậy Chúa chẳng sợ kẻ thù nữa
(Đa-vít)

62 1 Linh hồn con chỉ bình an trong Chúa,
Ơn cứu rỗi cho con chỉ đến từ Ngài,
2 Chỉ mình Ngài là Vầng Đá con thôi,
Nơi ẩn náu tuyệt vời, không lo sợ.
3 Các ngươi còn tấn công bao lâu nữa?
Hợp sức hại người lương thiện, lành ngay;
Đánh họ xiêu như tường vách lâu ngày,
Và đổ xuống như rào cây mục nát.
4 Thấy người cao sang, các ngươi bàn bạc,
Rồi vu oan hòng đánh đổ quyền uy,
Tâm địa các ngươi xảo quyệt cực kỳ,
Miệng chúc phước mà trong lòng rủa sả.
5 Hỡi hồn ta, hãy bình yên trong Chúa!
Vì ta trông mong nương dựa nơi Ngài.
6 Chỉ mình Ngài là Vầng Đá con thôi,
Đấng Cứu Rỗi, thành náu nương vững chắc,
7 Ban cho con niềm vinh quang sáng rực,
Và chính Ngài: nguồn sức lực đời con.
8 Đồng bào ơi hãy nhờ cậy Ngài luôn,
Yêu kính Chúa, với toàn tâm toàn ý.
Ngài là nơi náu nương, thành trì kiên cố,
Cho nhân dân ta mãi mãi muôn đời.
9 Người thượng lưu là giả dối mà thôi,
Người hèn kém như một hơi thở nhẹ.
Đưa lên cân, đều bằng nhau, thế cả,
Còn dưới mức tầm vô nghĩa hư không.
10 Đừng áp bức ai, đừng trộm cướp uổng công,
Được giàu có, đừng quý yêu của cải.
11 Đã có lần Đức Chúa Trời phán dạy,
Và tai tôi nghe tỏ đến hai lần,
Rằng uy quyền trên khắp cả thế gian,
Đều thuộc Chúa toàn năng điều khiển hết.
12 Ôi Thiên Chúa, Đấng nhân từ thánh khiết,
Sẽ đến ngày Ngài phán xét công minh...

Linh hồn con khao khát Chúa
(Đa-vít)

63 1 Từ sáng sớm, Chúa Trời, con tìm kiếm,
Giữa mảnh đất khô cằn, không hột mưa rơi.
Linh hồn con khao khát quá mất rồi,
Cả thân thể cũng mơ hoài Thiên Chúa.
2 Để được thấy Ngài vinh quang, quyền thế,
Nơi Thánh Đền, Chúa ngự, dáng uy nghi.
3 Vì nhân từ Ngài hơn mạng sống con kia,
Môi con sẽ ngợi ca Ngài muôn thuở.
4 Nhân danh Chúa, con giơ tay hớn hở,
Tụng dương Ngài đến trọn cả đời con.
5 Linh hồn con no đủ thức ăn ngon,
Nên môi miệng chỉ còn ca mừng Chúa.
6 Có lúc trên giường, Danh Ngài chợt nhớ,
Con ngẫm suy về Chúa suốt đêm thâu.
7 Ngài đã giúp con, trong lúc cơ cầu,
Con mừng rỡ được nấp vào cánh Chúa.
8 Linh hồn con cũng bám luôn vào đó,
Tay phải Ngài nâng đỡ đứa con yêu.
9 Hại mạng sống con, kẻ nào dám âm mưu,

Sẽ sa xuống nơi hầm sâu, tử địa.
10 Và gươm giáo kết liễu đời chúng nó,
Làm mồi ngon cho bầy chó phanh thây.
11 Nhưng vua sẽ vui, trong Đức Chúa Trời,
Còn những kẻ lấy Danh Ngài thề ước,
Sẽ ngợi tôn Ngài không bao giờ ngớt,
Vì sẽ câm đi, môi dối trá, lọc lừa.

Cầu Chúa cứu thoát âm mưu kẻ thù
(Đa-vít)

64 1 Lạy Thiên Chúa, xin nghe con than thở,
Giữ mạng sống con, để khỏi sợ kẻ thù!
2 Xin giấu con thoát hết mọi mưu mô,
Quân độc ác, bọn gian tà, nổi loạn.
3 Lưỡi chúng nó mài như gươm sắc nhọn,
Miệng phun ra lời thù oán làm tên.
4 Chúng nấp sâu nơi kín đáo rập rình,
Để bắn lén, thình lình, người công chính.
5 Chúng thỏa mãn với âm mưu giấu kín,
Những tưởng rằng bẫy hiểm chẳng ai hay.
6 Chúng tính toan bao tội ác vơi đầy,
Và bàn bạc: Đã xong xuôi kế hoạch,
Đâu vào đấy mọi âm mưu xếp đặt;
Mới biết lòng người độc ác thâm sâu!
7 Nhưng Đức Chúa Trời sẽ bắn chúng rất mau,
Muôn tên nhọn ngờ đâu bay thẳng tới.
8 Chúng chết gục, vì lưỡi mình tự hại,
Mọi người xem đều bỏ chạy, lắc đầu.
9 Cả loài người cùng khiếp sợ truyền rao
Công việc Chúa, ôi biết bao vĩ đại!
10 Người công chính lòng hân hoan phơi phới,
Càng tin cậy Ngài, nơi nương náu chở che,
Người thẳng ngay cao khúc hát ngợi ca,
Tôn vinh Chúa, chan hòa niềm vui sướng.

Chúa ban đầy ơn cho đất và người
(Đa-vít)

65 1 Thưa Thiên Chúa, Đấng Chí Cao vĩ đại,
Tại Si-ôn dân mong đợi bao ngày,
Để ngợi ca, và chúc tụng Danh Ngài,
Như hứa nguyện cùng Chúa Trời thuở trước.
2 Vì Chúa nghe lời nguyện cầu khẩn thiết,
Nên cả thế gian sẽ đến với Ngài.
3 Tội lỗi trong con cứ thắng thế hoài,
Nhưng tất cả, Đức Chúa Trời tha bổng.
4 Phúc cho ai được chính Ngài tuyển chọn,
Triệu đến ở gần, ngay đoạn hành lang.
Bên Chúa chúng con no đủ mọi đường,
Trong Đền Thánh, nơi đàng hoàng Chúa ngự.
5 Đấng Cứu Rỗi, Chúa chúng con muôn thuở,
Xin đoán phạt nghiêm minh, xét xử công bằng,
Để muôn dân nơi Trái Đất tận cùng,
Hay hoang đảo đều hết lòng tin tưởng.
6 Quyền năng Chúa khiến núi đồi bền vững,
Thắt lưng Ngài nguồn sức mạnh vô song.
7 Ngài dẹp yên cả biển thét sóng gầm,
Dân rối loạn, Ngài phá tan tành hết.
8 Các dân tộc ở tận cùng Trái Đất,
Đều khiếp kinh thấy phép lạ Chúa làm,
Chúa khiến rạng đông và cả hoàng hôn
Đều khắp khởi, cùng hân hoan nhảy múa.
9 Chúa thăm viếng, tưới nước cho đầy đủ,
Làm đất này thêm mầu mỡ phì nhiêu.
Sông suối Ngài cho dâng nước lên nhiều,
Ban ngũ cốc dồi dào cho nhân loại.
10 Chúa dùng mưa nhuần tưới cho đồng nội,
Đất mềm ra, hoa lợi chất đầy kho.
11 Đội cho tháng năm vương miện nhân từ,
Chân Chúa bước, cây sinh hoa kết trái.
12 Chân Chúa bước, hoang vu thành ruộng bãi,
Khắp đồi nương lưng thắt giải mừng vui.
13 Trên thảo nguyên, chiên gặm cỏ mỉm cười,

Dưới thung lũng được mùa đầy ngũ cốc.
Khắp nơi nơi đời nở hoa hạnh phúc,
Cả toàn dân vui ca khúc tưng bừng.

Ngợi tôn vinh quang tay Chúa

66 **1,2** Hỡi nhân loại, hãy tôn vinh, ca múa,
Hát ngợi tôn vinh quang Chúa muôn đời!
3 Công việc tay Ngài, đáng sợ quá Chúa ơi!
Quyền năng lớn, thù chạy dài quy phục.
4 Cả thế giới thờ phượng Ngài duy nhất,
Ca tụng Chúa Trời, hát khúc tôn vinh.

5 Đồng bào ơi, xin hãy đến mà xem,
Công việc Chúa đã làm, ôi khủng khiếp!
6 Ngài biến biển thành đất khô, giây lát,
Cho tổ tiên ta đi vượt qua sông.
Ở đó nhân dân, trong Danh Chúa, vui mừng,
Vì đã được Đấng Yêu Thương cứu trợ.
7 Với quyền năng, Ngài trị vì muôn thuở,
Mắt dõi nhìn bao quát cả thế gian.
Bọn nghịch thù chớ kiêu ngạo hung hăng,
Chúa thấy hết, bay đừng mong thoát tội.

8 Hỡi nhân dân, hãy hân hoan, phấn khởi,
Ngợi ca Ngài, và chúc tụng, tôn vinh!
9 Mạng sống chúng ta, Chúa chăm sóc giữ gìn,
Và không để chân yếu mềm xiêu đổ.
10 Chúa thử thách chúng con trong gian khổ,
Và luyện rèn như luyện bạc nên tinh.
11 Chúa bắt chúng con sa lưới địch quân,
Ôi gánh nặng chất trên lưng quá tải!
12 Cưỡi cổ đè đầu, Chúa cho chúng lại,
Bắt chúng con qua lửa cháy nước sôi.
Nhưng Chúa yêu thương cứu chúng con rồi,
Giải thoát hết, đưa tới nơi giàu có.
13 Con dâng lễ thiêu lên đền thờ Chúa,
Để trả xong lời hứa nguyện năm nao,
14 Trong lúc gian truân, khốn khó ba đào,
Trên môi miệng đã nặng câu nguyện ước.
15 Của lễ thiêu sẽ là con mập nhất,
Dê, bò, chiên toàn con đực béo lăn.

16 Hãy đến đây, ai kính Chúa thật tâm!
Tôi sẽ kể chuyện hồn tôi Chúa cứu.
17 Vì miệng tôi cầu xin cuộc đời vĩnh cửu,
Và lưỡi tôi ca tụng Đấng Chí Cao.
18 Nếu lòng tôi ý tưởng ác hướng vào,
Thì Thiên Chúa nghe sao lời cầu nguyện?
19 Nhưng quả thật Ngài đã xem xét đến,
Đã lắng nghe tôi cầu nguyện nài xin.
20 Đáng ngợi tôn thay, Thiên Chúa anh minh!
Vì Ngài đã nghe lời con khẩn nguyện,
Dành cho con tình yêu thương trìu mến,
Không rút đi lòng độ lượng nhân từ.

Hỡi các nước, hãy ngợi tôn Chúa!

67 **1** Xin Thiên Chúa ban phước lành, thương xót,
Gương mặt Thiên Vương rạng chiếu chúng con!
2 Đường lối Cha, ơn cứu rỗi linh hồn,
Xin cho cả thế gian cùng thấu tỏ.

3 Thưa Thiên Chúa, con nguyện cầu dốc đổ,
Để muôn dân ca tụng Chúa, ngợi tôn,
4 Tiếng hát mừng, vui thỏa khắp nhân gian,
Vì Ngài đã trị vì toàn Trái Đất,
Lấy ngay thẳng, công bình mà đoán xét,
Chẳng còn ai bị thua thiệt, bất công.
5 Nguyện muôn dân ca tụng Chúa toàn năng,
Các dân tộc cùng dốc lòng tôn ngợi!
6 Và khi ấy đất sinh thêm hoa lợi,
Ơn phước Chúa Trời đổ tới chúng con.
7 Ơn phước Ngài ban liên tục, dập dồn,
Khắp Trái Đất mọi linh hồn kính sợ.

Đức Chúa Trời là Chúa của Si-nai

(Đa-vít)

68

1 Xin Chúa vùng lên đánh quân thù tan tác,
Cho kẻ ghét Ngài tản mác tháo thân.
2 Chúng sẽ tan tành, như khói tỏa chiều hôm,
Còn kẻ ác, Chúa tấn công diệt hết.
Như sáp để ngay trên lò lửa rực,
Phút chốc xong đời, giây lát chẩy tan.
3 Trước mặt Chúa Trời, người công chính hân hoan,
Vâng, họ sẽ dâng tràn niềm phấn khởi.
4 Hãy ca lên, ngợi tôn Ngài mãi mãi,
Hãy đắp đường, Đấng cưỡi ngựa đi qua.
Hãy chúc mừng Danh Thánh Chúa chúng ta,
Và vui vẻ trước mặt Ngài nhảy múa.
5 Cha trẻ mồ côi: chính Ngài, nơi Đền Chúa,
Bởi yêu thương, người góa bụa Ngài bênh,
6 Tổ ấm gia đình cho kẻ cô đơn,
Kẻ tù tội, Ngài ban ơn giải phóng;
Họ hát vang để tôn vinh ca tụng,
Nhưng kẻ nghịch thù, bắt ở đất cằn khô.

7 Khi dân sự Ngài được Chúa dẫn đưa,
Qua sông biển, núi đồi xưa, sa mạc,
8 Đất rúng chuyển và mưa to dồn dập,
Núi Si-nai cũng lật đật chuyển rung,
Trước mắt Chúa Trời, bệ vệ, oai phong;
Là Thiên Chúa I-sra-en muôn thuở.
9 Ngài tưới nước cho đất đai dân Chúa,
Biến đất khô cằn thành màu mỡ tốt tươi.
10 Chúa cho ở đây, mảnh đất tuyệt vời,
Ban no đủ, xót thương người nghèo khổ.
11 Chúa truyền phán, toàn dân đều kính sợ,
Phụ nữ đưa tin đông khắp nơi nơi.
12 Bọn vua quan và binh lính chạy dài,
Chiến lợi phẩm toàn về tay phái yếu.
13 Họ nằm nghỉ nơi chuồng chiên êm dịu,
Trông như bồ câu cánh bạc, lông vàng.
14 Khi các vua bị Chúa đánh tan hoang,
Thì đất nước như Sanh-môn phủ tuyết.
15 Núi Ba-san nhiều đỉnh cao chót vót,
Núi của Chúa Trời hùng dũng uy nghi.
16 Hỡi các núi cao, ngươi ghen tức làm chi
Với giải núi Chúa quyền uy đã chọn?
Vâng, chính đây là nơi Ngài ngự xuống,
Và ở luôn cho đến tận muôn đời.
17 Hai vạn chiến xa rầm rập, ngời ngời,
Còn thiên sứ, hàng ngàn theo hộ tống,
Nghênh rước Chúa về nơi cao lồng lộng,
Như tại Si-nai trong nơi thánh của Ngài.
18 Chúa ngự trên cao, bắt sống cả đoàn người,
Nhận lễ vật khắp nơi dân dâng hiến.
Quân thù nghịch cũng thi nhau kéo đến,
Mong Chúa ở cùng, mang lễ vật đầy tay.

19 Đức Chúa Trời thật đáng ngợi tôn thay,
Đấng Cứu Rỗi, đỡ hàng ngày gánh nặng.
20 Giải thoát chúng ta khỏi quân thù hung hãn,
Nhân loại nhờ Ngài tránh khỏi diệt vong.
21 Nhưng đầu quân thù, tóc gian ác, bất nhân,
Ngài đạp nát dưới chân, không thương tiếc.
22 "Từ Ba-san Ta đưa dân về hết,
Cứu dân Ta lên khỏi đáy biển sâu,
23 Cho chân các con nhúng máu quân thù
Và đàn chó lưỡi lè chia thắng lợi."
24 Chúng đã thấy Đức Chúa Trời bước tới,
Vua chúng con vào Đền Thánh uy nghiêm.
25 Dàn đồng ca và đội nhạc đi kèm,
Đoàn thiếu nữ đánh trống cơm ở giữa.
26 Hỡi anh em, người I-sra-en, dân Chúa,
Hãy mừng vui hớn hở tụng ca Ngài!
27 Ben-gia-min là tiểu tộc quản cai,
Các quan trưởng Giu-đa và dòng họ,
Các quan trưởng Sa-bu-lôn tiếp đó,
Và sau cùng đến lượt Nép-ta-li.
28 Chúa ban cho sức lực chúng con kia,
Xin củng cố việc Chúa làm từ trước.
29 Đền Chúa ngự tại Giê-ru-sa-lem ơn phước,

Nên mọi vua dâng lễ vật đầy tràn.
30 Xin mắng bọn người dạ thú dã man,
Cả bò đực và bò con chúng nó.
Xin trừng phạt bọn tham ô, hối lộ,
Và phá tan lũ hiếu chiến hung hăng.
31 Ê-díp-tô phải dâng hiến đồng đen, (BDY)
Cả dân tộc Ê-thi-ô-pi đầu phục.
32 Hỡi nhân loại hãy hát chung ca khúc,
Tôn ngợi Chúa Trời, hạnh phúc vô song.
33 Ngài cưỡi các tầng trời, là Đấng Oai Phong,
Đang truyền lệnh, âm vang toàn vũ trụ.
34 Hãy tôn cao Đức Chúa Trời muôn thuở!
Uy danh Ngài trên cả I-sra-en,
Quyền năng Ngài cao ngất tận mây xanh,
Các dân tộc hãy vinh danh Thiên Chúa!
35 Nơi Đền Thánh Ngài uy nghi đáng sợ,
Đó chính Chúa Trời của I-sra-en,
Ngài ban chúng con sức mạnh,
quyền năng,
Đáng ca ngợi Chúa chúng con mãi mãi!

Cầu Chúa phạt kẻ địch

(Đa-vít)

69 1 Lạy Thiên Chúa, xin ra tay cứu vớt,
Linh hồn con nước lũ sắp cuốn đi.
2 Lún trong bùn sâu, chẳng có chỗ tỳ,
Nước thăm thẳm đã ngập chìm tận cổ.
3 Con mệt lả, khản tiếng kêu tiếp trợ,
Mắt nhạt nhòa vì mong Chúa giải nguy.
4 Kẻ ghét con vô cớ thật nhiều ghê,
Như tóc mọc trên đầu không đếm xuể.
Quân thù nghịch muốn hại con mạnh qúa,
Chẳng lấy của ai, cũng bắt trả, bồi thường.
5 Chúa biết con ngu dại cả trăm đường,
Bao tội lỗi con dấu Ngài sao được.
6 Lạy Đấng Toàn Năng, Chúa I-sra-en
ơn phước,
Kẻ trông đợi Ngài, tìm cầu Chúa thành
tâm.
Đừng để ai bị bẽ mặt, thẹn thùng,
Hay sỉ nhục chỉ vì con, thưa Chúa.
7 Vì Danh Ngài, con chịu bao tủi hổ,
Thiên hạ khinh, nhục nhã phủ mặt con.
8 Con đã trở nên người ngoại quốc, không
hơn,
Xa lạ cả với anh em ruột thịt.
9 Lòng sốt sắng về nhà Cha thiêu đốt,
Bọn lăng mạ Ngài sỉ nhục đổ đầu con.
10 Con khóc, nhịn ăn để ép linh hồn,
Họ khinh bỉ không tiếc lời xỉa xói.
11 Con mặc áo gai ăn năn thống hối,
Bị người đời làm tục ngữ dèm pha.
12 Người ngồi cửa thành châm biếm, cười
chê,
Kẻ nhậu nhẹt hát a ê nhạo báng.
13 Đức Chúa Trời ơi, đây thời cơ thuận tiện,
Con xin thành tâm cầu nguyện cùng Ngài:
Vì Chân Lý Cha, ơn cứu rỗi đời đời,
Xin thương xót đáp lời con, thưa Chúa!
14 Xin cứu con khỏi vũng bùn nhầy nhụa,
Cho chân con không lún nữa, sa lầy,
Và khỏi giòng nước xoáy của đời nay,
Xin giải thoát khỏi bọn người ghen ghét!
15 Vực thẳm nước sâu nguyện đừng dìm
chết,
Miệng hầm kia không lấp nghẹt đời con.
16 Đức Chúa Trời ơi, xin đáp tiếng kêu van,
Nhân từ Chúa cao sâu hơn trời biển,
Tình thương Chúa ôi bao la rộng lớn!
Xin đoái hoài, và quay đến cùng con.
17 Đừng ngoảnh mặt đi, khi tôi tớ gian truân,
Mau mau đến, nghe lời con, đáp lại!
18 Và xin Chúa chuộc hồn con, cứu rỗi,
Giải thoát con khỏi thù nghịch, ác gian.
19 Chúa biết con bị sỉ nhục, bẽ bàng,
Quân cừu địch vẫn nghênh ngang trước
Chúa.
20 Bị khinh miệt, lòng con đau thương quá,
Người xót thương đâu cả, chẳng còn ai,
An ủi hồn con, không gặp một người,
Con mong đợi, lòng đầy vơi buồn khổ.
21 Mật đắng chúng đưa làm thức ăn tẩm bổ,
Miệng khát khô rồi, chúng đổ dấm chua.
22 Nguyện bàn tiệc chúng kia là bẫy bất ngờ,

Bình an chúng: Dối lừa như chót lưỡi.
23 Nguyện mắt chúng bị phủ đầy bóng tối,
Xin làm cho lưng chúng mỏi, hằng run.
24 Cơn thịnh nộ Ngài đổ xuống tràn tuôn,
Cơn giận Chúa tóm luôn hồn chúng nó,
25 Nơi chúng ở sẽ biến thành hoang địa,
Trại chúng kia trở nên chỗ không người.
26 Vì chúng bắt người Chúa đã đòn roi,
Lòng hể hả kể chuyện người đau đớn.
27 Xin ghi thêm tội ác này cho chúng,
Đừng xếp vào người công chính Chúa ơi!
28 Không cho vô sách sự sống đời đời,
Loại chúng khỏi hàng ngũ người công chính.
29 Riêng phần con bị khốn cùng đau đớn,
Xin đỡ con lên bằng Cứu Rỗi ơn sâu.
30 Con sẽ ngợi ca Danh Chúa dài lâu,
Và cảm tạ để tôn cao Thiên Chúa.
31 Tấm lòng ấy đẹp hơn bò đực tế,
Hay bò đực có sừng, móng rẽ tách ra.
32 Người thiện lương sẽ vui vẻ hát ca,
Người tìm Chúa, nguyện chan hòa hạnh phúc.
33 Vì Đức Chúa Trời nhậm lời người khổ cực,
Không dể khinh dân Chúa lúc lưu đày.
34 Nguyện muôn loài sinh vật, đất, trời, mây,
Và biển cả nắm tay tôn vinh Chúa.
35 Vì Ngài cứu núi Si-ôn rực rỡ,
Xây lại Giu-đa làm cơ nghiệp dân Ngài.
36 Để cháu con tôi tớ Chúa muôn đời,
Sẽ được hưởng đất này làm sản nghiệp,
Và những ai yêu Danh Ngài tha thiết,
Tại nơi đây, sống vui thích, thanh bình.

Cầu Chúa mau mau giải cứu
(Đa-vít)

70 1 Đức Chúa Trời ơi, xin mau mau giải cứu!
Chúa con ơi, xin khẩn cấp giúp con!
2 Cho kẻ mưu sát con nhục nhã tủi hờn,
Kẻ ác ý phải rút lui, hổ thẹn.
3 Kẻ cười ha ha khi con hoạn nạn,
Bẽ mặt, ê chề, cuốn gói chạy xa.
4 Nhưng ai thực tâm tìm Chúa cậy nhờ,
Cho mãi mãi vui chan hòa trong Chúa.
Ơn cứu rỗi, ai mến yêu thực sự,
Cho được luôn luôn tôn vinh Chúa uy nghi.
5 Về phần con đang khốn khó trăm bề,
Xin Thiên Chúa toàn năng mau mau đến.
Đấng giải cứu, đỡ đần trong nguy hiểm,
Xin đến cùng con, đừng chậm Chúa ơi!

Người già cầu Chúa cứu mình

71 1 Ôi Thiên Chúa, nơi Ngài con nương náu,
Đừng để cho thất vọng, Chúa con ơi!
2 Vì Ngài công minh sáng suốt tuyệt vời,
Xin nghe rõ, cứu cuộc đời con nhỏ!
3 Làm vầng đá và ngôi nhà cư ngụ,
Cho con đi về qua đó luôn luôn.
Ngài đã truyền ra mệnh lệnh cứu con,
Vì chính Chúa là lũy đồn, đá móng.
4 Xin cứu con khỏi lũ người hung tợn,
Quân ác gian và cả bọn bất nhân,
5 Vì Chúa chính là hy vọng đời con,
Niềm tin cậy từ khi còn thơ ấu.
6 Lọt lòng mẹ đã nơi Ngài nương náu,
Chúa đỡ nâng con từ thuở chào đời.
Con sẽ ngợi tôn mãi mãi không thôi,
Vinh danh Chúa đến trọn đời, liên tục.
7 Con làm nhiều người bao phen kinh ngạc,
Vì Chúa: Lũy thành vững chắc náu nương.
8 Miệng con hàng ngày Danh Chúa tụng dương,
Tôn vinh Chúa, ánh hào quang sáng chói.
9 Xin đừng bỏ con khi tuổi già đang tới,
Cũng đừng xa khi mỏi gối chồn chân.
10 Vì kẻ thù đang nói xấu hiểm thâm,
Và rình rập linh hồn con, bắt sống.
11 Chúng bàn nhau: Chúa đã từ bỏ hẳn,
Đuổi bắt đi, chẳng ai dám cứu đâu.
12 Đức Chúa Trời ơi, xin đến mau mau,
Để giúp đỡ, đừng xa con tội nghiệp!

13 Làm hổ thẹn và tận cùng tiêu diệt
Bọn bất lương, cừu địch của hồn con.
Nguyện kẻ nào tìm cách hại con luôn
Bị bao phủ bằng nhuốc nhơ, tủi nhục.
14 Con trông cậy Ngài tháng ngày liên tục,
Càng ngợi tôn nhiều Thiên Chúa công minh.
15 Đức công chính Cha, ơn cứu rỗi mông mênh,
Không đo nổi, con thường xuyên rao giảng.
16 Công việc Chúa với quyền năng vô hạn,
Con nói hàng ngày, không chán Chúa ơi.
Đức công chính Cha trong sáng tuyệt vời,
Con công bố như đề tài duy nhất.
17 Từ ấu thơ, Chúa dạy con, dìu dắt,
Phép lạ Chúa làm con tích cực truyền rao.
18 Cho đến ngày nay con đã bạc đầu,
Xin Thiên Chúa chớ bỏ con đơn độc!
Để con dạy thế hệ sau năng lực
Và uy quyền của Đấng Thánh chí cao.
19 Ai dám đọ tài, dựng vũ trụ, Trăng, sao?
Công chính Chúa tận trời cao, ai sánh?
20 Chúa trao chúng con bao gian truân, cay đắng,
Sẽ cho tái sinh và thoát khỏi huyệt sâu.
21 Cho thêm vinh quang, cao trọng dài lâu,
Và an ủi, vỗ về sau gian khó.
22 Con ca ngợi Ngài, đàn lia ngân theo gió,
Réo rắt tụng dương đức thành tín Chúa Trời.
Con sẽ dùng cả đàn hạc Chúa ơi,
Mừng Đấng Thánh I-sra-en muôn thuở.
23 Môi miệng con, cả linh hồn con nữa,
Chúa chuộc lại rồi, sẽ hát múa lừng vang.
24 Và lưỡi con, công chính Chúa rao truyền,
Vì kẻ ác đã bẽ bàng, hổ thẹn.

Sự trị vì của vua công chính

(Sa-lô-môn)

72 1 Lạy Thiên Chúa, con cầu mong ơn phước,
Xin cho vua biết xét xử công minh,
Như Đấng Quyền Năng thành tín, thiện lành,
Công chính Chúa, xin ban cho hoàng tử.
2 Để dân Chúa, vua công bằng xét xử,
Người khổ nghèo khỏi uất ức oan khiên.
3 Cả núi sông màu xanh ngát bình yên,
Vua nhân đức, công bằng, dân hạnh phúc.
4 Ngài đoán xét kẻ khốn cùng cơ cực,
Cứu con dân Ngài, bọn áp bức diệt tan.
5 Mặt Trăng, Mặt Trời còn chiếu sáng trần gian,
Dân nghèo khổ vẫn còn tôn kính Chúa.
6 Ơn vua xuống như trận mưa tưới đủ,
Cho cánh đồng khô, cỏ mới cắt ban chiều.
7 Người công chính yên vui, hưng thịnh đủ điều,
Hòa bình đến như Mặt Trăng còn mãi.
8 Vua cai trị từ núi rừng, sông bãi,
Biển mênh mông, đến Trái Đất tận cùng.
9 Sa mạc hoang vu, dân thuần phục một lòng,
Còn bụi đất để địch quân lê liếm.
10 Vua Sa-ba, Sê-ba cống vật mang đến,
Các vua Tê-rê-si dâng của hiếm đầy kho.
11 Mọi nước lân bang, hết thảy các vua,
Đều quỳ lạy dưới chân ngài, phục vụ.
12 Vì ngài cứu người không nơi nương tựa,
Giải phóng cho kẻ khó biết cầu xin.
13 Ngài xót thương kẻ nghèo khổ, thấp hèn,
Và cứu cả linh hồn người túng quẫn.
14 Cho thoát khỏi mọi bạo quyền, tàn nhẫn,
Máu họ vua coi quý báu, xót xa.
15 Dân sẽ dâng đầy vàng quý Sa-ba,
Và cầu nguyện chúc vua tràn ơn phước.
16 Khắp nơi nơi được mùa đầy ngũ cốc,
Đồng lúa hát ca như đất Li-băng,
Các thị thành thịnh vượng, vẻ giàu sang,
Dân đông đúc như cỏ hoang đồng nội.
17 Tên tuổi vua sẽ lưu truyền mãi mãi,
Như Mặt Trời còn chiếu rọi dài lâu.
Nhân danh vua, dân chúc phước cho nhau,

Các dân tộc gọi ngài: vua đầy phước.

18 Phép lạ dấu kỳ, chỉ Ngài làm duy nhất,
Chúa I-sra-en, hãy ra sức ngợi tôn!

19 Đến đời đời, Danh Thiên Chúa tụng dương!
Nguyện khắp đất, Ngài vinh quang chói rực!
Amen! Amen!

quyển thứ ba

Số phận cuối cùng của người công chính và kẻ ác

(A-sáp)

73 1 I-sra-en được ban ơn, hậu đãi,
Cho những tấm lòng nhân ái, sạch trong.
2 Riêng phần con, đi đứng chẳng vững vàng,
Sắp vấp ngã, bước chân như trơn trượt.
3 Con ghen tức kẻ kiêu căng, gian ác,
Vì chúng luôn luôn thịnh đạt, giàu sang,
4 Chẳng phải đớn đau khi từ giã trần gian,
Sức lực chúng như đầy căng đến chết.
5 Chúng được sống như khổ đau chẳng biết,
Không gặp tai ương, thật khác mọi người.
6 Nên cổ đeo vòng kiêu ngạo khinh đời,
Và thân chúng khoác áo ngoài hung bạo.
7 Mắt chúng nó nứt từ khuôn mặt béo,
Lộ cả ác tâm sứt sẹo, nguyên hình.
8 Chúng ưa nhạo cười, áp bức hung hăng,
Và thích nói giọng kiêu căng tự phụ.
9 Miệng nói xấu Đức Chúa Trời lút cổ,
Lưỡi phao vu chống nghịch cả thế nhân.
10 Lừa đảo làm cho dân Chúa tưởng nhầm,
Uống cạn chén những mưu toan chúng đặt.
11 Chúng dụ dỗ: Chúa Trời không biết được,
Đấng Chí Cao đâu hiểu hết mọi điều,
12 Bọn ác đứng kia, sung sướng trăm chiều,
Sống yên ổn, ngày thêm nhiều của cải.
13 Con đã dọn tinh sạch lòng như mới,
Rửa tay trong vô tội cũng uổng công.
14 Vì hàng ngày con vẫn gặp gian truân,
Mỗi buổi sáng lại thêm đòn sửa phạt.
15 Nếu con cứ kêu ca và trách móc,
Tội bất trung với dân Chúa, con mang.
16 Con đã nhiều đêm suy nghĩ miên man,
Nhưng vẫn thấy khó khăn, không hiểu hết.
17 Cho đến khi bước vào nơi thánh thất,
Mới thấy cuộc đời chung kết ác gian:
18 Chúa bắt đứng nơi trơn trượt hai chân,
Khiến chúng nó vực hư vong lao xuống.
19 Hãy nhìn kia, trong lát giây kinh khủng,
Cả lũ, cả đàn bị huỷ diệt sạch trơn.
20 Có gì đâu, cảnh phú quý giàu sang,
Như một giấc mơ vàng, tan biến hết.
Chúa thức dậy, bọn kiêu căng, khinh miệt,
Vóc dáng hình hài biến mất tiêu tan.
21 Khi lòng dạ con chua xót trăm đường,
Và dao động trước tình thương Thiên Chúa,
22 Chính là lúc con ngu si tột độ,
Như thú vật kia, trước mặt Chúa, không hơn.
23 Nhưng vì lòng con có Chúa luôn luôn,
Nên tay hữu được Ngài thương nắm lấy,
24 Dắt con đi, và dùng Lời khuyên dạy,

Tiếp đón con trong vinh hiển mai sau.
25 Con chẳng có ai ngoài Chúa ở trời cao,
Còn dưới đất chỉ ước ao Thiên Chúa.
26 Thân xác con theo thời gian tàn tạ,
Nhưng sức mạnh con là Thiên Chúa toàn năng,
Cho đến ngàn năm vẫn sống trong lòng,
Đấng bảo vệ, giữ gìn con muôn thuở.
27 Kẻ vô tín, thông dâm, xây bỏ Chúa,
Sẽ đau thương, bị triệt phá, hư vong.
28 Hạnh phúc cho con, gần Chúa, yên tâm,
Ôi sung sướng nấu mình trong tay Chúa.
Con hân hoan thuật với đời tất cả,
Những việc Chúa làm, phép lạ Thiên Vương.

Lời than thở vì đất nước bị tàn phá

(A-sáp)

74 **1** Sao Thiên Chúa bỏ chúng con luôn vậy?
Chúa con ơi xin cho thấy nguyên nhân!
Và vì sao Chúa nổi giận đùng đùng
Với con cái, bầy chiên nơi đồng cỏ?
2 Xin nhớ lại thời xa xưa rực rỡ,
Chúa chuộc chúng con làm cơ nghiệp của Ngài,
Và núi Si-ôn sừng sững giữa trời,
Đã được chọn để làm nơi Chúa ngự.
3 Quân thù nghịch đã phá tan tất cả,
Xin Chúa xem cảnh nát đổ hoang tàn.
4 Chúng thét gầm giữa đền Chúa uy nghiêm,
Dựng cờ xí để khoe khoang thắng trận.
5,6 Như bọn hung hăng giữa nơi rừng rậm,
Vung búa rìu, đồ chạm trổ đập tan.
7 Đền thánh chúng thiêu trong lửa ngút ngàn,
Nơi Danh Chúa linh thiêng thành đổ nát.
8 Chúng bảo nhau: "Ta phá cho bằng hết";
Nên các nhà thờ đốt sạch thành tro.
9 Khắp nước, tiên tri vắng bóng, không cờ,
Chẳng ai biết đến bao giờ kết thúc.
10 Chúa con ơi, quân thù còn sỉ nhục,
Xúc phạm hoài Danh Chúa, lúc nào thôi?
11 Tay hữu quyền năng sao Chúa kéo lui?
Xin vung thẳng, diệt hết loài hung bạo!
12 Nhưng Chúa là Vua, từ ngày sáng tạo,
Thực hiện chương trình cứu rỗi trần gian.
13 Chúa rẽ biển ra, phép lạ quyền năng,
Và trong nước, bẻ gãy đầu quái vật.
14 Đầu Lê-vi-a-than bị Ngài đập nát,
Làm thức ăn cho muông thú đồng hoang.
15 Chúa khiến suối khe dâng nước đầy tràn,
Rồi phút chốc làm suối sông khô cạn.
16 Chúa là chủ của đêm, ngày, tối, sáng,
Tạo dựng Mặt Trời và cả ánh trăng mơ.
17 Trái Đất này, ranh giới Chúa định ra,
Cho nhân loại cả bốn mùa tươi đẹp.
18 Xin Chúa nhớ quân thù từng sỉ nhục,
Bọn dại ngu đã xúc phạm Danh Ngài.
19 Đừng lãng quên kẻ khốn khổ, Chúa ơi!
Bồ câu Chúa, xin đừng trao thú dữ!
20 Trần gian này đầy tối tăm, quỷ sứ,
Xin Chúa đoái nhìn giao ước năm xưa.
21 Nguyện những ai bị áp bức được nhờ,
Không hổ thẹn vì vững lòng tin Chúa,
Và những kẻ đang khổ nghèo khốn khó,
Được yên vui, no đủ, ngợi ca Ngài.
22,23 Trỗi dậy Chúa ơi, Chân Lý ngời ngời,
Xin bảo vệ; đừng quên lời sỉ nhục
Của bọn dại ngu và phường cừu địch,
Không ngớt hàng ngày gầm thét kêu la.

Chúa hạ kẻ kiêu ngạo xuống, nâng người công chính lên

(A-sáp)

75 **1** Lạy Thiên Chúa, xin hết lòng cảm tạ,
Vì Danh Ngài luôn ở giữa chúng con.
Thiên hạ vẫn đang kể chuyện Chúa làm,
Những phép lạ dựng nên toàn vũ trụ.
2 "Khi Ta đến để đăng đàn xét xử,
Mọi thần dân được phán quyết công minh.

3 Cả thế gian và mặt đất tan nhanh,
Ta xây trụ cho địa cầu vững chắc."
4 Hỡi kẻ kiêu căng đừng dương dương tự đắc,
Quân ác gian đừng vênh váo mặt mày,
5 Chớ ngước sừng cao đòi với tận mây,
Đừng ngoan cố mà buông lời ngạo mạn.
6 Chẳng từ đông tây lập nên kính trọng,
Cũng chẳng bắc nam cho quyền trượng hiển vinh;
7 Mà bởi Chúa Trời phán xét công minh,
Nâng người tốt, ác gian Ngài hạ xuống.
8 Trong tay Chúa chén rượu mùi đỏ thắm,
Bọt rượu sôi trào, Ngài chắt cạn tinh hoa.
Bọn kiêu căng và bè lũ gian tà,
Bắt uống sạch cặn bã kia bẩn thỉu.
9 Con sẽ thuật cho mọi người cùng hiểu,
Ca ngợi Chúa Trời của Gia-cốp muôn năm;
10 Chặt đứt cường quyền của bọn ác gian,
Người công chính sẽ được tăng sức mạnh.

Vinh quang Chúa thắng trận

(A-sáp)

76 1 Khắp Giu-đa đều biết tên Thiên Chúa,
Tại I-sra-en, dân tôn quý Danh Ngài.
2 Giê-ru-sa-lem đền tạm Chúa Trời,
Nơi Ngài ngự: Núi Si-ôn hùng vĩ.
3 Từ nơi ấy, mọi cung tên, vũ khí,
Và gươm khiên, Ngài bẻ gãy nát tan.
4 Thiên Chúa uy nghi, rạng rỡ, vinh quang,
Sau chiến thắng lừng vang toàn thế giới.
(BDY)
5 Quân thiện chiến đầu hàng, không chống nổi,
Xác chết đầy đường, tài giỏi chẳng làm chi.
6 Thiên Chúa oai phong của Gia-cốp năm xưa,
Mới quở trách mà ngựa xe nhào đổ.
7 Chỉ mình Chúa thật vô cùng đáng sợ,
Trước cơn giận Ngài, ai đứng đó được yên?
8,9 Từ trời cao, Chúa đoán xét thế gian,
Để giải cứu người có lòng nhân đức.
Sự im lặng trùm lên toàn Trái Đất,
Cả loài người run bần bật khiếp kinh.
10 Chính cơn giận này khiến Chúa được ngợi tôn,
Ngài dừng lại, không trút thêm giận dữ.
11 Hãy thực hiện điều các ngươi đã hứa,
Lễ vật dâng Ngài, Đấng đáng sợ, quyền uy.
12 Quan trưởng kiêu căng phải sấp mặt lạy quỳ,
Các vua chúa đều một bề kính sợ.

Được an ủi về việc Chúa làm

(A-sáp)

77 1 Hướng về Ngài, con hết lòng cầu khẩn,
Ắt Chúa lắng nghe lời nguyện của con.
2 Giơ thẳng tay cầu Chúa lúc gian truân,
Niềm an ủi linh hồn sao chưa tới?
3 Nghĩ đến Chúa lòng bồn chồn bối rối,
Chỉ biết thở than, mòn mỏi tâm thần.
4 Chúa giữ mắt con không chợp năm canh,
Con lúng túng, chẳng nói nên lời nữa.
5 Con đang nghĩ về ngày xưa rực rỡ,
Về cuộc đời năm tháng cũ đầy hoa.
6 Giữa đêm khuya, con hát lại bài ca,
Và vắt óc, cố tìm ra lời giải.
7 Chẳng lẽ Chúa từ bỏ con mãi mãi?
Không còn ban ơn phước lại cho con?
8 Nhân từ Ngài chấm dứt ở đây luôn?
Lời hứa Chúa vĩnh hằng thiêng liêng chứ?
9 Chúa quên rồi chẳng còn ban ơn nữa?
Cơn giận Ngài đã khép cửa tình thương?
10 Ôi đớn đau, ôi chua chát trăm đường!
Khi nhớ lại thời náu nương trong Chúa.
11 Những việc Ngài làm vẫn như còn đó,
Phép lạ năm xưa hiện rõ trước con.

12 Nhiều đêm dài, con suy nghĩ miên man,
Công việc Chúa, ôi vô cùng kỳ diệu!
13 Đường lối thánh, sức người không thể hiểu,
Có thần nào sánh kịp Chúa Trời chăng?
14 Vĩ đại biết bao, phép lạ Ngài làm!
Để nhân loại biết quyền năng Thiên Chúa.
15 Chính tay Ngài đã chuộc về dân sự,
Tức cháu con của Gia-cốp đầy ơn.
16 Thấy Chúa toàn năng, các nước sợ kinh hồn,
Ngay vực thẳm cũng run lên hoảng hốt.
17 Sấm vang động, nước từ mây đổ trút,
Tên Chúa bay vun vút xé không gian,
18 Gió rít lên và chớp nhoáng dập dồn,
Đất rúng chuyển, trời hoảng hồn chao đảo.
19 Đường Chúa đi nơi biển sâu mờ ảo,
Nhưng vết chân Ngài, chẳng ai thấy tăm hơi.
20 Mai-sen, A-rôn, Chúa giáng phúc đời đời,
Để dẫn dắt chiên Ngài về đất hứa.

Dù dân bội nghịch, Chúa vẫn dẫn dắt

(A-sáp)

78 1 Hỡi dân sự, hãy lắng nghe luật pháp!
Hãy nghiêng tai nghe tỏ lệnh ta truyền!
2 Ta sẽ dùng các ẩn dụ, châm ngôn,
Để giải thích chuyện đời xưa bí hiểm,
3 Mà tổ phụ chúng ta hằng biết đến,
Và lưu truyền cho con cháu đời nay.
4 Chẳng dấu chi các thế hệ tương lai;
Thuật lại hết cho muôn đời con cháu:
Quyền năng Chúa, những việc làm kỳ diệu,
Để ngợi tôn Ngài, mãi mãi ngàn năm.
5 Chúa ban hành bộ thánh luật nghiêm minh,
Qua Gia-cốp, để I-sra-en thực hiện.
Với tổ phụ Ngài đã từng truyền lệnh:
Phải dạy luật này cho con cháu mai sau.
6 Con cái sinh ra được dạy đủ điều,
Rồi truyền tiếp đời này qua đời khác.
7 Để họ biết trông cậy Ngài duy nhất,
Giữ các điều răn, nhớ việc Ngài làm,
8 Để họ chẳng như tổ phụ của mình,
Sống ngoan cố, cả lớp người phản nghịch,
Không biết dọn lòng trở nên thanh sạch,
Thiếu Đức Tin, không trung tín cùng Ngài.
9 Con cháu Ép-ra-im đủ cung kiếm trong tay,
Nơi chiến trận vẫn chạy dài nhục nhã.
10 Họ không giữ giao ước cùng Thiên Chúa,
Chẳng chịu tuân theo Luật Pháp Ngài ban,
11 Đã quên đi hết mọi việc Chúa làm,
Những phép lạ, họ đã từng chứng kiến.
12 Tại Ai-cập, đồng bằng Xô-an nổi tiếng,
Phép lạ Chúa làm tổ phụ họ từng xem.
13 Ngài rẽ biển ra, khiến nước dựng lên,
Để cho họ đi như trên đất cạn.
14 Lúc ban ngày, Ngài dùng mây đưa dẫn,
Khi đêm buông, cho trụ lửa soi đường.
15 Bửa đá ra giữa sa mạc mênh mông,
Ban nước uống, cho muôn dân thỏa mãn.
16 Như suối cả, nước trào ra lênh láng,
Như sông sâu dâng nước mát cho đời.
17 Nhưng dân ta vẫn phạm tội cùng Ngài,
Trong sa mạc, chống Chúa Trời liên tục.
18 Họ muốn thử Đấng Chí Cao quyền lực,
Muốn được Ngài cho mặc sức ăn ngon.
19 Chống đối Chúa Cha, họ cứ luôn mồm:
"Chúa làm được thức ăn nơi sa mạc?
20 Ngài đập đá, nước phun ra như thác,
Nhưng làm sao có bánh, thịt cho dân?"
21 Đức Chúa Trời nghe, nổi giận đùng đùng,
Ban lửa cháy, phạt cháu con Gia-cốp.
22 Bởi họ không tin Chúa làm nên mọi việc,
Cũng chẳng cậy nhờ ơn cứu chuộc Ngài ban.
23 Nhưng dầu sao Ngài vẫn rất thương dân,
Nên ra lệnh cửa trời cao rộng mở,
24 Đổ mưa ma-na xuống nuôi trăm họ,
Ban lúa mì từ trời xuống thường xuyên.

25 Bánh họ ăn là loại bánh thần tiên,
Chúa cho họ được quanh năm no đủ.
26 Chúa khiến gió đông từ trời đến đó,
Gió mát đẳng nam thổi cả ngày đêm,
27 Mưa thịt Chúa cho đổ xuống khắp miền,
Chim cút đến như bụi tro, cát biển,
28 Bánh và thịt, tận trại quân, đưa đến,
Cả xung quanh, bãi bến cũng ngập tràn.
29 Chúa cho chán chê, thỏa mãn hoàn toàn,
Bao mong ước, bấy nhiêu đàng toại nguyện.
30 Họ đang say sưa, đời mơ đã đến,
Và thức ăn còn đầy miệng chưa xuôi,
31 Đã được đón ngay cơn giận Chúa Trời,
Kẻ mập béo, nhiều chàng trai bỏ mạng.
32 Họ vẫn không thôi sống như tội phạm,
Vẫn không tin những phép lạ Chúa làm.
33 Chúa biến cuộc đời tan chảy tựa hư không,
Ôi kinh khiếp, những tháng năm họ sống!
34 Bị tiêu diệt, họ quay sang cầu khẩn,
Trở lại cùng Ngài, ra sức van xin.
35 Sực nhớ Chúa Trời: Đá Móng đầy ơn,
Đấng Cứu Chuộc, Chúa Chí Tôn vĩ đại.
36 Rồi họ nịnh Chúa yêu thương từ ái,
Miệng lưỡi uốn cong, nói dối cùng Ngài;
37 Vì lòng cách xa với Đức Chúa Trời,
Chẳng trung tín, tôn trọng lời giao ước.
38 Nhưng Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót,
Vẫn thứ tha, không tuyệt diệt họ luôn.
Nhiều khi Ngài kìm hãm cả nguồn cơn,
Không nổi giận đến kỳ cùng cực điểm.
39 Chúa nhớ lại họ là loài phù phiếm,
Xác thịt, tầm thường, như hơi thở tan nhanh.
40 Đã bao phen họ chống nghịch, làm phiền,
Nơi sa mạc họ vùng lên, phản loạn.
41 Họ dám chọc Đức Chúa Trời nổi giận,
Dám to gan thử Đấng Thánh I-sra-en.
42 Họ quên rồi bàn tay Chúa quyền năng,
Ngày Chúa cứu khỏi xiềng gông áp bức;
43 Phép lạ Chúa làm, xứ người Ai Cập,
Những việc diệu kỳ, trên đồng đất Xô-an;
44 Chúa biến suối sông thành máu ngập tràn,
Các nguồn nước trở thành không uống được.
45 Tai họa ruồi mòng, làm cho khiếp nhược,
ếch nhái lan tràn khắp nước, cung vua;
46 Châu chấu như mưa, cắn nát lúa mùa,
Bao bông trái bị cào cào phá sạch.
47 Mưa đá rơi, các vườn nho hỏng hết,
Chúa hủy cây sung bằng tuyết lạnh cong;
48 Mưa đá gây nên súc vật chết đầy đồng,
Và sấm sét diệt bầy chiên thơ dại.
49 Trong thịnh nộ, Chúa sai bầy quỷ tới,
Gây bao gian truân, tai họa, đau thương.
50 Cơn giận càng tăng vì Chúa mở đường,
Thả dịch hạch thu luôn hồn chúng nó.
51 Ai Cập, trưởng nam chết tươi khắp chỗ,
Tức con trai đầu ở các trại Cham. (NIV)
52 Còn dân Ngài được dẫn dắt như chiên,
Trong sa mạc, Chúa chăm nom săn sóc.
53 Họ chẳng sợ chi, bình an đầy ắp,
Khi quân thù biển vùi lấp, thây trôi.
54 Chúa dẫn đưa đến đất thánh của Ngài,
Tức miền núi, tay Chúa Trời đã chọn.
55 Dân bản xứ, Ngài đuổi đi sạch gọn,
Cho dân ta được chia đất, bắt thăm,
Để muôn đời các chi phái I-sra-en,
Được thụ hưởng cả đất, nhà, trang trại.
56 Mặc dầu vậy, họ vẫn thử Ngài, phản bội,
Không giữ lệnh Ngài, chống Chúa chí cao.
57 Trở mặt bất trung như tổ phụ ngày nào,
Lòng gian dối như đường cung sai lệch.
58 Xây đền miếu, chọc giận Ngài quyết liệt,
Thờ lạy tượng hình, nên Chúa ghét căm.
59 Nghe biết việc này, Ngài nổi giận lên,
Bèn từ khước I-sra-en gớm ghiếc,
60 Bỏ đền tạm ở Si-lô thuở trước,
Mà chính tay Ngài ban phước dựng nên.
61 Rương giao ước kia, biểu tượng của vinh quang,

Ngài để mặc cho địch quân chiếm đoạt.
(BDY)
62 Và dân Chúa, Ngài từng coi cơ nghiệp,
Nổi giận bèn cho bị giết thẳng tay.
63 Lửa chiến tranh, thanh niên chết phơi thây,
Bao trinh nữ chẳng còn ai giạm hỏi.
64 Thầy tế lễ bị gươm đâm chết rụi,
Người mất chồng chẳng được phép khóc than.
65 Nhưng rồi sau, Chúa tỉnh giấc mơ màng,
Như dũng sĩ đang say men thắng lợi;
66 Đánh bật quân thù ra ngoài bờ cõi,
Ô nhục chúng mang mãi mãi ngàn đời.
67 Nhưng Chúa bỏ qua dòng Giô-sép trái lời,
Cũng chẳng chọn phái Ép-ra-im ngoan cố;
68 Mà Ngài chọn phái Giu-đa con Chúa,
Và núi Si-ôn Ngài rất mực quý yêu.
69 Đền Thánh Ngài xây như mẫu ở trời cao,
Bền vững mãi chẳng khác nào Trái Đất.
70 Lập làm tôi trung, Ngài chọn ngay Đa-vít,
Giữa lúc người đang chăm sóc bầy chiên.
71 Cho làm vua cả dân tộc I-sra-en,
Giữ cơ nghiệp, chăn cháu con Gia-cốp.
72 Và từ đó vua thanh liêm Đa-vít
Khôn khéo dẫn đường dân nước đi lên.

Lời than vì Giê-ru-sa-lem bị phá huỷ
(A-sáp)

79 1 Các dân ngoại đã tràn vào, thưa Chúa,
Chiếm sản nghiệp Cha, làm ô uế đền Ngài.
Giê-ru-sa-lem chúng đập phá tơi bời,
Nơi Thánh Địa thành hoang tàn đổ nát.
2 Tôi tớ Chúa, chúng ra tay tàn sát,
Làm thức ăn cho các loại chim muông.
Các thánh đồ, chúng phơi cả thịt xương,
Cho dã thú được tha hồ ăn nuốt.
3 Chúng giết họ máu tuôn tràn như nước,
Tại thủ đô, xác chẳng được ai chôn.
4 Chúng con trở thành sỉ nhục của lân bang,
Họ nhạo báng và chê cười, dè bỉu.
5 Ngài giận chúng con đời đời sao, thưa Chúa?
Tức chúng con như lửa cháy bừng ư?
6 Cơn giận Ngài xin trút xuống như mưa
Trên dân ngoại, kẻ không cầu Danh Chúa.
7 Vì họ đã phá tan hoang nhà cửa,
Và nuốt trôi nhà Gia-cốp đầy ơn.
8 Xin Chúa quên đi, đừng kể lại chúng con
Về các tội tổ phụ xưa vấp phạm.
Nguyện cầu Chúa ban tình thương vô hạn,
Đón rước chúng con, khốn nạn quá rồi!
9 Chúa đầy ơn, Đấng Cứu Rỗi muôn đời,
Xin cứu giúp, vì vinh quang Danh Chúa!
Tha tội chúng con, những gì quá khứ,
Giải cứu chúng con, nhân Danh Chúa yêu thương!
10 Sao Chúa để các dân mai mỉa luôn mồm:
"Chúa chúng nó ở đâu, sao chẳng thấy?"
Xin báo thù và công khai truyền dạy:
Huyết tôi tớ Ngài phải trả lại phân minh.
11 Xin nghe tiếng kêu của các tù nhân,
Và phủ quyết án tử hình đã xử.
12 Xin báo trả bẩy lần lời sỉ vả,
Bọn lân bang dám xúc phạm Danh Ngài.
13 Còn chúng con là dân sự Chúa Trời,
Bầy chiên Chuá trên cánh đồng cỏ thẳm.
Tiếng cảm tạ muôn đời còn vang vọng,
Mãi mãi ngợi ca Chúa hằng sống chúng con.

Cầu xin Chúa cứu dân sự Ngài
(A-sáp)

80 1 Thưa Thiên Chúa, Đấng chăn bầy chiên dại,
Chúa I-sra-en và Giô-sép đầy ơn,
(BDY và NIV)
Đấng cưỡi Chê-ru-bim, rực rỡ vinh quang,
Xin chiếu sáng cả thế gian tăm tối!
2 Cứu chúng con, Ép-ra-im dòng dõi!
Cùng Ben-gia-min và cả Mê-na-se.
3 Tập hợp chúng con, và Thiên Diện nhân từ
Xin rạng chiếu, để chúng con được cứu.

4 Lạy Thiên Chúa, Đấng toàn năng yêu dấu,
Lời nguyện chúng con, Ngài còn giận
bao lâu?
5 Ngài nuôi chúng con bằng bánh lệ sầu,
Và cho uống cả thùng sâu nước mắt.
6 Chúa làm chúng con bị lân bang ghen tức,
Kẻ nghịch thù chỉ nhạo báng, cười chê.
7 Tập hợp chúng con, và Thiên Diện nhân từ
Xin rạng chiếu, để chúng con được cứu.
8 Nho Ai-cập thơm ngon, cành nặng trĩu,
Chúa đuổi các dân, khỏi đất hứa, trồng
vào.
9 Cày xới tưới vun cho mầu mỡ dồi dào,
Cây đâm rễ, bò tràn đầy mặt đất.
10 Bóng nho xanh phủ núi đồi cao ngất,
Như bá hương Ngài, tươi tốt xum xuê,
11 Rễ tìm về biển cả mở hướng đi,
Chồi vươn tận sông kia, nguồn nước mát.
12 Vì sao Chúa làm hàng rào đổ nát,
Để khách qua đường hái hết trái ngon,
13 Lũ heo rừng đến phá phách sạch trơn,
Và muông thú được thỏa lòng ăn quả?
14 Xin trở lại mau, Chúa toàn năng muôn
thuở!
Ngó xuống, đoái xem, thăm thú vườn nho.
15 Cả công trình tay hữu Chúa chăm lo,
Giống nho quý, do chính Cha đã chọn.
16 Cây nho ấy, nay bị thiêu, bị đốn,
Chuá quở một lời, nguyện chúng bị diệt
ngay.
17 Đấng bên phải Ngài, xin Chúa đặt tay,
Ấy là Đấng Con Loài Người, Chúa chọn.
18 Chúng con sẽ không lìa Cha Thiên
Thượng,
Xin cho tái sinh, để cầu khẩn Danh Ngài.
19 Tập hợp chúng con, và Thiên Diện ngời
ngời
Xin rạng chiếu, để chúng con được cứu!

Phước ơn của Đức Chúa Trời

(A-sáp)

81 1 Hãy ca ngợi Đức Chúa Trời hằng
sống!
Ngài là nguồn sức mạnh của dân ta.
Hãy reo vui cùng với tiếng hoan ca!
Để chúc tụng Chúa Trời nhà Gia-cốp.
2 Hãy nổi trống cơm vui trong tiếng hát!
Dùng đàn lia và đàn hạc đệm theo.
3 Hãy thổi kèn vang, mùa trăng mới vui reo,
Cả ngày lễ, đêm rằm thơ mộng nhất.
4 Đó là luật, Chúa Trời nhà Gia-cốp
Ban xuống cho dân tộc I-sra-en,
5,6 Cho cả cháu con Giô-sép đầy ơn,
Khi Ai Cập bị nếm đòn Chúa phạt.
Ở nơi ấy, tôi nghe, không hiểu hết:
"Vai và tay con, Ta cất gánh nặng rồi,
7 Trong gian truân, con lớn tiếng kêu hoài,
Ta nghe tỏ, và ra tay giải cứu.
Bằng sấm sét, đáp lời con kín đáo,
Và thử con, tại xứ Mê-ri-ba.
8 I-sra-en! đây lời chứng của Ta,
Hỡi dân sự, hãy nghe Lời phán dạy!
9 "Giữa các con, đừng bao giờ thờ lạy
Thần lạ vô tri, như dân ngoại thường làm!
10 Ta, Đức Chúa Trời, Thiên Chúa của toàn
dân,
Đấng giải phóng các con từ Ai Cập.
Mở to miệng mà cầu xin cứu giúp,
Ta sẽ đáp lời, ban hạnh phúc đầy tay.
11 Nhưng I-sra-en chẳng biết vâng lời,
Cả dân tộc không nghe Ta dạy dỗ.
12 Chính vì vậy, Ta bỏ rơi mặc kệ,
Để chúng cứng lòng theo mưu kế đường
riêng.
13 Ước gì dân Ta vâng lệnh Ta truyền,
Theo Đường Chúa, I-sra-en tiến bước!
14 Thì chẳng bao lâu, quân thù đành khuất
phục,
Ta sẽ ra tay, bắt nuốt nhục đầu hàng.
15 Kẻ ghét Chúa Trời phải quỳ lạy suy tôn,
Nhưng dân Chúa sẽ sống còn muôn thuở.
16 Ngũ cốc Ta ban, mật ong ra từ đá,

No ấm yên vui cho tất cả các con."

Nghiêm trách kẻ đoán xét bất công

(A-sáp)

82 1 Giữa các thần, Chúa Trời ngồi oai vệ,
Trong phiên tòa, trước mặt cả toàn dân.
2 "Liệu các ngươi còn xét xử bất công,
Thiên vị bọn ác gian bao lâu nữa?
3 Hãy bênh vực trẻ mồ côi khốn khó,
Xử công minh kẻ nghèo khổ, buồn rầu!
4 Cứu kẻ khốn cùng, người thiếu thốn mau mau,
Giải thoát họ khỏi tay quân gian ác!
5 Đi trong tối tăm, họ không hề biết,
Nên Trái Đất này các nền móng lung lay.
6 Các ngươi là thần, là những con trai
Của Đấng Thánh, Ta đã từng phán vậy.
7 Nhưng cái chết, ngươi vô phương chống lại,
Dù thường dân hay vương giả như nhau."
8 Vùng dậy Chúa ơi, đoán xét mau mau!
Vì tất cả muôn dân trong tay Chúa.

Cầu Chúa làm kẻ thù hổ nhục

(A-sáp)

83 1 Ôi Thiên Chúa xin đừng làm thinh mãi,
Đừng ngơ đi, không nói, chỉ đứng im;
2 Vì quân thù đang nổi loạn, bất yên,
Bọn ghét Chúa đang vùng lên chống đối.
3 Hại dân ta, chúng âm mưu đen tối,
Bàn cách chống người được Chúa chở che.
4 Chúng hô to: "diệt hết chúng nó đi,
Và xóa sổ danh I-sra-en mãi mãi."
5 Chúng liên kết, cùng bàn nhau chống lại,
Lập giao ước chung, phản nghịch Chúa Trời.
6 Chẳng phải người Ê-đôm, Mô-áp không thôi,
Còn có cả ích-ma-ên, Ha-ga-rít;
7 Ghê-banh, Am-môn, và A-ma-léc,
Dân Phi-li-tin cùng với Ty-rơ,
8 A-si-ri cũng hiệp sức thêm vô,
Mà giúp đỡ cho cháu con của Lót.
9,10 Xin phạt chúng như Ma-đi-an thuở trước,
Như Si-sê-ra và cả Gia-bin,
Tại En-đô-rơ và suối Ki-sôn,
Thây chúng nát, biến thành phân cho đất.
11 Tướng lãnh chúng xin cho như Ô-rếp,
Hay theo chân Xê-ép xuống Âm Ty.
Bọn vua quan tiếp bước Xanh-mu-na,
Gặp Xê-bách tận nhà, nơi địa ngục.
12 Vì chúng hỗn, dám huênh hoang, khoác lác,
"Ta sẽ chiếm xong các địa hạt Chúa Trời",
13 Xin biến chúng thành bụi đất Chúa ơi!
Như rơm rác bay muôn nơi, gió cuốn.
14 Như ngọn lửa thiêu cánh rừng cháy gọn,
Trong điêu tàn, chỉ thấy trọn màu than.
15 Xin Ngài cho bão đánh chúng tan hoang,
Dùng dông tố gieo kinh hoàng khiếp sợ.
16 Cho mặt chúng hằn vết nhơ nhục nhã,
Bắt quy hàng, tìm Danh Chúa cầu xin.
17 Xin cho bọn này phải hổ thẹn thất kinh
Bị tủi nhục và hư vong mãi mãi.
18 Để chúng biết chỉ Chúa Trời vĩ đại
Là Đấng Chí Cao, thống soái cả Địa Cầu.

Mong được thờ phượng Chúa nơi Thiên Cung

(Con cháu Cô-rê)

84 1 Lạy Cha Thánh, Đức Chúa Trời quyền lực!
Chốn Thiên Cung, con rất mực quý yêu.
2 Linh hồn con mơ ước đến tiêu điều,
Mong được ở nơi hành lang nhà Chúa.
Con mở lòng, cầu xin ơn cứu độ,
Cho con được về nhà Chúa, Chúa ơi!
3 Ôi Đấng Quyền Năng, Vua Thánh muôn người,
Ngài là chính Đức Chúa Trời con đó.

Con chim sẻ tìm được nơi làm tổ,
Đền thờ Ngài, én đẻ trứng, nuôi con.
4 Phước cho ai nhà Chúa được ở luôn,
Họ sẽ hát ngợi tôn Ngài không dứt.
5 Phước cho người nào Chúa ban sức lực,
Hướng lòng mình về đường đến Si-ôn,
6 Khi họ đi qua thung lũng đau thương,
Tử địa ấy trở thành đồng lúa chín.
Chúa sẽ khiến mưa ngập tràn chân ruộng,
Những cơn mưa đầy ơn phước Ngài ban.
7 Họ tiến lên, sức lực cứ gia tăng,
Ra mắt Chúa tại Si-ôn núi thánh.
8 Chúa vạn quân ơi, con hết lòng cầu nguyện,
Xin Chúa Trời của Gia-cốp lắng nghe!
9 Đức Chúa Trời, khiên bảo vệ chở che,
Xin chiếu cố người được ban dầu thánh!
10 Vì một ngày nơi hành lang thánh điện,
Hơn cả ngàn ngày hiện diện chốn trần gian.
Thà làm người gác cổng Chúa, còn hơn
Là được sống đế vương trong tội lỗi.
11 Vì Thiên Chúa chính là khiên cứu rỗi,
Là Mặt Trời chiếu rọi khắp nhân gian,
Và chính Ngài là nguồn phước, vinh quang,
Không từ chối ban ơn người ngay thẳng.
12 Lạy Chúa Thánh, Đấng vạn quân, bách thắng,
Phước cho ai biết sống cậy nương Ngài.

Cầu Chúa ban ơn cho dân Ngài

(Con cháu Cô-rê)

85 1 Ôi Thiên Chúa đầy ơn cho đất nước,
Đem cháu con của Gia-cốp trở về.
2 Ngài thứ tha mọi gian ác gớm ghê,
Và xóa bỏ vết ê chề tội lỗi.
3 Cơn giận dữ Ngài đã thu hồi lại,
Thịnh nộ Ngài và bực bội đã nguôi.
4 Đức Chúa Trời cứu rỗi chúng con ơi,
Xin thôi giận đưa dân Ngài trở lại!
5 Chẳng lẽ Chúa giận chúng con mãi mãi?
Và thịnh nộ Ngài còn lại muôn năm?
6 Chúa chẳng muốn chúng con được ngẩng đầu lên,
Để dân sự vui bình yên trong Chúa?
7 Đức nhân từ, xin Ngài cho thấy rõ,
Ban cho chúng con ơn cứu rỗi đời đời.
8 Con sẽ lắng nghe tiếng phán Chúa Trời:
"Ta ban xuống bình an cho dân sự,
Và cho cả những thánh nhân Ta đó,
Nhưng nhớ đừng ngu dại nữa, nghe con!"
9 Ai kính sợ Ngài, ơn cứu rỗi kề bên,
Cho xứ sở tràn dâng vinh quang Chúa.
10 Cho chân lý và yêu thương gặp gỡ,
Để bình an và công chính hôn nhau.
11 Chân lý nẩy mầm từ đất, rễ đâm sâu,
Công chính Chúa từ trời cao ngó xuống.
12 Vâng, ơn phước Chúa sẽ ban thỏa đáng,
Đất nước ta đồng xanh thắm, đầy kho.
13 Đức Công Chính Ngài đi trước tung hô,
Hãy theo gót Chúa chúng ta bước tới!

Lời cầu nguyện của kẻ khốn cùng

(Đa-vít)

86 1 Xin Thiên Chúa nghiêng tai qua nghe tỏ,
Nhậm lời con, tên khốn khổ, đói nghèo,
2,3 Bảo vệ hồn con, trông cậy Chúa nhiều,
Tôi tớ Chúa, xin ban ơn giải cứu.
Xin thương xót con, vì con trung hậu,
Và ngày đêm luôn cầu Chúa thành tâm.
4 Xin cho con được vui thỏa linh hồn,
Tôi tớ mọn, luôn hướng lòng về Chúa.
5 Cha Thánh Thiện hằng sẵn sàng tha thứ,
Dư dật nhân từ cho ai biết cầu xin.
6 Đức Chúa Trời ơi, xin nghe tiếng kêu van,
Lời khẩn nguyện, ôi tiếng lòng con nhỏ.
7 Lúc gian truân, con kêu cầu dốc đổ,
Vì trong tâm, tin quyết Chúa nhậm lời.
8 Chẳng có thần nào sánh kịp Chúa, Chúa ơi,
Việc tay Chúa không một ai làm nổi.
9 Ngài đã dựng mọi sắc dân, nhân loại,

Họ sẽ lạy thờ, vinh Danh mãi ngàn năm;
10 Vì Chúa diệu kỳ, vĩ đại vô song,
Chỉ mình Chúa là Chúa con duy nhất.
11 Xin Cha Thánh dạy cho con được biết
Đường lối Ngài, để vững bước con đi.
Và làm theo Chân Lý Chúa diệu kỳ,
Chỉ kính sợ và tin yêu Danh Chúa.
12 Con hết lòng mình ngợi ca dốc đổ,
Tôn vinh Ngài, Thiên Chúa mãi ngàn năm,
13 Vì nhân từ Cha vĩ đại vô song,
Khỏi Âm Phủ, linh hồn con Chúa cứu.
14 Đức Chúa Trời ơi, bọn người kiêu ngạo,
Nổi dậy chống con, tàn bạo, hung hăng,
Mạng sống con, chúng chỉ muốn cướp liền,
Danh Thiên Chúa, chúng chẳng thèm biết đến.
15 Nhưng Chúa ơi, Ngài là Cha Thành Tín,
Đấng Yêu Thương, chậm nóng giận, nhân từ.
16 Xin đoái thương, ban sức, cứu con thơ!
Con trai nhỏ của nữ tỳ nhà Chúa.
17 Dấu hiệu ơn Ngài, xin cho thật rõ,
Để quân thù phải xấu hổ khiếp kinh,
Vì biết rằng đây là phước Cha ban,
Chính tay Chúa giúp con và an ủi.

Phước ơn đặc biệt cho dân ở Si-ôn

(Con cháu Cô-rê)

87 1 Đền thờ Chúa, móng nền Ngài cất đặt,
Trên Núi Thánh kia, vững chắc vô cùng.
2 Cổng thành Si-ôn sừng sững hiên ngang,
Chúa quý chuộng hơn ngàn nhà Gia-cốp.
3 Ôi thành Đức Chúa Trời, Địa Cầu có một,
Niềm vinh quang chói rực khắp nhân gian!
4,5 Vang bóng một thời, Ai-cập, Ba-bi-lon,
Ê-thi-ô-pi, Phi-li-tin lịch sử,
Ty-rơ nữa, niềm tự hào muôn thuở,
Đất Si-ôn vinh dự vạn lần hơn.
Ai sinh tại đây, được bàn tán toàn dân,
Vì nơi đó, Đấng Chí Tôn vững lập.
6 Khi kiểm tra dân, sổ Ngài ghi riêng biệt
Những ai sinh nơi Thánh Địa Si-ôn.
7 Đoàn văn công nhảy múa, hát hân hoan:
Đất Chúa chọn là suối nguồn sinh lực.

Cầu xin Chúa cứu mạng sống

(Con cháu Cô-rê)

88 1 Lạy Cha Thánh, Đức Chúa Trời cứu rỗi!
Suốt ngày đêm, con cầu khẩn Danh Ngài.
2 Nguyện lời cầu truyền đến tận thiên ngai,
Xin Thiên Chúa lắng tai nghe thấu tỏ.
3 Mạng sống con như đến gần Âm Phủ,
Linh hồn con đã lãnh đủ hiểm nguy.
4 Danh sách xuống mồ, con đã được ghi,
Chẳng ai giúp, bị quên đi, bỏ mặc,
5 Bị đặt giữa cả lũ người đã chết,
Như trong mồ kẻ bị giết, ngủ yên,
Mà đã từ lâu Thiên Chúa lãng quên,
Bị loại khỏi tay năng quyền chăm sóc.
6 Chúa để con nằm trong hầm sâu cực,
Chốn tối tăm, nơi đáy vực chết người.
7 Cơn giận Ngài đè nặng trĩu hai vai,
Chúa tỏa sóng bủa vây, ôi đau đớn!
8 Chúa khiến người thân xa con trong hoạn nạn,
Con như bị tù, bị ghê tởm, người khinh.
9 Mắt nhạt nhòa, vì bất hạnh tăng thêm,
Tay giơ thẳng, ngày đêm cầu Thiên Chúa.
10 Cho người chết, Ngài vẫn làm phép lạ?
Để họ vùng lên ca ngợi Ngài sao?
11 Nhân từ Ngài, mồ mả vẫn truyền rao?
Thành tín Chúa Âm Phủ nào biết đến?
12 Cả nơi tối tăm, phép lạ Ngài hiện diện?
Chốn bị bỏ quên, công chính Ngài soi?
13 Về phần con vẫn bền đỗ kêu hoài,
Trời vừa sáng, lời van nài Chúa tỏ.
14 Ôi Thiên Chúa, sao hồn con Ngài bỏ?
Ngoảnh mặt đi, chẳng nhìn ngó đến chi?
15 Thời ấu thơ, con xuýt chết, lâm nguy,

Ôi kinh khủng, trước quyền uy Thiên Chúa.
16 Cơn giận Ngài hất con đi tơi tả,
Nỗi hãi hùng như thể hãm tim con.
17 Và ngày đêm cả tứ phía vây dồn,
Như nước biển bao đất liền, năm tháng.
18 Vì bạn hữu con, Chúa làm xa lánh,
Mọi người quen ẩn tránh chốn âm u...

Giao ước Chúa lập với Đa-vít

(Ê-than)

89 1 Nhân từ Chúa, con ngợi ca không dứt,
Thành tín Ngài, điệp khúc để truyền rao,
2 Tình thương Ngài còn mãi mãi đời sau,
Thành tín Chúa như trời cao bền vững.
3,4 "Giao ước lập rồi, với dân Ta chọn,
Ta đã thề với tôi mọn của Ta,
Cho đến đời đời, dòng Đa-vít lập ra,
Trao ngôi báu, trị dân Ta mãi mãi."

5 Ôi Thiên Chúa, Đấng chí cao, vĩ đại!
Các tầng trời sẽ ca ngợi ngàn năm.
Phép lạ Ngài ban, thành tín, yêu thương,
Cả thiên sứ và nhân dân truyền tụng.
6 Ai sánh cùng Ngài, trên trời lồng lộng?
Ở dưới nhân gian, ai giống như Ngài?
7 Đáng kính sợ thay là Đức Chúa Trời,
Hơn ngàn vạn thiên sứ chầu quanh Chúa.
8 Ôi Thiên Chúa, Đấng quyền năng cao cả!
Thành tín Ngài vây tỏa khắp bốn bên.
9 Biển kiêu căng nổi sóng dữ cuồng điên,
Chúa thống trị, dẹp yên trong giây lát.
10 Thành thây ma, Ngài chà tan Ra-háp,
Dũng mãnh tay Ngài, tan tác địch quân.
11 Đất rộng trời cao thuộc về Chúa muôn năm,
Ngài sáng tạo cả thế gian, vũ trụ.
12 Nam, bắc, đông, tây, dựng nên đầy đủ,
Danh Chúa, Hẹt-môn vang đến cả Tha-bô.
13 Tay Chúa quyền năng, mạnh mẽ vô bờ,
Tay phải Chúa giơ cao đầy uy lực.
14 Ngôi Chúa dựng trên công minh chính trực,
Chân Lý đi đầu, nhân đức tiên phong.
15 Phước cho dân nào vui thỏa luôn luôn,
Gương mặt Chúa soi đường cho họ bước.
16 Danh Chúa, hân hoan hàng ngày họ hát,
Công chính Ngài nâng nhấc họ cao lên.
17 Vì Chúa là nguồn sức mạnh quang vinh,
Nhờ ơn Chúa chúng con vươn cao mãi.
18 Đức Chúa Trời, khiên chở che tuyệt đối,
Đấng Thánh I-sra-en, Vua Cứu Rỗi chúng con.
19 Rồi một hôm, Chúa khải tượng phán rằng:
"Ta đã chọn trong dân, chàng dũng sĩ,
Đặt làm vua để giúp Ta cai trị,
Ấy lệnh Ta truyền, các người thánh hãy nghe.
20 Đa-vít tôi trung, Ta tìm thấy tức thì,
Xức dầu thánh, ban ngôi vua vinh hiển.
21 Ta đỡ nâng người được trao vương miện,
Cánh tay Ta là quyền trượng người mang,
22 Cho kẻ thù kia chẳng dám hung hăng,
Bọn gian ác hại nhân làm chi được.
23 Trước mặt người, Ta đánh tan cừu địch,
Bọn ghét người, Ta tiêu diệt, chẳng tha.
24 Thành tín, nhân từ, Ta mãi ban cho,
Và quyền lực nhờ Danh Ta tăng trưởng.
25 Ta cho tay người trị vì các biển,
Tay hữu người điều khiển các dòng sông.
26 Người sẽ gọi Ta: Đấng Cứu Rỗi Linh Hồn,
Là Đá Móng, Cha Chí Tôn, Thiên Chúa.
27 Ta cũng ban cho chức trưởng nam Ta nữa,
Vua đứng đầu trong hàng ngũ vương quân.
28 Nhân từ Ta ban mãi đến muôn năm,
Lập giao ước vững bền, không thay đổi.
29 Dòng dõi người sẽ đời đời tồn tại,
Và ngôi người còn mãi với trời kia.
30 Nếu con cháu người chẳng biết nghe chi,
Bỏ Luật Pháp, mệnh lệnh Ta không giữ,
31 Và chống nghịch những gì Ta ban bố,
Các điều răn chúng chẳng nhớ, không ghi,

32 Ta sẽ dùng roi sửa dạy tức thì,
Lấy thương tích phạt ác gian, vi phạm.
33 Nhưng chẳng lấy đi nhân từ khỏi chúng,
Vẫn giữ gìn nếp thành tín, thủy chung.
34 Giao Ước lập nên, trọn vẹn một lòng,
Miệng đã phán là Ta không thay đổi.
35 Với Đa-vít, Ta chẳng hề nói dối,
Vì đã một lần, lời thề thánh Ta ban:
36 Dòng dõi người sẽ còn đến muôn năm,
Và ngôi báu như Vầng Dương vĩnh viễn,
37 Như Mặt Trăng kia vững bền vinh hiển,
Như các tầng trời còn đến thiên thu."
(BDY)
38 Nhưng cơn giận Ngài lại đến rồi kia,
Chúa khinh bỏ đấng xức dầu đã lập.
39 Giao Ước năm xưa, Ngài coi như rác,
Vứt mão triều thiên xuống đất, tước quyền,
40 Hàng rào chở che, Chúa phá đổ liền,
Các đồn lũy, hủy diệt đi, đập nát.
41 Vua trở thành mồi cho mọi người cướp giật,
Các nước lân bang đều sỉ nhục chê cười.
42 Sức mạnh quân thù, Ngài nâng mãi không thôi,
Khiến chúng thắng, và cười vui thoải mái.
43 Vâng, chính Chúa làm gươm vua bật lại,
Chẳng giúp người đứng nổi lúc giao tranh.
44 Rực rỡ vinh quang, Chúa đập vỡ tan tành,
Ném ngôi báu xuống bùn tanh nhơ bẩn.
45 Thời hoàng kim, Chúa thẳng tay rút ngắn,
Nhục nhã bủa vây, cay đắng bao trùm.
46 Đức Chúa Trời ơi, Ngài tránh mãi mặt con?
Chừng nào hết cơn lửa hờn, thịnh nộ?
47 Đời con ngắn, xin nguyện cầu Chúa nhớ!
Ngài dựng loài người như rác cỏ phù hoa.
(NIV)
48 Ai sống ở đời được thần chết bỏ qua?
Ai cứu được hồn ra từ Âm Phủ?
49 Lòng nhân từ Ngài, đâu mất rồi, thưa Chúa,
Với Đa-vít xưa Ngài từng hứa bền lâu?
50 Con bị các dân sỉ nhục cơ cầu,
Tôi tớ Chúa, chúng rủa nguyền, xin nhớ!
51 Chúa con ơi, quân thù đang nguyền rủa,
Trên mỗi bước đi của đấng Chúa xức dầu.
52 Đáng ngợi tôn thay Thiên Chúa dài lâu,
Đến mãi mãi, dâng ngàn câu ca tụng!
A-men! A-men!

quyển thứ tư

Chúa là vĩnh cửu, đời người là tạm bợ

(Bài cầu nguyện của Mai-sen)

90 1 Lạy Thiên Chúa, bao đời nay muôn thuở
Chúa là nhà, nơi ở của chúng con.
2 Từ khi đất này và cả thế gian,
Cùng sông biển, núi non chưa được dựng,
Chúa vẫn là Đức Chúa Trời hằng sống,
Từ trước vô cùng, bền vững muôn năm.
3 Ngài khiến loài người thành bụi đất như không,
Rồi Ngài phán: "Hỡi muôn dân, trở lại!"
4 Vì với Chúa, cả ngàn năm cũng vậy,
Chẳng khác gì một ngày ngắn, canh đêm.
5,6 Chúa cho đời người cuộn chảy triền miên,
Như một giấc mơ huyền, tan nhanh chóng.
Như cây cỏ, sáng nở hoa tươi thắm,
Chiều tang thương, bị cắt bỏ, héo tàn.
7 Cơn giận Ngài làm mòn mỏi chúng con,
Thịnh nộ Chúa gây ngàn muôn bối rối.
8 Ánh sáng Chúa soi tận cùng tội lỗi,
Gian ác chúng con hiện nổi trước Cha.
9 Cơn giận Ngài làm năm tháng nhanh qua,
Như hơi thở, đời chúng con tan biến.
10 Tuổi chúng con được bẩy mươi là hiếm,
Mạnh khỏe hơn may được đến tám mươi.
Song chỉ tự hào với buồn khổ đầy vơi,
Qua nhanh lắm, cuộc đời bay đi mất.
11 Cơn giận Chúa, ai đo sao cường lực?
Lòng kính sợ Ngài đo được thịnh nộ Cha?
12 Xin dạy chúng con đếm ngày tháng Chúa cho,
Để có được lòng khôn ngoan thông sáng.
13 Trở lại với chúng con, ôi Cha Thiên Thượng!
Ngài bắt chúng con chờ đến bao giờ?
Xin Chúa đổi lòng, thương lũ con thơ,
Những tôi tớ từng ngày giờ cầu nguyện.
14 Từ sáng sớm, xin ban nhân từ đến,
Để trọn đời vui sướng ngợi ca Cha.
15 Bao nhiêu ngày trôi nổi giữa phong ba,
Xin cho được bấy nhiêu ngày hạnh phúc.
Bao năm tháng gặp tai ương cơ cực,
Cho bấy nhiêu năm thỏa sức hân hoan.
16 Nguyện công việc Cha, tôi tớ được tỏ tường,
Con cái họ, vinh quang Ngài rạng chiếu.
17 Nguyện ơn phước Chúa nhân từ kỳ diệu,
Ban cho chúng con vô kể, khôn lường.
Thành quả chúng con bền vững luôn luôn,
Vâng, xin Chúa cho muôn năm còn đó!

Nhờ cậy Chúa ắt được bình an

91 1 Ai nấp bóng Cha Chí Cao thật kín,
Được chở che dưới cánh Đấng Toàn Năng.
2 Nơi nương náu con: Thiên Chúa đầy ơn,
Đồn lũy chắc, con vững tin nơi Chúa.
3 Ngài giải cứu ngươi khỏi bẫy gài tua tủa,
Bệnh dịch lan truyền, muốn diệt cả nhân gian.
4 Phủ lông lên, Ngài bảo vệ an toàn,
Dưới cánh Chúa, ngươi yên tâm nương náu.
Thành tín Chúa: khiên chở che tuyệt diệu,
Là cái can thần thánh giữ gìn ngươi.
5 Ngươi chẳng sợ chi dù đêm tối trùng khơi,
Hoặc tên đạn giữa ban ngày giao chiến,
6 Hay dịch hạch trong bóng đêm lan đến,
Hoặc ban trưa địch đánh chiếm tan hoang.
7 Tả hữu ngươi, thây chất đống vô vàn,
Song tai họa chẳng đến gần ngươi được.
8 Hãy bình tĩnh mà ngắm nhìn tận mắt,
Sẽ thấy Chúa Trời báo ác, trả gian.
9 Vì ngươi lấy Ngài làm chỗ náu nương,

Và mái ấm: Đấng Chí Tôn thánh khiết,
10 Nên tai họa, chẳng bao giờ phải biết,
Bệnh dịch lây lan xa lánh trại ngươi.
11 Vì Chúa lệnh cho sứ giả nhà Trời,
Phải gìn giữ chở che ngươi từng bước.
12 Thiên sứ nâng ngươi bằng bàn tay quyền lực,
Cho chân ngươi khỏi vấp ngã đổ nhào.
13 Sư tử, hổ mang, ngươi bước trên đầu,
Giẫy đạp cả sư tử tơ, rắn độc.
14 "Ta cứu con, vì con yêu Ta rất mực,
Nâng con lên vì con thực kính ta.
15 Hãy cầu xin, Ta sẽ đáp lời cho,
Trong hoạn nạn, Ta cùng lo gánh vác.
Giải cứu con khỏi tay quân độc ác,
Ban vinh quang chói rực cuộc đời con.
16 Cho con sống lâu, thỏa mãn, vuông tròn,
Và được thấy Ta ban ơn cứu rỗi."

Ngợi tôn Chúa vì các ơn Ngài ban

(Thơ hát trong ngày Sa-bát)

92 1 Thưa Đấng Thánh, thật biết bao hạnh phúc,
Được ngợi tôn và ca tụng Danh Ngài.
2 Nhân từ Cha, truyền bá lúc ban mai,
Thành tín Chúa, cả đêm ngày công bố.
3 Đàn hạc, đàn lia hòa vui khôn tả,
Đàn mười giây nghe óng ả, du dương.
4 Bởi việc Ngài làm kỳ diệu, thần tiên,
Con vui sướng, hân hoan, thưa Thiên Chúa.
5 Vĩ đại sao, Ngài làm nên tất cả!
Tư tưởng Ngài sâu sắc quá đại dương.
6 Người trần gian không hiểu được, lẽ thường,
Kẻ ngu dại nhận sao đường lối Chúa ?
7 Kẻ ác mọc lên, thật nhiều như cỏ,
Thịnh vượng hôm nay, nhưng muôn thuở diệt vong,
8,9 Mãi được tôn cao, chỉ Chúa toàn năng,
Diệt thù nghịch, làm ác gian tản lạc.
10 Nhờ ơn Chúa, sức con như bò tót,
Dầu mới tinh, Ngài xức khắp đầu con.
11 Mắt con vui, thấy Chúa phạt địch quân,
Tai hoan hỷ, nghe ác gian rên xiết.
12 Người công chính mọc lên như tùng bách,
Như hương nam trong rừng đất Li-băng.
13 Ai được Chúa trồng, vun xới, bón chăm,
Hoa sẽ nở trong hành lang nhà Chúa.
14 Đến bạc đầu, quả vẫn ra tua tuả,
Nhựa sống tràn đầy, muôn thuở xanh tươi,
15 Để chứng minh Cha công chính đời đời,
Vầng Đá Móng, cả biển khơi trung nghĩa.

Sự uy nghi của Đức Chúa Trời

93 1 Trong uy nghi, Đức Chúa Trời tể trị,
Mặc áo quyền năng bệ vệ oai phong,
Ngài thắt lưng bằng sức lực phi thường,
Cho trần thế được vững vàng chắc chắn.
2 Từ ngàn xưa, Chúa lập ngôi vinh hiển,
Ngài đã từng hiện diện trước thời gian.
3 Đức Chúa Trời ơi, nước lớn đã dâng lên,
Đang gầm thét, cả đại dương nổi sóng.
4 Chúa quyền năng ngự nơi cao lồng lộng,
Tiếng Ngài vang át tiếng sóng biển khơi.
5 Luật pháp Cha ban vững chắc lâu dài,
Đền thờ Chúa đến muôn đời thánh khiết.

Cầu Chúa báo trả kẻ thù dân sự Ngài

94 1 Lạy Thiên Chúa, Đấng Báo Thù vĩ đại,
Vinh quang Ngài xin chiếu rọi trần gian.
2 Tỉnh dậy Chúa ơi, Thẩm Phán của mọi dân,
Để báo trả bọn kiêu căng gian ác.
3,4 Chúng còn thắng, còn buông lời xấc xược,
Ngạo mạn kiêu căng mãi được, thưa Cha?
5 Dân sự Ngài chúng giẫy đạp, không tha,
Cơ nghiệp Chúa, chúng chà cho tan nát.
6 Chúng tàn sát những trẻ em côi cút,

Góa bụa, kiều dân, không thương xót,
diệt luôn.
7 Chúng nhủ thầm: Thiên Chúa chẳng quan tâm,
Dù là Chúa của tổ tiên Gia-cốp.
8 Hỡi kẻ u mê, hãy lắng lòng suy xét!
Kẻ dại ngu, chừng nào biết khôn ngoan?
9 Đấng gắn cho ngươi tai mắt tinh tường,
Hẳn nghe, thấy vạn lần hơn ngươi đó!
10 Đấng cho loài người trí khôn, thông tỏ,
Đoán phạt muôn dân, đâu có trừ ngươi.
11 Thiên Chúa chí cao đã biết hết rồi,
Rằng tư tưởng con người là hư ảo.
12 Được sửa phạt là phước ơn độc đáo,
Hạnh phúc cho ai, Chúa dạy bảo Luật Trời;
13 Để được bình yên trong hoạn nạn đầy vơi,
Khi đào huyệt xong xuôi cho kẻ ác.
14 Vì Thiên Chúa không bao giờ xa cách,
Lìa bỏ dân, cùng cơ nghiệp Ngài kia.
15 Ngài sẽ dắt đưa công lý trở về,
Ai ngay thẳng ắt đi theo Chúa hết.
16 Ai muốn cùng tôi chống quân gian ác?
Bênh vực tôi đánh gục lũ bạo tàn?
17 Nếu Cha không từng giúp đỡ ban ơn,
Chỉ chút nữa là hồn con câm nín.
18 Nhưng con kêu: chân con trượt rồi, xin đến,
Thì nhân từ Ngài lập tức đỡ nâng.
19 Khi nỗi lo âu bề bộn trong lòng,
Chúa an ủi, cho linh hồn vui thỏa.
20 Bọn gian ác hại dân bằng luật lệ,
Nên với Chúa Trời, chúng chẳng thể thông công.
21 Chúng hợp nhau hòng cướp giật linh hồn
Người công chính, và cả dân vô tội.
22 Nhưng Thiên Chúa trên trời cao vời vợi,
Là chỗ náu nương, Vầng Đá Móng của con.
23 Bọn ác gian, Chúa đoán phạt roi đòn
Gian ác chúng đổ tràn lên chúng nó.
Ngài tiêu diệt quân hung hăng, càn rỡ,
Chúa chúng ta xóa sổ bọn gian tà.

Hãy ngợi tôn Chúa, chớ cứng lòng!

95 1 Hãy mau đến, vui ngợi ca Thiên Chúa,
Vầng Đá móng nền, cứu rỗi chúng ta!
2 Hãy đến với Ngài bằng cảm tạ sâu xa,
Lòng hoan hỷ dâng thơ ca lên Chúa.
3 Đấng Hằng Hữu là Chúa Trời cao cả,
Vĩ đại vô song, Vua trên hết mọi thần.
4 Ngài nắm trong tay các vực thẳm mênh mông,
Cùng tất cả mọi núi sông hùng vĩ.
5 Ngài dựng nên đất trời và biển cả,
Nên vũ trụ này thuộc về Chúa toàn năng.
6 Hãy đến đây qùy xuống hỡi nhân quần,
Trước mặt Chúa, hãy dốc lòng thờ lạy.
7 Vì chính Ngài: Chúa chúng ta mãi mãi,
Dìu dắt ta như chiên dại đồng xanh.
Là con dân, ta được Chúa yêu thương,
Nghe Ngài gọi, đừng cứng lòng, ngoan cố.
8 Như tại Mê-ri-ba năm nào nhắc nhở,
Hay ngày Ma-sa trên sa mạc nắng thiêu.
9 "Nơi tổ phụ các ngươi thử thách Ta nhiều,
Và đã thấy quyền năng Ta rồi đó.
10 Bốn mươi năm, Ta tởm kinh chúng nó,
Vì chúng sai lầm, xây bỏ đường Ta.
11 Ta nổi giận lên, và đã nguyện thề:
Không cho chúng về nhà Ta an nghỉ."

Khuyên dân sự thờ phượng Chúa

96 1 Hát mừng Chúa bằng một bài ca mới,
Hỡi muôn dân, hãy phấn khởi hát vang!
2 Chúc tụng Danh Ngài, ca khúc tôn vinh,
Hãy truyền bá ngày đêm ơn cứu rỗi.
3 Hãy thuật lại vinh quang Ngài sáng chói!
Việc diệu kỳ Ngài, ca ngợi giữa các dân.
4 Vì Chúa chúng ta vĩ đại vô cùng,
Đáng kính sợ và muôn năm ca tụng.
5 Vì thần các dân chỉ là hình tượng,
Còn Chúa chí tôn dựng các tầng trời.
6 Uy lực, vinh quang ở trước mặt Ngài,

Nơi Đền Thánh, ôi quyền oai, lộng lẫy!
7 Hỡi bà con, khắp muôn dân hết thảy,
Hãy dâng vinh quang, sức lực cho Ngài,
8 Mãi mãi suy tôn Danh Đức Chúa Trời,
Dâng lễ vật nơi hành lang nhà Chúa.
9 Trang phục thánh mà lạy thờ tôn quý,
Hỡi muôn dân hãy run sợ trước Ngài!
10 Nói cho mọi người khắp đất, muôn nơi,
Rằng Thiên Chúa sẽ trị vì nhân loại.
Ngài cho Địa Cầu vững vàng không dời đổi,
Lấy công bằng mà luận tội muôn dân.
11 Nguyện cả đất trời vui thỏa hân hoan,
Các loài cá cùng đại dương nhảy múa.
12 Thú vật, đồng xanh đùa vui hớn hở,
Các cây rừng hoa lá rộn ràng ca.
13 Vì Đức Chúa Trời đã đến rồi kia,
Để đoán xét toàn nhân dân thế giới.
Lấy Chân Lý làm thước đo tội lỗi,
Xét xử muôn dân, tuyệt đối công bằng.

Uy quyền và sự cai trị của Chúa

97 1 Chúa cai trị, hỡi Địa Cầu hãy hát!
Hải đảo ơi, hãy mặc sức mừng vui!
2 Mây tối âm u bao phủ quanh Ngài,
Và công lý xây nên ngai Chúa ngự.
3 Lửa bay lượn trước mặt Ngài rực rỡ,
Đốt sạch quân thù ở cả bốn bên.
4 Chớp nhoáng Ngài ban soi sáng mọi miền,
Trái Đất thấy bèn run lên rúng động.
5 Trước mặt Ngài, Chúa muôn dân, sự sống,
Bao núi đồi như sáp nóng chảy tan.
6 Công chính Ngài, cả trời đất truyền loan,
Vinh quang Chúa, khắp muôn dân thấu tỏ.
7 Nguyện những kẻ thờ tượng hình xấu hổ,
Các thần ơi, thờ lạy Chúa Trời đi!
8 Ngài xử công minh, Si-ôn hát say mê,
Các con gái Giu-đa cười phấn khởi.
9 Ôi Thiên Chúa Đấng Chí Cao vĩ đại,
Ngài được tôn vinh hơn hết thảy các thần.
10 Ai yêu Chúa Trời hãy căm ghét ác gian!
Ngài bảo vệ linh hồn và giải cứu.
11 Người công chính, ánh sáng Ngài rạng chiếu,
Kẻ thẳng ngay được vui thỏa chan hòa.
12 Xin hãy vui mừng trong Chúa hát ca,
Và cảm tạ, hỡi rừng hoa công chính!

Hãy ngợi tôn Đức Chúa Trời

98 1 Hát mừng Chúa bằng một bài ca mới,
Vì Ngài làm nên muôn phép diệu kỳ.
Tay hữu Ngài, tay thánh của quyền uy,
Đã chiến thắng và cứu nguy dân sự.
2 Ơn cứu rỗi, Ngài đã từng bày tỏ,
Đức công chính Ngài chiếu tỏa trần gian.
3 Đức nhân từ và thành tín ngàn năm,
Ngài vẫn giữ cùng I-sra-en vinh hiển.
Trên Trái Đất, khắp năm châu bốn biển,
Ơn cứu rỗi Ngài soi đến mọi nơi.
4 Hãy ca mừng nhảy múa Địa Cầu ơi!
Ngợi tôn Chúa, Đấng ngời ngời vĩ đại.
5 Cất tiếng hát, đệm đàn lia hồ hởi,
Mà tụng dương, ca ngợi Chúa toàn năng.
6 Nổi tù và lên, kèn thổi vang lừng,
Mừng Thiên Chúa, Vua của toàn nhân loại.
7 Nguyện biển cả và cá tôm trỗi dậy,
Cùng loài người và mặt đất hợp ca,
8 Sông núi vỗ tay vui hát chan hòa,
Trước Thiên Chúa, Chúa chúng ta thánh khiết.
9 Vì Ngài đến giữa thế gian đang chết,
Để ban ơn và đoán xét muôn người.
Lấy thẳng ngay và Chân Lý ngời ngời,
Để xét xử thế gian đầy tội lỗi.

Ngợi tôn Đức Chúa Trời vì Ngài thành tín với I-sra-en

99 1 Mọi dân tộc, Đức Chúa Trời cai trị,
Hỡi các dân hãy kính sợ cúi đầu.
Cưỡi Chê-ru-bim Ngài đến Địa Cầu,
Cả Trái Đất, toàn năm châu rúng chuyển.
2 Tại Si-ôn, Đức Chúa Trời ngự đến,
Cao hơn mọi dân, vĩ đại vô cùng.
3 Nguyện họ ngợi tôn chúc tụng vang lừng
Danh đáng kính và chí tôn chí thánh.

4 Rực rỡ quyền năng, Vua rất yêu công chính,
Xác lập vững bền Chân Lý ngàn năm,
Kết tội, ban ơn tuyệt đối công bằng
Các đại tộc thuộc cháu con Gia-cốp.
5 Hãy tôn vinh Chúa chúng ta quyền lực!
Dưới bệ chân Ngài, thờ Đấng Thánh chí cao!

6 Mai-sen, A-rôn: thầy tế lễ năm nào,
Đã cầu khẩn Đức Chúa Trời cứu giúp.
Cả Sa-mu-en đầy ơn thuở trước,
Kêu cầu Ngài là được đáp lời ngay.
7 Luật lệ, nội quy, Ngài phán giữa trụ mây,
Họ phải giữ không mảy may vi phạm.
8 Chúa tha thứ và đáp lời khẩn nguyện,
Nhưng việc ác gian, Ngài báo trả công minh.
9 Hãy tôn thờ Ngài, nơi Núi Thánh quang vinh!
Vì Thiên Chúa là công bình, chí thánh.

Hãy ngợi tôn Đức Chúa Trời!

100 1 Hỡi Trái Đất, hãy reo vui, phấn khởi!
Hãy tôn vinh, ca ngợi Chúa toàn năng!
2 Phục vụ Ngài trong khí thế hân hoan,
Trước mặt Chúa, hãy gẩy đàn, ca hát!
3 Đấng Hằng Hữu là Chúa Trời, hãy biết!
Đã dựng nên cả Trái Đất, loài người.
Hết thảy chúng con đều thuộc về Ngài,
Là dân Chúa, bầy chiên thơ đồng cỏ.
4 Hãy cảm tạ mà đi vào các cửa!
Vào hành lang nhà Chúa, hãy ngợi tôn!
Chúc tụng Danh Ngài xin hãy đừng quên!
Trên môi miệng, nhớ thường xuyên cảm tạ.
5 Vì Đức Chúa Trời nhân từ muôn thuở,
Thành tín thiện lành còn đó muôn năm.

Quyết trọn vẹn đi theo đường Ngài

(Đa-vít)

101 1 Con sẽ hát về nhân từ, công chính,
Thiên Chúa ơi, con ca khúc ngợi tôn.
2 Cư xử khôn ngoan, theo đường Chúa vẹn toàn,
Bao lâu nữa, Ngài đến thăm con nhỏ?
Con muốn có một cuộc đời vui thỏa,
Sống với gia đình trọn cả tình thương.
3 Gian ác tránh xa, căm ghét bất trung,
Việc chúng nó con quyết không dính tới.
4 Con lìa bỏ mọi thói đời gian dối,
Độc ác, bất lương không đến nổi gần con.
5 Con sẽ diệt tan bọn vu khống sau lưng,
Không chấp nhận kẻ kiêu căng tự phụ.
6 Người trung thành, con tìm về, khuyến dụ,
Ai muốn theo, cho phục vụ việc công.
7 Kẻ gạt lừa, con đuổi khỏi cơ quan,
Người dối trá, quyết đập tan, quét sạch.
8 Mỗi buổi sáng, ác gian con tận diệt,
Để thành Ngài sạch vết lũ bất nhân.

Xin Chúa đoái đến con trong hoạn nạn

102 1 Lạy Thiên Chúa, xin nghe con cầu nguyện,
Xin cho tiếng con thấu đến tai Ngài!
2 Con gian truân, đừng giấu mặt Chúa ơi,
Xin nghe tỏ, mau đáp lời khẩn nguyện!
3 Ngày tháng đời con như khói sương tan biến,
Thịt xương con như trong biển lửa hồng.

4 Tâm hồn con bị hành hạ, đau thương,
Như cỏ héo, con quên cơm, bỏ bữa.
5 Bao đau khổ khiến thân con tàn tạ,
Da bọc xương, thảm hại qúa Chúa ơi.
6 Như diều hâu (BDY) nơi rừng vắng không người,
Như chim cú trong đồng hoang cô độc.
7 Con thao thức thâu đêm không ngủ được,
Như chim sẻ cô đơn ẩn dưới mái nhà.
8 Sỉ nhục hàng ngày địch dội xuống như mưa,
Trong căm giận chúng gièm chê, rủa sả.
9 Vì Thiên Chúa đã nổi cơn thịnh nộ,
Con phải ăn tro trừ bữa, thay cơm.
10 Chúa nâng con lên, rồi ném xuống, chẳng thương,
Con uống nước, lệ trào tuôn pha lẫn.
11 Ngày tháng đời con như bóng dài thê thảm,
Thân lụi tàn như cỏ nắng héo khô.
12 Nhưng Đức Chúa Trời muôn thuở vẫn còn kia,
Thành quả Chúa còn truyền ghi mãi mãi.
13 Thương Si-ôn, Đức Chúa Trời trỗi dậy,
Đã đến ngày Ngài giáng phúc, ban ơn.
14 Các tôi tớ Ngài yêu cả đá Si-ôn,
Và thương cả đám bụi đường vô nghĩa.
15 Nghe Danh Chúa Trời, muôn dân khiếp vía,
Vinh quang Ngài làm vua chúa đều run.
16 Khi Đức Chúa Trời tái thiết Si-ôn,
Ngài xuất hiện trong vinh quang rực rỡ.
17 Ngài sẽ đáp lời những người cùng khổ,
Họ nài xin, Ngài chẳng bỏ ngoài tai.
18 Điều đó được ghi cho con cháu sau này,
Mọi thế hệ sẽ ngợi ca Thiên Chúa.
19 Vì Ngài đã từ trời cao, thánh địa,
Nhìn xuống Địa Cầu bé bỏng, đoái thương.
20 Nghe tiếng tù nhân rên xiết đoạn trường,
Và giải phóng cả quân đoàn tử tội.
21 Nên Danh Ngài cả Si-ôn vang dội.
Giê-ru-sa-lem cũng sôi nổi ngợi tôn,
22 Trong lúc các nơi tập họp toàn dân,
Cùng các nước, đồng tâm hầu việc Chúa.
23 Ngài đã làm cho sức con tàn tạ,
Đời trở nên ngắn quá, chẳng còn bao.
24 Đức Chúa Trời ơi, Ngài còn mãi đời sau,
Xin đừng cắt cuộc đời con giữa đoạn.
25 Nền Trái Đất, Chúa xây từ lâu lắm,
Các tầng trời tay Chúa dựng mà nên.
26 Trời đất sẽ tiêu tan như áo cũ sờn,
Chúa còn mãi thay bao lần áo mới.
27 Nhưng Thiên Chúa vẫn không hề biến đổi,
Vĩnh viễn muôn năm tuổi mãi thanh xuân.
28 Xin tôi tớ Ngài, con cháu được đầy ơn,
Dòng dõi họ mãi vững bền trong Chúa!

Ngợi tôn Chúa vì ân điển Ngài

(Đa-vít)

103 1 Ôi thể xác cùng linh hồn ta hỡi,
Hãy ngợi tôn Danh Thánh Chúa toàn năng!
2 Linh hồn ơi, ca tụng nữa đi em!
Và mãi mãi đừng quên ơn Thiên Chúa!
3 Vì tội ác ngươi, Ngài hoàn toàn tha thứ,
Mọi bệnh tật ngươi, Thiên Chúa chữa lành.
4 Ngài cứu mạng ngươi khỏi hư nát, hôi tanh,
Đội mũ miện bằng nhân từ, thương xót.
5 Cho miệng ngươi hưởng thức ăn ngon ngọt,
Trả lại tuổi xuân phơi phới tựa chim ưng.
6 Thiên Chúa anh minh xét xử công bằng,
Bị áp bức, Ngài giải oan, bênh vực.
7 Chỉ cho Mai-sen đường lối Ngài đích thực
Và cho I-sra-en biết quyền lực diệu kỳ.
8 Thiên Chúa làm ơn, độ lượng, ai bì,
Chậm nóng giận đầy nhân từ thương xót.
9 Với tội nhân, chẳng luôn luôn quở phạt,
Ngài không giận ai đến hết cuộc đời.
10 Tội chúng con nhiều, Ngài báo trả vừa thôi,

Không tương xứng việc tanh hôi gian ác.
11 Vì các tầng trời, bao nhiêu, cao hơn đất,
Thì nhân từ Ngài cũng lồng lộng bấy nhiêu.
Từ trên cao Ngài đổ xuống thật nhiều,
Cho những kẻ biết kính yêu Thiên Chúa.
12 Mọi vấp phạm Ngài đuổi đi biệt xứ,
Cách khỏi chúng con như giữa đông đoài.
13 Thiên Chúa yêu thương kẻ kính sợ Ngài,
Như cha đẻ dành cho người con ruột.
14 Ngài biết chúng con từ ngọn nguồn, bản chất,
Nặn chúng con từ bụi đất mà nên.
15 Ôi đời người như cây cỏ vô duyên,
Chóng tàn tạ như hoa thơm đồng nội.
16 Cơn gió thoảng, cánh rơi, thành trơ trụi,
Đất sinh nó ra chẳng nhớ tới nữa chi.
17 Song Đấng Yêu Thương mãi mãi nhân từ,
Ai kính sợ, Ngài ban cho thừa thãi.
Đức công chính, Ngài cũng cho nếm trải,
Đến tận cháu con, chắt chít muôn đời.
18 Tức là cho ai giữ giao ước cùng Ngài,
Thực hiện đúng Luật Trời từng ban bố.
19 Ngài cai trị khắp toàn dân thiên hạ,
Từ trên ngai, vững lập giữa trời cao.
20 Ôi các thiên thần đầy sức mạnh Chúa trao,
Xin vâng lệnh, ngợi tôn cao Thiên Chúa!
21 Ôi các thiên binh phục vụ Ngài, tôi tớ,
Xin ca tụng Ngài, Thiên Chúa, Đấng Toàn Năng!
22 Hỡi mọi loài sinh vật khắp trần gian,
Trên Trái Đất Đức Chúa Trời cai trị,
Hãy tôn vinh Đấng Yêu Thương cao quý!
Hãy ngợi ca Thiên Chúa, hỡi hồn ta!

Chúa luôn bảo vệ các vật thọ tạo

104 1 Hỡi hồn ta, hãy ngợi tôn Thiên Chúa!
Ôi Đức Chúa Trời vĩ đại vô song!
Khoác thiên bào, bao sang trọng, quyền năng!
Đáng kính sợ, dáng oai phong lẫm liệt.
2 Chung quanh Ngài phủ hào quang sáng rực,
Giăng các tầng trời như căng trại trú quân.
3 Đặt sàn lâu đài trên nước mênh mông, (BDY)
Cưỡi mây bạc, lướt chân trên cánh gió.
4 Ngài cho nó đi đầu làm sứ giả,
Cho lửa rực hồng làm tôi tớ trung kiên.
5 Chân trụ Ngài xây, để đất vững bền,
Cho đến tận thiên niên không rúng động.
6 Cả Trái Đất phủ áo choàng vực thẳm,
Nước dâng lên ngập các đỉnh núi cao.
7 Cho đến khi sấm Chúa dọa phủ đầu,
Mới dừng lại và mau mau chạy trốn.
8 Núi nhô lên, khi nước vừa rút xuống,
Thung lũng thụt sâu như ý muốn Chúa Trời.
9 Mực nước biển sông Ngài định rạch ròi,
Không cho phép dâng tràn đầy ngập đất.
10 Các thung lũng có suối khe tắm mát,
Lượn quanh đồi, sông hát khúc tình ca.
11 Dã thú, lừa rừng phấn khởi hoan hô,
Có sông suối, chúng tha hồ giải khát.
12 Chim chóc tung tăng thi nhau nhảy nhót,
Bên suối trong, cất tiếng hót vang lừng.
13 Từ trời cao, Ngài tưới khắp núi rừng,
Nhờ ơn Chúa, đất đâm bông kết trái.
14 Hoa quả, rau tươi, ban cho người vô khối,
Súc vật mỉm cười, gặm cỏ đồng xanh.
15 Ngài ban rượu nho để phấn chấn tinh thần,
Dầu, lương thực, để no lòng, khoẻ đẹp.
16 Nhựa sống tràn đầy, cây xanh tươi bát ngát,
Bá hương Li-băng Chúa chăm sóc, tưới vun.
17 Nơi đó chim trời làm tổ nuôi con,
Còn tùng bách để hạc, cò trú ngụ.
18 Các núi cao cho dê rừng nhảy múa,
Chú chuột đồng nơi hang đá dung thân.
19 Phân định bốn mùa, Ngài để Mặt Trăng,

Mặt Trời biết đúng thời gian lặn xuống.
20 Trời tối tăm khi ngày qua đêm đến,
Các thú rừng từ hang ổ kéo ra.
21 Đuổi theo mồi, sư tử thét gầm loa,
Xin Thiên Chúa ban thức ăn cho chúng.
22 Bình minh đến, khi Mặt Trời vừa hửng,
Chúng quay về yên giấc tận hang sâu.
23 Nhưng với chúng ta, một ngày mới bắt đầu,
Lại lao động đến tận chiều mới dứt.
24 Thiên Chúa ơi, việc Ngài sao đếm hết
Tuyệt đối khôn ngoan, thành quả diệu kỳ.
25 Biển mênh mông và sông núi bốn bề,
Muôn loài vật nhỏ to hòa nhịp sống.
26 Bao tàu thuyền trên đại dương lướt sóng,
Cả hải long chúa nặn cũng đùa chơi.
27 Vạn vật muôn dân trông đợi tay Ngài,
Ban thực phẩm, Chúa chăm nuôi cẩn thận.
28 Những gì Ngài cho, chúng ta đều tiếp nhận,
Tay Chúa xoè ra là hạnh phúc ấm no.
29 Chúa giấu mặt đi, hết thảy đều lo,
Rút hơi thở, ta trở về bụi đất.
30 Thần Chúa đến, làm hồi sinh, tái lập,
Ngài ban cho cả trời đất mới tinh.
31 Sự nghiệp Chúa Trời, nguyện mãi hiển vinh,
Ngài vui thỏa với công trình sáng tạo!
32 Chúa nhìn xuống là Địa Cầu chao đảo,
Ngài đụng tay, núi bốc lửa ngút ngàn.
33 Con hát tụng dương Thiên Chúa toàn năng,
Xin ca ngợi, suốt đời con, mãi mãi.
34 Nguyện ý tưởng con đẹp lòng Cha nhân ái!
Để con hân hoan, thoải mái trong Ngài.
35 Nguyện lũ tội nhân bị diệt khỏi đất này,
Và tuyệt giống cả bọn người gian ác!
Ha-lê-lu-gia, hãy cất cao tiếng hát!
Hỡi hồn ta, không dứt ngợi ca Ngài!

Các phép lạ Chúa làm cho I-sra-en

105 1 Hãy ca ngợi và khẩn cầu Danh Chúa,
Công việc Ngài, truyền bá giữa các dân!
2 Hãy vui lên trong tiếng hát vang lừng,
Những phép lạ tay Chúa làm, ca tụng!
3 Hãy tự hào Danh Thánh Ngài cao trọng!
Nguyện kẻ tìm cầu Chúa Hằng Sống được vui!
4 Hãy cầu xin cả quyền phép Chúa Trời,
Luôn tìm kiếm để gặp Ngài, Thiên Chúa!
5,6 Hỡi dòng dõi áp-ra-ham, tôi tớ,
Hỡi cháu con của Gia-cốp, tuyển dân,
Phép lạ, dấu kỳ, xin hãy đừng quên,
Ngài đã phán và làm cho dân tộc.
7 Ngài là Chúa của chúng con duy nhất,
Đoán xét muôn người ở khắp trần gian.
8 Giao ước năm xưa, Ngài nhớ luôn luôn,
Và mãi mãi không quên lời phán dạy.
9 Tức giao ước với áp-ra-ham thuở ấy,
Ngài cũng thề với I-sắc năm xưa.
10 Giao Ước muôn năm ơn phước dư thừa,
Qua Gia-cốp Ngài ban cho dân Chúa.
11 Rằng sản nghiệp ngươi là vùng đất đó,
Xứ Ca-na-an mầu mỡ phì nhiêu."
12 Hồi đó dân ta cũng chẳng có nhiều,
Đến lập nghiệp như kiều bào ngoại quốc.
13 Họ đi ngang qua nước này nước khác,
Chạm trán với nhiều bộ lạc, thổ dân.
14 Chúa chẳng cho ai áp bức, chống ngăn,
Ngài quở mắng các vua toan hại họ:
15 "Chớ đụng đến dân xức dầu Ta đó,
Các tiên tri Ta, cấm làm hại, thủ tiêu."
16 Nạn đói nhiều năm, Ngài giáng xuống đều
Nên lương thực trong các kho cạn sạch.
17 Người đi tiên phong, Ngài sai Giô-sép,
Bị bán làm nô lệ, chịu đau thương,
18 Hai chân tự do, nay phải vào cùm,
Tay vô tội bị gông xiềng xiết chặt.
19 Đến hạn kỳ lời tiên tri thành thật,
Đức Chúa Trời đã nhắc nhở minh oan.
20 Vua sai thả ngay Giô-sép khỏi nhà giam,

Chúa giải thoát cảnh gông cùm nô lệ.
21 Cả triều đình, vua giao cho quản trị,
Tài sản quốc gia nắm cả trong tay.
22 Mọi quần thần, người mặc sức chỉ huy,
Với trưởng lão, người dạy khôn, dẫn dắt.
23 Rồi dân I-sra-en di sang Ai Cập,
Gia-cốp đi đầu, ngụ tại xứ Cham.
24 Chúa cho dân Ngài sinh sản rất nhanh,
Khiến họ mạnh hơn cả dân bản xứ.
25 Người Ai Cập, Chúa làm cho đổi ý,
Căm ghét I-sra-en, tìm kế hại dân.
26 Ngài sai Mai-sen, tôi tớ đầy ơn,
Và chọn cả A-rôn làm phụ tá,
27 Để thực hiện những dấu kỳ, phép lạ,
Trong vùng Cham, thuộc Ai Cập phì nhiêu.
28 Chúa giáng tối tăm, mù mịt, tiêu điều
Xuống dân tộc dám to gan chống đối.
(BDY)
29 Ngài biến nước thành máu tràn sông suối,
Tôm cá nhỏ to, chết nổi hôi tanh.
30 Ếch nhái sinh ra nhung nhúc khắp miền,
Nhẩy lên tận cả long sàng quấy rối.
31 Chúa vừa phán là ruồi mòng bay tới,
Muỗi tràn đầy khắp bờ cõi vo ve.
32 Ngài thay mưa bằng mưa đá bốn bề,
Rền sấm chớp khắp đồng quê, rừng núi.
33 Vườn vả, vườn nho mưa đá làm tàn lụi,
Đất nước tan hoang, cây cối gẫy xiêu.
34 Lệnh Chúa truyền ra, châu chấu cào cào,
Nhiều vô kể tiến công vào phá phách.
35 Cây cỏ, muà màng, cắn tan tành hết,
Bông trái, hoa màu, phá sạch chẳng tha.
36 Con trai đầu lòng, cường tráng tinh hoa,
Chúa cảnh cáo, giết không tha một mống.
37 Ngài dẫn dân đi, bạc vàng túi nặng,
Không một ai bị yếu cảm, ốm đau.
38 Vui vẻ, nhân dân Ai Cập vẫy chào,
Vì ác mộng còn khắc sâu tâm khảm.
39 Ngài dùng mây che cho dân khỏi nắng,
Khi đêm buông trụ lửa sáng soi đường.
40 Họ cầu xin, chim cút Chúa ban luôn,
Và cho cả ma-na ăn thoải mái.
41 Mở nắp đá, nước phun lên như xối,
Như giòng sông giữa cằn cỗi hoang vu.
42 Vì Chúa ghi lời hứa thánh năm xưa,
Với tôi tớ Áp-ra-ham đầy phước.
43 Ngài vui vẻ dẫn tuyển dân đi thoát,
Rộn rã ngân vang khúc hát khải hoàn.
44 Ngài ban cho vùng đất của các dân,
Được thừa hưởng công nhiều năm của họ.
45 Để dân Chúa biết giữ gìn luật lệ,
Và dốc lòng tuân lệnh Chúa truyền ra.
Ha-lê-lu-gia!

Dù I-sra-en phản nghịch, Chúa vẫn ban ơn giải cứu

106 1 Ha-lê-lu-gia!
Hãy ngợi tôn Đức Chúa Trời thánh thiện!
Nhân từ Ngài còn mãi đến ngàn năm.
2 Nói hết sao công việc Đấng Quyền Năng?
Ai có đủ lời ngợi tôn Thiên Chúa?
3 Phước cho người nào sống thẳng ngay, đức độ,
Công chính, luôn luôn gìn giữ làm theo.
4 Đức Chúa Trời ơi, xin nhớ đến con nhiều,
Khi ơn phước đổ vào cho dân sự.
Xin đến thăm con, con đang chờ Cha đó,
Và mang theo ơn cứu rỗi tặng con.
5 Để cho con được vui sướng hân hoan,
Là một kẻ Chúa ban ơn chọn lựa.
Để con chung vui với đồng bào, dân sự,
Và tự hào cùng cơ nghiệp Ngài ban.
6 Tội chúng con nhiều, hung ác, tà gian,
Từ tổ phụ đã bao lần vi phạm.
7 Phép lạ Ngài không để tâm nghiền ngẫm,
Chẳng nhớ rằng nhân từ Chúa thừa dư;
Nên những ngày ở Ai Cập năm xưa,
Nơi Biển Đỏ, tổ phụ con chống Chúa.
8 Nhưng Ngài vẫn thương, ra tay cứu độ,
Vì Danh Ngài, vì bầy tỏ quyền năng.
9 Chúa phán một câu, Biển Đỏ khô liền,

Để dân sự đi như trên đất cạn.
10 Ngài chuộc họ khỏi kẻ thù nguy hiểm,
Giải thoát khỏi vòng khốn đốn địch quân.
11 Chúng đuổi theo hòng bắt lại tuyển dân,
Ngài tháo mở, nước cuốn phăng tất cả.
12 Đến lúc ấy họ mới tin Lời Chúa,
Bèn hát ngợi ca, chúc tụng Danh Ngài.
13 Nhưng họ quên mau phép lạ Chúa Trời,
Không mong đợi những lời Ngài giáo huấn.
14 Trong sa mạc, chỉ tham ăn tục uống,
Thử Đức Chúa Trời, họ dám to gan.
15 Ngài ban cho mọi thứ họ cầu xin,
Nhưng huỷ phá linh hồn bằng bệnh tật.
16 Trong trại quân, họ tỏ lòng ghen ghét
Mai-sen, A-rôn, tôi tớ thánh Chúa Trời.
17 Đất há miệng ra, nuốt sống đời đời
Bọn nổi loạn theo Đa-than phản phúc.
18 Lửa bùng lên giữa đám người bội bạc,
Quân ác gian bị thiêu đốt thành tro.
19 Tổ phụ chúng con đúc tượng bò tơ,
Ở Hô-rếp, để lạy thờ sì sụp,
20 Bán rẻ vinh quang Chúa Trời sáng rực,
Thờ tượng bò, loài súc vật vô tri.
21 Quên Đức Chúa Trời cứu rỗi quyền uy,
Những phép lạ làm giữa người Ai Cập,
22 Việc diệu kỳ ở xứ Cham thuở trước,
Việc kinh hoàng nơi Biển Đỏ năm xưa.
23 Nên Chúa phán rằng Ta sẽ diệt chẳng tha.
Vừa lúc đó, chính Mai-sen khẩn nguyện
Xin Đức Chúa Trời nguôi cho cơn giận,
Kẻo dân Ngài phải mang hận diệt vong.
24 Tổ phụ chúng con khinh đất hứa mỡ màng,
Vẫn ngoan cố không tin lời Chúa phán.
25 Trong trại mình, họ lầm bầm năm tháng,
Tiếng Đức Chúa Trời, khinh bỏ ngoài tai.
26 Nên Chúa anh minh cùng họ thề bồi
Rằng thây họ sẽ phơi đầy sa mạc,
27 Dòng dõi họ sẽ tứ phương tản mác,
Phải bỏ mình nơi đất khách ngàn năm.
28 Ba-anh, Phê-ô được tổ phụ chúng con
Từng thờ lạy và cả ăn của cúng
29 Họ chọc giận Đức Chúa Trời hằng sống,
Nên Ngài sai bệnh dịch đến truyền lan.
30 Khi Phi-nê-a nổi dậy cứu dân,
Mới dập được bệnh nguy nan ôn dịch.
31 Ông mãi mãi sống trong lòng dân tộc,
Được suy tôn là công chính muôn đời.
32 Tại Mê-ri-ba dân chọc giận Chúa Trời,
Gây tai họa, khiến Mai-sen chìm nổi.
33 Họ quá lắm điều, làm ông bối rối,
Phát biểu vội vàng, mang tội vào thân.
34 Họ không tận cùng huỷ diệt các dân,
Như Thiên Chúa đã đích thân phán dạy.
35 Họ hợp chủng với thổ dân ở đấy,
Thậm chí học đòi tập quán địa phương,
36 Thờ lạy van xin thần tượng không hồn,
Chui vào bẫy tự làm mình phạm tội.
37 Con cái họ, gái trai đang phơi phới,
Đem tế thần, gây bao nỗi đau thương.
38 Vì tượng thần, máu vô tội tràn tuôn,
Nên cả xứ Ca-na-an ô uế.
39 Công việc đó là thông dâm, đồi trụy,
Họ tự biến mình thành kẻ nhuốc nhơ.
40 Nên cơ nghiệp Ngài, Thiên Chúa tởm ghê,
Cơn thịnh nộ trút lên đầu dân sự.
41 Ngài phó mặc cho ngoại bang đối xử,
Cho bọn ghét ghen cưỡi cổ đè đầu,
42 Cho kẻ thù gây áp bức thương đau,
Bắt quy phục trong cơ cầu, nhục nhã.
43 Tổ phụ chúng ta, Chúa nhiều lần giải tỏa,
Nhưng họ chẳng nghe, vẫn ngoan cố cứng đầu,
Làm theo ý riêng, khiến Chúa buồn rầu,
Vì tội ác, họ thành sâu, thành kiến.
44 Mặc dầu vậy, khi họ kêu cầu đến,
Ngài vẫn đoái xem, lúc nguy biến gian truân,
45 Vẫn khắc ghi bản giao ước ngàn năm,
Và thương xót, vì nhân từ dư dật.
46 Ngài ban ơn, khiến bọn người áp bức
Cũng phải động lòng, hết sức nương tay.
47 Xin cứu chúng con, Đức Chúa Trời ơi,

Tập họp lại từ tận cùng các nước!
Cho chúng con ngợi tôn Ngài không dứt,
Cảm tạ tôn vinh Danh thánh Chúa muôn đời.

48 Đáng ngợi tôn thay là Đức Chúa Trời,
Ôi Thiên Chúa I-sra-en mãi mãi!
Hỡi dân sự, hãy hô vang phấn khởi:
Ha-lê-lu-gia, ca ngợi! A-men!

quyển thứ năm

Đức Chúa Trời cứu khỏi nhiều tai họa

107 1 Ca ngợi Chúa, vì Ngài là thánh thiện,
Nhân từ Ngài vĩnh viễn vẫn tươi xanh.
2 Ai được Chúa Trời chuộc lại, ban ơn,
Hãy lớn tiếng mà tụng dương Thiên Chúa!
3 Ngài tập hợp người được ơn tứ xứ,
Nam bắc đông tây, tất cả dồn về.

4 Sa mạc hoang vu hiu quạnh bốn bề,
Một thành nhỏ cũng không hề tìm thấy.
5 Đói khát, ốm đau, sức chẳng còn được mấy,
Thấy linh hồn quằn quại sắp lìa xa.
6 Trong nguy nan họ cầu nguyện thiết tha,
Chúa giải cứu cho thoát qua gian khó;
7 Dẫn họ theo đường thẳng ngay hoa nở,
Đến một thành cho họ được an cư.
8 Nguyện toàn dân ca ngợi Chúa nhân từ,
Vì kỳ tích Ngài làm cho nhân loại!
9 Ai khát khao, Chúa ban cho thoải mái,
Những tâm hồn thiếu đói được no nê.
10 Có kẻ tai ương khốn khổ trăm bề,
Bị xiềng xích trong tối tăm, chết chóc,
11 Vì chống nghịch Đức Chúa trời quyền lực,
Và khinh thường giáo huấn Đấng Chí Cao.
12 Nên Chúa cho phải nhục nhã gian lao,
Họ vấp ngã, không người nào giúp đỡ.
13 Trong hoạn nạn họ nài xin Thiên Chúa,
Ngài lại nhân từ giải tỏa cho ngay,
14 Bẻ gãy xiềng gông, hết cảnh đọa đày,
Giải phóng khỏi phận tôi đòi chết chóc.
15 Nguyện chính họ ngợi tôn Ngài không dứt,
Vì nhân từ và kỳ tích tay Cha!
16 Ngài phá cửa đồng kiên cố ở nhà pha,
Bẻ song sắt, giải thoát cho tù tội.

17 Kẻ ngu dại bị khổ đau trăm nỗi,
Vì ác gian và vi phạm Luật Trời.
18 Thức ăn ngon cũng chẳng thiết nữa rồi,
Tất cả chúng đang đợi ngoài cửa chết.
19 Trong gian truân, họ cầu xin tha thiết,
Ngài nhậm lời, cứu thoát khỏi nguy nan.
20 Chữa cho họ lành, lệnh Chúa truyền ban,
Và kéo khỏi huyệt hư vong mãi mãi.
21 Nguyện họ ngợi tôn Chúa Trời vĩ đại,
Vì nhân từ Ngài và kỳ tích vô song.
22 Nguyện họ sẽ dâng của lễ thù ân,
Vui ca hát kể kỳ công Thiên Chúa.
23 Ai đã từng vượt trùng dương biển cả,
Làm việc lênh đênh trên sóng nước mênh mông,
24 Sẽ thấy Chúa Trời vĩ đại vô song,
Bao phép lạ Chúa làm trong nước thẳm.
25 Ngài vừa phán là bão dông ập đến,
Biển sôi trào, sóng cuồn cuộn dâng lên,
26 Tàu bị nâng cao rồi đổ xuống như điên,

Khiến tất cả phải kinh hồn bạt vía,
27 Và choáng váng như người say xiêu đổ,
Trí khôn con người đến chỗ bó tay.
28 Trong gian nan họ cầu Chúa quyền oai,
Ngài nghe tỏ, bèn ra tay giải cứu.
29 Lệnh Chúa phán là ngừng ngay bão tố,
Là lại trở về biển lặng sóng im.
30 Họ hân hoan thấy mặt nước êm đềm,
Chúa dẫn họ tới bến bờ mong ước.
31 Nguyện chính họ ngợi tôn Ngài không dứt,
Vì nhân từ Ngài và kỳ tích tay Cha!
32 Họ tôn vinh Ngài giữa cuộc họp dân ta,
Ca ngợi Chúa nơi hội đoàn trưởng lão.

33 Ngài biến suối thành đáy trơ, khô ráo,
Và đổi sông thành sa mạc cát thiêu
34 Đất mặn bỏ đi, biến từ đất phì nhiêu,
Vì ở đó dân trăm chiều gian ác.
35 Nhưng rồi Chúa lại biến thành đất tốt,
Sa mạc cằn khô tắm nước suối ao.
36 Cho kẻ đói nghèo đến lập nghiệp dài lâu,
Dựng thành phố thật dập dìu sầm uất.
37 Họ trồng trỉa cả cánh đồng bát ngát,
Lúa nặng bông, nho sai quả trĩu cành.
38 Chúa ban phước cho, sinh sản nhiều thêm,
Đàn súc vật cũng được ơn tăng trưởng.
39 Rồi dân số lại bị Ngài hạ xuống,
Đầy gian nan, bị áp bức, đau buồn.
40 Ngài đổ nhuốc nhơ lên vua chúa kiêu căng,
Không biết lối, phải lang thang sa mạc.
41 Nhưng kẻ thiếu nghèo, Ngài ra tay cứu vớt,
Con cháu đông vui, bầy chiên nhỏ quây quần.
42 Thấy việc này, người công chính hân hoan,
Quân độc ác đành lặng câm như hến.
43 Ai khôn sáng hãy cùng lưu tâm đến,
Và ngẫm suy nhân từ Chúa bao la!

Ngợi tôn Chúa và cầu xin thắng lợi

(Đa-vít)

108 1 Thưa Thiên Chúa, lòng con tin vững chắc,
Linh hồn con sẽ hát ngợi ca Ngài.
2 Đàn hạc đàn lia hãy thức dậy thôi,
Ta cũng dậy, để cùng vui hòa tấu.
3 Cảm tạ Chúa, trong lòng con nung nấu,
Ngợi tôn Cha giữa các nước, các dân.
4 Vì nhân từ Ngài cao vút tận trời xanh,
Thành tín Chúa, mây vẫn còn quá thấp.
5 Nguyện Chúa được tôn hơn tầng trời cao nhất,
Vinh quang Ngài trùm khắp cả thế gian.
6 Xin nhậm lời, dùng tay hữu toàn năng,
Để cứu rỗi, giải thoát con yêu dấu.
7 Trong thánh ý, Chúa đã từng phán bảo:
Ta vui mừng chia Su-cốt, Si-chem,
8 Mũ sắt ta là xứ Ép-ra-im,
Cây vương trượng, đất Giu-đa Ta chọn,
Ga-la-át thuộc về Ta vĩnh viễn,
Cả Ma-na-se, Ta sẽ chiếm muôn đời,
9 Mô-áp là hồ Ta tắm, Ta bơi,
Ê-đôm nữa, là nơi Ta để dép,
Tại Phi-li-tin, chiến công Ta oanh liệt,
Ta sẽ reo vui trong khúc khải hoàn.
10 Ai sẽ đưa con tới thành phố vững bền?
Dẫn con đến xứ Ê-đôm lịch sử?
11 Chỉ mình Chúa có thể làm việc đó,
Dù Ngài đã thôi xung trận với chúng con.
12 Xin ban ơn, cứu thoát khỏi gian truân,
Nhờ người giúp là hư không, ảo tưởng.
13 Có tay Chúa, là chúng con thắng lớn,
Vì chính Ngài giẫy đạp lũ địch quân.

Cầu Chúa báo trả kẻ thù

(Đa-vít)

109 1 Lạy Thiên Chúa, Đấng con hằng ca ngợi,
Xin chớ quay lưng, làm thinh mãi Chúa ơi!
2 Bọn ác gian há miệng chống con hoài,
Lưỡi chúng nó đang buông lời láo xược.

3 Chúng bủa vây con bằng ghét ghen, ác độc,
Vô cớ chống con, sỉ nhục, gièm pha.
4 Con sống yêu thương, họ trở mặt địch thù,
Nhưng con chỉ quyết lạy thờ cầu nguyện.
5 Chúng lấy ác để báo đền việc thiện,
Lấy ghét ghen để trả miếng yêu thương.
6 Xin cho kẻ bạo tàn thống trị nó luôn,
Bên hữu nó là Sa-tăng độc ác;
7 Bị kết án bằng những lời đanh thép,
Càng nguyện cầu, tội khủng khiếp càng hơn.
8 Tài sản bao năm bị tước chẳng còn,
Nguyện Thiên Chúa thu ngắn đời nó lại.
9 Con cái nó phải mồ côi mãi mãi,
Vợ nó kia phải góa bụa điêu linh.
10 Con nó hư, sống lang bạt ăn xin,
Bỏ nhà nát, đời nổi chìm hành khất.
11 Các chủ nợ đến tịch thu hết sạch,
Hoa lợi, công lao, bị đoạt trắng tay,
12 Chẳng còn ai giúp đỡ lũ ăn mày,
Không một kẻ thương bầy con côi cút.
13 Dòng dõi chúng nguyện tận cùng bị diệt,
Tên tuổi đời sau bị xóa tiệt, sạch trơn,
14 Tội ác cha ông, Chúa sẽ không quên,
Tội mẹ nó mãi muôn năm còn đó.
15 Các tội ấy, nguyện ngàn đời Chúa nhớ,
Và xóa đi vết tích chúng đời này.
16 Vì chúng chẳng từng thương xót một ai,
Chỉ bắt bớ người khốn cùng, thiếu thốn,
Và những ai đang chất chồng đau đớn,
Để giết đi trong sức mạnh bạo tàn.
17 Chúng bị rủa nguyền, vì thích chửi luôn,
Không chúc phúc, nên phước lành xa lánh.
18 áo rủa sả chúng mặc hoài năm tháng,
Nên thấm thịt xương, như nước như dầu.
19 Nguyện sự rủa nguyền bao phủ chúng dài lâu,
Như áo khoác có đai lưng thắt chặt.
20 Cũng như thế, kẻ thù con, xin phạt!
Nói xấu hại người sẽ chẳng khác gì hơn.
21 Nhân danh Chúa Trời xin hậu đãi con,
Và giải cứu, vì Ngài thương dư dật.
22 Con thiếu thốn và khốn cùng hết mức,
Nỗi đau thương đã đầy ắp trong lòng.
23 Con sẽ qua đời như bóng ngả chiều hôm,
Bị xua đuổi như cào cào, châu chấu.
24 Con đói khát, đầu gối run, suy yếu,
Tiều tụy, gầy mòn, sức lực tàn phai.
25 Con trở nên lời sỉ nhục miệng đời,
Cả thiên hạ lắc đầu cười chế nhạo.
26 Đức Chúa Trời ơi, xin ra tay giải cứu,
Vì nhân từ Ngài chẳng thiếu, bao la;
27 Để cho mọi người biết chính tay Cha,
Chúa Hằng Sống đã đưa ra giải thoát.
28 Chúng rủa sả, nhưng con vui được phước,
Chúng nổi lên, ắt tủi nhục cúi đầu.
29 Nguyện kẻ thù con bị nhục nhã buồn đau,
Mặc áo khoác bằng cơ cầu hổ thẹn.
30 Con sẽ cảm tạ Ngài luôn trên môi miệng,
Giữa nhân dân cất tiếng hát ngợi tôn.
31 Vì Ngài đứng bên kẻ thiếu thốn nghèo hèn,
Cứu thoát khỏi bọn sát nhân tàn bạo.

Thiên Chúa ban quyền cai trị cho Vua

(Đa-vít)

110 1 Với Chúa tôi, Đức Chúa Trời đã phán:
Hãy đến đây, ngồi bên hữu ngai Ta,
Cho đến chừng Ta đặt kẻ thù kia
Làm điểm tựa bệ chân Con, vĩnh viễn.
2 Cây vương trượng sai từ Si-ôn đến
Sẽ ban năng quyền cai trị kẻ thù Con.
3 Ngày Chúa biểu dương sức mạnh vô song,
Dân tự nguyện khắp chốn cùng đổ đến.
Đẹp lắm những thanh niên mặc trang phục thánh,
Như sương mai lấp lánh dưới bình minh.
4 Thiên Chúa thề Ngài vĩnh viễn được phong
Chức tế lễ dòng Men-chi-xê-đéc.

5 Bên hữu Chúa Trời[a], Ngài oai phong lẫm liệt,
Nổi giận lên, chà nát hết các vua.
6 Đoán phạt các dân, xác chết ngập bờ,
Tiêu diệt hết, dù đó là tổng thống.
7 Nước suối bên đường, Ngài dùng để uống,
Nên sức tăng và chiến thắng vinh quang.

Ngợi tôn Chúa vì luôn nhớ đến Giao Ước

111 1 Ha-lê-lu-gia!
Con sẽ hết lòng ngợi ca Thiên Chúa,
Giữa nhân dân, người ngay thẳng, thiện lành.
2 Công việc tay Ngài vĩ đại vô song,
Ai ngưỡng mộ, ắt dầy công nghiền ngẫm.
3 Tác phẩm Chúa đầy vinh quang, uy dũng,
Công chính Ngài bền vững đến muôn năm.
4 Ngài cho lưu truyền dấu tích các kỳ công,
Chúa thánh thiện hay làm ơn, thương xót.
5 Ai kính sợ, Ngài ban cho lương thực,
Và nhớ luôn luôn giao ước năm xưa.
6 Tỏ cho dân quyền năng Chúa vô bờ,
Miền đất hứa ban cho làm sản nghiệp.
7 Chúa xử lý thật công minh chính trực,
Nguyên tắc Ngài chính xác, vững vàng thay.
8 Được thiết lập nên cho đến đời đời,
Trên cơ sở công bình và ngay thẳng.
9 ơn Cứu Chuộc Ngài đã từng sai đến,
Giao ước với dân, Ngài khẳng định muôn năm.
Đáng kính sợ thay Danh Chúa toàn năng!
Danh cao cả, ôi vĩnh hằng thánh thiện!
10 Kính sợ Chúa Trời là khởi đầu khôn sáng,
Biết giữ điều răn: nền tảng của thông minh.
Ca tụng Chúa Trời, ra sức tôn vinh,
Và mãi mãi ngợi tôn Danh Thiên Chúa.

Phước cho ai biết kính sợ Chúa

112 1 Ha-lê-lu-gia!
Phước cho ai kính sợ Ngài, Thiên Chúa,
Yêu thích điều răn, ôm giữa tim mình.
2 Dòng dõi người sẽ thịnh vượng, bình yên;
Ai công chính, cháu con luôn được phước.
3 Của cải vào nhà ngập tràn như nước,
Công chính muôn đời, hạnh phúc dài lâu.
4 Trong tối tăm, ánh sáng Chúa rọi vào,
Cho người thiện, thẳng ngay và công chính.
(NIV)
5 Phước cho ai biết sẵn lòng cho mượn,
Khi phải hầu tòa, được xét đoán công minh.
6 Cuộc sống luôn luôn vững chắc, an bình,
Người công chính được muôn năm ghi nhớ.
7 Không phải sợ những tiếng hung, tin dữ,
Chỉ vững lòng tin cậy Chúa toàn năng.
8 Dù gian nan vẫn kiên định một lòng,
Cho đến lúc bọn địch quân Chúa phạt.
9 Đem tiền của cho kẻ nghèo, tàn tật,
Nên công chính người dư dật muôn năm.
Được đầy ơn, kiêu hãnh ngẩng đầu lên,
Và rực rỡ niềm vinh quang sáng chói.
10 Kẻ ác nhìn vào, nghiến răng tức tối,
Nhưng dã tâm sẽ thất bại tiêu vong.

Ngợi tôn Chúa vì Ngài nhấc kẻ khiêm nhường lên

113 1 Ha-lê-lu-gia!
Hỡi tôi tớ Đức Chúa Trời hằng sống,

[a] Bản Kinh Thánh cũ: "Chúa ở bên hữu ngươi" ; Bản Diễn Ý: "Chúa ngồi bên phải Đấng Hằng Hữu";
Bản NIV: "The Lord is at your right hand." Theo bản này thì có thể hiểu đây là lời của tác giả thưa với Chúa: "Chúa con ở bên phải Ngài" như cách thể hiện của BDY.

2 Đáng chúc tụng thay Danh Đức Chúa Trời,
Từ hiện tại đến muôn đời không dứt.
3 Từ nơi Mặt Trời lên, đến vùng đang tắt,
Khắp Địa Cầu, Danh Chúa, hãy ngợi tôn!
4 Đức Chúa Trời vượt trên hết các dân,
Vinh quang Chúa cao hơn trời lồng lộng.
5 Ai giống được Chúa chúng ta, Đấng Sống?
Ngôi quyền uy, Ngài đặt tận trên cao.
6 Quan sát trần gian, trời đất trăng sao,
Ngài hạ cố trong tình yêu thiên thượng.
7 Nâng kẻ khốn cùng từ bụi tro vô vọng,
Đỡ người nghèo khỏi rác bẩn phân hôi.
8 Đặt họ ngang hàng quyền quý như ai,
Với hoàng tộc, họ được ngồi chung ghế.
9 Người son sẻ, Chúa ban ơn làm mẹ,
Hạnh phúc gia đình vui vẻ nở hoa.
Ha-lê-lu-gia!

Chúa giải cứu I-sra-en khỏi Ai Cập

114 1 Khi I-sra-en ra đi từ Ai Cập,
Dân địa phương, nhà Gia-cốp, giã từ.
2 Thì Giu-đa thành đền Chúa ngự vô,
Còn Nước Chúa là I-sra-en, đất thánh.
3 Trông thấy vậy, biển vội vàng trốn lánh,
Sông Giô-đanh dũng mãnh phải rút lui.
4 Núi nhảy lên như chiên đực chạy dài,
Đồi rúng động như chiên con run rẩy.
5 Hỡi biển cả, vì sao ngươi tháo chạy?
Hỡi Giô-đanh, sao đã vội rút lui?
6 Hỡi núi cao, sao ngươi nhảy liên hồi?
Hỡi đồi thấp, sao như chiên run rẩy?
7 Hỡi Trái Đất, hãy cúi đầu sợ hãi,
Trước mặt Chúa Trời của Gia-cốp đầy ơn!
8 Đấng biến đá kia thành ao nước dâng tràn,
Đổi đá cứng thành suối nguồn nước mát.

Thờ hình tượng là vô nghĩa, nhờ cậy Chúa được phước

115 1 Thưa Thiên Chúa, Đấng nhân từ, thành tín,
Chúng con không tương xứng với vinh quang;
Xin Chúa Cha ơn phước đó đừng ban,
Chỉ Danh Chúa đáng vinh quang chói lọi.
2 Không hiểu sao dân ngoại bang thường hỏi:
"Đức Chúa Trời của chúng nó ở đâu?"
3 Thiên Chúa chúng con ngự tận trời cao,
Làm mọi việc diệu kỳ theo thánh ý.
4 Chúng đúc tượng, bằng bạc vàng, rất quý,
Nhưng tay loài người vô nghĩa biết bao!
5 Có miệng kia mà chẳng nói lời nào,
Hai mắt mở nhưng y đâu có thấy.
6 Hai tai dởm, điếc là điều chí phải,
Có mũi hẳn hoi, chẳng ngửi thấy chi,
7 Có tay chân, không sờ được, chẳng đi,
Có cổ họng mà làm gì, câm tịt.
8 Ai làm tượng hình, cậy nhờ mọi việc,
Sẽ có cuộc đời giống hệt như y.
9 Hỡi I-sra-en, hãy trông cậy Chúa đi!
Ngài trợ giúp, khiên chở che nâng đỡ.
10 Hỡi nhà A-rôn, hãy cậy nhờ nơi Chúa!
Ngài tiếp trợ thêm và che chở như khiên.
11 Ai kính sợ Ngài, hãy nhờ cậy Ngài luôn,
Ngài trợ giúp và là khiên che đỡ.
12 Ngài đã nhớ chúng con, ắt phước ban đầy đủ,
Cho I-sra-en và dòng dõi A-rôn,
13 Cho những ai kính sợ Chúa toàn năng,
Không phân biệt kẻ thấp hèn, quyền quý.
14 Nguyện Đức Chúa Trời thêm ơn nhiều vô kể
Cho anh em và dâu rể, cháu con.
15 Đấng đã dựng nên trời đất vuông tròn,
Đã thương xót và ban ơn dư dật.
16 Các tầng trời thuộc về Ngài duy nhất,
Nhân loại Ngài ban Trái Đất ngụ cư.
17 Kẻ chết lặng im, yên giấc ngàn thu,

Còn ca ngợi Đức Chúa Trời sao được.
18 Nhưng chúng con tôn vinh Ngài không dứt,
Mãi mãi còn vang điệp khúc tụng ca.
Ha-lê-lu-gia!

Cảm tạ Chúa đã cứu mạng sống

116 1 Tôi yêu kính Đức Chúa Trời hằng sống,
Vì Ngài nghe tôi thành khẩn cầu xin.
2 Suốt đời tôi sẽ cầu nguyện, không quên,
Vì Ngài đã nghiêng tai nghe thấu tỏ.
3 Giây thần chết quấn chặt tôi khó gỡ,
Hình phạt Âm Ty đau đớn phủ lên tôi.
Trăm gian truân và bão táp cuộc đời,
Ngàn cay đắng và u hoài, buồn khổ.
4 Nhưng tôi đã kêu cầu Danh Thiên Chúa:
"Nguyện xin Ngài đến giải cứu hồn con!"
5 Chúa chúng ta là công chính, đầy ơn,
Là Thiên Chúa của nhân từ, thương xót.
6 Đức Chúa Trời bảo vệ người chân thật,
Tôi bị khốn cùng, Ngài tiếp sức cứu ngay.
7 Hỡi hồn ta, hãy về chỗ nghỉ ngơi,
Vì ngươi được Đức Chúa Trời hậu đãi.
8 Linh hồn con, Chúa ban ơn cứu rỗi,
Lệ chẳng rơi, chân khỏi vấp ngã xiêu.
9 Theo Chúa con đi, hạnh phúc trăm chiều,
Giữa trần thế, biết bao nhiêu cám dỗ.
10 Con tin Chúa, nên nói ra tất cả,
Rằng lòng con đầy buồn bã, Chúa ơi.
11 Lúc hoang mang, con đã thốt thành lời:
Cả nhân loại chỉ toàn người dối trá.
12 Con lấy gì để báo đền Thiên Chúa
Về những ơn lành, Ngài đã ban cho?
13 Con sẽ nâng chén cứu rỗi ước mơ,
Để cầu khẩn Danh Cha hằng tôn kính.
14 Con sẽ trả xong mọi điều hứa nguyện,
Trước mặt nhân dân, và ca tụng Danh Ngài.
15 Người thánh Chúa lo cho cả cuộc đời,
Nên tính mạng Ngài hằng coi quý trọng.
16 Con, đích thực tôi tớ Ngài hèn mọn,
Là con trai nữ tỳ Chúa, Chúa ơi!
Vì yêu thương Ngài giải phóng con rồi,
Cho thoát khỏi mọi xích xiềng tội lỗi.
17 Của lễ thù ân cùng tấm lòng sám hối,
Con sẽ dâng và cầu khẩn Danh Ngài.
18 Con sẽ trả xong lời hứa nguyện muôn đời,
Trước dân sự, và hết lời ca tụng.
19 Trong hành lang nhà Chúa Trời hằng sống,
Giữa Giê-ru-sa-lem, con cất tiếng hoan ca.
Ha-lê-lu-gia!

Muôn dân hãy tôn ngợi Chúa!

117 1 Hỡi các nước, hãy ngợi tôn Thiên Chúa!
Hỡi các dân, hãy ca tụng Danh Ngài!
2 Vì nhân từ Ngài vĩ đại quá biển khơi,
Thành tín Chúa đến muôn đời còn đó.
Ha-lê-lu-gia!

Hãy cảm tạ Chúa
vì nhân từ Ngài còn đến đời đời!

118 1 Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời thánh thiện,
Vì nhân từ Ngài còn đến muôn năm.
2 Nguyện I-sra-en thưa với Chúa rằng:
Nhân từ Chúa là vĩnh hằng, muôn thuở.
3 Nguyện nhà A-rôn dâng niềm tin lên Chúa:
Nhân từ Ngài mãi còn đó, thừa dư.
4 Thiên Chúa, những ai yêu kính tôn thờ
Nguyện cất tiếng: Nhân từ Cha vĩnh cửu.
5 Trong gian truân, tôi cầu xin Chúa cứu,
Ngài đáp lời và giải phóng cho ngay.
6 Được Ngài bênh, tôi chẳng sợ gì ai,
Làm chi nổi, sức loài người vô nghĩa.
7 Chúa đứng bên tôi, đưa tay nâng đỡ,
Thấy kẻ ghét ghen bị báo trả, tôi vui.
8 Nương náu, cầu mong, trông cậy Chúa Trời,
ắt hơn hẳn tin loài người nhỏ bé.

9 Ai trông cậy, náu nương vào Thiên Chúa,
Tất hơn xa tin vua chúa đời này.
10 Các nước bủa giăng, vây kín tôi rồi,
Nhân Danh Chúa, tôi diệt loài gian ác.
11 Chúng đã vây tôi, vây rất chặt,
Nhân Danh Chúa Trời, tôi diệt chúng tan hoang.
12 Chúng vây tôi như lũ kiến, đàn ong,
Nhưng bị tắt như lửa gai gặp nước.
Tôi diệt chúng đâu phải bằng sức lực,
Mà chính nhờ Danh thánh Chúa toàn năng.
13 Họ xô tôi cho vấp ngã tan xương,
Nhưng Chúa giúp thoát qua vòng nguy hiểm.
14 Ngài là sức mạnh tôi, bài ca vinh hiển,
Và trở nên nguồn cứu rỗi muôn đời.
15 Người thiện lành, trong trại, hát ca vui,
"Tay hữu Chúa đã làm bao việc lớn.
16 Tay hữu Chúa đã giơ cao muôn trượng,
Tay hữu Ngài làm việc lớn quyền năng".
17 Tôi chẳng chết đâu, sẽ sống thỏa lòng,
Để thuật lại các kỳ công Thiên Chúa.
18 Sửa phạt nghiêm minh bằng gian nan khốn khổ,
Nhưng mạng sống tôi, Ngài không nỡ lấy chi.
19 Các cửa công bình, hãy mở ra đi,
Để tôi được vào ngợi ca Thiên Chúa.
20 Đó là cửa dẫn vào nơi Ngài ngự,
Cùng những ai công chính được vào trong.
21 Cảm tạ Chúa Trời đã đáp lời con,
Đã chăm sóc và ban ơn cứu rỗi.
22 Hòn đá kia bị thợ xây loại khỏi,
Đã trở nên Đá cứu rỗi, móng, nền.
23 Một việc lạ lùng trước mặt muôn dân,
Chính tay Chúa tác thành kỳ tích ấy.
24 Khi Đức Chúa Trời làm nên như vậy,
Lòng chúng con như trỗi dậy mở cờ.
25 Thiên Chúa ơi, xin cứu lũ con thơ!
Và mọi việc xin Chúa cho thành đạt.
26 Ai đến đền thờ nhân danh Ngài đích thực,
Được đầy ơn, đời hạnh phúc vô cùng!
Và chúng con cũng hết sức vui mừng,
Nơi đền Chúa đã đồng tâm chúc tụng.
27 Ôi Thiên Chúa, Đấng đời đời hằng sống,
Đã ban chúng con ánh sáng soi đường!
Hãy dâng lên bàn thờ Chúa linh thiêng,
Các sinh tế, buộc giây luôn vào đó.
28 Lạy Thiên Chúa, xin hết lòng cảm tạ!
Chúa con ơi, xin muôn thuở tôn vinh!
29 Hãy ngợi ca Đấng thánh thiện, công minh!
Nhân từ Chúa đến muôn năm còn đó!

Phước cho ai biết giữ luật pháp và các điều răn của Ngài

119
1 Phước thay ai biết trọn đời
Theo đường lối Chúa, Luật Ngài, thuỷ chung.
2 Phước người biết giữ Chứng Ngôn,
Tìm cầu Thiên Chúa chí tôn một lòng
3 Không làm điều ác, bất nhân,
Chỉ theo đường lối, điều răn của Ngài.
4 Cha ban Pháp Luật Chúa Trời,
Chúng con phải giữ, trọn đời trong tâm.
5 Ước gì mỗi bước đời con,
Vững vàng trong Chúa, biết vâng Lời Ngài.
6 Lòng không hổ thẹn cùng ai,
Khi con gìn giữ những Lời Chúa răn.
7 Ngợi ca Thiên Chúa thành tâm,
Khi con học Luật công bằng Ngài ban.
8 Xin Cha đừng bỏ rơi con,
Luật Cha con giữ, sắt son trọn đời.

9 Muốn cho thanh sạch trong ngoài,
Thanh niên phải giữ vững Lời Chúa ban.
10 Con đi tìm Chúa thành tâm,
Xin Cha dẫn dắt, con không lạc đường
11 Lời Cha con giấu trong lòng,
Để không phạm tội nghịch cùng Chúa Cha.
12 Chúa Trời thật đáng ngợi ca,
Xin luôn dạy dỗ Lời Cha, Luật Ngài.
13,14 Miệng con truyền Lệnh Chúa Trời,

Lòng như mở hội, được Lời Cha ban,
Như người được của hân hoan,
Cả kho bảo vật, muôn vàn ngọc châu.

15,16 Ngẫm suy Luật Chúa thâm sâu,
Ngắm đường lối Chúa, nguyện cầu được theo.
Luật Ngài con qúy, con yêu,
Chẳng quên Lời Chúa, dệt thêu trong lòng.

17 Xin ban tôi tớ ơn cùng,
Để con vui sống, và vâng Lời Ngài.

18 Xin ban đôi mắt tinh đời,
Để con thấy được Luật Ngài thần tiên.

19 Con là lữ khách trần gian,
Xin Cha đừng giấu Lời Răn đưa đường.

20 Hồn con khô héo gầy mòn,
Vì luôn khao khát lệnh truyền từ Cha.

21 Chúa quở trách kẻ kiêu sa,
Kẻ đáng nguyền rủa, bỏ qua Lời Ngài.

22 Đừng cho thiên hạ khinh cười,
Chỉ vì con giữ những Lời Chúa răn.

23 Vua quan hợp sức chống ngăn,
Luật Cha suy ngẫm, vẫn chăm hàng ngày.

24 Chứng Ngôn, Lời Chúa vui thay,
Tham mưu dẫn dắt tới đài vinh quang.

25 Hồn con dính bụi thế trần,
Xin cho sống lại, sống trong Lời Ngài.

26 Đường đi con đã tỏ bày,
Nhậm lời xin dạy Luật Ngài thâm sâu.

27 Cho con thấu hiểu được nhiều,
Về đường lối Chúa, những điều Cha ban.
Bao nhiêu phép lạ Chúa làm,
Càng suy càng ngẫm lại càng thấm sâu.

28 Hồn con buồn khổ lệ trào,
Xin cho Lời Chúa khắc sâu trong lòng.

29 Tránh xa dối trá, gian hùng,
Tạc ghi Thánh Luật tận cùng tâm can.

30 Chọn đường thành tín thong dong,
Lệnh Cha con đặt tận trong tim mình.

31 Chứng Ngôn trìu mến bao tình,
Cha ơi, hổ thẹn chớ dành cho con.

32 Được Cha mở trí khai tâm,
Nguyện xin chạy mãi theo chân Lời Ngài.

33 Dạy con Thánh Luật, Chúa ơi,
Để con gìn giữ suốt đời trong tâm.

34 Cầu xin thông sáng Cha ban,
Để con biết giữ, biết vâng Lời Ngài.

35 Điều răn của Đức Chúa Trời,
Nhắc con vâng giữ, niềm vui khôn cùng.

36, 37 Hướng con về với Chứng Ngôn,
Tránh xa tham dục, hư không đời này.
Cho con được sống từ nay,
Trong đường lối Chúa tràn đầy phước ơn.

38 Lời Cha xin nghiệm cho con,
Như cho tôi tớ biết tôn kính Ngài.

39 Luật Cha: Công lý tuyệt vời,
Cất cho con mối lo hoài người khinh!

40 Cầu mong Lệnh Chúa ngày đêm
Để con được sống công bình trong Cha.

41 Lòng nhân từ Chúa bao la,
Ban ơn cứu rỗi, món quà cho con!

42 Trả lời miệng độc thế gian,
Rằng con tin Chúa, Chúa ban ơn lành.

43 Xin cho con sống chân thành,
Vì mong phán quyết Chúa dành cho con.

44 Lời Cha khắc cốt ghi tâm,
Suốt đời gìn giữ, con vâng theo Ngài.

45 Ung dung trên bước đường đời,
Vì con tìm được Lời Ngài, ước mơ.

46 Lệnh Cha con tỏ cùng vua,
Chẳng hề e ngại, không lo phiền hà.

47 Hân hoan vì có Lời Cha,
Con yêu, con quý, hát ca trong lòng.

48 Tung hô, trân trọng, tôn sùng,
Ngẫm suy Luật Chúa, cầu mong tỏ tường.

49 Những điều đã hứa cho con,
Xin Cha nhớ lại, con luôn tin Ngài.

50 Trong cơn hoạn nạn tơi bời,
Lời Cha an ủi, cuộc đời tái sinh.

51 Kẻ kiêu ngạo nhạo, cười, khinh,
Nhưng con vẫn giữ đinh ninh Luật Ngài.

52 Lệnh Cha truyền dạy lâu đời,
Là nguồn an ủi tràn đầy trong tim.

53 Lòng con phẫn nộ bất bình,

Luật Cha kẻ ác cố tình bỏ qua.
54 Con như khách lạ đường xa,
Viết theo Thánh Luật, bài ca dâng Ngài.
55 Đêm đêm danh Chúa mơ hoài,
Giữ gìn Luật Chúa, những lời dạy răn
56 Cha ban hạnh phúc cho con,
Vì con biết giữ, biết vâng Lời Ngài.

57 Chúa là tài sản con rồi,
Con xin sống mãi với Lời Ngài răn
58 Nguyện cầu Thiên Chúa thành tâm,
Xin Cha thương xót, ban ơn con cùng.
59 Lối riêng lạc bước mịt mùng,
Quay về đường Chúa thấy lòng nở hoa.
60 Vội vàng tiếp nhận Lời Cha,
Vâng theo Luật Chúa ban ra cho đời.
61 Kẻ gian ác quyến rũ hoài,
Nhưng con vẫn giữ Lời Ngài sắt son.
62 Lệnh Cha công chính đã ban,
Đêm khuya trở dậy cảm ơn Chúa nhiều.
63 Chúa Cha, ai biết kính yêu,
Giữ đường lối Chúa, thảy đều bạn con.
64 Trần gian Cha đổ tình thương,
Dạy con hiểu thấu tinh tường Lời Cha!

65 Đặc ân con được ban cho,
Đúng như Lời Chúa, ý Cha, Luật Ngài,
66 Xin cho hiểu biết lẽ đời,
Vì con tin quyết Lời Ngài vàng son.
67 Trước kia con bị lạc đường,
Nhờ Cha sửa phạt mà con vâng lời.
68 Chúa lành, Chúa thiện nhất đời,
Lạy Cha xin dạy Luật Ngài cho con.
69 Hại con, dối trá kiêu căng,
Nhưng con chỉ giữ, chỉ tham Lời Ngài.
70 Lòng kẻ ác: Miếng mỡ dầy,
Còn con chỉ thích Luật Ngài Chúa ơi.
71 Càng trong hoạn nạn tơi bời,
Càng nhiều cơ hội học Lời Chúa răn.
72 Lời Cha dạy quý vô ngần,
Muôn ngàn vàng bạc sánh cùng được sao.

73 Thân con Chúa nặn công lao,
Xin cho tâm trí thấm sâu Lời Ngài.
74 Con làm vui thỏa những ai,
Biết yêu kính Chúa, vì Ngài con tin.
75 Chúa Trời xét đoán công bình,
Lằn roi thành tín thắm tình yêu thương.
76 Xin Cha an ủi lòng con,
Như lời Cha hứa, vẫn còn in sâu.
77 Thương con! Cho được sống lâu!
Vì con yêu quý ngọc châu: Lời Ngài.
78 Kiêu căng, lừa đảo, vô loài,
Làm cho hổ thẹn, hết thời hại con!
Xin cho con được luôn luôn,
Ngẫm suy Lời Chúa, tràn tuôn phước dầy.
79 Cầu xin ai kính sợ Ngài,
Đến cùng con nhóm, học bài Chứng Ngôn.
80 Xin cho con được tinh thông,
Lời Cha trọn vẹn, để không thẹn thùng

81 Hồn con khô héo gầy mòn,
Mong ơn cứu rỗi, lòng con tin Ngài.
82 Mắt con mòn mỏi u hoài,
Mong Cha an ủi, chờ Lời Chúa ban.
83 Thân con bầu rượu khói đen,
Lòng con vẫn giữ, chẳng quên Lời Ngài.
84 Con còn phải đợi bao ngày? (NIV)
Chừng nào Chúa xử bọn người bắt con?
85 Cả phường kiêu ngạo gian ngoan
Chẳng theo Luật Chúa, hại con bẫy gài.
86 Lời Cha thành tín đời đời,
Xin cho thoát bọn lạc loài vu oan.
87 Chúng đà toan giết hại con,
Nhưng con vẫn giữ sắt son Lời Ngài
88 Cho con được sống Chúa ơi!
Để con làm chứng Lời Ngài dạy khuyên.

89 Lạy Cha Đấng Thánh dịu hiền,
Lời Cha bền vững mãi trên đất, trời.
90 Lời Cha thành tín đời đời,
Bàn tay Ngài dựng, đất này còn nguyên.
91 Đúng như mệnh lệnh Cha truyền,
Vì muôn loài vật phải chuyên hầu Ngài.
92 Nếu con Luật Chúa chẳng vui,
Chết trong hoạn nạn, cuộc đời hư vong.
93 Lời Cha con nhớ luôn luôn,

Vì đây là chính đời con, phước tràn.
94 Con luôn tìm kiếm Lời Vàng
Xin Cha cứu giúp, đời con thuộc Ngài
95 Kẻ gian rình giết con hoài,
Nhưng con vẫn chỉ chăm Lời Chúa ban.
96 Những gì toàn hảo, thiên niên,
Đều tiêu tan hết, còn nguyên Luật Ngài!

97 Con yêu Luật Chúa nhất đời,
Trọn ngày suy gẫm Lời Ngài dạy răn.
98 Lời Cha luôn ở trong tâm,
Nên con vượt thắng khôn ngoan kẻ thù.
99 Nhờ chăm nghiền ngẫm suy tư,
Nên con hơn cả giáo sư dạy mình.
100 Ngày đêm nghiên cứu học hành,
Người già cũng phục con rành Lời Cha.
101 Giữ chân khỏi mọi đường tà,
Để cho Lời Chúa không xa tim này.
102 Được Cha răn dậy, tỏ bầy
Nguyện không xây bỏ Lời Ngài, ngọc châu.
103 Miệng con Lời Chúa ngọt sao,
Mật ong hảo hạng sánh đâu được cùng.
104 Khôn ngoan nhờ có Lời Vàng,
Nên con căm ghét những phường tà gian.

105 Lời Cha đèn rọi chân con,
ánh dương soi tỏ bước đường con đi.
106 Lệnh Cha, như đã quyết thề,
Con xin gìn giữ, chẳng hề đổi thay.
107 Con đang hoạn nạn vơi đầy,
Xin Cha cứu sống như Lời Chứng Ngôn.
108 Chúa ơi, nhậm lễ lòng con,
Dạy con thánh chỉ, xin tuân lệnh Ngài.
109 Mạng con nguy hiểm đến rồi,
Lòng con vẫn vững giữ Lời Chúa răn.
110 Ác gian gài bẫy hại con,
Nhưng con vẫn giữ sắt son Lời Vàng.
111 Chứng ngôn, cơ nghiệp Cha ban,
Suốt đời ghi tạc, hân hoan lòng này.
112 Chuyên tâm con giữ Lời Ngài,
Làm như Luật Chúa, suốt đời con theo.
113 Lời Cha con quý, con yêu,
Nhưng căm ghét kẻ ngoa điêu, hai lòng.
114 Chúa là nơi ẩn an toàn,
Là khiên che đỡ, vô vàn niềm tin
115 Ác gian, xéo khỏi ta liền!
Để ta tuân giữ Luật Thiên, Lệnh Ngài.
116 Cho con được sống Cha ơi,
Đỡ nâng, an ủi, như Lời Cha ban.
Xin cho hổ thẹn lìa con,
Khi con hy vọng, chờ mong Lời Ngài.
117 Được Cha nâng đỡ như Lời,
Bình tâm con học suốt đời Luật Cha.
118 Chúa từ khước kẻ thờ ơ,
Lời Cha chẳng học, chỉ lo lừa người.
119 Ác gian, cặn bã, lạc loài,
Chúa tiêu diệt sạch, hết đời hại nhân.
Thấy Cha trừng phạt gian tham,
Chứng ngôn Lời Chúa, con càng yêu hơn.
120 Da con sởn ốc từng cơn,
Ngẫm ngày đoán phạt, con run cả người.
121 Con chăm điều thiện Chúa ơi,
Xin Cha đừng bỏ cho người hại con.
122 Chở che, xin Chúa ban ơn,
Chặn tay kiêu ngạo ác gian vô loài.
123 Mắt con mòn mỏi đêm ngày,
Mong ơn cứu rỗi và Lời Chúa ban.
124 Luật Cha xin dạy con luôn,
Cho tôi tớ Chúa được ơn nhân từ.
125 Cho con thông sáng, xin Cha!
Chứng ngôn thấu hiểu, con ca tụng Ngài.
126 Ra tay Cha dẹp loạn đời,
Chỉ vì Lời Chúa lắm người bỏ qua.
127 Điều răn Chúa đã ban ra,
Con yêu, con quý hơn xa vàng ròng.
128 Luật Cha đúng đắn vô cùng,
Nên con căm ghét gian hùng, tà tâm.

129 Chứng Ngôn kỳ diệu tuyệt trần,
Nên con mãi mãi khắc tâm ghi lòng.
130 Lời Cha ngọn đuốc soi đường,
Cho người chân thật tỏ tường tinh thông.
131 Con đang mở miệng đợi trông,
Uống từng Lời Chúa, con mong con chờ.
132 Xin Cha thương xót con thơ,

Kẻ luôn tôn quý, ngợi ca Danh Ngài.
133Cho con vững bước đường đời,
Chặn tay gian ác lấn hoài trong con.
134Chuộc con khỏi bọn ác ôn!
Để con luôn được suy tôn Lời Ngài.
135Xin gương mặt Chúa rạng soi,
Trên tôi tớ Chúa; Luật Ngài dạy con!
136Mắt con suối lệ tuôn tràn,
Chỉ vì lắm kẻ chẳng màng Luật Cha.

137Chúa Trời công chính kỵ tà,
Lời Cha phán xét có thừa công minh.
138Lòng Cha thành tín, công bình,
Chứng ngôn truyền xuống thắm tình yêu thương.
139Nhiệt tình quá, con gầy mòn,
Vì quân gian ác chẳng còn Lời Cha.
140Con yêu Lời Chúa bao la,
Ngàn muôn thánh khiết, Chúa Cha phán truyền.
141Con là tôi tớ mọn hèn,
Nhưng Lời Chúa dạy chẳng quên trong lòng.
142Chúa là mãi mãi công bình,
Luật Cha: Chân Lý, trọn tình thủy chung.
143Gian nan sầu khổ vô cùng,
Vẫn yêu Lời Chúa, lòng không chuyển dời.
144Chứng ngôn công chính đời đời,
Xin cho thấu hiểu, sống vui thỏa lòng.

145Cầu xin bằng cả tâm hồn,
Mong Cha đáp lại, suy tôn luật Ngài.
146Con kêu cầu Chúa, Chúa ơi,
Cứu con, con giữ mọi Lời Chứng Ngôn.
147Nguyện cầu trước lúc rạng đông,
Bao nhiêu hy vọng đặt trong Lời Ngài.
148Đêm đêm thao thức canh dài,
Ngẫm suy Luật Chúa, miệt mài Lời Cha.
149Con kêu cầu Chúa thiết tha,
Xin nghe tiếng gọi, lạy Cha nhân từ,
Cho con sống để phụng thờ,
Làm theo Thánh Luật, ước mơ trong lòng.
150Ác gian theo đuổi đến cùng,
Cách xa Lời Chúa, rắp tâm hại người,
151Nhưng con mãi ở bên Ngài,
Lời Cha: Chân Lý, suốt đời con theo.
152Từ lâu con hiểu một điều,
Lời Cha: vĩnh cửu, con yêu, con thờ.

153Đoái trông, giải cứu con thơ!
Kẻ không quên giữ Luật Cha, Lệnh Ngài.
154Bênh con, cứu chuộc cuộc đời,
Cho con được sống như Lời Chúa ban!
155Tà tâm, hung ác, gian ngoan,
Không nghe Lời Chúa, chớ màng ơn Cha.
156Tình yêu Thiên Chúa bao la,
Cho con được sống, như Cha tỏ bầy.
157Kẻ thù nhan nhản trong ngoài,
Chứng Ngôn Cha dạy không rời lòng con.
158Ghét thay những kẻ bất nhân,
Vì chưng họ chẳng biết tuân Luật Ngài.
159Con yêu Lời Chúa, yêu hoài,
Xin cho được sống, vì Ngài thương con.
160Lời Cha: Chân Lý Vàng Son,
Luật công bình Chúa mãi còn xanh tươi.

161Vua quan vô cớ hại người,
Con vẫn kính sợ Lời Ngài, chẳng lo.
162Vui trong Lời Chúa ban cho,
Như chiến lợi phẩm cả kho về mình.
163Ghét sao dối trá, gian manh,
Yêu sao Luật Chúa công bình, yêu thương.
164Bảy lần con chẳng hề quên,
Lời Cha ca ngợi thường xuyên hàng ngày.
165Những ai yêu quý Lời Ngài,
Bình an, đứng vững giữa đời phong ba.
166Làm theo gìn giữ Lời Cha,
Mong ơn cứu rỗi, con ca tụng Ngài
167Hồn con kính Chúa đời đời,
Lời Cha con quý, Luật Ngài con yêu.
168Đường đời Chúa chỉ con theo,
Chứng Ngôn, con giữ những điều Chúa răn.

169Xin Cha nghe thấu tiếng con,
Cho con thông sáng, tạ ơn Chúa Trời.

170 Xin Cha nghe tiếng kêu nài,
Cứu con như thể Lời Ngài đã ban.
171 Lời Cha dạy dỗ vàng son,
Ngợi tôn, đến hết đời con, Chúa Trời.
172 Miệng con hát khúc Lời Ngài,
Mọi điều răn Chúa tuyệt vời công minh.
173 Xin bàn tay Chúa giữ gìn,
Vì con đã khắc đinh ninh Lời Ngài.
174 Luật Cha yêu quý không rời,
Ban ơn cứu rỗi đời đời cho con!
175 Ngợi ca Thiên Chúa đầy ơn,
Lời Cha xin giúp hồn con sống đời.
176 Con như chiên đã lạc bầy,
Cứ đi chẳng biết đường quay về nhà.
Xin tìm tôi tớ của Cha!
Vì con giữ mãi, ngợi ca Lời Ngài.

Cầu Chúa cứu khỏi bọn dối lừa

120 1 Trong gian truân, tôi kêu cầu Thiên Chúa,
Đấng Yêu Thương nghe tỏ đáp lời ngay.
2 Xin cứu hồn con khỏi dối trá Chúa ơi,
Lưỡi phỉnh gạt và miệng môi lừa đảo!
3 Ngươi được chi sau mỗi lần nói xạo?
Được thêm gì, hỡi miệng cáo gian ngoan?
4 Dũng sĩ cho ngươi tên nhọn nhiều hơn,
Và than đỏ của rừng cây kim tước.
5 Khốn khổ thân tôi, ngụ tại vùng Mê-siếc,
Và nương thân trong lều trại Kê-đa.
6 Linh hồn tôi từ lâu lắm chung cư
Với những kẻ chỉ ưa trò chinh chiến.
7 Tôi yêu hòa bình, nhưng mỗi khi bàn đến,
Chúng gạt đi chỉ thích chuyện chiến tranh.

Đức Chúa Trời gìn giữ dân sự Ngài

121 1 Tôi ngước mắt, nhìn núi đồi, tự hỏi:
Sự tiếp trợ tôi sẽ tới từ đâu?
2 Từ Đức Chúa Trời ân đức thâm sâu,
Chính là Đấng dựng trăng sao, trời đất.
3 Ngài không để cho chân ngươi xiêu trượt,
Bảo vệ ngươi, không ngủ suốt ngày đêm.
4 Đấng giữ gìn chăm sóc I-sra-en,
Không buồn ngủ, cũng chẳng quen chợp mắt.
5 Đức Chúa Trời giữ gìn ngươi liên tục,
Đấng Yêu Thương bên phải, bóng che ngươi,
6 Khỏi bị nắng thiêu vì ánh Mặt Trời,
Khi đêm xuống, Trăng hại ngươi sao được?
7 Mọi tai họa, Chúa cho ngươi thoát hết,
Linh hồn ngươi, Ngài gìn giữ chở che,
8 Bảo vệ an toàn mỗi bước vào ra,
Đến mãi mãi, Ngài chăm lo gìn giữ.

Cầu phước cho Giê-ru-sa-lem

122 1 Tôi vui lắm khi có người giục giã:
"Ta hãy đi đến nhà Chúa cùng nhau!"
2 Hỡi Giê-ru-sa-lem vinh hiển dài lâu,
Ta dừng lại nơi cổng vào thành phố!
3 Giê-ru-sa lem là thành xây đồng bộ,
Liên kết với nhau kiên cố, vững bền.
4 Và nơi đây theo tục lệ cổ truyền,
Các chi phái I-sra-en hội tụ.
5 Vì tại đó đã lập ngôi xét xử,
Tức các ngôi nhà Đa-vít vinh quang.
6 Cho Giê-ru-sa-lem, hãy cầu nguyện hòa bình!
Yêu đất thánh, Chúa dành cho thịnh vượng.
7 Nguyện hòa bình ngập tràn thành phố thánh,
Dân ấm no, yên ổn tận hoàng cung!
8 Vì bạn hữu anh em, xin nguyện cầu rằng:
"Hòa bình đến cho Giê-ru-sa-lem yêu quý!"
9 Vì Chúa chúng ta, vì Danh cao cả,
Tôi cầu xin cho thành phố được ơn!

Con tin Chúa, xin giúp đỡ con

123 1 Con ngước mắt, hướng lên nhìn Thiên Chúa.
Ôi Đấng Quyền Năng đang ngự tận trời cao!
2 Chúng con cầu trông Thiên Chúa, khát khao,
Cho đến lúc Đấng Trên Cao thương xót,
Như tôi tớ, như nữ tỳ rơm rác,
Trông cậy vào ông bà chủ ban ơn.
3 Xin Chúa xót thương, thương xót chúng con,
Ôi ngán quá, bị coi thường, khinh rẻ!
4 Linh hồn chúng con chán buồn tận cổ,
Vì bọn an nhàn, tự phụ cười chê.

Ngợi tôn Chúa đã cứu I-sra-en

124 1 Hỡi I-sra-en, hãy cùng nhau lên tiếng,
Rằng nếu Chúa Trời chẳng đến bênh che,
2 Khi loài người đang chống lại chúng ta,
Cơn giận họ như phong ba bão tố;
3 Nếu không được Đức Chúa Trời bênh đỡ,
Hẳn họ nuốt tươi tất cả mất rồi.
4 Nước nhận chìm ta khắp chốn nơi nơi,
Dâng tràn ngập cả linh hồn ta nữa.
5 Những ngọn sóng đầy kiêu căng tự phụ,
Đánh dập hồn ta, trôi nổi bềnh bồng.
6 Đáng ngợi tôn thay Thiên Chúa đầy ơn,
Ta không bị làm mồi ngon cho chúng.
7 Như mắc bẫy chim, hồn chúng ta lúng túng,
Bẫy gẫy tan tành, hồn tung cánh bay ra.
8 Chính Đấng dựng nên trời đất bao la
Đã giải cứu chúng ta trong Danh Chúa.

Chúa vây phủ dân sự Ngài

125 1 Ai tin cậy Đức Chúa Trời hằng sống,
Sẽ như Si-ôn không rúng động, vĩnh hằng.
2 Dân sự Ngài mãi mãi Chúa vây quanh,
Như đất thánh được núi đồi bao bọc.
3 Gậy kẻ ác đã mất đi quyền lực,
Hết làm gió mưa trên đất kẻ thiện lành.
Người công chính vui, chẳng ai ép được mình
Làm những việc bất lương và gian ác.
4 Đức Chúa Trời ơi, xin ban ơn phước,
Cho người hiền, người ngay thẳng, thật tâm.
5 Còn những ai đi đường quẹo, lối cong,
Xin cho chúng nhập chung phường ác độc.
Nguyện Thiên Chúa của phước ơn dư dật
Ban bình yên cho dân tộc I-sra-en!

Cảm tạ Chúa đã dẫn dân lưu đày về

126 1 Khi dân Si-ôn lưu đày, Ngài giải phóng,
Chúng ta bàng hoàng vui sướng tựa chiêm bao.
2 Miệng ca vui, lòng rộn rã dạt dào,
Khiến dân ngoại phải xôn xao bàn tán:
Đức Chúa Trời đã hoàn thành việc lớn,
Ban ơn lành, giải phóng I-sra-en.
3 Việc Chúa làm thật vĩ đại thần tiên,
Nên ta được sống êm đềm vui thỏa.
4 Dân sự bị đày, xin dẫn về, thưa Chúa!
Như suối phương nam hội tụ đến quê hương.
5 Hạt giống ai gieo với nước mắt đẫm sương,
Sẽ gặt hái trong hân hoan mừng rỡ.
6 Mang hạt giống đi gieo trong nức nở,
Ắt gánh lúa về với rạng rỡ tươi vui.

Nhờ Chúa mà được thịnh vượng
(Sa-lô-môn)

127 1 Nếu Thiên Chúa không lắp kèo, dựng cột,
Thì đám thợ xây khó nhọc mà chi!
Nếu thành kia chẳng được Chúa chở che,

Thì canh gác để làm gì, vô ích!
2 Dậy sớm, thức khuya uổng công mất sức,
Đổi bát mồ hôi lấy bát cơm không.
Chúa sẽ ban những giấc ngủ say nồng,
Cho những kẻ được Ngài hằng yêu mến.
3 Cơ nghiệp cháu con, chính tay Chúa nặn,
Yên ấm đông vui, phần thưởng Ngài ban.
4 Con trai ra đời khi cha mẹ đang xuân,
Tràn sức mạnh như mũi tên dũng sĩ.
5 Phúc cho ai có đầy tên như thế,
Không hổ thẹn chi, chẳng lép vế quân thù

Phước cho ai kính sợ Chúa

128 1 Phước cho ai thuỷ chung thờ kính Chúa,
Đường lối Ngài một dạ quyết đi theo.
2 Mọi việc sẽ thành công, kết quả dồi dào,
Được hạnh phúc và gặp nhiều may mắn.
3 Công việc nhà, vợ đảm đang lo lắng,
Như giàn nho tươi ngọt suốt quanh năm.
Bên bàn ăn, đàn con cái quây quần,
Tràn sức sống như ô liu nứt lộc.
4 Sẽ như thế, trong yên vui hạnh phúc,
Cho những ai kính sợ Chúa toàn năng.
5 Nguyện Đức Chúa Trời ban phước cho anh,
Từ núi thánh Si-ôn, nơi Chúa ngự!
Nguyện ơn lành Giê-ru-sa-lem lịch sử
Sẽ tuôn tràn dốc đổ xuống đời anh!
6 Nguyện anh vui, thấy con cháu đầy đàn!
Hòa bình đến cho I-sra-en mãi mãi!

Cầu Chúa đánh đổ kẻ thù của Si-ôn

129 1 Hỡi I-sra-en hãy cùng nhau lên tiếng:
Từ ấu thơ, chúng đàn áp dân tôi,
2 Từ ấu thơ, tôi bị áp bức rồi,
Nhưng bọn chúng cố hoài mà chẳng thắng.
3 Trên lưng tôi, người nông dân cày ruộng,
Xẻ những đường dài thành luống bón chăm.
4 Nhưng Chúa của tôi là Đấng Công Bình,
Ngài chặt hết mọi đường dây kẻ ác.
5 Với Si-ôn, nguyện những ai ghen ghét,
Thất bại ê chề, hổ thẹn nhuốc nhơ.
6 Nguyện họ như đám cỏ mọc mái nhà
Đã khô héo từ trước ngày bị nhổ!
7 Cả người gặt và những người đi bó,
Chẳng nắm đầy tay, gom đủ ôm mình.
8 Người qua đường cũng sẽ chẳng cầu xin
Rằng Thiên Chúa ban phước ơn cho họ;
Và không nói: "Nhân Danh Ngài cao cả
Chúng tôi thành tâm chúc phước cho anh!"

Trông cậy Chúa sẽ được thương xót

130 1 Lạy Cha Thánh, Đức Chúa Trời hằng sống!
Từ vực sâu, con cầu khẩn Danh Ngài.
2 Thiên Chúa ơi, xin nghe tiếng van nài,
Nguyện cầu Chúa lắng tai nghe thấu tỏ!
3 Tội gian ác, nếu Ngài còn lưu giữ,
Thì chẳng còn ai sống nữa Cha ơi!
4 Nhưng Chúa đầy ơn tha thứ cho rồi,
Để nhân loại, Danh Ngài càng kính sợ.
5 Linh hồn con hằng đợi trông Thiên Chúa,
Tin cậy Lời Ngài, hăm hở ngóng trông.
6 Linh hồn con mong đợi Chúa toàn năng,
Hơn lính gác cầu mong trời mau sáng.
7 Hỡi I-sra-en hãy hết lòng tin tưởng
Vào Chúa yêu thương, Đấng Cứu Rỗi nhân từ!
8 Vì chính Ngài sẽ chuộc lại chúng ta
Khỏi tội lỗi, gian tà và hung ác.

Nhờ cậy Chúa khác gì con nhờ cậy mẹ

(Đa-vít)

131 1 Thưa Thiên Chúa, lòng con không kiêu ngạo,
Đôi mắt con chẳng dám chút tự cao,
Con không đi tìm sự nghiệp lớn lao,

Vượt quá sức, mình không sao đạt tới.
2 Con đã làm cho linh hồn dịu lại,
Được bình an và phơi phới niềm vui.
Như trẻ thơ sau khi bú đủ rồi,
Nằm vui thỏa mỉm miệng cười bên mẹ.
3 Hỡi I-sra-en, hãy cậy trông Thiên Chúa!
Từ hôm nay cho đến cả muôn đời.

Cầu Chúa ban phước cho nơi thánh

132 1 Xin Thiên Chúa nhớ đến con, Đa-vít,
Những gian nan khôn xiết của đời con!
2 Con đã nguyện thề cùng Đấng Toàn Năng,
Hứa với Chúa của tổ tiên Gia-cốp,
3 Rằng sẽ không vào trại mình quen thuộc,
Không lên giường, dù một lát nghỉ ngơi,
4 Không cho mắt con được ngủ chút thôi,
Và mi mắt được phút giây nhắm lại,
5 Cho đến khi tìm được nơi rộng rãi,
Để Đấng Toàn Năng của Gia-cốp ngự vô.
6 Giao ước năm xưa đặt tại Ép-ra-ta,
Chúng con lại, ở Gia-a, tìm được.
7 Nơi Ngài ngự, chúng con vào quy phục,
Quỳ dưới bệ chân thờ lạy Chúa Trời.
8 Xin Chúa dậy thôi, vào chỗ nghỉ Ngài,
Với Rương đó, tượng trưng cho quyền lực.
9 Nguyện dân thánh được reo mừng hết sức,
Áo công chính kia, thầy tế lễ được mang!
10 Đa-vít chính là tôi tớ chịu ơn,
Xin đừng bỏ đấng xức dầu của Chúa!
11 Với Đa-vít, Ngài đã từng thề hứa,
Rằng sẽ cho dòng dõi được làm vua.
12 "Nếu cháu con ngươi giữ giao ước cùng Ta,
Và tất cả những gì Ta chỉ dạy,
Thì chúng nó cũng vinh quang như vậy,
Được giữ ngôi vua mãi mãi muôn đời."
13 Vì Si-ôn đã được Chúa chọn rồi,
Và lấy đó để làm nơi Ngài ngự.
14 "Đây là chốn Ta nghỉ ngơi, cư ngụ,
Và mong sao sẽ ở đó muôn đời.
15 Si-ôn được ban lương thực dư đầy,
Người nghèo khó cũng vui vầy, no đủ.
16 áo cứu rỗi mặc cho thầy tế lễ,
Dân thánh Ta sẽ nhẩy múa ca mừng.
17 Và nơi đây dòng Đa-vít mạnh hùng,
Đèn dẫn lối đấng được ban dầu thánh.
18 Kẻ thù con mặc áo choàng hổ thẹn,
Vương miện con rực vinh hiển Ta ban."

Sống hòa thuận thật tốt đẹp sao!

(Đa-vít)

133 1 Nếu anh em sống cùng nhau hòa thuận,
Thì cuộc đời yên ấm, đẹp dường bao!
2 Như dầu A-rôn được dầu quý đổ vào,
Chảy xuống tận chòm râu, rồi gấu áo.
3 Như sương Hẹt Môn, trắng trời che phủ,
Đổ xuống Si-ôn, đất Chúa ngự muôn đời.
Vì nơi đây đã được phước Chúa Trời,
Cho sống mãi đến ngàn đời bất diệt.

Kẻ phục vụ Chúa hãy ngợi tôn Ngài

134 1 Hỡi tôi tớ Đức Chúa Trời hằng sống,
Phục vụ ban đêm ở tại nhà Ngài,
Hãy hát mừng Thiên Chúa mãi không thôi,
Và ca ngợi Đấng Chí Tôn vĩ đại!
2 Hãy giơ tay lên hướng về thánh nội,
Mặc sức tụng dương ca ngợi Chúa Trời!
3 Nguyện từ Si-ôn, Đấng sáng tạo muôn loài
Ban phước xuống tôi tớ Ngài dư dật!

Chúa vĩ đại, hình tượng là hư không

135 1 Ha-lê-lu-gia, hãy ngợi tôn Danh Chúa,
Hỡi anh em tôi tớ Đấng Toàn Năng!
2 Đứng trong nhà Ngài, hay ở hành lang,
Hãy ca ngợi vinh quang Cha Thiên Thượng!

3 Tung hô Chúa bởi Ngài là thánh thiện,
Tôn ngợi Danh Ngài, đó chính niềm vui.
4 Gia-cốp năm xưa, Ngài đã chọn rồi,
Còn cơ nghiệp là I-sra-en dân Chúa.
5 Tôi biết lắm, Chúa lớn hơn tất cả,
Trên hết mọi thần, vũ trụ chẳng là chi.
6 Ngài làm nên hết thảy việc diệu kỳ,
Việc vĩ đại, để thực thi ý Chúa;
Dù dưới đất hay trên trời cũng thế,
Nơi vực sâu hay biển cả như nhau.
7 Ngài tạo mây mưa, sấm chớp khắp Địa Cầu,
Khiến gió bão từ kho ra càn quét.
8 Các con đầu lòng của người hay súc vật,
Ngài diệt sạch trơn, ở Ai Cập năm xưa.
9 Ngài cũng sai bao phép lạ dấu kỳ
Đến Ai Cập, hại Pha-ra-ôn, đáng sợ.
10 Nhiều dân lớn, Ngài vung tay đánh hạ,
Và nhiều vua hùng mạnh, Chúa diệt đi.
11 Như Si-hôn của A-mô-rít uy nghi,
Hay vua Óc của Ba-san hùng dũng.
Mọi vua Ca-na-an, một thời vang bóng,
Đều bị Ngài tước quyền sống muôn năm.
12 Những đất này ban tặng I-sra-en,
Là dân Chúa, để làm nên sản nghiệp.
13 Ôi Thiên Chúa, hết đời này đời khác,
Kỷ niệm Ngài, Danh thánh vẫn còn nguyên!

14 Vì Chúa anh minh sẽ xử I-sra-en,
Và đổi ý, do xót thương tôi tớ.
15 Hình tượng bạc vàng của ngoại bang ngoan cố,
Sản phẩm tay người, đục gõ làm nên.
16 Có miệng kia mà chẳng nói chẳng rằng,
Có mắt đó nhưng không thèm nhìn thấy.
17 Hai tai dởm, điếc là điều chí phải,
Mũi giả vờ sao thở nổi ra hơi?
18 Ai làm tượng kia, trông cậy khẩn mời
Ắt sẽ có cuộc đời y như nó.
19 Hỡi nhà I-sra-en hãy hát mừng Thiên Chúa!
Hỡi nhà A-rôn, hãy chúc tụng Danh Ngài!
20 Hỡi nhà Lê-vi, hãy ca ngợi Chúa Trời!
Ai kính sợ, đến đây cùng chúc tụng!
21 Từ Si-ôn hãy ngợi tôn Đấng Thánh!
Tại Giê-ru-sa-lem, Ngài ngự giữa dân ta.
Ha-lê-lu-gia!

Cảm tạ Chúa vì nhân từ Ngài còn mãi

136 1 Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời hằng sống!
Vì Ngài nhân từ, thánh thiện muôn năm.
2 Hãy cảm ơn Thiên Chúa của các thần!
Vì mãi mãi Ngài đầy lòng nhân ái.
3 Hãy cảm tạ Đức Chúa Trời vĩ đại!
Chúa của muôn vua, nhân từ mãi đời đời.
4 Phép lạ lớn lao, chỉ mình Chúa làm thôi,
Vì muôn thuở nhân từ Ngài sáng chói.
5 Ngài dựng bầu trời bằng thông minh tuyệt đối,
Vì nhân từ Ngài không dời đổi, vĩnh sinh.
6 Ngài trải đất ra, dựng biển cả mông mênh,
Vì mãi mãi vẫn xanh, nhân từ Chúa.
7 Triệu triệu vì sao, Ngài làm nên tất cả,
Vì nhân từ Ngài muôn thuở vẫn còn nguyên.
8 Cai trị ban ngày, Ngài sáng tạo Vầng Dương,
Vì mãi mãi tình thương Ngài vẫn sống.
9 Cai quản ban đêm, dựng Trăng sao thơ mộng,
Vì nhân từ Ngài dài rộng, muôn năm.
10 Ai Cập năm xưa, Chúa diệt trẻ đầu lòng,
Vì nhân đức Ngài vẫn còn mãi mãi.
11 Giải phóng I-sra-en khỏi dân tội lỗi,
Vì nhân từ Ngài tươi rói với thời gian.
12 Ngài dùng cánh tay, sức mạnh quyền năng,
Vì Thiên Chúa vẫn ngàn năm nhân đức.
13 Phân Biển Đỏ thành hai phần rõ rệt,
Vì nhân từ Ngài chẳng hết, còn nguyên.
14 Cho vượt qua, cả dân tộc I-sra-en,
Vì còn mãi, nhân từ Cha Thiên Thượng.

15 Xô Pha-ra-ôn và đạo quân xuống biển,
Vì nhân từ Ngài mãi vẫn như xưa.
16 Qua sa mạc hoang vu, dẫn dắt dân ta,
Vì muôn thuở nhân từ Cha hằng sống.
17 Ngài đánh bại biết bao nhiêu vua lớn,
Vì nhân từ Ngài còn đến muôn năm.
18 Ngài diệt đi các vua chúa nổi danh,
Vì Thiên Chúa mãi thắm tình nhân đức.
19 Đó là Si-hôn, vua A-mô-rít,
Vì nhân từ Ngài xanh tốt muôn năm.
20 Vua Óc một thời hùng mạnh, xứ Ba-san,
Vì mãi mãi Ngài đầy tràn nhân đức.
21 Các xứ ấy, cho ta làm sản nghiệp,
Vì nhân từ Ngài bất diệt, chẳng đổi thay.
22 Tức cho I-sra-en tôi tớ của Ngài,
Vì Thiên Chúa ngàn đời còn nhân đức.
23 Nhớ đến chúng con kẻ mọn hèn, rơm rác,
Vì nhân từ Cha đầy ắp muôn đời.
24 Giải cứu chúng con khỏi thù địch tanh hôi,
Vì nhân đức của Chúa Trời còn mãi.
25 Ban thức ăn cho muôn loài tồn tại,
Vì nhân từ Ngài rộng rãi, dài lâu.
26 Hãy cảm tạ Ngài, Thiên Chúa chí cao!
Vì mãi mãi cao sâu, nhân từ Chúa.

Nỗi đau của dân Chúa bị lưu đày

137 1 Bên sông Ba-bi-lôn chúng ta ngồi khóc,
Tưởng nhớ Si-ôn quặn thắt đau thương.
2 Đàn cầm hôm nay thấm đượm u buồn,
Ta hờ hững treo trên cành dương liễu.
3 Vì bọn chúng rất dã man tàn bạo:
Bắt chúng ta phải khoác áo mừng vui,
Ca khúc Si-ôn, đàn hát reo cười,
Để phục vụ, mua vui cho chủ mới.
4 Trên đất ngoại bang ta làm sao hát nổi
Khúc hát Si-ôn ca ngợi Chúa Trời.
5 Giê-ru-sa-lem, nếu ta đã quên rồi,
Nguyện tay hữu ta bị đời sức mạnh.
6 Nếu ta quên không còn yêu đất thánh,
Nguyện lưỡi ta sẽ bị dính hóa câm.
7 Xin Đức Chúa Trời nhớ dân chúng Ê-đôm,
Ngày đau đớn Giê-ru-sa-lem thất thủ.
Chúng hò reo: hãy đập tan tất cả,
Huỷ sạch đi, triệt phá đến tận nền.
8 Hãy nghe đây con gái Ba-bi-lôn!
Ngươi là kẻ sẽ nếm đòn tiêu diệt,
Vì gây cho chúng ta bao tội ác,
Phước cho dân nào trừng phạt các ngươi!
9 Phước cho ai bắt con trẻ các người,
Đem đập chết thẳng tay trên tảng đá!

Cảm tạ Chúa nhân từ và chân thật

(Đa-vít)

138 1 Đức Chúa Trời, con hết lòng cảm tạ!
Trước mặt các thần, hăm hở ngợi tôn;
2 Thờ lạy, hướng về đền thánh uy nghiêm,
Để cảm tạ Đấng nhân từ, thành tín.
Vì Lời Ngài được tôn cao tận đỉnh,
Hơn cả Danh Ngài nổi tiếng năm châu.
3 Chúa đáp lời con khi nghe tiếng kêu cầu,
Con phấn khởi, hết lo âu, sợ hãi.
4 Và các vua cảm tạ Ngài mãi mãi,
Vì được nghe lời dạy Chúa toàn năng.
5 Họ ngợi tôn đường lối Chúa vang lừng,
Vì Thiên Chúa là vinh quang rực rỡ.
6 Dù cao quý vẫn thương người hèn hạ,
Kẻ kiêu căng, Ngài thấy rõ từ xa.
7 Đi giữa gian truân, trời đất mịt mờ,
Con được Chúa chăm lo cho mạng sống.
Ngài giơ tay chống kẻ thù hung hãn,
Tay phải quyền năng Chúa cứu nạn cho con.
8 Ngài lo cho mọi việc được vuông tròn,
Nhân từ Chúa, ôi ngàn năm còn đó!
Thiên Chúa ơi, xin lắng nghe con nhỏ,
Sự nghiệp Ngài đừng bỏ dở, thưa Cha!

Chúa ở khắp mọi nơi và biết tất cả

(Đa-vít)

139 1 Con biết Chúa vẫn quan tâm từng bước,
Và hiểu con tận kẽ tóc chân tơ.
2 Cả lúc con ngồi, con đứng, con đi,
Từng ý tưởng, từ xa Ngài đã tỏ.
3 Đường con đi, nơi con nằm, nhà ở,
Kế hoạch đời con, Ngài hiểu rõ từng ly.
4 Trên lưỡi con, lời chưa kịp ra đi,
Ngài đã biết hết những gì định nói.
5 Chúa che chở cả trước sau phải trái,
Tay yêu thương, Ngài đặt nhẹ lên con.
6 Hiểu được thế thôi, đã xao xuyến tâm hồn,
Khó tưởng tượng, Ngài làm kỳ diệu quá!
7 Con đi đâu xa Thánh Linh Thiên Chúa?
Con trốn đâu cho thoát khỏi mặt Ngài?
8 Nếu con lên trời, chỗ Chúa ngự đấy thôi!
Xuống Âm Phủ, Chúa vẫn ngồi trước mặt.
9 Nếu chắp cánh bình minh đầy quyền lực,
Và bay đi tận cuối đất, cùng trời,
10 Con lại gặp Ngài ở đó mà thôi,
Tay hữu Chúa nắm chặt con, dìu dắt.
11 Nếu con nói: "Hẳn bóng đêm che được,"
Rồi ánh sáng quanh con như mực tối bưng.
12 Nhưng con giấu sao được Đấng Toàn Năng,
Vì với Chúa, ngày đêm đều sáng cả.
Và bóng tối với Ngài là vô nghĩa,
Chẳng khác chi chính ánh sáng Mặt Trời.
13 Tâm thần con, Chúa đã nặn nên rồi,
Trong lòng mẹ, hình hài con Chúa dệt.
14 Việc sáng tạo quá diệu kỳ, con biết,
Bàn tay Cha thật khủng khiếp, lạ lùng.
Con được ra đời trọn vẹn, đầy ơn,
Xin cảm tạ Đấng Sinh Thành, Thiên Chúa.
15 Nơi kín đáo nặn con kỳ diệu quá,
Dưới đất sâu, Ngài dệt cả thân con.
Xương cốt con, công trình Chúa tạo nên,
Con ngu dại, giấu Cha làm sao được.
16 Chúa đã thấy con, khi còn trứng nước,
Định cho con ngày được sống trần gian.
Sổ Chúa đã ghi đầy đủ, rõ ràng,
Cả trước lúc Ngài hoàn thành tác phẩm.
17 ý tưởng Chúa lớn lao, nhiều vô hạn,
Quý giá cho con biết mấy, Chúa ơi!
18 Ngài nghĩ về con nhiều như cát biển khơi,
Con tỉnh dậy, trong cung Ngài, yên ổn.
19 Bọn gian ác, ắt bị Ngài diệt gọn,
Lũ sát nhân hãy cút khỏi ta ngay!
20 Bọn chúng phỉnh lừa chống Chúa thẳng tay,
Kẻ thù Chúa lấy Danh Ngài đùa rỡn.
21 Con chẳng ghét sao, bọn ghét Ngài, láo hỗn?
Chẳng tởm kinh sao, bọn dám chống Chúa Trời?
22 Con ghét căm chúng nó quá đi thôi!
Coi chúng nó như kẻ thù chẳng khác.
23 Xin Thiên Chúa dò lòng con, tra xét
Thử thách con để biết hết tâm tư.
24 Xem có trong con lối ác, đường tà?
Xin dẫn dắt vào đường Cha, hằng sống.

Cầu Chúa giúp thoát khỏi kẻ bắt bớ

(Đa-vít)

140 1 Xin cứu con khỏi lũ người gian ác,
Giải thoát khỏi tay hung bạo, Chúa ơi!
2 Chúng rắp tâm làm điều ác không thôi,
Và hội họp hàng ngày, gây chinh chiến.
3 Chúng mài lưỡi cho nhọn như lưỡi rắn,
Quệt lên môi cả nọc độc hổ mang.
4 Xin cứu con khỏi bè lũ ác gian,
Và bảo vệ khỏi tay quân cường bạo!
Là những kẻ chuyên âm mưu lừa đảo,
Cho chân con phải vấp ngã đổ nhào.
5 Bọn kiêu căng đã chuẩn bị từ lâu,
Chúng gài bẫy và chăng giây chờ đợi.
Hai bên đường chúng bủa vây bằng lưới,
Bẫy đã gài xong, chỉ đợi con sa.
6 Con thưa cùng Đấng nhân đức bao la,
Ngài là chính Đức Chúa Trời con đó.
Chúa con ơi, xin lắng nghe cho tỏ,

Tiếng nài xin, con dốc đổ nguyện cầu.
7 Chúa cứu rỗi con, nguồn năng lực nhiệm mầu,
Trong chiến trận, chở che đầu con nhỏ.
8 Mọi nguyện vọng, mưu đồ quân hung dữ,
Đừng cho hoàn thành, kẻo chúng kiêu căng.
9 Bọn vây con dùng môi miệng gian ngoan,
Lời miệng lưỡi nguyện giáng lên đầu chúng!
10 Và than đỏ đổ tràn gây cháy bỏng,
Nguyện chúng bị quăng lửa nóng muôn đời!
Trong nước sâu dìm ngập lũ tanh hôi,
Đầu chúng nó đời đời không ngóc dậy.
11 Xin cho đất này, lưỡi dối gian chẳng thấy,
Tai họa đuổi theo, quật gẫy bạo tàn.
12 Con biết những người khốn khổ Ngài bênh,
Và xét xử công minh người nghèo khó.
13 Người công chính sẽ hết lòng cảm tạ,
Người thẳng ngay, bên Chúa, sống muôn đời.

Cầu Chúa giữ cho thánh sạch
(Đavít)

141 1 Ôi Thiên Chúa, con hết lòng cầu khẩn,
Xin lắng nghe và mau đến cùng con!
2 Nguyện lời cầu như hương khói bay lên,
Và của lễ: Tay đưa cao thành kính!
3 Ôi Thiên Chúa, xin giữ canh cửa miệng,
Và môi con khỏi phạm đến luật Cha!
4 Đừng để lòng con hướng vào chuyện xấu xa,
Cùng kẻ ác tiệc tùng, gây tội lỗi.
5 Người công chính đánh con, và sửa dạy,
Là ơn lành, là đổ xức dầu thơm.
Đầu con sẽ không từ chối phước ơn,
Nhưng cầu nguyện chống lại quân ác độc.
(NIV)
6 Thẩm phán họ bị ném vào đá hộc,
Sẽ nghe lời con, êm dịu ngọt ngào.
7 Hài cốt chúng con, cửa Âm Phủ rải vào,
Như đất ruộng bị cày sâu lật rẽ.
8 Con ngước mắt hướng về Ngài ngưỡng mộ,
Và náu mình nơi Thiên Chúa của con.
Xin Đức Chúa Trời thương xót, ban ơn,
Đừng lìa bỏ linh hồn con, thưa Chúa!
9 Nguyện con được Ngài yêu thương gìn giữ,
Thoát bẫy gài của bầy lũ ác gian.
10 Nguyện chúng sa vào chính lưới chúng giăng!
Còn con sẽ được an toàn, thoát khỏi!

Cầu Chúa cứu giúp trong hoạn nạn
(Đa-vít)

142 1 Con cất tiếng kêu cầu cùng Thiên Chúa,
Từ tận đáy lòng, khẩn nguyện, nài xin.
2 Trước mặt Cha, con dốc cạn nỗi niềm,
Bày tỏ hết mọi gian nan khốn khó.
3 Khi tinh thần con hoang mang, sờn ngã,
Thì chính Ngài thấu tỏ lối con đi.
Bẫy lưới gài rồi, kín đáo hiểm nguy,
Chúng rình nấp chờ con mồi sa bước.
4 Bên hữu con, chẳng có ai quen thuộc,
Xin Chúa đoái trông, con không chỗ náu nương.
Không một ai thăm hỏi đến linh hồn,
Con sống chết chẳng ai thèm biết đến.
5 Con cầu Chúa: Ngài là nơi trú ẩn,
Là phần con trong cõi tạm, đời này.
6 Xin lắng nghe tiếng than thở đầy vơi,
Con đang ở đỉnh cuộc đời khốn khổ.
Xin cứu con khỏi bọn người bắt bớ,
Vì so với con, chúng mạnh quá Chúa ơi.
7 Xin cho hồn con thoát cảnh tù đày,
Để con được cảm tạ Ngài, Thiên Chúa!
Người công chính sẽ vây quanh, hớn hở,
Thấy con đầy tràn ơn Chúa ban cho.

Cầu Chúa cứu khỏi kẻ thù
(Đa-vít)

143 1 Xin Thiên Chúa lắng nghe con cầu nguyện,
Đáp lời con vì thành tín, công bình.
2 Xin đừng đoán xét con, tôi tớ mọn hèn,
Vì với Chúa, chẳng còn ai công chính.
3 Linh hồn con, kẻ thù đang đuổi đánh,
Mạng sống con, chúng muốn đạp dưới chân.
Con phải ở nơi tăm tối âm thầm,
Như đã chết cả ngàn năm về trước.
4 Chính vì thế tinh thần con bạc nhược,
Và lòng con đầy sầu khổ, hoang mang.
5 Nhớ lại năm xưa rực rỡ, huy hoàng,
Và suy ngẫm việc Chúa làm kỳ diệu;
6 Con giơ tay lên cầu xin Chúa cứu,
Khát khao Ngài như đất hạn mong mưa.
7 Xin mau đáp lời, ôi Chúa quyền uy!
Lòng trĩu nặng buồn lo, con nao núng.
Xin Chúa chớ quay đi, con lúng túng,
Giống như người sắp phải xuống huyệt sâu.
8 Buổi sáng xin ban tiếng Chúa nhân từ,
Vì con chỉ hướng về Cha, trông cậy.
Đường phải đi, xin chỉ cho con thấy,
Vì linh hồn con trông đợi Chúa Cha.
9 Xin giải cứu con thoát khỏi quân thù,
Con đang chạy đến nương nhờ nơi Chúa.
10 Xin dạy con theo ý Cha mọi sự,
Vì Ngài chính là, muôn thuở, Chúa con.
Nguyện Đức Thánh Linh toàn thiện, đầy ơn,
Dẫn con đến mảnh đất bằng công chính.
11 Vì Danh Chúa, xin cho con được sống,
Vì công chính Ngài, cho thoát cơn gian nan.
12 Vì nhân từ Ngài, giết hết kẻ thù con,
Và tiêu diệt phường dã man áp bức.
Bởi con đã được chính Ngài ban phước,
Làm tôi hèn tớ mọn của Thiên Vương.

Cầu Chúa giải cứu và ban phước cho
(Đa-vít)

144 1 Đáng ngợi tôn Đức Chúa Trời hằng sống!
Chỗ nấu nương, Vầng Đá Móng của con.
Ngài dạy cho con đánh giặc can trường,
Và tập luyện ngón tay quen trận mạc.
2 Ngài là Đấng nhân từ, đồn lũy chắc,
Nơi ẩn an toàn, Đấng giải thoát cho con,
Nơi nấu nương và che chở như khiên,
Bắt dân sự, người dưới quyền, vâng phục.
3 Nhân loại là chi mà Ngài chăm sóc?
Con cháu loài người Chúa đùm bọc, vì sao?
4 Loài người giống như một tiếng thở phào,
Đời kết thúc chẳng khác nào bóng lướt.
5 Xin Chúa cho các tầng trời hạ thấp,
Bước xuống viếng thăm mảnh đất trần gian.
Bày tỏ quyền năng tuyệt đối, vô song,
Chúa vừa đụng, núi non liền bốc cháy.
6 Đánh tan quân thù bằng sấm rền, chớp nhảy,
Bắn tên ra cho chúng chạy tan hoang.
7 Từ trời cao xin tay Chúa cứu con,
Chống xâm lược, vớt lên từ nước thẳm.
8 Lời dối gạt phun ra từ miệng chúng,
Láo xược hung hăng, tay hữu hoành hành.
9 Con ngợi ca Ngài bằng khúc hát mới tinh
Đệm theo tiếng đàn mười giây trầm bổng.
10 Với các vua, Chúa cứu cho mạng sống, (BDY)
Và ban cho đầy chiến thắng vinh quang; (NIV)
Đa-vít tôi trung, Chúa giải cứu, mở đường,
Cho thoát khỏi gươm hung tàn bạo ngược.
11 Xin giải phóng con khỏi quân xâm lược,
Miệng dối gian, tay láo xược bạo tàn.
12 Nguyện con trai chúng con tuấn tú can trường,
Tràn sức sống mùa xuân, cây vươn thẳng,
Con gái chúng con như góc nhà đá tảng,
Khắc chạm công phu để dựng đền đài.

13 Nguyện kho chúng con lương thực tràn đầy,
Trên đồng ruộng, muôn ngàn chiên sinh sản.
14 Bò cái đẻ sinh nhiều không thể đếm,
Nguyện xóm làng không to tiếng cãi nhau,
Phố xá yên vui, hạnh phúc dập dìu,
Không trộm cướp, chẳng âm mưu triệt hạ.
15 Phước cho dân nào sống cảnh đời như thế,
Và những dân có Thiên Chúa ở cùng!

Chúc tụng Chúa nhân từ
(Đa-vít)

145 1 Tôn vinh Vua, Đức Chúa Trời con đó,
Chúc tụng Danh Ngài muôn thuở, ngàn năm.
2 Và hàng ngày con ra sức tụng dương,
Ca ngợi Chúa đến vô cùng, mãi mãi.
3 Đáng ngợi tôn thay Đức Chúa Trời vĩ đại!
Sự cao cả Ngài ai đo nổi, dò thăm?
4 Từ đời này qua đời khác, muôn năm,
Sẽ ca tụng việc quyền năng tay Chúa.
5 Con sẽ tôn vinh Đấng uy nghi rực rỡ,
Và việc diệu kỳ, tay Chúa làm nên.
6 Sẽ rao truyền Đấng vĩ đại (NIV, RSV) vô biên,
Còn thiên hạ kể về quyền năng Chúa.
7 Đức công chính, nhân từ Ngài lớn quá,
Nhân loại sẽ ngợi ca, hát múa tưng bừng.
8 Đức Chúa Trời hay thương xót làm ơn,
Chậm nóng giận và đầy nhân từ thánh.
9 Cho mọi người, Ngài đều ban phước hạnh,
Với muôn loài, Ngài hiền hậu khoan dung.
10 Chính việc Ngài làm ca ngợi Chúa toàn năng,
Người thánh Chúa cũng tụng dương không dứt.
11 Họ sẽ nói về vinh quang Thiên Quốc,
Thuật lại quyền năng siêu việt Chúa Trời.
12 Để loài người biết việc Chúa quyền oai,
Và vinh hiển uy nghi nơi Nước Chúa.
13 Mãi mãi ngàn năm, Nước Ngài vẫn đó,
Quyền cai trị Ngài muôn thuở còn kia.
14 Ai ngã xiêu, Ngài đỡ dậy, dìu đi,
Ai khòm xuống, Ngài nâng lên đứng thẳng.
15 Muôn loài vật đều ngửa trông hy vọng,
Chúa ban thức ăn nuôi sống đúng kỳ.
16 Xòe bàn tay đầy thương xót quyền uy,
Làm sinh vật được mọi bề thỏa nguyện.
17 Đức Chúa Trời mọi đường đều công chính,
Hay làm ơn trong công việc tay Ngài.
18 Ai biết thành tâm cầu khẩn Chúa Trời,
ắt sẽ được gần Ngài và chăm sóc.
19 Ai kính sợ Ngài, mọi điều đều thỏa ước,
Ngài nghe tiếng kêu và sẽ được cứu nguy.
20 Ai mến yêu Ngài, Chúa bảo vệ chở che,
Diệt kẻ ác, Ngài chẳng hề thương tiếc.
21 Miệng con ngợi tôn Đức Chúa Trời không dứt.
Nguyện muôn loài sinh vật ở trần gian
Sẽ chúc tụng Ngài, Danh Thánh đầy ơn,
Cho đến mãi muôn năm còn ca ngợi.

Ngợi tôn Chúa đã giúp đỡ nhiều

146 1 Ha-lê-lu-gia, ôi linh hồn ta hỡi!
Hãy hân hoan ca ngợi Chúa Trời đi!
2 Trọn đời con, Danh Thánh Chúa diệu kỳ,
Sẽ ca ngợi cho đến khi nhắm mắt.
3 Đừng trông cậy vào các vua trên đất,
Và loài người, chẳng cứu giúp được chi.
4 Hơi thở ngưng, lại bụi đất trở về,
Vào ngày ấy, mọi ý đồ biến mất.
5 Phước cho ai được bàn tay cứu giúp
Từ Đức Chúa Trời của Gia-cốp đầy ơn!
Phước cho người trông cậy Đấng Toàn Năng,
Tin Thiên Chúa với tấm lòng son sắt!
6 Ngài đã dựng biển đất trời sinh vật,
Thành tín đời đời, chân thật muôn năm.
7 Giải phóng người tù, người đói cho ăn,
Bị áp bức, Ngài công bằng xét đoán,

8 Nắn thẳng người còng, cho người mù được sáng,
Ngài mến yêu người công chính, ban ơn,
9 Góa bụa, mồ côi, chăm sóc yêu thương,
Che chở khách, bẻ cong đường kẻ ác.
10 Chúa sẽ trị vì Si-ôn ơn phước,
Ha-lê-lu-gia, Vua nhân đức muôn đời!

Ngợi tôn Chúa cho Giê-ru-sa-lem thịnh vượng

147 1 Hãy ngợi ca Đấng Yêu Thương, Thiên Chúa
Đó việc tốt lành, hợp nghi lễ nhân dân!
2 Giê-ru-sa-lem chính tay Chúa xây nên,
Ngài gom lại dân I-sra-en tản lạc.
3 Ai đau thương, Chúa chữa lành cho hết,
Bàn tay Cha băng bó vết thương lòng.
4 Ngài đếm hoa sao trong vũ trụ mênh mông,
Đặt tên gọi cho từng bông lấp lánh.
5 Ôi vĩ đại, ôi quyền năng Thiên Thượng!
Chúa chúng ta thật thông sáng vô biên!
6 Ngài luôn luôn nâng đỡ kẻ khiêm nhường,
Nhưng quật ngã bọn ác gian xuống đất.
7 Hãy ca hát, cảm tạ Cha thánh khiết,
Gẩy đàn lia hòa theo nhịp ngợi tôn!
8 Các tầng trời, Ngài phủ kín mây đen,
Cho mưa xuống, cỏ cây lên xanh tốt.
9 Ngài ban thức ăn cho mọi loài sinh vật,
Giống quạ xấu đen vẫn được chăm nuôi.
10 Dùng ngựa phi hay chạy bộ đến Ngài,
Chẳng đẹp ý Đức Chúa Trời chân thực.
11 Chúa chỉ vui vì những tấm lòng cao đẹp,
Kính sợ Ngài, nhân từ Chúa đợi trông.
12 Giê-ru-sa-lem, hãy tôn ngợi hết lòng!
Si-ôn hỡi, hãy tụng dương Thiên Chúa!
13 Vì Ngài làm cổng thành vững thêm then cửa,
Ban phước cho con dân Chúa thủ đô.
14 Hòa bình yên vui toàn thể cõi bờ,
Khắp đồng ruộng được mùa đầy thóc tốt.
15 Ngài truyền lệnh đến khắp cùng Trái Đất,
Lời Chúa Trời nhanh như cắt chạy đi.
16 Trắng như lông chiên, ban mưa tuyết diệu kỳ,
Rải sương móc, như phủ tro cho đất.
17 Ngài ném giá băng xuống từng mảng một,
Ai dám thi gan cùng lạnh buốt thấu xương?
18 Lệnh Chúa truyền ra, băng tuyết chảy tan,
Sai gió thổi, khiến nước tràn khắp đất.
20 Chúa phán dạy tổ phụ ta Gia-cốp,
Luật Lệ truyền cho dân I-sra-en.
21 Ha-lê-lu-gia, chỉ dân Chúa được ban,
Lệnh Thiên Chúa, ngoại bang không được biết.

Hỡi muôn vật hãy ngợi tôn Chúa

148 1 Ha-lê-lu-gia, hãy tụng dương Thiên Chúa,
Từ các tầng trời, nơi cao cả tôn nghiêm.
2 Các thiên sứ Ngài, hãy ra sức ngợi tôn,
Hãy ca tụng, ôi thiên binh hùng dũng!
3 Hãy tung hô Đức Chúa Trời hằng sống,
Hỡi Trăng sao ngời sáng, hỡi Vầng Dương!
4 Hỡi các tầng trời cao cả mênh mông!
Các nguồn nước và các sông trên đó!
5 Hỡi vũ trụ, hãy ngợi tôn Thiên Chúa!
Vì do lệnh Ngài tất cả được làm nên.
6 Muôn vật Chúa cho mãi mãi vững bền,
Ngài không để ai được quyền vi phạm.
7 Các tạo vật nơi biển sâu vực thẳm,
Và muôn loài trên cạn hãy ngợi tôn!
8 Mưa đá, tuyết sương, lửa, hơi nước khắp miền,
Cả gió bão, hãy giữ nghiêm lệnh Chúa!
9 Hỡi các núi cao, các đồi to nhỏ,
Cây trái thơm ngon, tùng bá xum xuê,
10 Các thú rừng và súc vật đồng quê,
Hỡi chim chóc cùng côn trùng bò sát,
11 Hỡi các vua và cả dân các nước,

Các công hầu và thẩm phán trần gian,
12 Hỡi các chàng trai, các cô gái đồng trinh,
Người già cả cùng thiếu niên, em nhỏ,
13 Tất cả hãy cùng ngợi ca Thiên Chúa!
Vì chỉ Danh Ngài đáng tôn quý đề cao,
Vì vinh quang Ngài rực rỡ tựa Trăng sao,
Đứng trên cả đất trời cao lồng lộng.
14 Sức dân ta được Thiên Vương nâng bổng,
Để họ ngợi tôn, ca tụng Danh Ngài.
Họ là I-sra-en, dân thánh Chúa Trời,
ở bên Chúa, ha-lê-lu-gia, ca ngợi!

Hỡi I-sra-en, hãy ngợi tôn Chúa

149 1 Ha-lê-lu-gia, hãy hát bài ca mới,
Ca tụng Ngài, giữa đại hội thánh dân!
2 Nguyện I-sra-en hết sức hân hoan
Về Đấng Thánh, đã dựng nên chính họ!
Nguyện con cái Si-ôn hát cười mừng rỡ,
Về Vua mình, về Thiên Chúa đầy ơn!
3 Nguyện Danh Ngài, họ nhảy múa ngợi tôn,
Cùng ca hát theo trống đàn hòa tấu.
4 Vì dân sự làm đẹp lòng Thiên Chúa,
Ai khiêm nhường, ơn cứu chuộc Ngài ban.
5 Nguyện các thánh Ngài mừng đón vinh quang,
Và vui vẻ, lên giường còn ca hát.
6 Miệng họ ngợi tôn Chúa Trời không dứt,
Cầm chắc gươm hai lưỡi sắc trong tay,
7 Để trả mối thù các nước bấy nay,
Và trừng phạt các dân gây tội ác.
8 Vua chúng nó bị gông cùm xiềng xích,
Bọn quan quân ác nghiệt bị còng tay;
9 Để thi hành án đã quyết trước đây.
Ôi vinh hiển, ha-lê-lu-gia, dân thánh!

Hãy dùng các nhạc khí ngợi tôn Chúa

150 1 Ha-lê-lu-gia!
Nơi Đền Thánh hãy ngợi tôn Thiên Chúa!
Trên trời cao, ca tụng Đấng Toàn Năng!
2 Hãy ngợi tôn việc kỳ diệu Chúa làm!
Cao cả quá, ôi quyền năng Thiên Chúa!
3 Hãy thổi kèn ngợi tôn Ngài muôn thuở,
Đàn hạc đàn lia ông ả hòa theo!
4 Đánh trống cơm, nhảy múa, hát thật nhiều!
Và thổi sáo, gẩy đàn ca tụng Chúa.
5 Hãy nổi chiêng lên giục lòng người rộn rã,
Rền tiếng phèng la vui thỏa tụng dương Ngài!
6 Hỡi muôn loài sinh vật dưới trời mây,
Tôn vinh Chuá, ha-lê-lu-gia, ca ngợi!

CHÂM- NGÔN

Mở đầu

1 1 Châm ngôn của Sa-lô-môn, con Đa-vít,
Vua xức dầu của dân I-sra-en,
2 Nhằm giúp mọi người biết sống khôn ngoan,
Được thông sáng, hiểu lời khuyên, chỉ dạy,
3 Nhận thức được sự công bằng, phải trái,
Ngay thẳng vô tư, nghe lời dạy khôn ngoan;
4 Những châm ngôn này giúp người dại nên khôn,
Cho lớp trẻ hiểu biết hơn, thận trọng.
5 Người khôn nghe, kiến thức giàu thêm hẳn,
Người thông minh, biết càng rộng, càng sâu,
6 Để hiểu châm ngôn, ẩn dụ nhiệm mầu,
Những ý tưởng người khôn ngoan, sâu sắc.

7 Kính sợ Chúa Trời là khởi đầu tri thức,
Ai khinh khôn ngoan, giáo dục là ngu.
8 Hãy nghe cha khuyên dạy, hỡi con thơ!
Khuôn phép mẹ chớ bỏ qua, vi phạm!
9 Đó là vòng hoa trên đầu con, trang điểm,
Là dây chuyền duyên dáng của đời con.

Đừng nghe bọn ác gian dụ dỗ

10 Này con hỡi, nếu tội nhân quyến rũ,
Dù ngọt ngon dụ dỗ, nhớ đừng nghe!
11 Nếu chúng nói rằng: "Hãy đến cùng ta,
Để chờ giết người đi qua vô tội,
12 Như Âm Phủ vẫn ngày đêm chờ đợi,
Nuốt chửng nguyên si khi họ vào mồ.
13 Ta sẽ thu về vật báu cả kho,
Của cướp được chất đầy nhà ngang dọc.
14 Tất cả chúng ta sẽ chung nhau túi bạc,
Ngươi sẽ bắt thăm để được phần mình".
15 Thì hỡi con, đừng nghe chúng dỗ dành!
Hãy cầm giữ chân mình theo bước chúng.
16 Vì chúng lao vào đường ác gian kinh khủng,
Vội vã xông lên, cướp mạng sống người ngay.
17 Nhưng chúng âm mưu hoài phí công thay,
Vì giăng lưới để bắt loài có cánh.
18 Chúng vung gậy để cho lưng bị đánh,
Nấp rình người, mạng sống chính mình tiêu.
19 Đó là đường đi bọn bất nghĩa làm giàu,
Chúng sẽ phải trả giá đau: Mạng sống.

Lời khuyên dạy của khôn ngoan

20 Sự khôn ngoan đang kêu gọi ngoài đường,
Vang đến tận khắp phố phường, chợ búa.
21 Nơi đô hội, khôn ngoan kêu dốc đổ,
Tại cổng thành, nội thị, phán truyền ra:
22 Hỡi kẻ dại ngu, ngu dại đến bao giờ?
Kẻ nhạo báng, ngươi mãi ưa báng nhạo?
Kẻ dại dột, suốt đời ngươi kiêu ngạo?
Tri thức, khôn ngoan còn khinh nhạo bao lâu?
23 Nghe tiếng trách ta, hãy trở lại mau,
Sẽ được đổ lên đầu thần khôn sáng,
Để giúp ngươi có cuộc đời lý tưởng,
Nhận biết lời ta, sung sướng tươi vui.
24 Nhưng ta gọi kêu, các ngươi chẳng nghe lời,
Tay giang rộng mà không ai để ý.

25 Lời khuyên dạy ta, các ngươi bỏ cả,
Lời quở trách ta, đâu có chịu nghe.
26 Nên khi các ngươi hoạn nạn trăm bề,
Ta lại sẽ cười chê, không cứu giúp.
Khi tai họa giáng xuống ngươi liên tục,
ắt ta càng ra sức nhạo cười ngươi.
27 Khi bão hoảng kinh chợt đến dập vùi,
Bất hạnh tới như mưa rơi gió cuốn,
Và cả nhọc nhằn, đói nghèo, khốn đốn,
Giáng xuống các ngươi, chẳng biết trốn đi đâu,
28 Họ sẽ van xin khẩn thiết kêu cầu,
Nhưng ta sẽ chẳng quay đầu đáp lại,
Vừa sáng sớm họ tìm ta khiếu nại,
Nhưng gặp ta đâu phải quá dễ dàng.
29 Vì họ ghét căm tri thức rõ ràng,
Không biết chọn con đường tôn kính Chúa.
30 Cũng không muốn nghe lời ta dạy dỗ,
Và chê bai lời trách quở của ta.
31 Nên họ phải ăn bông trái đường tà,
Tự lãnh đủ những mưu mô độc ác.
32 Phản hiểu biết, kẻ dốt ngu tự sát,
Tự mãn kiêu căng người dại dột hại mình.
33 Ai biết nghe ta, chắc chắn được an lành,
Và tai họa không rập rình gõ cửa.

Ích lợi của sự khôn ngoan

2 1 Này con hỡi, nếu nghe lời ta dạy,
Mạng lệnh ta ghi tận đáy tâm can,
2 Lắng tai nghe lời dạy dỗ khôn ngoan,
Hướng lòng tới sự tinh thông sáng suốt,
3 Nếu con muốn cầu xin thêm tri thức,
Và khát khao trí hiểu biết thông minh,
4 Tìm nó khác chi tiền bạc vô hình,
Lục kiếm nó như kho tàng bí mật,
5 Thì con sẽ kính sợ Ngài rất mực,
Và hiểu được sâu bản chất Chúa Trời.
6 Vì sự khôn ngoan chỉ đến từ Ngài,
Miệng Chúa phán là đỉnh đài tri thức.
7 Người ngay thẳng Ngài ra tay cứu vớt,
Người thật thà, Chúa là mộc chở che.
8 Bảo vệ đường đi người công chính, thánh đồ,
Và ban phước, chẳng cần lo vấp ngã.
9 Con sẽ hiểu được công bằng, chân lý,
Ngay thẳng, vô tư, đường cao quý thiện lành,
10 Vì khôn ngoan đâm rễ ở lòng con,
Và hiểu biết làm linh hồn vui thỏa.
11 Sự thận trọng chăm sóc con như mẹ,
Trí thông minh sẽ gìn giữ đời con.
12 Để cứu con ra khỏi bọn tà gian,
Và thoát được mọi con đường tội ác.
13 Xa lánh kẻ bỏ con đường thẳng tắp,
Theo lối mòn của gian ác tối tăm,
14 Là những người đầy lòng dạ bất nhân,
Và ưa thích sự dối gian ác độc.
15 Chúng chỉ đi theo đường cong ngõ tắt,
Ngày càng dấn sâu vào lầm lạc khó ra.
16 Khôn ngoan cứu con khỏi bẫy đàn bà,
Bọn dâm phụ, miệng ba hoa quyến rũ,
17 Kẻ lìa bỏ bạn bè thời thanh nữ,
Giao ước Chúa Cha chẳng giữ, lãng quên.
18 Nhà nó hướng về sự chết đổ nghiêng,
Đường lối nó dẫn sang miền tử địa.
19 Ai đến đó chẳng trở về được nữa,
Còn hy vọng chi sống ở Thiên Đàng.
20 Khôn ngoan dẫn con vào lối thiện lương,
Và gìn giữ con đường người công chính.
21 Được ở đất này, những ai ngay thẳng,
Mãi sống nơi đây, người trọn vẹn sạch trong.
22 Nhưng trên đất này, kẻ gian ác diệt vong,
Và cả bọn bất trung Ngài nhổ sạch.

Khuyên làm theo sự khôn ngoan

3 1 Này con hỡi, đừng quên lời ta dạy,
Mạng lệnh ta truyền, giữ mãi trong tâm!
2 Nhờ đó con tăng tuổi thọ nhiều năm,
Và đời sống được bình an thư thái.

3 Chớ lìa bỏ đức thật thà, nhân ái,
Đeo cổ nghe con, tạc mãi đáy lòng!
4 Thì trước Chúa Trời, và cả thế gian,
Con sẽ được đầy ơn, khôn ngoan thật.
5 Tin cậy Chúa Trời hết lòng hết sức!
Đừng ỷ vào sự sáng suốt thông minh.
6 Trong mọi việc làm, hãy nhớ Chúa bên con,
Thì sẽ được Ngài quan tâm hướng dẫn.
7 Đừng lấy mắt mình làm thước đo khôn sáng!
Hãy kính sợ Ngài, lìa bỏ hẳn ác gian!
8 Thì cuống rốn con và cả toàn thân
Sẽ mạnh khoẻ, xương cốt con cứng cáp.
9 Hãy tôn vinh Đức Chúa Trời duy nhất,
Bằng hoa lợi đầu mùa, tài vật của con!
10 Thì thóc lúa thừa dư từng đống ngút ngàn,
Thùng to nhỏ sẽ đầy tràn rượu mới.
11 Khi Chúa phạt, đừng coi thường, con hỡi!
Ngài mắng con vì tội lỗi, chớ buồn!
12 Ngài chỉ phạt người Ngài rất yêu thương,
Như cha đẻ đánh đòn con yêu quý.

13 Ai tìm được khôn ngoan và thông sáng,
Thật phước thay, không gì đáng so bằng.
14 Có nó còn hơn tiền bạc vạn lần,
Sinh hoa lợi, vàng ròng đâu sánh được.
15 Sự khôn ngoan quý cả hơn châu ngọc,
Chẳng so được đâu, các bửu vật con ưa.
16 Tay hữu nó cầm trường thọ trao cho,
Còn tay tả là vinh hoa phú quý.
17 Đường lối nó vốn là đường vui thỏa,
Nẻo nó đi là tất cả bình an.
18 Nó là phước ơn, cây sự sống vĩnh hằng,
Cho ai biết nắm cầm và gìn giữ.
19 Cả đất trời và muôn vàn tinh tú,
Bằng sáng khôn, chính Thiên Chúa dựng nên.
20 Bằng tri thức Ngài, vực thẳm, Chúa mở toang,
Làm mây đọng thành sương rơi phủ trắng.
21 Hãy giữ gìn sự khôn ngoan, thận trọng,
Chớ xa tầm nhìn, lơi lỏng, nghe con!
22 Nó là niềm vui, sức sống của tâm hồn,
Là trang sức nơi cổ con, duyên dáng.
23 Con sẽ bước vững vàng, trên đường ngay thẳng,
Và chân con sẽ chẳng bị ngã xiêu.
24 Con sẽ ngủ ngon, yên giấc đều đều,
Khi nằm xuống không một điều sợ hãi.
25 Đừng lo chi khi tai ương ập tới!
Khi ác gian bị tàn hại, yên tâm!
26 Vì Đức Chúa Trời: Chỗ dựa, náu nương,
Ngài bảo vệ, chân con không sa bẫy.

27 Ai xứng đáng, việc thiện lành, đừng chối,
Nếu tay con làm nổi, gắng nghe con!
28 Phàm vật chi người lân cận muốn xin,
Mà con có, thì đừng nên hoãn kế,
Rằng "hãy đến đây, ngày mai, lần nữa,
Tôi sẽ cho anh các thứ anh cần".
29 Chớ âm mưu hại hàng xóm láng giềng,
Khi họ sống rất hòa bình hữu nghị.
30 Đừng vô cớ gây tranh giành đố kỵ,
Nếu họ không từng chủ ý hại con!
31 Đừng cạnh tranh với kẻ dữ, bạo tàn,
Cũng đừng bước theo lối mòn của hắn.
32 Vì Thiên Chúa là bạn người ngay thẳng,
Nhưng tởm kinh kẻ hung hãn gian tà.
33 Rủa sả giáng lên chúng nó tận nhà,
Nhưng ơn phước đổ qua người công chính.
34 Ngài chế diễu kẻ kiêu căng nhạo báng,
Nhưng ban ơn người biết sống khiêm nhường.
35 Ai khôn ngoan sẽ được hưởng vinh quang,
Kẻ ngu dại ngày càng tăng nhục nhã.

4 1 Các con hỡi, từng lời cha khuyên dạy,
Hãy lắng nghe để hiểu biết lẽ đời!
2 Vì chính đây là đạo lý làm người,
Chớ lìa bỏ những lời ta dạy dỗ.
3 Cha ta đã sinh, và từ thời nhỏ
Con một, nên ta được mẹ qúy chiều.
4 Cha dạy rằng hãy nhớ mãi, con yêu,
Giữ mệnh lệnh ta truyền, con sẽ sống...

5 Lấy thông sáng, khôn ngoan làm lý tưởng,
Hãy tìm cầu, chớ xây bỏ lời ta,
6 Có khôn ngoan, được bảo vệ an hòa,
Yêu mến nó, nó giữ gìn con mãi.
7 Cầu lấy khôn ngoan, việc cần nhất đấy,
Bán hết của đi, mua thông sáng, con ơi!
8 Tôn trọng khôn ngoan, nâng con đến tận trời,
Được vinh hiển, lòng tràn đầy vui thỏa.
9 Khôn ngoan đội cho con vòng nguyệt quế,
Và mão triều thiên rạng rỡ vinh quang,
10 Tiếp nhận lời ta, hạnh phúc vô vàn,
Và tuổi thọ tăng thêm nhiều hơn nữa.
11 Ta khuyên dạy đường khôn ngoan, hãy nhớ!
Dẫn con đi thẳng hướng tới tương lai.
12 Khi con đi, chân vững bước đường đời,
Khi con chạy chẳng bao giờ vấp ngã.
13 Nắm chặt mãi những điều ta dạy dỗ,
Hãy giữ gìn như cuộc sống của con.
14 Chớ theo đường bọn hung bạo, ác gian,
15 Nhắm thẳng hướng, tránh đi ngang qua nó,
16 Vì kẻ ác luôn mong ta vấp đổ,
Chưa gây thêm tội ác, ngủ chẳng yên,
17 Bánh chúng ăn là gian ác triền miên,
Rượu chúng uống là hung hăng tàn bạo.
18 Người công chính đi con đường rạng chiếu,
Rực ánh Mặt Trời, giữa buổi ban trưa
19 Kẻ ác lần theo bóng tối ảo mờ
Chẳng biết được nguyên do mình vấp ngã.
20 Con yêu quý, nhớ lời ta dạy dỗ,
Hãy lắng tai nghe bài giảng của ta,
21 Và mắt con đừng xa cách lời cha,
Ghi tạc mãi tận đáy lòng, con nhé!
22 Ấy chính cuộc đời, cho ai tìm được nó,
Là cội nguồn của sức mạnh, niềm vui.
23 Giữ vững tấm lòng, trước hết, con ơi,
Vì nguồn sống đều từ đây ra cả.
24 Hãy đoạn tuyệt với đôi môi dối trá,
Miệng lưỡi gian tà, cần dẹp bỏ, nghe con.
25 Nhắm thẳng mà đi, mắt đừng liếc dọc ngang,
26 Hãy thận trọng, mỗi bước đường con bước,
Thì chân con luôn vững vàng, không trượt.
27 Bên phải đừng quay, chớ bước, ghi lời,
Cũng đừng sang bên trái, nhớ đời đời,
Và rời bỏ mọi việc làm tội ác.

Hãy tránh dâm phụ, chỉ vui hưởng hạnh phúc với vợ mình

5 1 Này con hỡi, hãy nghiêng tai nghe tỏ
Lời khôn ngoan và thông sáng ta truyền.
2 Để biết luôn luôn, tính thận trọng, giữ gìn,
Và tri thức hiện lên nơi cửa miệng.
3 Môi dâm phụ như mật đường ngọt lịm,
Miệng nó như dầu, âu yếm, dịu êm.
4 Cuối cùng, đắng như ngải cứu, không hơn,
Và bén sắc như chiếc gươm hai lưỡi.
5 Chân dẫn xuống hang tử thần tăm tối,
Bước nó đụng vào cửa lối Âm Ty,
6 Đường sống thẳng bằng nó chẳng thấy chi,
Đi lạc lối mà không hề hay biết.
7 Vậy con hãy nghe đây, lời tâm huyết,
Tiếng lòng ta tha thiết, chớ lìa xa.
8 Đường tội ô dâm phụ hãy tách ra,
Chớ bén mảng gần cửa nhà chúng nó.
9 Vì nếu không sẽ mất đi danh dự,
Và trao đời mình cho kẻ tàn hung.
10 Tài sản con bị kẻ khác chiếm không,
Bao công sức xây giàu sang cho họ.
11 Rồi cuối cùng con rên la than thở,
Xương thịt hao mòn, đau khổ đời trôi.
12 Ân hận con kêu: "ta ngu quá mất rồi!
Khinh quở trách và ghét lời khuyên dạy.
13 Sao lời thầy không chịu nghe, thật dại,
Sao chẳng vâng theo lời dạy giáo sư?
14 Nên giữa nhân dân, ta là đứa ngẩn ngơ,
Chỉ chút nữa, sa xuống hồ tai họa."

15 Hãy uống nước nơi giếng mình thoải mái,
Tắm khúc sông nhà, nước chảy, từng quen!
16 Mạch nước trong veo, sao con để tràn tuôn,
Chảy đến cả tận ngoài đường, phố chợ?
17 Mạch nước ấy là của riêng con đó,
Đừng để cho người lạ được dùng chung.
18 Nguyện nguồn nước con được phước tuôn tràn!
Hãy vui hưởng tuổi xuân, ngày mới cưới!
19 Với vợ đáng yêu như hươu tơ, nai cái,
Nguyện ngực nàng làm con mãi thỏa vui,
Nàng yêu con, lòng xao xuyến bồi hồi,
Nên con cũng yêu mê say, yêu mãi.
20 Mê dâm phụ, lẽ nào con khờ dại,
Cứ nâng niu và theo đuổi vợ người?
21 Vì mọi hành vi, Chúa biết hết rồi,
Ngài san phẳng những đường đời bất chính.
22 Kẻ ác gian, chính bẫy mình, bước đến,
Tội chúng chằng dây quấn bện vào chân.
23 Chúng bị diệt vong vì từ bỏ lời khuyên,
Và lầm lạc, bởi chính mình ngu dại.

Về việc bảo lãnh

6 1,2 Nếu con trót đứng tên mình bảo đảm
Cho một người con chưa hẳn yên tâm,
Nhưng vì giao tay cho người khác nắm cầm,
Nên con phải chịu mang phần trách nhiệm,
2 Bị ràng buộc bởi lời mình trên miệng,
Bị mắc câu vì những tiếng thề bồi.
3 Hãy nghe đây, con sa bẫy mất rồi,
Phải làm đúng như lời ta khuyên dạy:
Con hãy hạ mình, nài xin người ấy
Xóa lời thề, để giải cứu cho con.
4 Việc chưa xong, chớ yên giấc ngủ ngon,
Nhớ đừng để mi mắt con nhắm lại.
5 Hãy giải phóng mình, khỏi việc làm khờ dại,
Như con nai thoát khỏi đám thợ săn,
Như con chim vượt thoát bẫy gài giăng,
Của những kẻ đang rắp tâm rình bắt.

Về sự biếng nhác

6 Ai biếng nhác, hãy đến cùng loài kiến,
Học khôn ngoan toàn diện, chính nơi đây.
7 Quan sát mà xem, chúng chẳng có tướng tài,
Không lãnh đạo, chẳng đốc cai gì hết.
8 Mà lương thực thu gom, mùa hè, chúng biết,
Mùa gặt vui, quên cả mệt, khuân về.
9 Hỡi kẻ lười, cứ nằm mãi thế ư?
Chừng nào mới đến giờ ngươi thức dậy?
10 "Ngủ thêm chút, nghỉ chút thôi", phiền đấy,
Khoanh tay nằm là chẳng dậy được đâu.
11 Cuộc sống khổ nghèo lao đến rất mau,
Giặc thiếu thốn sẽ đón đầu chặn đánh.

Về sự gian lận

12 Ai môi miệng hay nói điều dối gạt,
Là kẻ vô loài, gian ác mà thôi.
13 Nháy mắt, khoèo chân ra hiệu quen rồi,
Kiểu anh chị, lấy ngón tay làm dấu.
14 Trong lòng hắn đầy gian tà nung nấu,
Gieo cạnh tranh, mưu tàn bạo, ác tâm.
15 Nên tai ương đổ xuống nó bất thần,
Chết mất ngáp, và vô phương cứu chữa.

Những điều Chúa gớm ghét

16 Có sáu điều Đức Chúa Trời căm ghét,
Và bẩy điều Ngài gớm ghiếc tởm kinh:
17 Mắt ngạo kiêu, lưỡi dối trá gian manh,
Tay tàn bạo, hại sinh linh vô tội,
18 Lòng toan tính mưu ác gian đen tối,
Chân rượt nhanh, nhằm tội lỗi lao vô,
19 Kẻ làm chứng gian, sống với lọc lừa,
Gây mâu thuẫn, rẽ chia tình huynh đệ.

Về sự tà dâm

20 Này con hỡi, giữ lời cha dạy dỗ,

Khuôn phép mẹ kia, đừng lìa bỏ, nghe con!
21 Ghi tạc đáy lòng, hãy nhớ luôn luôn,
Và đeo nó vào cổ con, khỏi mất.
22 Khi con đi, lời mẹ cha dẫn dắt,
Canh cho con được yên giấc trong đêm.
Rồi ban ngày, con thức dậy yên tâm,
Nó trò chuyện làm lòng con vui thỏa.
23 Những điều răn này là ngọn đèn soi tỏ,
Khuôn phép mẹ trao, ánh sáng đó nghe con.
Đừng coi thường lời quở trách, dạy khuyên,
Là lẽ sống, con đường lên hạnh phúc.
24 Nó giữ gìn con khỏi đàn bà ác độc,
Dâm phụ dùng lời đường mật dụ con.
25 Nhan sắc nó kia, dù tuyệt mỹ, đừng tham,
Chớ để lọt vào mắt tình đưa đẩy.
26 Mê gái điếm là cuộc đời bị gậy,
Chỉ mẩu bánh mì còn lại mà thôi.
Dâm phụ nguy hơn, nó là kẻ giết người,
Luôn rình rập, cướp cuộc đời con đó.
27 Có người nào ôm trong lòng ngọn lửa,
Mà áo quần không bốc hỏa cháy thiêu?
28 Ai giữ được chân khỏi bỏng rát, phồng đau,
Khi đã bước đi trên than hồng cháy?
29 Ai ngoại tình với vợ người cũng vậy,
Đụng đến chút thôi, là chuốc lấy phạt liền.
30 Kẻ trộm, người đời không khinh mấy, dễ quên,
"Nó trộm cắp, vì đói thèm, quẫn bách."
31 Bẩy lần bồi thường, nếu chẳng may bị bắt,
Cùng lắm, cửa nhà hết sạch, chẳng còn chi.
32 Nhưng người ngoại tình là kẻ vô tri,
Linh hồn sống, chính tay y tự diệt.
33 Bị khinh bỉ và mang đầy thương tích,
Đến trọn đời, không xóa hết nhuốc nhơ.
34 Người chồng nổi ghen, giận dữ nhào vô,
Nhất định sẽ trả thù, không tha thứ.
35 Không chịu nhận cho đền bằng tiền của,
Dù xin tăng hoài, vô nghĩa, hết đời con.

Nghe lời dâm phụ dẫn đến sự chết

7 1 Này con hỡi, hãy nghe ta khuyên dạy,
Mệnh lệnh ta truyền, giấu đáy lòng con!
2 Tuân lệnh ta, con được sống vẹn tròn,
Lời ta dạy, giữ gìn như ngươi mắt!
3 Hãy buộc nó nơi ngón tay thật chặt!
Mãi mãi không quên, khắc cốt ghi lòng.
4 Coi khôn ngoan như người chị chính tông,
Và thông sáng là chí thân bè bạn.
5 Để nó giữ con khỏi phường dâm loạn,
Không bị vợ người quyến rũ lẳng lơ.
6 Vì có hôm ta đang ở trong nhà,
Và đưa mắt nhìn suốt qua song cửa,
7 Thấy trong bọn ngu, một chàng trai trẻ,
Thiếu óc nghĩ suy, mặt non sữa biết chi.
8 Nó đi qua đường gần góc bên kia,
Đưa chân đến chính nhà người dâm phụ.
9 Vào lúc hoàng hôn, mặt nhìn chẳng rõ,
Màn đêm buông, cả đường phố tối mò.
10 Dâm phụ đi ra, đón hắn vào nhà,
Mặt son phấn như đĩ già quỷ quyệt.
11 Thị vốn tính ba hoa không biết mệt,
Chỉ thích ra đường tán phét lê la.
12 Đi khắp đầu đường góc phố gần xa,
Để rình bắt những cừu tơ non dại.
13 Y ghì chặt, ôm hôn chàng trai ấy,
Trơ trẽn mồi chài chẳng thấy ngượng chi:
14 Của lễ tạ ân ngon lắm, sẵn sàng kia,
Em khấn nguyện, Chúa đã nghe đủ hết.
15 Em ra đón anh với tình yêu tha thiết,
Mong được gặp anh để tỏ hết nỗi niềm.
16 Trên giường kia, đã chuẩn bị chăn mền,
Chỉ Ai Cập thêu ngàn hoa vạn sắc.
17 Ở chỗ nằm, em đã xông sực nức,
Một dược, quế bì, lư hội ngát hương.
18 Hãy đến cùng em chung hưởng cuộc truy hoan,
Cho đến tận bình minh trong ân ái!

19 Chồng em không có nhà, xin đừng ngần ngại,
Anh ta đi xa, tận cuối chân trời,
20 Túi bạc mang theo nặng trĩu cả tay,
Hẹn rằm tới mới đến ngày về lại.
21 Lời mơn trớn thật ngọt ngào êm ái,
Chàng thanh niên ngu dại bị đổ ngay,
22 Ngoan ngoãn đi theo, như tội phạm còng tay,
Như bò thịt thơ ngây vào lò mổ,
23 Chim sa lưới chẳng biết mình tận số,
Cho đến khi tên xuyên vỡ buồng gan.
24 Vậy hãy lắng nghe cho rõ, hỡi con,
Học cho kỹ lời dạy khuyên tâm huyết!
25 Đừng hướng lòng con vào đàn bà dâm dật!
Lối nó đi, đừng lạc bước theo vô!
26 Nó làm bao người thương tích, sa cơ,
Và giết chết nhiều kẻ khờ, ngu ngốc.
27 Nhà nó ở là đường vào Địa Ngục,
Dẫn xuống hang ô nhục, chết muôn đời.

Sự khôn sáng đáng quý biết bao!

8 1 Sự thông sáng đã chẳng từng kêu lớn?
Tiếng khôn ngoan không khắp chốn dậy vang?
2 Khôn ngoan đứng cao chót vót đầu làng,
Khắp phố xá, các đường ngang ngõ dọc.
3 Bên cổng thành, nơi ra vào đông đúc,
Tiếng khôn ngoan hằng liên tục kêu to:
4 Hỡi loài người, ta kêu gọi, hãy nghe!
Tiếng ta gọi hướng về toàn nhân loại.
5 Hãy học khôn ngoan, hỡi người ngu muội!
Kẻ dại khờ cố đạt tới tinh thông!
6 Hãy nghe đây, lời tốt đẹp vô cùng,
Ta chỉ dạy những điều hay, lẽ phải!
7 Và chân lý, từ miệng ta sẽ nói,
Vì môi ta ghét gian dối, ác tâm.
8 Lời miệng ta là chính trực luôn luôn,
Không cong quẹo, không gian ngoan giả dối.
9 Là rõ ràng, cho những ai nghĩ tới,
Là thẳng ngay đối với kẻ học cao.
10 Hãy giữ lời ta, tiền của nghĩa gì đâu!
Có tri thức, vàng bạc nào so được.
11 Sự khôn ngoan quý giá hơn châu ngọc,
Chẳng sánh được đâu, ngay bảo vật chuộng ưa.
12 Thông sáng, khôn ngoan, tri thức, hài hòa cùng thận trọng hợp thành ta, con biết?
13 Kính sợ Chúa Trời là ghét căm điều ác;
Ta ghét kiêu căng, xấc xược, gian tà.
14 Mưu lược, thông minh, ấy chính là ta,
Cả năng lực, khôn ngoan và khéo léo.
15 Vua nhờ ta, biết trị vì lãnh đạo,
Và các quan làm luật pháp công bằng.
16 Ta giúp các quan cai trị các vùng,
Các thẩm phán biết công minh xét xử.
17 Ai yêu ta, ta sẽ yêu người đó,
Ai tìm ta, ắt gặp gỡ, dễ thôi.
18 Danh vọng giàu sang, thịnh vượng đời đời,
Công bằng nữa, đều ở nơi ta cả.
19 Bông trái ta, vàng mười còn đổ ngã,
Hoa lợi ta vô giá, bạc nào so?
20 Đường ta đi là công chính nở hoa,
Lối ta bước rộn tiếng ca chân lý,
21 Để ai yêu ta, thực giàu sang phú quý,
Của đầy kho, lòng hoan hỷ tươi vui.

22 Khi Đức Chúa Trời dựng nên trời đất,
Cả trước đó lâu, Ngài đã dắt ta theo.
23 Trước vô cùng ta đã được Ngài yêu,
Cho hiện hữu trước khai thiên lập địa.
24 Khi chưa có vực sâu, nguồn nước đổ,
Ta đã ra đời bên Chúa toàn năng.
25 Trước khi núi non chưa được dựng nên,
Đồi lớn nhỏ hoàn toàn chưa có mặt,
26 Bụi đất, ruộng đồng, Chúa chưa sắp đặt,
Thì chính ta được hạnh phúc ra đời.
27 Khi Chúa dựng nên vực thẳm, tầng trời,
Ta vinh dự ở bên Ngài hiện diện.
28 Khi các tầng mây, Ngài làm thêm chắc chắn,
Làm vững hơn nước vực thẳm đại dương,
29 Định mức dâng cao, khỏi phạm điều răn,

Rồi khi Chúa dựng nên toàn Trái Đất,
30 Là thợ cả, ta được Ngài xếp đặt,
Hàng ngày Chúa vui với việc ta làm.
31 Chúa cho con người sống ở trần gian,
Ta vui lắm, sống trong lòng nhân loại.

32 Vậy hãy nghe đây, các con ta hỡi,
Phước cho ai theo mãi lối đường ta!
33 Nghe lời khuyên, không từ chối, gạt ra,
Và cư xử dịu hòa, khôn ngoan thật..
34 Phước cho ai hàng ngày hằng tỉnh thức,
Đợi trước nhà, để tiếp rước lời ta.
35 Vì gặp ta là cuộc sống nở hoa,
Và ơn phước sẽ được Cha ban tặng.
36 Nhưng xúc phạm ta, tự hại mình, mất mạng,
Còn kẻ ghét ta, ắt hẳn muốn lìa đời.

khôn ngoan và ngu dại đều mời gọi

9 1 Sự khôn ngoan đã xây xong nhà cửa,
Bẩy cột đàng hoàng, chạm trổ công phu.
2 Làm thịt chiên bò, sắp sẵn rượu nho,
Dọn đại tiệc, mời muôn nhà đến dự .
3 Sai tớ gái đến chòi cao thành phố,
Cất tiếng mời thiên hạ tới chung vui:
4 Ai ngu si xin tụ hội về đây,
Ai ít học, tôi xin mời, cứ đến!
5 Ta sẽ cùng nhau liên hoan ăn bánh,
Và uống rượu nho pha sẵn kia rồi!
6 Từ bỏ dại ngu, sẽ được sống yên vui,
Hãy đi mãi theo đường đời thông sáng.
7 Sẽ bị nhục, nếu trách quân nhạo báng,
Bị nhuốc nhơ, nếu mắng bọn hung tàn.
8 Chớ trách kẻ nhạo cười, nó sẽ ghét con!
Được yêu mến, nếu người khôn con quở.
9 Khuyên bảo người khôn, họ khôn hơn nữa,
Dạy kẻ thiện tâm, họ sẽ giỏi thêm.
10 Kính sợ Chúa Trời, khởi điểm của khôn ngoan,
Biết Đấng Thánh là cội nguồn thông sáng.
11 Vì nhờ khôn ngoan, tuổi thọ con tăng hẳn,
Năm tháng đời con được sống nhiều hơn.
12 Nếu khôn ngoan, ích lợi chính cho con,
Nếu đùa cợt, tất một mình gánh chịu.

13 Phụ nữ điên rồ thường hay la lối,
Đó là người ngu muội, chẳng biết chi.
14 Ngồi cửa nhà mình, bên cạnh đường đi,
Hay trên ghế, nơi điểm cao thành phố.
15 Thị kêu gọi những người đi qua đó,
Đang thẳng đường mình, chẳng ngó nghiêng chi:
16 "Ai bình dân, xin hãy ghé vào đi!"
Rồi nói với bọn bị lừa dốt nát:
17 "Nước ăn cắp là cực kỳ ngọt mát,
Ăn vụng bao giờ cũng rất thơm ngon!"
18 Họ chẳng biết rằng nhà thị chính mồ chôn,
Khách của thị, linh hồn về Âm Phủ.

Từ Châm Ngôn 10 đến 29 là tuyển tập các châm ngôn của Sa-lô-môn

10 1 Con trai khôn ngoan làm cha vui thỏa,
Nhưng đứa dại ngu khiến mẹ buồn lòng.

2 Của phi nghĩa cả kho, cũng chỉ số không,
Nhưng công chính cứu khỏi vòng tử địa.

3 Người công chính, Chúa chăm lo tử tế,
Không để linh hồn đói khổ điêu linh.
Còn ước mơ của những kẻ bất nhân,
Ngài từ khước, không quan tâm, thương xót.

4 Ai lười biếng, ắt nghèo nàn, cơ cực,
Ai siêng năng, hẳn sẽ được giàu sang.
5 Tích trữ, mùa hè, con thật khôn ngoan,
Trong mùa gặt, ngủ tràn, gây hổ nhục.

6 Người công chính, Đức Chúa Trời giáng phúc.
Miệng lưỡi ác gian giấu cất bạo tàn.

7 Chúa ghi rồi, người công chính, ngợi khen,
Song tên tuổi ác gian, Ngài xóa sạch.

8 Ai khôn ngoan, lời răn Ngài, ghi tạc,
Kẻ dại mồm tất ngã gục, đớn đau.

9 Người thẳng ngay sẽ vững bước tiến mau,
Kẻ gian dối ắt sớm chiều bại lộ.

10 Bọn xảo quyệt gây âu sầu buồn bã,
Miệng dại ngu tất vấp ngã, đau thương.

11 Môi công chính mang nguồn sống dâng tràn,
Miệng kẻ ác ẩn che toàn hung bạo.

12 Lòng ganh ghét gây cãi nhau, tranh đấu,
Song yêu thương xóa sạch dấu tội khiên.

13 Thông sáng là người có miệng khôn ngoan,
Nhưng roi vọt dành cho lưng kẻ ngốc.

14 Người khôn ngoan biết trau dồi tri thức,
Kẻ dại mồm chịu cơ cực, đắng cay.

15 Tiền của người giàu là lũy chắc, thành xây,
Người khốn khổ lụi tàn (NIV) vì nghèo khó.

16 Vì sự sống, người thiện lành vất vả,
Kẻ ác gian dùng tiền của hại nhân.

17 Ai nghe lời khuyên được vui sống thỏa lòng,
Sẽ lạc lối, nếu coi thường quở trách.

18 Môi dối trá dấu che lòng ganh ghét,
Miệng ngu si chỉ ưa thích vu oan. (NIV)

19 Càng lắm điều, càng tội lỗi nhiều hơn,
Biết giữ miệng là khôn ngoan tài giỏi.

20 Người công chính, lưỡi môi như bạc thỏi,
Bọn ác tâm không đáng nổi một xu.

21 Nuôi dạy nhiều người, miệng công chính chăm lo,
Nhưng kẻ dại chết vì ngu, vì dốt.

22 Ai giàu có do Chúa Trời ban phước,
Ngài chẳng bao giờ thêm chút phiền lo.

23 Kẻ dại ngu, với gian ác, nghịch đùa,
Người hiểu biết chỉ thích ưa khôn sáng.

24 Hễ điều chi kẻ ác gian khiếp đảm,
Ắt trước sau sẽ xảy đến cho y.
Người công chính mong bất cứ điều gì,
Hẳn sẽ được như ước mơ trọn vẹn.

25 Cơn gió thoảng, kẻ ác gian bay biến,
Nhưng muôn năm, người công chính vững bền.

26 Kẻ biếng lười làm cho chủ bực lên,
Khói cay mắt, dấm ghê răng là họ.

27 Kính sợ Chúa Trời, sống lâu thêm nữa,
Còn kẻ ác gian, tuổi thọ sẽ giảm đi.

28 Người công chính vui trong hy vọng tràn trề,
Quân độc ác, mọi ước mơ sụp đổ.

29 Đường lối Chúa, với người ngay, đồn lũy,
Với ác gian, là chiếu chỉ diệt vong.

30 Trên đất này, người công chính yên tâm,
Nhưng gian ác, nơi đặt chân chẳng có.

31 Miệng công chính đầy khôn ngoan thông tỏ,
Lưỡi gian tà, bị cắt bỏ ném xa.

32 Môi công chính mở ra, lời đẹp bay qua,

Miệng hung ác chỉ lè nhè gian dối.

11 1 Chúa kinh tởm những chiếc cân gian dối,
Nhưng quả cân ngay, Ngài rất đỗi hài lòng.

2 Kiêu ngạo kéo theo nhục nhã vô cùng,
Người khiêm tốn là khôn ngoan, thông sáng.

3 Tính liêm khiết dẫn đường người ngay thẳng,
Tính gian tà tiêu diệt bọn bất trung.

4 Tiền của ích chi, ngày phán xét cuối cùng,
Chỉ công chính cứu khỏi vòng tử địa.

5 Đức công chính dẫn đường người thiện nghĩa,
Nhưng kẻ hung tàn sa ngã bởi ác gian.

6 Đức công chính luôn cứu kẻ ngay lành,
Quân phản trắc, vì ác gian, sa lưới.

7 Kẻ ác chết, ước mơ thành mây khói,
Quân bạo tàn, niềm hy vọng tiêu tan.

8 Công chính được Ngài cứu khỏi gian nan,
Kẻ hung ác vào thế chân cho họ.

9 Chúng hại anh em bằng lời độc địa,
Tri thức giúp người công chính thoát nguy.

10 Thành phố vui mừng, dân chúng hả hê
Khi công chính được Chúa cho thịnh đạt.
Nhưng khi kẻ ác gian Ngài tiêu diệt,
Cả toàn dân vui, nhiệt liệt hò reo.

11 Thành phố được ban ơn phước dồi dào,
Và cao trọng: Công lao người công chính.
Song miệng môi kẻ ác gian vô tín,
Làm cho thành dẫn đến chỗ suy vong.

12 Ai khinh láng giềng, ngu dại chẳng gì hơn,
Người khôn sáng chỉ làm thinh, giữ miệng.

13 Đứa mách lẻo rêu rao điều kín nhiệm,
Người tín trung bảo mật chuyện riêng tư.

14 Đường lối sai, dân khốn khổ trăm bề,
Cố vấn giỏi, dân ấm no, hạnh phúc.

15 Bảo lãnh người không quen, chuốc về tủi nhục,
Muốn được bình yên, từ khước là hơn.

16 Được quý trọng nhiều là phụ nữ thiện tâm, (NIV)
Đàn ông ác may lắm thêm chút của. (NIV)

17 Người nhân đức làm hồn mình rạng rỡ,
Bọn ác ôn tự chuốc vạ vào thân.

18 Lương kẻ ác gian như thể hư không,
Gieo công chính ắt được ban phần thưởng.

19 Sự sống dành người vững vàng công chính,
Kẻ đuổi săn độc ác tất diệt vong.

20 Đức Chúa Trời kinh tởm bọn tà gian,
Nhưng trọn vẹn thiện tâm, Ngài đẹp ý.

21 Quân gian ác, nhất định Ngài xử lý,
Dòng dõi thiện lành, Chúa cứu, Cha thương.

22 Phụ nữ đẹp xinh thiếu dè dặt, khiêm nhường,
Cũng chẳng khác vòng vàng đeo mũi lợn.

23 Người công chính chỉ ước ao điều thiện,
Quân ác gian mơ toàn chuyện khùng điên.

24 Rộng rãi cho đi, tiền của sẽ nhiều lên,

Chắt bóp quá, lại càng thêm thiếu thốn.

25 Người hào phóng sẽ ấm no, thịnh vượng,
Ai biết cho đi, sẽ được chính người cho.

26 Tích trữ thóc nhiều, dân rủa: Hắn đầu cơ,
Sống trung thực, bán thóc ra, được phước.

27 Tìm kiếm thiện lành là tìm ân phúc,
Tìm ác gian, ắt gian ác đổ đầu.

28 Tin cậy tiền tài, hẳn bị ngã đau,
Sống công chính, đời xanh màu lá thắm.

29 Phá hạnh phúc mình, gió sẽ là tài sản,
Ai cuồng điên làm tôi tớ kẻ khôn.

30 Bông trái thiện lành: cây sự sống vươn lên,
Người khôn sáng cứu linh hồn tội lỗi.

31 Người công chính được thưởng ngay hiện tại,
Nhưng ác gian phải đền tội muôn đời.

12

1 Yêu kỷ luật là con người hiểu biết,
Kẻ dại ngu, lời quở trách, ghét căm.

2 Cho thiện nhân, Chúa đổ phước đầy tràn,
Nhưng đoán phạt bọn ác gian quỷ quyệt.

3 Được thịnh vượng chẳng phải nhờ hung ác,
Công chính tạo nên rễ chắc, chẳng lay.

4 Vợ từ tâm là thiên miện, không sai,
Mục xương cốt khi vợ gây tủi nhục.

5 Người công chính chỉ nghĩ điều nhân đức,
Gian ác luôn luôn tìm chước gạt lừa.

6 Lời ác gian là giết chóc, mưu mô,
Miệng ngay thẳng luôn cứu nguy đồng loại.

7 Bị đánh đổ, bọn ác gian chết rụi,
Công chính vững bền mãi mãi đời sau.

8 Càng khôn ngoan, được khen ngợi càng nhiều,
Kẻ gian xảo, muôn người đều khinh rẻ.

9 Làm thường dân, có kẻ hầu người hạ,
Hơn kẻ vờ trưởng giả, chẳng đủ ăn.

10 Người công chính chăm lo cả súc vật mình,
Quân gian ác xót thương bằng hung bạo.

11 Chăm cầy cấy, thừa hoa mầu, thóc gạo,
Theo kẻ biếng lười là khờ khạo, ngẩn ngơ.

12 Quân ác gian, của đồng bọn, muốn vơ,
Rễ công chính sinh xum xuê bông trái.

13 Ai lỡ miệng, mắc bẫy gài tai hại,
Công chính Chúa cho thoát khỏi tai ương.

14 Thành quả miệng môi là dư dật phước ơn,
Tay lao động được báo đền xứng đáng.

15 Kẻ ngu dại thấy đường mình là đúng,
Người khôn ngoan trân trọng những lời khuyên.

16 Kẻ dại ngu thường nổi nóng lên liền,
Người khôn sáng biết kìm mình, nhịn nhục.

17 Nhân chứng công bình nói lên sự thật,
Làm chứng gian là lừa gạt, bất nhân.

18 Nói quá lời, chẳng khác nhát dao đâm,
Liều thuốc tốt, lưỡi người khôn mang lại.

19 Môi chân thật được lưu truyền mãi mãi,

Lưỡi dối gian tồn tại chẳng bao lâu.

20 Lừa gạt chất đầy lòng kẻ âm mưu,
Nhưng vui vẻ thuộc về người hòa giải.

21 Người công chính, tai ương không xẩy tới,
Song ác gian sẽ đầy túi đau thương.

22 Chúa tởm kinh môi dối trá gạt lường,
Nhưng đẹp ý, ai trung thành, thanh khiết.

23 Kẻ khôn ngoan không khoa trương hiểu biết,
Người dại khờ bộc lộ hết ngu si.

24 Tay siêng năng sẽ điều khiển, trị vì,
Tay biếng nhác phải chịu bề hầu hạ.

25 Quá lo lắng làm cho lòng sờn ngã,
Lời động viên làm vui thỏa hân hoan.

26 Dẫn bạn cùng đi, người công chính lo toan,
Còn kẻ ác theo con đường lầm lạc.

27 Kẻ lười biếng săn thú về bỏ mặc,
Người siêng năng quý tài vật làm ra.

28 Đến chốn vĩnh sinh, đường công chính dẫn đưa,
Trên nẻo ấy, không bóng ma thần chết.

13 1 Con khôn ngoan biết nghe cha dạy dỗ,
Đứa nhạo cười, lời trách quở, bỏ qua.

2 Thành quả miệng môi mang tốt đẹp về nhà,
Kẻ gian ác chỉ ước mơ, (NIV) tàn bạo.

3 Biết giữ miệng, mạng sống mình đảm bảo,
Nguy hiểm cho ai chẳng kín đáo miệng môi.

4 Kẻ biếng nhác cầu mong, chẳng được đáp lời,
Người chăm chỉ luôn thỏa vui, no đủ.

5 Người công chính ghét căm lời dối trá,
Kẻ bạo tàn đáng xấu hổ, tởm kinh.

6 Người thẳng ngay được công chính giữ gìn,
Kẻ gian ác, chính tội mình tiêu diệt.

7 Có người giả giàu, mà túi không, tiền hết,
Có kẻ giả nghèo, của chẳng biết để đâu.

8 Tiền của thường đem đổi mạng người giàu,
Dọa bắt cóc, người nghèo đâu có sợ. (BDY)

9 Người lương thiện như hào quang rực rỡ,
Đèn kẻ ác gian tắt giữa đêm đen.

10 Kiêu ngạo sinh ra tranh chấp thiệt hơn,
Nghe khuyên dạy là khôn ngoan thông sáng.

11 Của phi nghĩa bay đi như gió thoảng,
Tích lũy bằng lao động sẽ giàu thêm.

12 Hy vọng tiêu tan, lòng đau đớn ưu phiền,
Thỏa ước nguyện, giống như cây sự sống.

13 Khinh lời dạy, ắt khó khăn chồng đống,
Tôn trọng lệnh trên, cầm chắc thưởng khen.

14 Nguồn sống thỏa vui là lời dạy người khôn,
Giúp tránh khỏi bẫy tử thần gài đặt.

15 Cư xử tốt được mọi người mến phục (NIV, RSV, BDY)

Khốn cho ai không trung thực (NIV, RSV, BDY), đường tà.

16 Hành động khôn ngoan lấy tri thức dẫn đưa,
Kẻ ngu muội luôn tỏ ra điên dại.

17 Kẻ mang ác gian, vào tai ương, sa bẫy,
Người tín trung là thuốc nhạy, chữa lành.

18 Khổ nhục đói nghèo, ai từ chối lời khuyên,
Biết tiếp nhận phê bình, đời tôn trọng.

19 Mơ ước được thành, linh hồn bay bổng,
Quân ác gian kinh tởm chuyện từ tâm.

20 Chơi với người khôn, sẽ được khôn ngoan,
Với kẻ dại, kết thân là thất thiệt.

21 Tai họa đuổi theo tội nhân quyết liệt,
Nhưng phước ơn là phần thưởng thiện nhân.

22 Người ngay lành, tài sản để cháu con,
Của gian ác dồn sang người công chính.

23 Hoa lợi dồi dào, đất người nghèo sinh sống,
Làm chẳng được ăn, bọn bất chính vô lương.

24 Ai kiêng roi chính là ghét con mình,
Chăm sửa trị mới là tình thương lớn.

25 Người công chính ăn, miệng ngon, thỏa mãn,
Kẻ ác ăn, lưỡi đắng, chẳng hề no.

14 1 Phụ nữ khôn ngoan vun đắp gia đình,
Song kẻ dại chính tay mình huỷ phá.

2 Ai đi thẳng là biết uy Thiên Chúa,
Theo đường cong là khinh rẻ Chúa Trời.

3 Ngu dại kiêu căng bị miệng chúng đòn roi,
Nhưng khôn khéo được miệng môi bảo vệ.

4 Chuồng không bò, máng ăn khô sạch sẽ,
Nhiều bò cày, hoa lợi chứa đầy kho.

5 Nhân chứng đáng tin không bịa đặt bao giờ,
Nhân chứng dối chỉ điêu ngoa quỷ quyệt.

6 Kẻ nhạo báng tìm khôn ngoan không gặp,
Người thông minh đạt tri thức dễ dàng.

7 Hãy tránh xa kẻ ngu muội, nghe con!
Vì chẳng có môi khôn ngoan nơi nó.

8 Người khôn sáng tính đường đi, nơi đỗ,
Kẻ dại ngu sống mánh khóe là điên.

9 Tội lỗi luôn luôn bị kẻ ngốc coi khinh,
Nhưng ngay thẳng được ơn lành Thiên Chúa.

10 Lòng cay đắng chỉ con tim thấu tỏ,
Không ai ngoài mình chia sẻ được buồn vui.

11 Nhà bọn ác gian Chúa quật đổ tơi bời,
Nhưng thịnh vượng cho trại người ngay thẳng.

12 Có một con đường tưởng là chính đáng,
Nhưng cuối cùng dẫn đến chốn hư vong.

13 Miệng cười vui, nhưng tan nát cõi lòng,
Và kết thúc, đời chìm trong sầu thảm.

14 Xa lánh Chúa Trời, thu về quả đắng,
Người thiện lành tự mang đến thỏa vui.

15 Kẻ dại ngu tin tất cả mọi lời,

Người khôn sáng tiến lui từng nước bước.

16 Người khôn sợ và tránh xa điều ác,
Kẻ dại ngu chỉ xấc xược kiêu căng.

17 Nóng nảy trở thành điên dại không hơn,
Người mưu ác bị đời luôn ghét bỏ.

18 Kẻ ngu muội lấy dại điên làm của,
Người khôn ngoan coi trí tuệ là vua.

19 Phải quy phục người lành, kẻ ác chịu thua,
Người công chính, quân hung nô phải lạy.

20 Khi nghèo khó, láng giềng xa hết thảy,
Lúc giàu sang, bè bạn tới đông ghê.

21 Khinh kẻ lân cận mình, phạm tội cùng Cha,
Thương người khó, ắt nở hoa ơn phước.

22 Đi lạc lối: Kẻ âm mưu gian ác,
Người thiện ngay sống chân thật, nhân từ.

23 Làm việc siêng năng, của cải thừa dư,
Chỉ múa miệng, ắt nguy cơ thiếu thốn.

24 Mũ giàu sang dành cho người khôn sáng,
Kẻ dại ngu, vì điên loạn, đời khinh.

25 Làm chứng gian gây dối gạt hại nhân,
Làm chứng thật cứu linh hồn oan ức.

26 Kính sợ Chúa Trời là chỗ nương vững chắc,
Con cái Ngài được ẩn nấp, chở che.

27 Kính sợ Chúa Trời: nguồn sống thừa dư,
Cứu người khác khỏi bóng ma thần chết.

28 Được lòng dân, vua vinh quang chói rực,
Mất lòng dân là báo trước bại vong.

29 Nhịn nhục làm ta khôn sáng vô cùng,
Hay nóng nảy cách điên cuồng một bước.

30 Tính điềm đạm làm cuộc đời tươi mát,
Lòng ghét ghen làm mục nát cốt xương.

31 Ức hiếp người nghèo: làm nhục Đấng Toàn Năng,
Thương kẻ khó là vinh danh Thiên Chúa.

32 Kẻ gian ác bị tội mình đánh đổ,
Công chính chết đi, vẫn có Chúa nâu nương.

33 Người thông sáng trong lòng luôn có khôn ngoan,
Nhưng kẻ ngốc để lộ toàn dại dột.

34 Sự công chính làm sáng danh đất nước,
Nhưng tội khiên làm hổ nhục non sông.

35 Vua ban ơn cho tôi tớ sáng khôn,
Nhưng nổi giận kẻ gây nên tủi nhục.

15 1 Lời nói dịu dàng làm nguôi thịnh nộ,
Phản ứng gắt gao: lửa đổ dầu thêm.

2 Lưỡi khôn ngoan truyền hiểu biết, lời khuyên,
Miệng ngu dại chỉ cuồng điên buông thả.

3 Mắt Thiên Chúa vẫn dõi theo đây đó,
Quan sát ác gian và cả thiện nhân.

4 Lưỡi người lành: cây sự sống vươn lên,
Miệng gian ác làm tâm linh hư hại.

5 Ai cãi lời cha là con ngu dại,
Kẻ biết lắng nghe sửa dạy mới nên khôn.

6 Người công chính, trong nhà, vật quý đầy ngăn,

Song gian ác, của gây thêm rối rắm.

7 Môi khôn ngoan dạy người đời học vấn,
Tâm địa kẻ ngu chẳng đáng ai nghe.

8 Chúa tởm kinh của tế lễ gian phi,
Người công chính cầu chi Ngài cũng nhậm.

9 Chúa kinh tởm đường ác gian lì lợm,
Công chính Ngài yêu đến trọn cuộc đời.

10 Theo đường tà, Chúa phạt nặng, đòn roi,
Sẽ bị diệt, ai ghét lời quở trách.

11 Hỏa Ngục, Âm Ty, Chúa đều biết hết,
Huống chi lòng người tốt đẹp, xấu xa.

12 Kẻ nhạo cười, lời quở trách, chẳng ưa,
Nên chỉ muốn tránh xa người khôn sáng.

13 Lòng hớn hở, mặt sẽ tràn sức sống,
Phiền muộn ưu tư làm dao động, nao sờn.

14 Lòng người khôn yêu hiểu biết nhiều hơn,
Miệng kẻ dại lấy điên cuồng nuôi sống.

15 Kẻ hoạn nạn nhìn đời trong nguy khốn,
Người hân hoan như tiệc yến dự luôn.

16 Kính sợ Chúa Trời, dù ít của, yên tâm,
Còn hơn kẻ giàu sang, luôn lo lắng.

17 Thà ăn rau, yêu thương nhau đầm ấm,
Hơn ghét nhau, bò béo lẫn ăn chung.

18 Người hay giận hờn gây ẩu đả, thiệt thân,
Chậm nóng giận làm nguôi cơn tranh cãi.

19 Đường kẻ lười như rào gai ngăn lối,
Nẻo người ngay luôn quang đãng thẳng bằng.

20 Con khôn ngoan, cha vui sướng thỏa lòng,
Đứa ngu muội hay coi thường lời mẹ.

21 Kẻ dốt nát lấy dại điên vui thỏa,
Người khôn ngoan, đường tu sửa rồi đi.

22 Thiếu luận bàn, kế hoạch chẳng ra chi,
Nhiều mưu sĩ sẽ mang về thắng lợi.

23 Trả lời khéo, khiến lòng người phấn khởi,
Tốt biết bao, lời nói phải, dễ nghe.

24 Đường khôn ngoan lên đến tận nhà Cha,
Vượt thoát khỏi chốn Âm Ty, Địa Ngục.

25 Nhà bọn kiêu căng, Chúa Trời đánh sập,
Góa bụa được Ngài rào chắc nhà hơn.

26 Đức Chúa Trời kinh tởm những mưu gian,
Lời thanh sạch, Ngài đẹp lòng vừa ý.

27 Kẻ tham lợi, nhà rối ren, phiền lụy,
Hối lộ khước từ, vui thỏa tràn tuôn.

28 Người công chính trả lời thận trọng luôn luôn,
Miệng kẻ ác chỉ buông lời hung dữ.

29 Đức Chúa Trời lánh xa quân ác bá,
Nhưng công chính cầu, Thiên Chúa lắng nghe.

30 ánh mắt vui tươi là hạnh phúc tràn trề, (NIV)
Tin vui đến làm hả hê gân cốt.

31 Ai biết lắng nghe người đời quở trách,
Sẽ được đứng trong danh sách khôn ngoan.

32 Từ chối lời khuyên là khinh bỉ hồn mình,
Biết tiếp thụ phê bình là thông sáng.

33 Kính sợ Chúa Trời, ắt khôn ngoan sẽ đến,
Khiêm tốn được đời quý mến suy tôn.

16 1 Mọi kế hoạch con người làm ra cả,
Đáp lời xin thuộc quyền Chúa toàn năng.

2 Dưới mắt con người, đường lối họ sạch trong,
Nhưng Chúa thấy tận đáy lòng vẩn đục.

3 Hãy giao cho Ngài mọi ý đồ, công việc,
Thì sẽ luôn luôn, kế hoạch, thành công.

4 Muôn vật Chúa dựng nên, mục đích rõ ràng,
Quân gian ác Ngài dành ngày phán xét.

5 Bọn kiêu căng, Chúa tởm kinh, căm ghét,
Chúng tránh sao đòn đoán phạt tay Ngài?

6 Chân thật, nhân từ: Chuộc tội lỗi đầy vơi,
Kính sợ Chúa chẳng ai làm điều ác.

7 Ở đẹp lòng Ngài, Chúa Trời ban phước,
Khiến quân thù phải hòa ước kết giao.

8 Sống thỏa vui trong công chính, dù nghèo,
Hơn đầy của do làm giàu bất chính.

9 Mọi đường lối do loài người toan tính,
Nhưng mỗi bước đi, Chúa quyết định bại thành.

10 Khi môi vua đặt lời Chúa phán truyền,
Sẽ chẳng phạm sai lầm trong đoán xét.

11 Cân công bằng thuộc về Ngài duy nhất,
Các quả cân, Chúa đã cất trong bao.

12 Vua ác gian, dân kinh tởm hàng đầu,
Vì ngôi báu bền lâu nhờ công chính.

13 Người công chính nói ra, làm vua vui sướng,
Họ chỉ ưa ai ngay thẳng, thật thà.

14 Thịnh nộ vua là thần chết bước ra
Người khôn khéo làm vua nguôi cơn giận.

15 Mặt vua vui là có người được sống,
Ngài ban ơn như mây đọng thành mưa.

16 Được khôn ngoan, vàng thỏi vẫn còn thua,
Có thông sáng, hơn cả kho bạc nén.

17 Lìa bỏ ác gian: đạo người công chính,
Muốn giữ linh hồn, nín nhịn là hơn.

18 Kiêu ngạo dẫn đường đến chỗ diệt vong,
Ai tự phụ ắt sa vòng vấp ngã.

19 Thà khiêm nhường, sống với người nghèo khó,
Hơn vạn lần chia của với gian manh.

20 Ai giữ đạo Ngài, thành quả theo chân,
Trông cậy Chúa, được đầy ân tràn phước.

21 Ai khôn ngoan là người giàu tri thức,
Ăn nói nhẹ nhàng là có học, dễ nghe.

22 Ai có sáng khôn, sức sống tràn trề,
Kẻ ngu muội ê chề vì điên dại.

23 Người khôn ngoan nghĩ suy rồi mới nói,
Học thức nở tươi roi rói trên môi;

24 Như mật ong, lời đẹp thấm lòng người,
Ngọt tâm não, bổ khắp nơi xương cốt.

25 Có con đường, tưởng thiện lành, rất tốt,
Nhưng cuối đường, thần chết đón lôi đi.

26 Người nghèo chăm, vì từng đói nhiều khi,

Miệng thôi thúc, chân phải đi kiếm sống.

27 Quân vô lại, kế hại nhân, đào kiếm,
Như lửa hừng, môi miệng chúng phun ra.

28 Bọn tà gian gây cãi cọ bất hòa,
Kẻ đưa chuyện rẽ chia tình bạn đẹp.

29 Quân hung bạo rủ bạn bè thân thiết
Vào con đường đầy thất thiệt, xấu xa.

30 Nháy mắt, khèo chân là cử chỉ gian tà,
Bặm môi miệng: quân ranh ma ác độc.

31 Mái tóc bạc: Niềm vinh quang sáng rực,
Cho những cuộc đời đạo đức thiện lương.

32 Dũng sĩ còn thua người biết nén giận hờn,
Tự chủ được hơn chiếm toàn thành phố.

33 Người ta bốc thăm, tưởng rủi may nhờ đó,
Nhưng được thua, Thiên Chúa đã định rồi.

17 1 Một mẩu bánh khô, sống trong hòa thuận,
Hơn thịt đầy mâm, cãi lộn ầm nhà.

2 Tôi tớ khôn, chủ cho dạy con hư,
Được cơ nghiệp giống như người con ruột.

3 Vàng luyện bằng lò, bạc bằng nồi rót,
Nhưng lòng người, Chúa đẽo gọt luyện tinh.

4 Kẻ thất nhân tâm ưa nghe chuyện ác gian,
Quân dối trá nghe toàn môi hiểm độc.

5 Nhạo báng người nghèo làm Chúa Trời bị nhục,
Vui khi người cơ cực, Chúa chẳng tha.

6 Con cháu đông vui là thiên miện người già,
Con vinh hiển nhờ mẹ cha tên tuổi.

7 Môi kiêu căng không hợp cho ngu muội,
Miệng dối lừa chẳng xứng với ngôi vua.(NIV)

8 Hối lộ mạnh như viên ngọc thần kia,
Quay mọi hướng đều đâm hoa kết trái.

9 Tha thứ lỗi lầm, được người yêu mến mãi,
Nhắc chuyện nhỏ nhen, làm tổn hại tình thân.

10 Người khôn khắc sâu lời quở trách vào lòng,
Hơn ngu dại bị trăm ngàn roi vọt.

11 Kẻ gian ác chỉ tìm cơ phản nghịch,
Sứ giả bạo tàn sẽ dẹp chúng tan.

12 Thà đương đầu với gấu cái mất con,
Còn hơn gặp cơn khùng điên người dại.

13 Lấy oán trả ân là bất nhân, vô lại,
Nên hoạn nạn tai ương theo mãi không rời.

14 Tranh chấp nổ ra như nước mở vòi,
Ngừng cãi vã sẽ thôi không xô xát.

15 Chúa tởm kinh bọn người lành bảo ác,
Đổi trắng thay đen, kẻ cướp bảo người ngay.

16 Đầu óc ngu si, dốt đặc cán mai,
Mua khôn sáng bằng tiền tài sao được?

17 Trong tình bạn, luôn thương nhau, trợ lực,
Có anh em, khi cơ cực, giúp nhau.

18 Kẻ dại ngu hành động chẳng nghĩ sâu,
Dám bảo lãnh kẻ biết nhau chưa tỏ.

19 Thích tranh chấp, tội lỗi kèm theo đó,

Ưa phô trương là rước họa vào thân.

20 Xảo trá mong chi phước hạnh mà tìm,
Lưỡi gian dối, đời chìm trong hoạn nạn

21 Ai sinh con ngu, ắt buồn phiền lắm,
Cha đứa ngây ngô lòng chẳng được vui.

22 Phấn khởi hân hoan: thuốc bổ tuyệt vời,
Thất vọng lắm làm xương gầy thịt héo.

23 Bọn gian ác hối lộ ăn thật khéo,
Lúc ra tòa bóp méo đúng thành sai.

24 Người thông sáng: khôn ngoan là đích cuộc đời,
Nhưng kẻ dại mắt nhìn nơi địa cực.

25 Con ngu dốt làm cha buồn day dứt,
Mẹ đắng cay thao thức nỗi sinh thành.

26 Chẳng tốt chi nếu phạt vạ người lành,
Hoặc đánh kẻ có quyền và ngay thẳng.

27 Người hiểu biết giữ lời mình thận trọng,
Kẻ khôn ngoan sống bình tĩnh ôn hòa.

28 Im lặng là khôn, dù thực chất dại ngu,
Giữ miệng lưỡi được coi như thông sáng

18 1 Kẻ vị kỷ chỉ mưu đồ tư lợi,
Tranh luận hoài với đường lối người khôn.

2 Người dại ngu chẳng thiết học gì hơn,
Mà chỉ muốn nêu ý riêng xuẩn ngốc.

3 Bị khinh bỉ luôn theo chân kẻ ác,
Hổ thẹn nhuốc nhơ liên kết cùng nhau.

4 Miệng người đời nguy hiểm tựa vực sâu,
Lời khôn sáng như tuôn trào suối chảy.

5 Chẳng tốt đẹp gì khi làm điều sai trái:
Vị nể ác gian, buộc tội người lành.

6 Môi kẻ ngu gây cãi cọ đấu tranh,
Còn miệng nó làm chính mình bị đánh.

7 Mồm ngu dại gây thiệt thua, tai tiếng,
Tự bắt hồn mình bằng bẫy miệng cài giăng.

8 Lời mách lẻo giống như vật lạ của ngon,
Thấm vào đến tận ruột gan tim óc.

9 Kẻ ít chuyên tâm, thả trôi công việc,
Là anh em quân phá phách khác chi.

10 Danh Chúa làm nên thành kiên cố cực kỳ,
Nơi ẩn thánh, chở che người công chính.

11 Kẻ giàu có, của cải mình, coi trọng,
Cho là tường thành, cao rộng khó qua.

12 Chưa ngã đau, đời vẫn thói kiêu sa,
Nhưng khiêm tốn ắt muôn nhà quý trọng.

13 Chưa nghe tỏ đã trả lời bạt mạng,
Là điên khùng, mang hổ thẹn vào thân.

14 Bệnh tật giảm đi, khi phấn chấn tinh thần,
Lòng buồn khổ là toàn thân xuống dốc.

15 Ai khôn ngoan có thêm nhiều tri thức,
Tai người khôn nghe được lắm điều hay.

16 Quà tặng mở đường, vẫn thói xưa nay,
Để dẫn đến gặp thầy cai, quan lớn.

17 Nghe một bên tưởng như người đó đúng,
Nghe hai bên mới xét đoán công minh.

18 Bằng bắt thăm, tranh chấp phải thôi liền,
Địch thủ mạnh bị tách riêng, thất bại.

19 Làm mất lòng anh em, muốn mong lấy lại,
Còn khó hơn đánh bại một pháo đài.
Vì lòng giận hờn rất khó đẩy lui,
Nó bền chắc như cổng cài then vững.

20 Bụng được no nê nhờ trái bông của miệng,
Hoa lợi đôi môi làm thỏa mãn mọi bề.

21 Lưỡi nắm quyền sinh sát rất gớm ghê,
Yêu chiều nó, ắt lãnh về hậu quả.

22 Tìm được vợ là điều lành thật đó,
Là được Chúa Trời ban đổ phước ơn.

23 Người khổ nghèo thường nài nỉ kêu xin,
Kẻ giàu có hay nói năng hách dịch.

24 Nhiều bạn xấu ắt mang về thất thiệt,
Một bạn thân hơn ruột thịt có khi.

19

1 Thà khổ nghèo, sống cuộc đời thanh bạch,
Hơn kẻ dại ngu, miệng dối gạt, tà gian.

2 Sốt sắng hăng say, thiếu hiểu biết tinh tường,
Cũng hỏng việc như vội vàng bộp chộp.

3 Sai đường lối chính là do dốt nát,
Nhưng kẻ dại ngu lại trách Chúa Trời.

4 Giàu có bạn bè kéo đến đông vui,
Khi nghèo khó, chẳng còn ai ngó tới.

5 Chúa sẽ phạt kẻ nào làm chứng dối,
Lừa đảo gian manh, không thoát được lưới đâu!

6 Người hay làm ơn được lắm kẻ cầu,
Sống rộng rãi, ắt có nhiều bè bạn.

7 Nghèo khổ quá, anh em còn lẩn tránh,
Huống chi bạn bè, ai đến làm chi.
Dù đuổi theo, dù cầu cạnh ích gì,
Họ trốn hết chẳng mong chi tìm thấy.

8 Sống khôn ngoan là yêu hồn mình đấy,
Thông sáng giúp ta tìm tới phước ơn.

9 Làm chứng gian, sao thoát khỏi phạt đền,
Quân dối gạt bị diệt vong chắc chắn.

10 Kẻ ngu muội chẳng đáng đời sung sướng,
Tôi mọi xứng sao cai quản vương tôn?

11 Người khôn ngoan biết kìm hãm giận hờn,
Được tiếng tốt, nếu khoan hồng tha thứ.

12 Vua thịnh nộ: Sư tử gầm giận dữ,
Nhưng ơn vua như sương đổ xuống đồng.

13 Con trai ngu, cha tai hại vô cùng,
Vợ hay cãi như máng tràn, mái dột.

14 Cha ông chỉ cho ruộng vườn, cơ nghiệp,
Còn vợ khôn ngoan: Ơn phước từ Ngài.

15 Mê muội là do nếp sống chây lười,
Người biếng nhác sẽ sống đời đói khát.

16 Ai giữ điều răn, giữ hồn khỏi chết,
Không cảnh giác mình, lạc bước, bị diệt ngay.

17 Thương kẻ nghèo là cho Chúa mượn vay,
Rồi ơn phước Ngài đong đầy trả lại.

18 Hãy sửa dạy con khi còn cơ hội,
Đừng mặc con phạm tội, bị diệt vong.

19 Nóng nảy giận hờn, mang vạ vào thân,
Ai cứu họ phải nhiều lần tái cứu.

20 Hãy lắng nghe lời dạy khuyên chỉ giáo,

Để được khôn ngoan in dấu trọn đời.

21 Mọi việc tính toan: mưu kế loài người,
Nhưng thành bại do Chúa Trời quyết định.

22 Sống nhân hậu được mọi người yêu mến,
Thà khổ nghèo hơn mang tiếng dối gian.

23 Kính sợ Chúa Trời là nguồn sống vinh quang,
Được thỏa nguyện, không lo phiền tai họa.

24 Kẻ biếng nhác đã đặt tay vào đĩa,
Rồi chẳng thèm đưa lên miệng để ăn.

25 Đánh kẻ nhạo cười, ngu dại hóa khôn ngoan,
Bị khiển trách, người sáng khôn tiến bộ.

26 Kẻ cướp của cha và xua đuổi mẹ, (NIV)
Là đứa con gây tủi hổ gia phong.

27 Con chớ nghe lời bọn xấu dụ khuyên,
Khiến đi lạc khỏi con đường hiểu biết.

28 Nền công lý, nhân chứng gian diễu cợt,
Miệng ác nhân ăn nuốt cả tội ô.

29 Những kẻ nhạo cười, sự đoán xét dành cho,
Lưng chàng ngốc sẽ ăn no roi vọt.

20

1 Rượu có thể gây nhạo cười, hung bạo,
Ai uống say thành hỗn láo mất khôn.

2 Cơn giận vua: Sư tử thét, kinh hồn
Ai đụng đến, ắt chẳng còn mạng sống.

3 Tranh chấp tránh xa, được đời ca tụng,
Kẻ cuồng điên mới mắc cạm cãi nhau.

4 Người nhác, mùa đông, chẳng cầy cấy, bỏ liều,
Đến mùa gặt, đói meo, xin chẳng được.

5 Mưu kế lòng người: nước thẳm sâu như vực,
Người sáng khôn tát múc cạn trơ ra,

6 Lắm kẻ tự khoe sống nhân đức hiền hòa,
Nhưng thật khó tìm ra ai trung chính.

7 Người lương thiện sống thanh liêm trung tín,
Nên phước ơn truyền đến tận cháu con.

8 Vua ngồi trên ngai xét xử công bằng,
Dùng đôi mắt lọc sàng phường gian ác. (NIV)

9 "Lòng tôi luyện sạch rồi", ai nói được?
Ai dám bảo mình đã hết tội ô?

10 Hai quả cân và hai cách cân đo,
Chúa kinh tởm cả hai trò gian dối.

11 Nhìn trẻ em làm, dễ dàng nhận thấy,
Thật dối, dại khôn, hết thảy lộ ra.

12 Mắt sáng để nhìn, tai tỏ để nghe,
Cả hai thứ Chúa chúng ta đã nặn.

13 Chớ ngủ nhiều, e khổ nghèo sẽ đến,
Mắt mở, tay làm, thỏa mãn, no nê.

14 Kẻ đi mua chỉ giả bộ gièm chê,
Xong đâu đó, lúc về khoe hàng tốt.

15 Không khó lắm, kiếm được nhiều vàng ngọc,
Nhưng tri thức trên môi mới thật bửu châu.

16 Giữ áo hắn đi, bắt phải chuộc giá cao,
Vì bảo lãnh một má đào ương ngạnh (NIV)

17 Nhờ lừa dối, có bánh ăn ngọt đậm,
Nhưng lát sau, chỉ thấy sạn đầy mồm.

18 Bàn luận nhiều, kế hoạch vững vàng hơn,
Trong chiến trận, phải khôn ngoan khéo léo.

19 Quân mách lẻo tiết lộ điều kín đáo,
Nên kẻ hở môi, đừng giao hảo kết thân.

20 Ai rủa mẹ cha là vô phúc khỏi bàn,
Đèn của nó giữa đêm đen tắt ngấm.

21 Được thừa kế, rất nhanh tài sản đến,
Thì cuối cùng bay biến chẳng phước đâu.

22 Chớ nói "rồi đây ta sẽ trả thù",
Hãy chờ đợi Đấng Nhân Từ giải thoát.

23 Hai quả cân là Chúa Trời tởm ghét,
Dùng cân gian chẳng tốt đẹp gì đâu.

24 Từng bước loài người, Chúa định đoạt từ lâu,
Ai hiểu được đường thấp cao mình bước?

25 Chưa nghĩ kỹ đã nói ra hấp tấp:
Vật thánh đây rồi, đem đặt lên đi,
Khấn nguyện xong mới đến lượt nghĩ suy,
Là tai họa, khốn nguy vì cạm bẫy.

26 Vua khôn ngoan, ác gian thua bại hoại,
Dưới bánh xe Ngài, chúng thảm hại phơi thây.

27 Linh tính loài người: Đèn Chúa rạng soi,
Cho đến tận đáy lòng đầy bí ẩn.

28 Vua nhân từ, chân thành và độ lượng,
Sẽ giữ được ngôi, dân sung sướng ấm êm.

29 Sức khỏe tuổi xuân là vinh hiển Ngài ban,
Mái tóc bạc để cao niên được trọng.

30 Roi vọt gây nên vết thương lòng sâu thẳm,
Xóa sạch đi những vết bẩn ác gian.

21 1 Lòng dạ vua, Đức Chúa Trời điều khiển
Như nước trong tay, Ngài khiến lệch bên nào.

2 Loài người thường cho đường mình đúng, tự cao,
Nhưng Thiên Chúa thấy bề sâu lòng dạ.

3 Công chính, thật thà, thẳng ngay, đức độ,
Đẹp ý Chúa Trời, hơn của lễ đầy mâm.

4 Lòng tự cao, mặt kiêu ngạo vênh vang,
Là tội lỗi, như ngọn đèn kẻ ác.

5 Ai cần mẫn sống cuộc đời dư dật,
Kẻ dại khờ nghèo đói tất cầm tay.

6 Dối gạt dù mang của cải về đầy,
Vật hư ảo, hết ngay, thần chết đón.

7 Quân gian ác, điều thẳng ngay, chẳng muốn
Cường bạo tay mình lại cuốn mình đi.

8 Đường tội nhân là khúc khuỷu quanh co,
Kẻ trong sạch chỉ ưa điều ngay thẳng.

9 Thà ở xó nóc nhà, nhưng yên lặng,
Hơn với đàn bà hay tranh cạnh, cãi nhau.

10 Bọn ác gian, chỉ điều dữ, ước ao,
Chẳng kiêng nể, dù chung rào, hàng xóm.

11 Người dại thành khôn, nếu phạt quân nhạo báng,
Khuyên bảo người khôn, họ càng sáng càng khôn.

12 Đấng Công Bình theo dõi bọn ác ôn,
Xô chúng nó vào tai ương hiểm họa.

13 Ai bịt tai không nghe người nghèo khổ,
Thì khi kêu sẽ chẳng có ai nghe.

14 Quà tặng âm thầm làm cơn giận nguôi đi,
Hối lộ kín chẳng còn chi thịnh nộ.

15 Việc ngay thẳng làm thiện nhân vui thỏa,
Nhưng gây khiếp kinh cho kẻ ác gian.

16 Ai đi lạc đường, xa cách khôn ngoan,
Là nhập bọn với hội đoàn kẻ chết.

17 Ai ham vui chơi, ắt cảnh nghèo theo riết,
Thích rượu chè chẳng biết đến giàu sang.

18 Tai nạn người lành, kẻ ác phải mang,
Kẻ lừa đảo thế chân người chân thật.

19 Thà sống một mình ở trong sa mạc,
Hơn với đàn bà, ưa quát nạt, cãi nhau.

20 Nhà người khôn đầy của quý, ngọc châu,
Nhưng kẻ dại nuốt mau tiền kiếm được.

21 Ai cư xử bằng yêu thương, chính trực,
Sẽ được sống lâu, hạnh phúc, nể vì.

22 Người khôn ngoan, địch mạnh, chẳng sá chi,
Vẫn đánh hạ thành trì, nơi cố thủ.

23 Giữ miệng lưỡi là khôn ngoan thật đó,
Để hồn mình thoát tai họa, đau thương.

24 Nhạo báng là tên những kẻ kiêu căng,
Do bản tính, chúng luôn luôn xấc xược.

25 Kẻ nhác giết mình bằng điều y mơ ước,
Vì hai tay chỉ muốn được nghỉ ngơi.

26 Có người tham lam, chẳng thích cho ai,
Kẻ công chính giúp mọi người rời rộng.

27 Của lễ ác gian, vốn Chúa Trời kinh tởm,
Huống chi chúng kèm ý muốn tà tâm.

28 Làm chứng gian, ắt sẽ bị diệt vong,
Kẻ nghe nó sẽ muôn năm sụp đổ. (NIV)

29 Bọn hung ác sống mặt dầy gỗ đá,
Người thẳng ngay củng cố vững đường mình.

30 Cực kỳ khôn ngoan, mưu lược, thông minh,
Cũng không thể chống lệnh Thiên, ý Chúa.

31 Sắm ngựa xe, gây chiến tranh tàn phá,
Nhưng bại thành quyền Thiên Chúa toàn năng.

22 1 Danh tiếng tốt còn hơn tiền của lắm,
Kẻ mến người yêu, hơn bạc trắng, vàng ròng.

2 Giữa giàu nghèo, khoảng cách chỉ là không,
Vì tất cả, Chúa đầy công tạo dựng.

3 Người khôn sáng biết tránh đường nguy hiểm,
Kẻ dại ngu cứ tiến, chuốc tai ương.

4 Kính sợ Chúa quyền uy, và đức khiêm nhường,
Được trường thọ, giàu sang và trân trọng.

5 Đường kẻ ác gian, bẫy chông đầy đống,
Muốn giữ hồn mình phải sống cách ly.

6 Hãy dạy trẻ thơ đường công chính phải đi,
Đến già lão vẫn không hề lìa khỏi.

7 Người giàu có điều khiển người nghèo đói,
Người đi vay tôi mọi kẻ cho vay.

8 Người gieo bất công gặt tai họa, xưa nay,
Roi thịnh nộ, để đánh người, bị gẫy.

9 Người thiện tâm được phước ơn đầy rẫy,
Vì cho người nghèo của cải, thức ăn.

10 Đuổi kẻ báng nhạo đi, cãi cọ cút cùng,
Xóa bỏ được mọi cạnh tranh, hổ nhục.

11 Trang nhã miệng môi, tấm lòng trong sạch,
Sẽ có ngày vua kết ước bạn thân.

12 Thông sáng luôn luôn được Chúa Trời chăm,
Lời gian ác, Ngài dành phần hủy diệt.

13 Kẻ lười nói: "Sư tử đang rình rập,
Nếu ta đi làm, mạng mất như chơi".

14 Miệng dâm phụ kia: hố thẳm bẫy người,
Bị Chúa giận là sa ngay vào đó.

15 Sự ngu dại vốn buộc vào con trẻ,
Song roi đòn tách rẽ nó lìa xa.

16 áp bức người nghèo để giàu có vinh hoa,
Và hối lộ *(BDY)*, dẫn ta vào thiếu thốn.

17 Con hãy lắng tai nghe lời khôn sáng,
Hiểu biết ta cho hãy đón vào lòng.
18 Đặt nó lên môi, giữ tận trong tâm,
Thật thú vị và vô cùng hạnh phúc.
19 Hôm nay ta dạy con chiều sâu kiến thức,
Để Đức Chúa Trời, con hết sức tin yêu.
20 Đã bao phen ta viết hết các điều,
Về tri thức cao siêu và mưu lược;
21 Để con biết đâu chính là sự thật,
Đáp lại chủ con bằng chân chất thật thà.

22 Chớ bóc lột người nghèo, họ có còn chi
Người khốn khổ, đừng xua đi, áp bức;
23 Vì họ được Chúa chở che thương xót,
Ngài tước cuộc đời quân cướp lột bất nhân.

24 Chớ kết thân với kẻ dễ giận hờn,
Người hung bạo, con nhớ đừng quan hệ;
25 Để con khỏi học theo đường chúng nó,
Và hồn con bị vấp đổ bẫy gài.

26,27 Không đủ khả năng, đừng bảo lãnh cho ai,
Rồi giường ngủ cũng vào tay chủ nợ.

28 Con chớ dời đi mốc biên giới cũ,
Mà ngày xưa tổ phụ đã dựng nên.

29 Con từng thấy chưa, người cần mẫn siêng năng,
Biết cố gắng tận tâm trong công việc?
Họ sẽ được vua gọi ra giúp nước,
Không phải làm thuê, lo việc người thường.

23 1 Khi con ngồi ăn với người quyền quý,
Hãy ngẫm suy thật kỹ kẻ cùng mâm!
2 Nếu trước vật ngọn con thành đứa háu ăn,
Dao ác độc đã kề bên cổ họng.
3 Chớ thèm khát những món ngon, hấp dẫn,
Thức ăn của người cài sẵn mưu gian.

4 Đừng khổ công khó nhọc kiếm giàu sang,
Chớ nhờ cậy vào khôn ngoan con có.
5 Con vừa thấy bóng hình giàu sang đó,
Chỉ nháy mắt thôi, nó bỏ rơi con.
Vì chắc chắn rằng cánh nó đã mọc lên,
Đầy sức mạnh như chim ưng bay vút.

6 Chớ ăn bánh kẻ mắt gian mày ác,
Của hắn, đồ ngon, đừng thèm khát làm chi.
7 Hắn mời con: xin thoải mái dùng đi!
Nhưng lòng dạ chẳng ưa gì con cả.
ý tưởng hắn mới thật là đáng kể,
Bản chất con người đâm rễ từ đây.
8 Miếng con ăn sẽ nôn tháo ra ngay,
Và phí uổng cả những lời hoa mỹ.

9 Đừng nói với kẻ ngu, mất công vô nghĩa,
Vì lời khôn ngoan, nó khinh rẻ coi thường.

10 Chớ dời đi mộc cũ để giới ngăn,
Đừng lấn chiếm ruộng vườn người côi cút!
11 Vì họ được Đấng Quyền Năng cứu vớt,
Trước phiên tòa, Ngài bênh vực, chống con.

12 Hãy mở lòng tiếp nhận những lời khuyên,
Nghe cho tỏ, để có thêm tri thức.

13 Với con trẻ, chớ coi thường sửa phạt,
Đánh bằng roi, chúng chẳng chết được đâu.
14 Roi vọt làm cho chúng nó bị đau,
Nhưng hồn chúng khỏi sa vào Âm Phủ.

15 Nếu lòng khôn ngoan, trí con thông tỏ,
Thì ta đây cũng vui thỏa trong lòng.
16 Chính ruột gan ta sẽ hớn hở tưng bừng,
Khi môi miệng con nói toàn ngay thẳng.

17 Con chớ tức ghen, khi ác gian thịnh vượng,
Nhưng kính sợ luôn luôn, thờ phượng Chúa Trời.
18 Phần thưởng thiện nhân, con nắm chắc rồi,
Và sẽ đạt được tương lai hy vọng.

19 Hãy lắng nghe để trở nên khôn sáng,
Dẫn lòng mình vào công chính, nghe con!
20 Bọn rượu chè, quân cờ bạc, tham ăn,
Con chớ dại kết thân cùng chúng nó.
21 Vì nhậu nhẹt, rượu chè sinh nghèo khổ;
Đói rách tả tơi, ai ham ngủ chây lười.

22 Hãy lắng nghe lời cha đẻ con đây:
Chớ khinh mẹ trong quãng đời già yếu.
23 Đừng bán, chỉ mua những gì không thể thiếu:
Chân lý, lời khuyên, thông hiểu, khôn ngoan.
24 Người công chính làm cha vui thỏa hân hoan,
Tràn hạnh phúc, ai có con khôn sáng.
25 Phước hạnh ấy, ước ao con mang đến,
Để mẹ cha được trọn vẹn niềm vui.

26 Hãy dâng cha lòng trong sáng con ơi!
Đường cha dạy, mắt không rời, con nhé!
27 Vì đĩ điếm là hố sâu tàn tệ,
Dâm phụ lẳng lơ: hằm bẫy kẻ đam mê.
28 Nó rình kia, như trộm cắp chuyên nghề,
Tăng quân số gian tà trong nhân loại.

29 Ai buồn thảm, ai than van, tranh cãi,
Mắt đỏ, tai ương, cả dãy vết thương?
30 Đó là người tới lui tửu quán bên đường,
La cà khắp, rượu dở ngon nếm đủ.
31 Chớ say đắm ly rượu hồng rực rỡ,
Lấp lánh muôn sao, tuôn đổ bọt trào!
32 Để cuối cùng bị nó cắn buốt đau,
Như rắn lục, nọc ngấm sâu, hết chữa.
33 Nếu mắt con cứ hướng về dâm phụ,
Và lòng con nổi sóng dữ tà gian,
34 Con sẽ như người nằm đáy biển không hơn,
Hay trên đỉnh cột buồm trong bão tố.
35 Con sẽ nói: họ đánh tôi thật đó,
Nhưng tôi không đau, cũng chẳng rõ bị đòn.
Tỉnh cơn mê, tôi trở lại tìm luôn,
Để uống nữa, cho thỏa cơn thèm khát.

24 1 Chớ ghen tỵ khi ác gian thịnh vượng,
Đừng ước ao được cùng chúng kết thân.
2 Vì lòng chúng chuyên phá hoại bạo tàn,
Và môi chúng đầy tà gian nguy hại.

3 Khôn ngoan xây nên cửa nhà rộng rãi,
Thông sáng làm cho vững chãi hơn lên,
4 Tri thức trang hoàng nhà cửa đẹp thêm,
Bằng của quý, rực lên mầu sang trọng.

5 Ai khôn ngoan là tràn đầy sức mạnh,
Tri thức nâng cao đôi cánh khả năng.
6 Vì muốn giặc thua, con phải có mưu khôn,
Nhiều mưu sĩ sẽ vẹn toàn thắng lợi.

7 Với kẻ dại, khôn ngoan cao vời vợi,
Nơi công môn, chẳng dám nói một câu.

8 Ai chủ tâm, những điều ác, âm mưu,
Sẽ bị gọi "tên đầu trâu ác bá".
9 Kế hoạch kẻ cuồng điên (NIV), tội rành ra đó,
Nhân loại tởm kinh những đứa nhạo cười.

10 Nếu nản lòng khi hoạn nạn đầy vơi,
Con sẽ thuộc vào lớp người hèn yếu.

11 Người bị xử tử oan, hãy mau giải cứu,
Nơi pháp trường đừng khoác áo vô tâm.
12 Nếu con chối rằng: "tôi chẳng biết gì hơn",
Chúa không xét chính lòng con tường tận?
Chẳng biết hết sao, Đấng hồn con cầm nắm?
Báo trả công mình việc nhỏ lớn con làm?

13 Ăn mật đi con, của quý ngon lành,
Tổ ong ngọt, miệng lưỡi con cảm biết.
14 Sự khôn ngoan là mật ong thứ thiệt
Cho linh hồn con, ngọt tuyệt, thơm ngon.
Phần thưởng chắc rồi, khi tìm được khôn ngoan,
Mọi mơ ước sẽ trở thành hiện thực.

15 Hỡi kẻ ác, đừng mất công rình rập,
Phá hoại bình yên người công chính, thiện nhân.
16 Vì họ vẫn đứng lên, dù ngã bẩy lần,
Nhưng tai họa khiến bất nhân đổ sập.

17 Con chớ vui, khi quân thù nguy ngập;
Đừng hớn hở chi, khi địch tan hoang;
18 Điều đó làm cho Chúa chẳng đẹp lòng,
Với chúng nó, Ngài bèn ngừng thịnh nộ.

19 Kẻ ác làm càn, đừng giận hờn chi cả;
Chớ ghét ghen quân hung dữ nghe con!
20 Vì kẻ ác gian sẽ bị phạt đền,
Đèn hung dữ sẽ muôn năm tắt ngấm.

21 Hãy kính sợ Đức Chúa Trời Hằng Sống,
Tôn kính vua, bọn phản động chớ theo!
22 Bất chợt tai ương giáng xuống chúng hiểm nghèo,
Ai biết được đến mức nào hậu quả?

23 Châm ngôn sau đây từ khôn ngoan mà có:
"Đừng thiên vị ai, hãy xét xử công minh".
24 Ai bảo ác gian: "Anh là kẻ thiện lành",
Các dân tộc sẽ tởm kinh rủa sả.
25 Ai kết tội bọn gian hùng ác bá,
Đẹp ý mọi người, Chúa đổ phước ơn.

26 Trả lời thật thà, chính là biết yêu thương,
Đầy tình cảm, như nụ hôn trên miệng.

27 Lo công việc cho trong ngoài trọn vẹn,
Hãy xây nhà, cũng chưa muộn nghe con!

28 Chớ làm chứng gian hại kẻ láng giềng,
Con nỡ để môi miệng mình lừa dối?
29 Hãy đừng nói "Ai cho, tôi trả lại,
Ân oán phân minh, đối đãi rõ ràng".

30 Ruộng kẻ lười, ta có dịp đi ngang,
Vườn anh ngốc, ta bước gần qua đó:

31 Gai góc, tật lê mọc lên tua tuả,
Và xung quanh, tường xiêu đổ nát hư.
32 Ta dừng chân, rồi để ý nhìn vô,
Một bài học khiến hồn ta nhớ mãi:
33 Ngủ thêm chút, nghỉ chút thôi, phiền đấy,
Khoanh tay nằm là chẳng dậy được đâu,
34 Cuộc sống khổ nghèo lao đến rất mau,
Giặc thiếu thốn sẽ đón đầu chặn đánh.

25 1 Những châm ngôn này, Sa-lô-môn đã viết;
Vua Ê-xê-chi-a sai chép để lưu truyền.

2 Bí mật điều chi, do Thiên Chúa toàn quyền;
Phát hiện được: vinh quang vua trần thế.

3 Trời cao bao nhiêu, không ai đo xuể,
Lòng đất, tâm vua sâu dễ ai dò?

4 Khử cặn đi, bạc nguyên chất lọc ra,
Nguyên liệu quý, dùng cho người thợ bạc.

5 Trừ diệt hết lũ ác gian phản trắc,
Thì ngôi vua sẽ vững chắc lâu bền.
6 Trước mặt vua, con chớ dại khoe mình,
Và ngồi chỗ của yếu nhân quyền quý.

7 Được mời lên trên vinh quang, lợi thế
Trước mặt vua bị hót nhẹ nhục sao!

8 Con nhớ đừng gây tranh chấp cãi nhau,
Vì thua cuộc, biết để đâu hổ thẹn?

9 Hãy cùng đối phương tọa đàm thương lượng,
Bí mật của người đừng dại miệng nói ra.
10 Kẻo họ trách con bất tín, ba hoa,
Nỗi xấu hổ chẳng bao giờ xóa hết.

11 Không gì quý bằng lời bàn đúng lúc,
Như quả táo vàng trên đĩa bạc mời dâng.

12 Ai biết nghe lời chỉ trích của người khôn,
Là bắt được một vòng vàng trang sức.

13 Trung tín giống như tuyết rơi mùa gặt,
Làm chủ thỏa lòng, vì oi bức tiêu tan.

14 Không giữ lời, chỉ hứa hão khoe khoang,
Như trời gió, mây đen, mưa chẳng đến.

15 Đức kiên nhẫn chinh phục lòng quan lớn
Lưỡi dịu mềm nhưng nó cắn gẫy xương.

16 Con chớ ăn nhiều khi tìm được mật ngon,
Bởi no chán, con mửa nôn ra hết.
17 Đi lại láng giềng quá nhiều chẳng tốt,
Kẻo chán rồi, họ sinh ghét con chăng.

18 Với xóm làng, ai làm chứng dối gian,
Thì hậu quả là búa, gươm, tên nhọn.

19 Tin kẻ bất trung, trong khi hoạn nạn,
Như gẫy chân, răng vỡ rạn, nhức đau.

20 Hát cho người buồn, như dấm đổ diêm tiêu,
Lột áo họ giữa một chiều lạnh buốt.

21 Hãy cho uống, khi kẻ thù con khát,
Khi chúng đói lòng, hãy cấp thức ăn.
22 Đó là than hồng thiêu ý tưởng chống con,
Và Thiên Chúa sẽ ban ơn bù đắp.

23 Gió bắc thổi về đem mưa tưới khắp,
Nói xấu sau lưng gây tức bực giận hờn.

24 Thà ở xó nóc nhà, yên lặng còn hơn
Phải sống với đàn bà luôn sinh sự.

25 Một tin vui từ miền xa nào đó,
Như nước mát về cho kẻ khát khao.

26 Trước bọn ác gian, nếu công chính lao đao,
Thành suối đục, như giếng sâu nhiễm độc.

27 Chẳng tốt chi, ăn quá nhiều mật ngọt,
Tự kiếm vinh quang sẽ chẳng được quang vinh. (NIV)

28 Ai sống buông trôi, không tự chủ lòng mình,
Sẽ nguy hại như tường thành sụp đổ.

26

1 Vinh quang kẻ ngu hiếm như mưa mùa gặt,
Như tuyết mùa hè nắng gắt bức oi.

2 Vô cớ rủa nguyền, chỉ nhọc sức mà thôi,
Như én sẻ, đám chim trời bay mất.

3 Với ngựa dùng roi, với lừa hàm thiết,
Lưng kẻ ngu dùng đòn vọt dậy răn.

4 Đừng phụ họa theo những kẻ ngu đần.
Vì như thế con ngang hàng với họ.

5 Hãy chỉ ra sự ngu si thật sự,
Kẻo họ tưởng lầm rằng họ khôn ngoan.

6 Ai dùng người ngu trong việc đưa tin,
Uống thất bại, tự chặt chân mình gẫy.

7 Với miệng kẻ ngu, châm ngôn dù hay mấy,
Cũng như chân què vung vẩy, ích chi?

8 Ai ngợi ca, tôn trọng bọn ngu si,
Là đem ngọc ném đi, vào đống đá.

9 Với miệng người ngu, châm ngôn là vô nghĩa,
Như kẻ say mèm, không biết bị gai đâm.

10 Ai thuê người ngu hoặc khách qua đường,
Là cầm nỏ bắn bị thương loạn xạ.

11 Lặp lại việc ngu, kẻ ngốc thường hay thế,
Chẳng khác chi chó đã mửa lại ăn.

12 Tin người ngu còn hơn sống cậy trông
Kẻ vỗ ngực là khôn ngoan tài giỏi.

13 Kẻ lười nói: "Tôi ở nhà là phải,
Sư tử đứng ngay đường cái kia kìa".
14 Nó lấy lý do nằm lăn trở hàng giờ,
Như cánh cửa, quanh bản lề, quay mãi.
15 Thò tay vào đĩa rồi, còn lười, vẫn ngại,
Đưa lên mồm, vất vả mãi mới xong.
16 Nhưng chính kẻ lười lại nghĩ họ tinh thông,
Hơn cả bảy người khôn cùng hợp lại.

17 Đi qua đường thấy người đang tranh cãi,
Chẳng dính đến mình, cũng nhảy vô ngay,
Nổi giận đùng đùng, tìm cách "ra tay",
Là ngu dại như nắm tai chó dữ.

18 Lừa gạt láng giềng, rồi khi mưu đổ vỡ,
Lại nói rằng: "Đâu có, chỉ đùa thôi";
19 Như thế khác chi kẻ điên dại giết người,
Bằng than lửa, bằng tên bay ác độc.

20 Nếu thiếu củi, lửa dù hồng cũng tắt,
Không kẻ đẩy đưa, tranh chấp ắt tàn nguội.

21 Than củi làm cho lửa cháy rực ngời,
Dễ nóng giận làm mồi cho tranh cãi.

22 Lời xúc xiểm: thức ăn ngon tai hại,
Thấm sâu vào đến tận đáy tim gan.

23 Ngọt sớt miệng môi, lòng ác độc dao găm,
Như bình gốm bọc vàng pha thêm bạc.

24 Bọn ghen ghét, mồm ba hoa như thật,

Nhưng trong lòng đầy ắp những gian ngoan.
25 Nghe nói ngọt ngào, con chớ nên tin,
Vì lòng nó: bẩy vết đen kinh tởm.
26 Bằng lừa đảo, lòng ghét ghen dấu kín,
Nhưng trước nhân dân, gian ác chúng phơi bầy.

27 Đào lỗ bẫy người sẽ tự rớt xuống đây,
Kẻ lăn đá, đá sẽ quay đè lại.

28 Lưỡi giả dối ghét những người nó hại,
Miệng nịnh thần gây thất bại đau thương.

27 1 Về ngày mai, con nhớ đừng khoe vội,
Vì chẳng biết đâu việc xẩy tới hôm sau.

2 Đừng tự khen mình, dù thành đạt đến đâu,
Nhưng hãy để người đề cao ca tụng.

3 Đá và cát, cả hai đều rất nặng,
Nhưng còn nhẹ hơn cơn giận kẻ ngu.

4 Sự căm hờn hung như lũ tràn ra,
Nhưng ghen ghét: nguy cơ ai chịu nổi?

5 Thẳng thắn phê bình giúp ta tấn tới,
Hơn yêu thương chẳng nói, chỉ làm ngơ.

6 Bạn làm ta đau, tin cậy được, đừng ngờ,
Bọn ghen ghét chỉ giả vờ hôn hít.

7 Khi chán rồi, mật ong còn giầy đạp,
Lúc đói lòng, đắng thành ngọt như chơi.

8 Tỵ nạn phải đi lưu lạc quê người,
Như chim chóc phải xa rời tổ ấm.

9 Dầu và hương thơm làm đời thêm tươi thắm,
Êm dịu như lời khuyên bạn chân tình.

10 Chớ xa bạn thân và cả bạn cha mình,
Khi hoạn nạn, đừng cố tìm ruột thịt;
Vì phương ngôn này rất nên học thuộc:
"Bán anh em xa, mua láng giềng gần".

11 Hãy làm cha vui, và sống khôn ngoan,
Để cha khỏi bị thế gian sỉ nhục.

12 Ai khôn ngoan biết tai ương tránh trước,
Đâm đầu vào, kẻ ngốc rước hiểm nguy.

13 Nó bảo lãnh người hờ, tước áo nó đi!
Bắt cầm cố, vì bênh che dâm phụ.

14 Ai dậy sớm chúc phước cho bạn hữu,
Sẽ bị coi như nguyền rủa không hơn.

15 Nhà dột ngày mưa, nước xối tràn tuôn,
Cũng tai hại như vợ luôn tranh cãi.
16 Môi miệng thị khó ngăn như gió thổi,
Hay như trữ dầu trong tay phải đơn sơ.

17 Dùng sắt mài nên sắt nhọn cho ta,
Rèn tính tốt, nhờ bạn bè tin cậy.

18 Chăm sóc cây nào được ăn quả nấy,
Phục vụ hết lòng, chủ ưu đãi thưởng công.

19 Mặt con người: nước phản chiếu như gương,
Cách cư xử soi bề trong tâm địa.

20 Mắt chẳng chán nhìn thú vui trần thế,
Như Âm Phủ, vực sâu không thể nào đầy.

21 Lửa thử vàng, lò thử bạc, xưa nay,
Lời khen ngợi thử xem ai khiêm tốn.

22 Dù giã gạo với ngu si lẫn lộn,
Con không thể làm điên loạn bong ra.

23,24 Vì chẳng trường tồn, giàu có vinh hoa,

Ngôi vua chúa chẳng qua là tạm bợ,
Nên con cố chăn bầy chiên đã có,
Săn sóc đàn bò no đủ nghe con.
25 Hết cỏ khô sẽ mọc tiếp cỏ non,
Rau cỏ núi nhớ thu gom dành dụm.
26 Con sẽ dùng lông chiên làm áo xống,
Dê đực bán đi, tậu ruộng mua vườn;
27 Sẽ đủ sữa dê cho cả nhà con,
Nuôi hết thảy người trông nom giúp việc.

28 1 Không ai đuổi mà ác gian chạy trốn;
Như sư tử tơ, người công chính hiên ngang.

2 Tội lỗi gây nên nạn vua chúa tranh quyền,
Vua khôn khéo, nước trở nên bền vững.

3 Người nghèo khó áp bức người khốn quẫn,
Chẳng khác cỏ cây, mưa đổ xuống tan hoang.

4 Luật pháp ai khinh, mới khen ngợi ác gian,
Người công chính chống lại phường chúng nó.

5 Quân gian ác chẳng hiểu gì công lý,
Kính sợ Chúa Trời, mọi lẽ tất tinh thông.

6 Dù khổ nghèo nhưng biết sống thanh liêm,
Còn hơn kẻ giàu sang bằng bất chính.

7 Luật pháp giữ gìn là con khôn, đáng mến,
Chơi với bạn hư, làm hổ thẹn cho cha.

8 Nặng lãi cho vay, của cải chỉ phù hoa,
Rơi vào kẻ biết chăm lo người khổ.

9 Ai sống tự do, coi thường luật Chúa,
Lời nguyện cầu, Ngài khinh rẻ, tởm kinh.

10 Ai làm người ngay lạc lối thiện lành,
Dụ dỗ họ đi vào đường gian ác,
Sẽ rơi tõm hố mình đào, chẳng thoát,
Còn người ngay vẫn hưởng phước Chúa ban.

11 Người giàu cho mình tài giỏi khôn ngoan,
Nhưng kẻ khó nhìn thấu lòng người khác.

12 Người công chính cầm quyền, vinh quang sáng rực,
Kẻ ác dấy lên, dân bỏ mặc, trốn đi.

13 Giấu tội lỗi mình, thịnh vượng sẽ lìa xa,
Được thương xót, ai xưng ra, từ bỏ.

14 Kính sợ Chúa Trời, phước tràn tuôn đổ,
Còn kẻ cứng lòng, tai họa sẽ vào thăm.

15 Vua ác gian, dân khốn khổ nghèo nàn,
Như gặp họa sư tử gầm, gấu đuổi.

16 Quan ít học bóc lột dân vô lối,
Sống thanh liêm (NIV) mới vững chãi, trường sinh.

17 Kẻ sát nhân tìm đến chỗ chôn mình,
Ai trông thấy, đừng cản ngăn đường nó.

18 Người công chính được Chúa Trời cứu độ,
Kẻ hai lòng sẽ sa hố gian ngoan.

19 Chăm chỉ cấy cầy, no đủ hân hoan,
Nhưng lười biếng sẽ nghèo nàn khổ cực.

20 Ơn Chúa đổ tràn cho người chân thực,
Vội vã làm giàu, Ngài phạt chẳng tha.

21 Thiên vị luôn luôn là việc xấu xa,
Chỉ mẩu bánh cũng gây ra tội lỗi.

22 Ai tham lam vội kiếm tìm của cải,
Chẳng biết túng nghèo đang đuổi theo sau.

23 Góp ý thành tâm, ân nghĩa dồi dào,
Hơn những kẻ lưỡi cong veo nịnh hót.

24 Trộm của mẹ cha, tội cố tình không biết,
Là đứa bạn cùng kẻ cướp, chẳng sai.

25 Quân ngạo kiêu xui cãi lộn hại người,
Ai tin Chúa được Ngài ban no đủ.

26 Ỷ vào sức mình là ngu thực sự,
Sống khôn ngoan được nâng đỡ, cứu nguy.

27 Giúp đỡ người nghèo, sẽ chẳng thiếu chi,
Ai ngoảnh mặt quay đi, đời rủa sả.

28 Kẻ ác nổi lên mọi người trốn cả,
Người công chính tăng khi chúng nó suy vong.

29 1 Ai ngoan cố, không nghe lời phê phán,
Thất bại thình lình, vô vọng cứu nguy.

2 Công chính trị vì, dân vui vẻ thỏa thuê,
Kẻ ác thắng dân ủ ê rên xiết.

3 Con quý khôn ngoan, cha vui rất mực,
Thích gái mãi dâm, của mất đời tàn.

4 Công chính giúp vua giữ nước vững bền,
Tệ tham nhũng phá tan tành đất nước.

5 Xu nịnh láng giềng nguy nan hết sức,
Giăng lưới bắt mình ngay trước đường đi.

6 Tội lỗi ác gian gài bẫy chúng kia,
Nhưng công chính luôn hát ca mừng rỡ.

7 Người công chính cảm thông người đau khổ,
Kẻ ác gian đâu hiểu rõ, chẳng cần.

8 Bọn nhạo cười thiêu thành phố tan hoang,
Người khôn sáng biết làm nguôi cơn giận.

9 Với kẻ ngu không thể nào tranh luận,
Họ chỉ nhạo cười hoặc nổi giận mà thôi.

10 Lương thiện được người ngay bảo vệ cuộc đời,
Nhưng bị kẻ khát máu người ghen ghét.

11 Kẻ ngu dại để giận hờn bùng phát,
Người khôn ngoan kìm hãm được, đẩy lui.

12 Nếu vua thích nghe dối gạt miệng đời,
Quần thần sẽ là lũ người gian ác.

13 Dù giàu nghèo hay người đầy quyền lực,
Đều giống nhau có đôi mắt Chúa ban.

14 Vua thương người nghèo, biết xét xử công minh,
Thì ngôi báu sẽ vững bền mãi mãi.

15 Quở mắng, đánh đòn nên khôn ngoan tài giỏi,
Con ăn chơi phóng đãng hại gia phong.

16 Kẻ ác thêm lên, tội lỗi càng tăng,
Ngày chúng đổ, người thiện lương chứng kiến.

17 Biết sửa dạy con thì yên bình sẽ đến,
Và cả linh hồn cũng thỏa nguyện vui tươi.

18 Chúa chẳng quan tâm, đất nước rối bời,
(BDY)
Đầy ơn phước nếu Luật Ngài biết giữ.

19 Kẻ ở người ăn dạy bằng lời chưa đủ,
Vì hiểu rồi, họ vẫn cứ chẳng nghe.

20 Con đã thấy người mau miệng, chẳng nghĩ suy?
Kẻ ngu dại còn đáng nhờ hơn nó.

21 Chiều chuộng người làm từ hồi còn nhỏ,
Thì lớn lên quyền thừa kế nó đòi. (BDY)

22 Người thích giận hờn chỉ gây gổ không thôi,
Hay căm tức sẽ phạm hoài tội lỗi.

23 Kiêu ngạo nhận chìm uy danh, khỏi nói,
Khiêm tốn được người ca ngợi tôn vinh.

24 Ăn trộm chia nhau rồi thề nguyện lặng im,
Là những kẻ ghét hồn mình, hứng họa.

25 Sợ người phàm là bẫy giăng, lưới tỏa,
Tin cậy Chúa Trời được vui thỏa yên tâm.

26 Nhiều kẻ muốn cầu ơn huệ vua ban,
Nhưng công lý là thuộc quyền Thiên Chúa.

27 Người công chính tởm kinh gian hùng ác bá,
Chúng lại ghét căm, rủa sả thiện lành.

Lời cầu nguyện của A-gu-rơ

30 1 Đây là lời A-gu-rơ, con Gia-kê, đã nói,
Với Y-thi-en và cả với U-canh:

2 Tôi dại ngu, ngốc nghếch chẳng ai bằng,
Dù so với một người thường, vẫn kém.
3 Tôi chưa học về khôn ngoan thông sáng,
Chẳng biết thế nào là Đấng Thánh nữa đây. (NIV)
4 Ai đã thăng thiên, rồi lại xuống trần này?
Ai đã lấy lòng bàn tay nắm gió?
Ai bọc nước bằng áo mình không đổ?
Giới hạn địa cầu, ai định rõ, phân chia?
Ngài tên chi, con Ngài nữa, tên gì?
Nếu ai biết, xin nói đi, đừng ngại!

5 Lời Chúa đúng và vững bền tuyệt đối,
Ngài là thuẫn khiên cho kẻ cậy, người trông.
6 Đừng thêm chi vào Lời Chúa sáng trong,
Kẻo mắc tội dối gian, Ngài quở trách.

7 Tôi đã cầu xin hai điều tha thiết,
Chỉ mong sao trước khi chết được ban:
8 Xin đuổi khỏi tôi dối trá, gian ngoan,
Chỉ cho đủ, đừng giàu sang, chẳng đói.
9 Nếu giàu có, Chúa Trời, tôi từ chối,
Rồi kiêu căng, hạch hỏi: "Chúa là ai"?
Nếu đói nghèo, trộm cắp sẽ là tôi,
Làm ô nhục Danh Chúa Trời cao cả.

10 Đừng vu oan cho người làm, với chủ,
Mắc tội với Ngài, họ nguyền rủa, hờn căm.

11 Có những đứa con chửi cả cha mình,
Và không biết chúc phước lành cho mẹ.
12 "Ta thánh sạch rồi", có người tự nghĩ,
Nhưng thật ra ô uế vẫn còn đầy.
13 Có kẻ kiêu căng, tự bốc đến tận mây,
Khinh thiên hạ, chỉ nhìn đời nửa mắt.
14 Có kẻ như gươm, răng nanh nhọn sắc,
Cả hàm răng như dao cắt thịt người.
Ai gặp khó khăn, y cắn chết mới thôi,
Người nghèo khổ, nó thẳng tay tiêu diệt.

15 Ba đứa, à không, bốn tên vòi liên tiếp,
Như đỉa dằng dai, không biết chi no:
16 Địa Ngục Âm Ty, phụ nữ chẳng con thơ,
Đất thiếu nước, lửa đang cơ bùng cháy.

17 Mắt nhạo báng cha, khinh lời mẹ dạy,
Quạ sẽ móc đi, mồi cho đại bàng con.

18 Ba việc sau đây kỳ diệu phi thường,
Không, bốn việc, thật khó lòng biết được:
19 Đường chim bay, ấy là điều thứ nhất,
Trên đá rắn bò, ai biết được lối đi?

Tàu chạy trùng khơi, quỹ đạo là gì?
Đường tình dục diệu kỳ, ai dò nổi?

20 Kẻ làm đĩ chẳng có gì khác mấy,
Ăn vụng chùi mồm, rồi nói "tội đâu?"

21 Ba việc sau đây đất rúng chuyển lo âu,
À bốn việc, đất không sao chịu nổi:
22 Kẻ bầy tôi lên làm vua, hoán đổi,
Chàng ngốc được đầy của cải, giàu sang,
23 Phụ nữ chẳng ai yêu lấy được một chàng,
Và con ở được lên làm bà chủ.

24 Trên đất này có bốn loài rất nhỏ,
Nhưng khôn ngoan thật chẳng có ai bằng:
25 Con kiến kia dầu bé nhỏ mọn hèn,
Song biết trữ lương thực mình, mùa hạ.
26 Chú thỏ rừng yếu mà khôn kỳ lạ,
Biết ẩn mình trong hang đá, yên tâm.
27 Châu chấu, cào cào không vua tướng điều quân,
Mà cũng biết tiến công ngàn triệu lính.
28 Con thằn lằn bắt bằng tay như bỡn,
Vẫn ở trong cung vua chúa cao sang.

29 Có ba loài dáng dấp đẹp Ngài ban,
Không, bốn loại, bước đi trông oai vệ:
30 Sư tử, chúa sơn lâm, mạnh hơn tất cả,
Không rút lui, sờn ngã trước loài nào;
31 Gà trống hiên ngang (NIV), con dê đực oai sao
Và vua nữa, trong chiến bào vô địch.

32 Nếu vì ngu mà kiêu căng, mưu ác,
Thì trước miệng mình hãy đặt tay che.
33 Đấm mũi máu phun, đánh sữa thành bơ,
Ai chọc giận sẽ gây ra tranh cãi.

Lời mẹ vua Lê-mu-ên khuyên con trai

31 1 Các điều này vua Lê-mu-ên ghi lại,
Những châm ngôn lời mẹ dạy thâm sâu.

2 Con đẻ ơi, ta biết nói chi nào?
Con Ngài tặng, nói hết sao lòng mẹ!
3 Đừng phí sức vì đàn bà con nhé!
Chớ theo con đường tai họa cho vua!

4 Lê-mu-ên con, vua không được rượu chè!
Quan cai trị, chớ lè nhè đòi uống!
5 Kẻo luật pháp sẽ quên, khó lòng xét đoán,
Xử bất công người nguy khốn nghèo nàn.
6 Ban rượu cho người sắp từ giã trần gian,
Và những kẻ đang đau thương sầu khổ.
7 Họ sẽ uống để quên đi nghèo khó,
Chẳng nhớ đến chi nỗi khổ, nhọc nhằn.

8 Ai không biết giãi bày, hãy lớn tiếng bênh,
Bảo vệ cả người cố cùng, thất thế.
9 Hãy phán xét cách công bình, phải lẽ,
Cho người nghèo, và cho kẻ sầu thương.

Khen ngợi người phụ nữ đảm đang

10 Ai tìm được vợ đảm đang trọn vẹn,
Châu ngọc đầy kho còn kém mình nàng.
11 Chồng sẽ được nhờ, tin cậy, trông mong,
Và hoa lợi sẽ đầy nong chật vựa.
12 Hạnh phúc trọn đời, niềm vui chan chứa,
Nàng không gây nên thương tổn, khó khăn;
13 Góp nhặt lông chiên, gai sợi chuyên cần,
Và mọi việc chính tay mình thực hiện.
14 Nàng như chiếc tầu buôn đem hàng cập bến,
Lương thực từ xa chở đến dồi dào.
15 Dậy sớm phân công tôi tớ rất mau,
Luôn lo lắng mọi nhu cầu ăn uống.
16 Nàng nghĩ đến việc mua thêm đất ruộng,
Hoa lợi thu về tạo dựng vườn nho.
17 Thắt lưng của nàng đầy sức mạnh, ai so?
Hai tay đảm dựng cơ đồ sự nghiệp.

18 Nàng buôn bán thu lãi về liên tiếp, *(NIV)*
Và thức đêm làm việc đến canh khuya.
19 Thoăn thoắt đôi tay kéo sợi xe tơ,
Và dệt vải cho cả nhà đủ mặc.
20 Với người khó khăn, nàng sẵn sàng giúp sức,
Đưa tay ra săn sóc kẻ nghèo nàn.
21 Nàng không lo trời giá tuyết mùa đông,
Cả nhà đã đủ áo lông đỏ thắm.
22 Nàng tự dệt cả chăn màn thật ấm,
Mặc áo vải gai rất mịn hồng đào.
23 Chồng nàng được ngồi trên ghế cấp cao,
Cả thành phố, mọi người đều biết đến.
24 Nàng dệt áo quần đưa người đem bán,
Cả những dây lưng duyên dáng đẹp xinh.
25 Nàng là tấm gương nghị lực, đảm đang,
Tương lai đẹp nên lòng nàng hớn hở.
26 Nàng mở miệng là khôn ngoan ra cửa,
Nguyên tắc nhân từ luôn ở lưỡi môi.
27 Nàng đảm đang mọi công việc trong ngoài,
Chẳng ăn bánh của chây lười biếng nhác.
28 Các con cái luôn chúc nàng đầy phước,
Và chồng nàng cũng tấm tắc ngợi khen:
29 "Có biết bao người trung hậu đảm đang,
Nhưng anh thấy riêng em là hơn hẳn".
30 Sự duyên dáng chẳng qua là giả tưởng;
Sắc đẹp nghiêng thành: Chỉ bóng hư không;
Nhưng phụ nữ nào kính sợ Chúa toàn năng,
Được ca tụng và danh thơm lừng lẫy.
31 Tay nàng vun trồng, hãy trả nàng bông trái!
Chính việc nàng làm khen ngợi nàng thôi.

TRUYỀN ĐẠO

Đời là hư không

1 1 Người truyền đạo này là con Đa-vít,
Vua I-sra-en ngự ở Sa-lem.
2 Tôi xin thưa: tất cả chỉ hư không,
Là ảo ảnh của bóng hình vô nghĩa.

3 Lao động khổ công ngày đêm vất vả,
ích lợi chi mà tất tả ngược xuôi?
4 Đời này qua, đời khác tiếp lần hồi,
Nhưng Trái Đất vẫn muôn đời còn đó.
5 Mặt Trời mọc, rồi lặn đi lặng lẽ,
Để hôm sau lại vội vã mọc lên.
6 Gió thổi hướng nam, hướng bắc xoay vần,
Rồi lại vẫn quay vòng về như cũ.
7 Bao sông suối chẳng đổ đầy biển cả,
Hơi nước thành mưa, sông lại đổ triền miên.
8 Vạn vật muôn loài lao khổ vô duyên,
Nói sao hết bao nỗi niềm cơ cực.
Mắt không chán nhìn cảnh đời khó nhọc,
Tai chẳng nhàm nghe điệp khúc khổ đau.

9 Mọi sự đời cứ lặp lại theo nhau,
Cả những việc tay người làm cũng vậy.
Dưới trời này đều cũ mèm hết thảy,
Chẳng có chi là điều mới đáng bàn.
10 Ai nói đây này, rất mới, mời xem,
Thì sự thật đã quen từ quá khứ.
11 Thế hệ này quên các đời trước nữa,
Người đời sau lại chẳng nhớ hôm nay.

Khôn ngoan là hư không

12 Ta, truyền đạo từng là vua Do Thái,
Ngự ở Sa-lem, một giải kinh đô,
13 Lấy khôn ngoan là ơn phước Ngài cho
Để xem xét việc nhỏ to thế sự.
Ta thấy cuộc đời sao mà vất vả,
Chúa đã giao cho tất cả loài người.

14 Ta đã nhận ra mọi việc dưới trời
Là hư ảo, như bóng đời, gió thổi.

15 Vật đã cong chẳng thể làm thẳng lại,
Vật thiếu rồi không đếm nổi được đâu.

16 Ta vẫn đinh ninh tự nhủ trước sau
Rằng đã được ban khôn ngoan dư dật,
Hơn mọi vua I-sra-en về trước,
Ta thật được nhiều tri thức, khôn ngoan.
17 Ta lại chuyên tâm tìm học nhiều hơn,
Để hiểu thấu cả khôn ngoan, điên dại.
Và giờ đây đã rõ ràng nhận thấy:
Tìm khôn ngoan là đuổi gió mà thôi.
18 Càng khôn ngoan càng lắm nỗi u hoài,
Thêm tri thức, cuộc đời thêm đau khổ.

Vui sướng, giàu sang đều là hư không

2 1 Đã nhiều khi ta một mình tự nhủ
Hãy nếm thử xem vui thú đời này,
Sung sướng cực kỳ khoái lạc nhất trần ai,
Ôi tất cả tiếng thở dài hư ảo!

2 Ta nói thật, cười chỉ là điên đảo
Cuộc sống đời này, vui sướng mà chi?

3 Ta lại nghĩ rằng phải uống rượu đi,
Cho hương vị cuộc đời thêm nồng thắm.
Cả ngu dại và khôn ngoan ta nắm,
Xem cái nào giúp nhân loại nhiều hơn.

4 Bao việc lớn lao ta gắng sức làm,
Xây nhà cửa, trồng thêm vườn rộng rãi.
5 Cây ăn quả cả bốn mùa thoải mái,
Có rừng hoa đời phơi phới mùa xuân.
6 Ta đào thêm hồ chứa nước tưới rừng,
Cho cây cối lên xanh um bát ngát.
7 Tôi tớ gái trai mua về giúp việc,
Chúng sinh con đẻ cái ở trong nhà.
Bầy chiên bò vĩ đại chẳng ai so,
Lớn hơn cả của mọi vua thời trước.
8 Ta tích trữ bạc vàng và báu vật,
Của các vua và các tỉnh dồn về
Sắm cho mình các nghệ sĩ tài ba,
Cả nam nữ để cho ta thưởng thức.
Ta lại lấy về rất nhiều vợ đẹp,
Và các nàng hầu để khoái lạc vui chơi.
9 Ta đã trở nên cao trọng nhất đời,
Hơn tất cả mọi đế vương thời trước.
Và hơn nữa ta vẫn còn đầy phước
Được khôn ngoan và thông sáng ở cùng.
10 Ta thỏa mãn mọi điều mắt thấy lòng mong
Là phần thưởng cho bao công xây đắp.

11 Rồi xem lại những gì ta có được,
Do công lao khó nhọc cả cuộc đời,
Ta thấy như mình đuổi gió mà thôi,
Ôi tất cả là hư không vô ích.

12 Ta lại nghĩ suy về khôn ngoan thật,
Về điên cuồng và ngu dốt là chi?
Kẻ nối nghiệp ta làm được hơn gì
Hay lặp lại việc người xưa từng trải?
13 Ta thấy khôn ngoan hẳn hơn điên dại
Như ánh sáng hơn bóng tối đêm thâu.
14 Người khôn ngoan có con mắt trong đầu,
Kẻ ngu dại lạc sâu vào tăm tối.
Nhưng ta thấy cả hai cùng một lối,
Số phận gặp nhau ở cuối đường đi.
15 Vì khôn ngoan ngu dại chẳng khác gì,
Ta tự nhủ khôn làm chi vô ích,
Số phận cuối cùng đều như nhau hết,
Nên khôn ngoan cũng bóng vết hư không.
16 Vì chẳng ai nhớ mãi đến vô cùng
Kẻ ngu dại hay người khôn cũng thế.
Người đời sau lãng quên đi tất cả,
Cái chết chẳng phân khôn dại điên khùng.

17 Ta ghét cuộc đời trôi nổi trầm luân,
Vì chỉ thấy những khổ công cực nhọc.
Như đuổi theo cơn gió trời bay mất,
Tất cả chỉ là một chuỗi hư không.
18 Ta cũng ghét căm những việc đã làm,
Vì tất cả để người sau hưởng hộ.
19 Hắn khôn ngoan hay dại ngu ai rõ
Nhưng nghiễm nhiên hưởng thành quả ta làm
Công sức bao năm vất vả gian nan,
Ôi tất cả chỉ hư không ảo bóng.

20 Chính vì thế ta chìm trong thất vọng,
Cực nhọc suốt đời, lao động công toi.
21 Có người khôn ngoan tài giỏi tuyệt vời,
Xây sự nghiệp thật khó ai sánh kịp,
Rồi để lại cho người sau hưởng hết,
Lao khổ nhọc nhằn chẳng biết là chi.
Khôn sáng tài hoa, hư ảo cả, ích gì?
Hơn thế nữa còn nhiều khi tai họa.
22 Cực nhọc mà chi, sống suốt đời lao khổ,
Vất vả vô duyên, công khó ai dùng?
23 Mỗi ngày qua là đau khổ chất chồng,
Bao công sức thành nỗi buồn day dứt,
Đêm xuống rồi vẫn mối lo đầy ắp,
Bởi thế đời người là điệp khúc hư không.

24 Ăn uống thỏa lòng, chẳng vui thích nào hơn,
Tay lao động để linh hồn thụ hưởng.
Ta thấy đó chính thật là phần thưởng,
Ơn phước thừa dư đổ xuống, Chúa cho.

25 Trên thế gian này, ai được như ta,
Ăn sung sướng, sống thừa dư lạc thú.
26 Bởi Thiên Chúa ban khôn ngoan, vui vẻ,
Và tinh thông cho kẻ đẹp lòng Ngài;
Nhưng khiến tội nhân lao khổ suốt đời,
Lấy thành quả ban cho người kính Chúa.
Ta lại có thêm một bằng chứng nữa
Rằng cuộc đời như đuổi gió, hư không.

Chúa định kỳ cho muôn vật

3 1 Mọi thứ đời này đều có thì có lúc,
Có định kỳ cho các việc trần gian.
2 Ai sinh ra rồi cũng tử, đời phàm,
Cây trồng xuống, đến thời gian, phải nhổ.
3 Có lúc chữa lành, có kỳ xóa sổ,
Phá dỡ hôm nay, xây sửa ngày mai.
4 Khóc lóc đau thương, lại cười lớn yêu đời,
Ai than vãn tất có ngày nhảy múa.
5 Đem đá ném đi, lại thu về như cũ,
Ôm ấp một thời rồi ghét bỏ như không.
6 Có lúc tìm ra, khi mất của, lẽ thường,
Nay vứt bỏ mai giữ gìn, chẳng lạ.
7 Lúc may vào, khi xé ra tơi tả,
Nín lặng một thời, có lúc bật ra.
8 Yêu say sưa, ghét đào đất đổ đi,
Khi chinh chiến, lúc hòa bình thoải mái.

9 Lao động khổ công, cuộc đời đen tối,
Để làm chi thêm mệt mỏi nhọc nhằn?
10 Ta thấy Chúa giao công việc tay chân
Là cốt để luyện rèn thêm nhân loại.
11 Các vật Chúa làm đều tốt lành hết thảy,
Vào lúc đương thì, sức mới đầy căng.
Ngài cho chúng ta khái niệm vĩnh hằng,
Nhưng việc Chúa, đến cùng, không thể hiểu.
12 Ai biết thỏa vui, việc lành lo liệu,
Thì cuộc đời thật kỳ diệu vô song.
13 Ăn uống vui chơi cho bõ lúc nhọc nhằn,
Là tận hưởng được phước lành Thiên Chúa.
14 Tác phẩm tay Ngài trường tồn muôn thuở,
Chẳng ai bớt thêm chút nhỏ được chi,
Để con người kính sợ Chúa quyền uy,
Đấng Sáng Tạo đang trị vì vũ trụ.

15 Thế giới ngày nay, những gì đang có,
Thì cũng từng tồn tại tự ngày xưa,
Còn những việc gì rồi sẽ xảy ra,
Thì đã có, thời ông cha quá khứ.
Thiên Chúa kiếm tìm những gì đã cũ,
Rồi cho quay vòng lần nữa xảy ra.

16 Ta thấy cửa công đầy rẫy gian tà,
Nơi tòa án làm nhiều điều bất nghĩa.
17 Nên tự nhủ: Sắp đến ngày rồi đó,
Đức Chúa Trời sẽ xét xử thế gian,
Công chính ác gian phán quyết rõ ràng,
Vì mọi việc Chúa làm theo kế hoạch.

18 Ta lại nhủ lòng: Ấy là Ngài thử thách,
Dạy cho loài người bài học ghi tâm,
Rằng họ là chi, tạo vật phàm trần,
Trước mặt Chúa cũng chẳng hơn loài thú.
19 Tất cả những gì xảy ra cho họ,
Cũng giống hoàn toàn cầm thú mà thôi,
Cả hai thở chung một thứ khí trời,
Rồi kết cục cả hai loài đều chết.
Và như thế, người hơn gì thú vật?
Tất cả chỉ là ảo giác hư không,
20 Tất cả gặp nhau một chỗ cuối cùng,
Từ đất bụi lại chìm trong bụi đất.
21 Hồn người lên trời, nào ai biết được?
Hồn thú lại quay xuống đất, ai hay?
22 Bởi thế chẳng chi tốt đẹp cho người
Bằng vui thỏa trong tiếng cười lao động,
Là nhiệm vụ mà Chúa Trời Hằng Sống
Giao cho chúng ta, cõi tạm đời này,
Vì ai mang ta trở lại cuộc đời,
Xem thành quả của lớp người hậu thế?

Đời là đau khổ và vô nghĩa

4 1 Ta quay lại nhìn nhân gian thế sự,
Áp bức bất công đây đó ngập tràn,

Kẻ có chức quyền đè nén bất lương,
Bị hà hiếp chẳng ai thương, an ủi.

2 Nên ta cho chết là điều phấn khởi,
Sung sướng hơn người đang sống hôm nay,

3 Kẻ chưa sinh hạnh phúc vượt cả hai,
Vì chưa biết đến thói đời gian ác.

4 Lao động khổ công, khéo tay, xuất sắc
Là nguyên nhân cho kẻ khác ganh ghen.
Vậy ở đời tài giỏi cũng vô duyên,
Là hư ảo, đuổi theo luồng gió thổi.

5 Kẻ ngu dốt đứng khoanh tay chờ đợi
Chết đói có ngày, đâu phải chuyện chơi.

6 Ít của bình an hơn cực nhọc suốt đời,
Mong lắm của, cứ đuổi hoài theo gió.

7 Ta quay lại nhìn cuộc đời vô nghĩa,
Chỉ thấy hư không dưới ánh Mặt Trời:

8 Một kẻ độc thân, con cháu chẳng có ai,
Mà vẫn sống miệt mài trong cực nhọc,
Mắt không chán nhìn của mình kiếm được,
Suốt cuộc đời chỉ mong ước nhiều hơn,
Chẳng biết vì ai mất phước linh hồn,
Thật hư ảo, đời nhọc nhằn vất vả.

9,10 Hai người sống chung hẳn nhiều công của,
Lúc sẩy chân trượt ngã có người nâng,
Khốn khổ thay cho kẻ sống một mình,
Khi vấp ngã chẳng có ai đỡ dậy.

11 Đời lạnh lùng ngủ một mình cũng vậy,
Hơi ấm hai người đem lại niềm vui.

12 Sống một mình, người khác thắng như chơi,
Nhưng nó bại khi hai người hiệp nhất.
Một sợi dây chỉ vững vàng khó đứt
Khi ba tao quyện chặt quấn vào nhau.

13 Chàng trai khôn tuy hiện tại còn nghèo,
Vẫn hơn hẳn ông vua già nhưng dại,
Chỉ chủ quan, luôn cho mình là phải,
Không muốn nghe lời khuyên giải thiệt hơn.

14 Chàng trai khôn đang tù tội, nghèo hèn,
Ra khỏi ngục sẽ chiếm quyền ngôi báu.

15 Khắp đất nước dân đi theo đông đảo,
Ủng hộ tân vương khôn khéo trẻ trung,

16 Phục dưới quyền vua lúc ấy thật đông,
Nhưng vinh hiển theo thời gian phai nhạt,
Người đời sau chẳng hài lòng khâm phục,
Nên vương quyền cũng đuổi gió, hư không.

Khuyên sống nhân từ và vui thỏa

5 1 Vào nhà Chúa hãy dò đường từng bước,
Đến gần nghe để được phước Ngài ban
Còn hơn bọn ngu dâng tế lễ đầy mâm,
Mà chẳng biết chính mình là gian ác.

2 Chớ mở miệng ra nói điều chi hết,
Đừng vội vàng trước mặt Chúa quyền năng,
Ngài ngự trên trời hùng dũng oai phong,
Còn ngươi chỉ là thường dân dưới đất.

3 Lo lắng nhiều sẽ nằm mơ như thật,
Nói lắm lời là ngu dốt ích chi?

4 Với Chúa, khi ngươi đã hứa điều gì,
Đừng chậm trễ mà thực thi lời nguyện.
Chúa chẳng thích bọn dại ngu vô tín,
Nên hứa rồi, phải thực hiện chớ quên.

5 Đừng hứa gì với Thiên Chúa còn hơn
Đã hứa nguyện mà không tròn lời hứa.

6 Đừng hứa hão, rồi thưa cùng thiên sứ
Rằng tôi sai lầm trót hứa đấy thôi
Như thế là ngươi chọc giận Chúa Trời,
Ngài sẽ đổ thành quả ngươi xuống biển.

7 Mơ mộng, nói nhiều, hư không càng lắm,
Tốt biết bao kính sợ Đấng Toàn Năng.

8 Đừng ngạc nhiên thấy áp bức bất công
Vẫn đầy rẫy, thường xuyên trên đất nước;
Vì người dưới phải phục quyền thượng cấp,

Rồi người trên lại phục kẻ cao hơn.
9 Vua nước nào biết nông nghiệp lo chăm
Là dân tộc được no lòng yên ấm.

10 Kẻ tham giàu nhìn của tiền không chán,
Nhưng của tiền cũng chỉ bóng hư không.
11 Khi trong nhà của cải có nhiều hơn,
Thì cũng vậy, tăng kẻ ăn người ở.
Nhìn đám gia nhân ăn đông như thế,
Hẳn chủ nhân thấy giàu có ích chi.

12 Ngủ kỹ ăn ngon người lao động thỏa thuê,
Người giàu có lo nhiều khi mất ngủ.

13 Ta thấy ở đời ai lo tích của,
Của lại hại mình, gây đau khổ có khi:
14 Tai hoạ bất ngờ, tiền của chẳng còn chi
Con trai quý chẳng được gì thừa hưởng.
15 Lọt lòng mẹ ai cũng trần như nhộng,
Lúc qua đời tay trắng có gì đâu,
Thành quả bao năm vất vả cơ cầu,
Không một chút mang theo về Âm Phủ.
16 Ra đời thế nào, lúc trở về như cũ,
Bao nhọc nhằn đuổi bắt gió ích chi?
17 Ăn trong tối tăm, cuộc sống chẳng ra gì,
Nhiều buồn khổ và ê chề đau đớn.
18 Tốt biết bao cứ thỏa lòng ăn uống,
Tận hưởng công lao khó nhọc tay mình,
Trong những ngày trên đất được Chúa ban,
Đó cũng chính là phần mình được hưởng.
19 Ai được Chúa ban cho giàu, sung sướng,
Của cải nhiều được ăn uống thỏa thuê,
Vui hưởng công lao thành quả thu về,
Thì tất cả là ban cho của Chúa.
20 Người ấy sẽ ít nhìn về quá khứ,
Vì Chúa luôn cho vui thỏa trong lòng.

Vất vả lo làm giàu là vô nghĩa

6 1 Ta đã thấy có những điều tai hại
Đến với con người, quá tải, khó mang.
2 Được Chúa ban cho của cải giàu sang
Nhiều đến nỗi mọi ước mong thỏa mãn;
Nhưng Ngài chẳng cho được quyền thụ hưởng,
Vất vả nhọc nhằn, người khác chiếm công lao,
Mới biết ở đời tiền của nghĩa gì đâu,
Là hư ảo, là khổ đau, tai họa.
3 Nếu một người được bách niên trường thọ,
Trăm con trai để nối dõi tông đường,
Nhưng lòng không vui, chết chẳng được chôn,
Thì thai sẩy vẫn còn hơn người ấy.
4 Vì thai sẩy cuộc đời không tồn tại,
Chỉ có tối tăm, vô tên tuổi trần gian,
5 Không biết Mặt Trời, chẳng thấy ánh dương,
Nhưng nó vẫn được nghỉ yên chôn cất.
6 Sống hai nghìn năm nhưng cuộc đời vô phước,
Thì cuối cùng cũng về đất như ai.

7 Vất vả nhọc nhằn chỉ vì miệng mà thôi,
Nhưng vẫn thấy suốt đời không thỏa mãn.

8 Kẻ khôn ngoan hơn gì người ngu xuẩn?
Người đói nghèo cư xử tốt được chi?

9 Mắt thấy hãy tin, mơ mộng chẳng ích gì,
Vì điều đó là hư không, đuổi gió.

10 Người ta đặt tên những gì đã có,
Số phận con người đừng cãi Chúa Toàn Năng.

11 Càng nói nhiều càng vô nghĩa hư không,
Lắm lời quá chỉ uổng công vô ích.
12 Trong chuỗi ngày của cuộc đời rỗng tuếch
Biết điều chi là có ích cho mình?
Vì chẳng ai nói trước được rõ ràng
Những sự việc xảy đến cùng hậu thế.

khôn ngoan và tiết kiệm

7 1 Danh tiếng tốt còn hơn xa dầu quý,
Ngày chết còn hơn ngày được sinh ra.

2 Đến đám tang hơn đi đến một nhà,
Dự tiệc yến trong xa hoa lộng lẫy;
Vì ở đám tang, sự cuối cùng được thấy,
Ghi trong ta ấn tượng ấy thật sâu.

3 Vui vẻ bằng sao được với buồn rầu,
Nhờ buồn mặt, mà vui sâu lòng dạ. (RSV)

4 Lòng người khôn hướng về nhà tang chế,
Kẻ dại ngu đâu vui vẻ nhào vô.

5 Bị người khôn quở trách chớ phiền lo,
Hơn câu hát kẻ dại ngu ca tụng.
6 Vì lời khen kẻ ngu giống như gai nhọn,
Lách tách dưới nồi, chẳng đáng hư không.

7 Tham bóp nặn tiền làm mụ mẫm người khôn,
Của hối lộ ăn mòn lòng chính trực.

8 Đừng đánh giá lúc đầu, hãy nhìn kết thúc,
Kiên nhẫn hơn người tự đắc kiêu căng.

9 Vội giận làm chi, hãy tập nén lòng,
Vì giận dữ thuộc về dòng ngu dốt.

10 Đừng mất khôn mà nói năng dại dột
Rằng ngày nay chẳng đẹp tốt như xưa.
11 Khôn ngoan quý như sự nghiệp tay ta,
Trong cuộc sống nó nở hoa lợi ích.
12 Khôn ngoan chở che ta, còn hơn tiền bạc,
Vì mạng sống ta, nó chăm sóc giữ gìn.

13 Việc Chúa làm thật kỳ diệu, hãy xem,
Ai làm vật Ngài bẻ cong thẳng lại?

14 Khi thịnh vượng hãy vui mừng phấn khởi,
Lúc khó khăn hãy nghĩ tới điều này:
Chúa cho cả hai thời vận rủi may,
Để chẳng biết tương lai mà phán đoán.

15 Ta đã trải đời hư không gió thoảng,
Và thấy điều này xảy đến nhiều khi:
Công chính cũng theo thần chết trở về,
Kẻ gian ác lại có bề trường thọ.

16 Đừng tỏ ra khôn ngoan, công chính quá,
Làm hại chính mình, chớ có dại chi.
17 Đừng dại ngu, hung ác quá ích gì,
Ngươi sẽ chết trước hạn kỳ Chúa định.
18 Giữ được cả hai, đời căng buồm gió lộng,
Kính sợ Chúa Trời, Ngài giải phóng khỏi lo.

19 Sự khôn ngoan ban sức mạnh thừa dư,
Hơn cả lũ mười người ngu lãnh đạo.

20 Ta nói thật, giữa thế gian điên đảo,
Chẳng thể tìm ra, dù chỉ một người,
Không phạm tội gì, chỉ việc thiện làm thôi,
Dù người đó được coi là công chính.
21 Đừng quan tâm đến mọi lời bình luận,
E có khi nghe tôi tớ chửi mình.
22 Đó chẳng qua chỉ là chuyện thường tình,
Vì người khác, ngươi cũng từng rủa sả.

23 Ta đã lấy khôn ngoan xét xem thế sự,
Nhưng khôn ngoan lại ở cách xa ta;
24 Và con người thật quả khó tìm ra
Vật thăm thẳm, điều sâu xa tiềm ẩn.

25 Ta lại học để được thêm khôn sáng,
Hiểu sâu hơn về cuộc sống đời này,
Ta thấy ác gian là dại ngu thay,
Và ngu dại là điên cuồng, chẳng khác.
26 Có một điều đắng cay hơn sự chết:
Lòng đàn bà như lưới bẫy gài giăng,
Mềm mại đôi tay: Dây trói buộc chằng,
Ai ăn ở đẹp lòng cùng Thiên Chúa,
Sẽ được Ngài cho thoát ra khỏi nó,
Nhưng tội nhân bị quấn chặt vào thân.

27 Ta đã nhiều năm nghiên cứu khổ công
Điều này vẫn khó khăn, không hiểu được:
28 Người ngay thẳng, (NIV) ngàn đàn ông còn một,
Tất cả đàn bà chẳng được một ai.
29 Chúa đã ban lòng ngay thẳng cho đời,
Nhưng xảo trá do con người tạo dựng.

Phải kính trọng vua

8 1 Ai so được với người khôn ngoan thật?
Mọi sự trên đời, ai giải thích phân minh?
Khôn ngoan làm cho gương mặt sáng lên,
Đổi đường nét nghiêm trang thành dễ mến.
2 Vì ngươi đã thề với Chúa Trời thành tín,
Nên ta khuyên hãy gìn giữ mạng vua.
3 Yết kiến ngài chớ vội cáo lui ra, (NIV)
Những việc xấu đừng bao giờ ủng hộ. (NIV)
Vì vua sẽ làm mọi điều, tất cả,
Để được đẹp lòng vừa ý mình thôi.
4 Hơn nữa lệnh vua, quyền lực cao vời,
Ai dám nói: "Sao vua làm như vậy?"
5 Tuân lệnh ngài, chẳng tai ương nào tới,
Người khôn ngoan biết đường lối, thời cơ.
6 Đè nặng lên vai, khốn khổ dư thừa, (NIV)
Phải chọn lúc để làm cho thích hợp.
7 Việc hôm sau không thể nào biết được,
Ai dám tự hào đoán trước tương lai?

8 Chẳng ai quyền chi nắm gió giữa trời, (NIV)
Giữ sự sống, điều khiển tay thần chết.
Trong chiến tranh chẳng miễn trừ nào hết,
Không tàn bạo nào cứu được ác gian.

9 Ta đã nhiều năm nghiên cứu chuyên tâm
Những sự việc dưới trần gian diễn biến.
Có quyền lực lắm khi thành phản diện,
Làm hại chính mình, sinh chuyện lôi thôi.

10 Ta thấy nhiều khi kẻ ác qua đời,
Chôn đất thánh và thảnh thơi an nghỉ.
Người thiện lành không mấy ai được thế,
Đất thánh chẳng chôn, thiên hạ lãng quên.
Ngẫm sự đời, thật lắm chuyện vô duyên,
Ôi tất cả là hư không, đuổi gió.

Trí óc loài người bất lực

11 Chúa chẳng phạt ngay quân gian kẻ dữ
Nên loài người điều ác cứ làm thôi.
12 Chúng vẫn sống kia, chẳng biết đến Ngài,
Trăm tội ác vẫn không ai đoán phạt.
Nhưng kính sợ Đức Chúa Trời chân thực,
Thì cuối cùng ơn phước sẽ tràn dâng.
13 Quân ác gian đâu được hưởng phước ơn,
Đời như bóng, không mấy ai trường thọ.
Bởi tại chúng sống coi thường Thiên Chúa,
Đối với Ngài chẳng kính sợ chút chi.

14 Trên đời này vẫn có chuyện xảy ra:
Người công chính bị coi như kẻ ác,
Quân ác gian chẳng bị ai trừng phạt,
Coi như thiện lành, đời quả thật hư không.
15 Nên ta khen ai biết sống thỏa lòng,
Cứ ăn uống và ca mừng vui sướng;
Vì dưới trời này có gì hơn tận hưởng
Thành quả suốt đời lao động làm ra,
Đó chính là ơn phước Chúa ban cho,
Trên Trái Đất, những ngày ta tồn tại.

16 Học thêm khôn ngoan, có thêm từng trải
Ta thấy có người chẳng ngủ ngày đêm.
17 Còn việc Chúa làm kỳ diệu thần tiên
Trí nhân loại yếu hèn, không hiểu hết.
Khổ công kiếm tìm chỉ là vô ích,
Người khôn ngoan tưởng biết, cũng quy hàng.

Vui hưởng ơn Chúa là khôn ngoan

9 1 Ta từng trải thêm ở giữa thế gian,
Lại thấy được điều rõ ràng này nữa:

Công chính, khôn ngoan, Chúa Trời nâng đỡ,
Mọi việc làm, Ngài điều khiển, ban cho,
Nhưng rồi đây yêu hay ghét đang chờ,
(NIV)
Không ai biết, dành tương lai giải đáp.
(NIV)

2 Mọi sự xảy ra, chẳng có gì phân biệt:
Công chính ác gian thanh khiết tội nhân,
Dâng ít dâng nhiều thề ước hay không
Tất cả sẽ cùng chịu chung số phận.

3 Dưới trời này có một tai nạn lớn
Là mọi người cùng số phận như nhau,
Đầy rẫy điên khùng gian ác âm mưu,
Rồi tất cả đều bước theo thần chết.

4 Hy vọng còn, khi cuộc đời chưa tắt,
Chó sống vẫn hơn sư tử chết, phơi thây.

5,6 Người sống biết ta sẽ chết có ngày,
Nhưng kẻ chết chẳng biết đời chi cả.
Phần thưởng công lao không còn nhận nữa,
Kỷ niệm năm xưa ai nhớ, ai hay?
Yêu ghét ganh đua đã kết thúc rồi,
Phần của họ ở đời này đã hết.

7 Hãy ăn đi, và hát mừng thỏa sức,
Uống rượu vào cho hớn hở đầy căng!
Vì tay ngươi những thành quả từng làm,
Đã được Chúa cho ghi công thừa nhận.

8 Luôn vui vẻ trong mầu trang phục trắng,
Và trên đầu đừng quên xức dầu thơm.

9 Trọn cuộc đời hư ảo ở thế gian
Mà Thiên Chúa đã dành cho ngươi đó,
Hãy vui sống với vợ yêu, hưởng thụ,
Đó là phần ngươi, tạm trú đời này,
Nhờ công lao ngươi vun đắp dựng xây,
Là thành quả, dưới Mặt Trời, đạt được.

10 Phàm làm việc gì hãy nên hết sức
Vì ngươi sẽ về Âm Phủ nay mai,
Nơi đó chẳng chi giống với việc đời,
Không tri thức, chẳng khôn ngoan, mưu mẹo.

Sự khôn ngoan chẳng luôn được phước

11 Ta nhìn lại những sự đời khó hiểu:
Kẻ chạy nhanh chẳng về nhất cuộc đua,
Dù mạnh hơn, không chiến thắng kẻ thù,
Khôn ngoan lắm, thiếu cơm ăn áo mặc.
Người thông sáng chẳng giàu sang dư dật,
Khéo léo có thừa, không được ơn chi.
Mới hay rằng: tài có lúc vứt đi,
Vì "thời thế tạo anh hùng", quả vậy.

12 Hơn thế nữa, không biết thời bất lợi,
Cứ nhẩy vào là thất bại cầm tay,
Và thình lình tai nạn đến, quàng dây,
Cá mắc lưới, chim loay hoay sập bẫy.

13 Nghiên cứu sự đời, rồi ta lại thấy
Một chuyện khôn ngoan gây ấn tượng khó quên:

14 Thành nhỏ kia, vì dân ít, yếu hèn,
Bị vua mạnh đem quân vào vây hãm.

15 Trong thành ấy, có người nghèo khôn sáng,
Dùng khôn ngoan mà giải phóng dân mình,
Khi giặc tan và cuộc sống yên bình,
Không ai nhớ người nghèo khôn đó nữa.

16 Ta kết luận: khôn ngoan là quý giá,
Hơn cả quân đoàn kỵ mã đại binh;
Nhưng khôn ngoan người nghèo khó bị khinh
Chẳng ai muốn nghe lời khuyên của họ.

17 Tiếng người khôn dù nhẹ nhàng thật đó,
Hơn tiếng hô của tướng tá người ngu.

18 Trí khôn ngoan hơn vũ khí nhỏ to,
Trăm việc thiện, một tội nhân phá sạch.

Các ý kiến khác

10 1 Con ruồi chết làm nước hoa nên thối,
Chút điên rồ hạ uy tín người khôn.

2 Kẻ dại ngu làm điều trái luôn luôn,
Người khôn sáng hướng lòng về lẽ phải.

3 Người dại đi đường hay làm điều quấy
Họ tự nói rằng ngu dại chính tôi.

4 Đừng bao giờ, vì chủ cáu, xin thôi.
Thuốc mềm mỏng chữa lầm sai nhỏ lớn.

5 Ta thấy ở đời có nhiều tai nạn
Do sai lầm người lãnh đạo gây ra:
6 Kẻ dốt đưa lên chức lớn quan to.
Người tài giỏi bị đẩy sa xuống thấp.
7 Ta từng thấy bao cảnh đời đảo ngược:
Tôi tớ ung dung trên ngựa ruổi rong,
Quan lớn năm xưa thành kẻ thường dân,
Phải đi bộ như gia nhân ngày trước.

8 Đào hố bẫy người, sẽ sa vào, lỡ bước,
Phá vách nhà người, rắn cắn gục chẳng tha.
9 Lăn đá hại nhân sẽ bị chính đá đè,
Ai bổ củi cũng có khi tai nạn.

10 Rìu lụt không mài, sức đành phải gắng,
Ai khôn ngoan mài rìu sắc, nhẹ nhàng.
11 Rắn cắn lâu rồi, thầy thuốc, mới mời sang,
Tài giỏi mấy cũng chẳng làm chi được.

12 Lời người khôn mang theo đầy ơn phước,
Miệng kẻ ngu lại nuốt hết lời mình.
13 Vừa hé môi là ngu dốt ra liền,
Rồi kết thúc là khùng điên ác độc. (NIV)
14 Chúng thích nói nhiều, ba hoa không mệt
Nhưng ai là người biết việc tương lai?
15 Công việc kẻ ngu làm chúng mệt rã rời
Không còn biết đường về nơi thành phố.

16 Đất nước nguy cơ, nếu vua còn nhỏ,
Và quần thần chỉ ngày tháng ăn chơi.

17 Quan thanh liêm, vua cao quý ngời ngời,
Là đất nước được Chúa Trời ban phước.

18 Tay biếng nhác thì cột kèo gẫy sập,
Sống chây lười ắt nhà dột, mái hư.

19 Để mua vui tiệc rượu được bày ra,
Nhưng tiền bạc trả lời cho mọi việc. (NIV)
20 Chớ sỉ vả vua, dù chỉ trong ý thức,
Rủa người giàu, dù phòng ngủ, chẳng nên;
Vì chim sẽ nghe được tiếng rủa nguyền,
Và nói hết việc ngươi làm kín đáo.

Khuyên làm phước và vui vẻ

11 1 Hãy đem bánh ra tung trên mặt nước,
Sẽ có ngày cá trả phước lại cho,
2 Giúp bẩy tám người, đem bánh chia ra,
Vì có lúc phận rủi ro sẽ tới.

3 Mây đen đến, sẽ mưa rào nước xối,
Cây ngã hướng nào, phải nằm đợi đấy thôi.
4 Ngắm gió xem mây, chờ lúc đẹp trời,
Người như thế chẳng có thời gieo gặt.
5 Không ai biết đường gió đi chính xác,
Thai hình thành trong bụng mẹ ra sao.
Cũng thế thôi, không thể biết được đâu
Việc tay Chúa, Đấng dựng nên muôn vật.

6 Buổi sáng đã gieo, buổi chiều nên tiếp,
Vì hạt nào mọc tốt chẳng ai hay,
Có thể hạt này, hạt khác, cả hai,
Không biết được, gieo liền tay, ăn chắc.

7 Ánh sáng Mặt Trời lung linh vạn sắc,
Thật dịu êm, làm vui mắt chúng ta.
8 Ai được sống lâu hưởng phúc Ngài cho,
Hãy vui thỏa những ngày hoa Chúa tặng,
Cũng đừng quên những chuỗi ngày u ám,
Mọi sự đời là ảo bóng hư không.

Lời Khuyên Thanh Niên

9 Hỡi thanh niên, hãy hớn hở vui mừng
Tuổi niên thiếu và thanh xuân phơi phới.
Hãy làm mọi điều lòng mình mong đợi,
Và cả những gì mắt thích tai vui.
Nhưng hãy nhớ rằng mọi chuyện, rồi đây,

Chúa sẽ hỏi, ngày cuối cùng phán xét.
10 Vậy lòng ngươi chớ lo buồn chi hết,
Vứt bỏ những gì phiền phức cho ngươi.
(NIV)
Vì tuổi xanh và cả lúc thiếu thời
Là hư ảo, chiếc bóng đời vô nghĩa.

12 1 Từ niên thiếu, hãy hướng về Thiên Chúa,
Ấy chính Ngài từng dệt vẽ nên ngươi.
Lúc ngươi còn chưa từng trải cuộc đời
Đầy gian khổ và những ngày buồn chán.
2 Hãy hướng về Ngài, khi tuổi già chưa đến,
Trước khi chẳng còn thấy rõ trăng sao.
3 Trước khi chân ngươi run rẩy lao đao,
Lưng còng xuống, răng còn đâu, rụng hết.
4 Cánh cửa ra đường (NIV) suốt ngày đóng chặt,
Nghe chim kêu cũng thức giấc, chẳng yên.
5 Sợ lên cao và cả lúc đi đường,
Thân gầy guộc như cào cào, tóc bạc.
Khao khát chẳng còn, ước mơ đã tắt,
Rồi đi xa vào trong cõi đời đời,
Người đưa tang lặng lẽ cả hàng dài,
Đi vòng phố đến tận nơi an nghỉ.
6 Hãy hướng tới Ngài, khi chén vàng chưa bể,
Dây bạc tử sinh chưa bị đứt ra,
Bên suối đời, bình chưa vỡ, còn kia,
Và cạnh giếng, các bánh xe chưa gẫy.
7 Thân xác ngươi chưa quay về cát bụi,
Linh hồn chưa trở lại Đấng ban cho.
8 Đời chẳng qua ảo bóng của hư vô,
Người truyền đạo xin thưa cùng dân sự.

9 Vì được Chúa ban cho nhiều thông tỏ,
Dùng khôn ngoan, người truyền đạo tìm tra,
Nghiên cứu sự đời, mọi chuyện nhỏ to,
Và tổng kết để dạy cho dân sự.
10 Đó là quá trình công phu chọn lựa,
Làm châm ngôn và tục ngữ răn đời,
Chỉ với chân thành, thẳng thắn mà thôi,
Lời khuyên tốt cho mọi người cùng học.
11 Tiếng nói khôn ngoan: Hiệu kèn thúc dục,
Các châm ngôn là vững chắc vô cùng.
Như đinh đóng vào, chẳng thể bật tung,
Lời chân thật của người chăn chiên dại.

12 Hỡi các con, nghe đây, lời ta dạy:
Không biết bao nhiêu sách viết trên đời,
Thật khó lòng phân biệt được đúng sai,
Không chọn đọc, mất công toi, mệt xác.

13 Xin lắng nghe một đôi lời kết thúc:
Hãy kính sợ Ngài, giữ các điều răn,
Là nhiệm vụ ngươi khi ở cõi trần,
Phải giữ trọn, và nhớ đừng quên lãng.
14 Vì Đức Chúa Trời sẽ có ngày xét đoán
Mọi việc ngươi làm, dù kín như bưng.
Tất cả phơi ra trước Đấng Công Bình,
Việc thiện ác được phân minh xét xử.

NHÃ CA

của

Sa-lô-môn

1

2 Hôn em đi, miệng ngọc ngà!
Tình anh dịu ngọt hơn là mật ong.
3 Hương hoa phảng phất trên không,
Danh anh thơm tựa vườn hồng mùa xuân.
Thảo nào anh vẫn hân hoan,
Bao nhiêu thiếu nữ quây quần đợi trông.
4 Dắt em chạy thoát ngoài vòng,
Là em thỏa chí ước mong vô cùng.
Vua cho triệu đến hoàng cung,
Nhưng em vẫn giữ một lòng kiên trinh.
Giúp em trốn khỏi đế kinh,
Anh em ta hãy thượng trình viễn phương!
Mối tình kết chặt uyên ương,
Làm em say đắm lạ thường, không nguôi.
(Quay lại nói với các cô gái thủ đô)
5 Da em sạm nắng mà tươi,
Gái thành đô chớ vội cười em đen.
Quê em nào phải Sa-lem[a]
Ở vùng sa mạc, nắng lên ngút ngàn.

(Thanh niên)
Em ơi, em đẹp tuyệt trần[b]
Chim sa cá lặn, dung nhan yêu đào.

(Thiếu nữ)
6 Các chị là gái thủ đô,
Thấy em đen đủi, đừng lo chê cười!
Quê em nắng nóng thiêu người,

Da tuy sạm nắng, nụ cười ngát hương.
Đàn anh nào biết cảm thương[c],
Bắt em dãi nắng dầm sương canh chờ.
Ngày ngày tỉa sửa vườn nho,
Thân em vất vả, da khô, mình gầy.
Vườn riêng bỏ mặc, ai hay,
Chỉ chăm vườn họ cũng đầy truân chuyên.

(Nhìn quanh tìm người yêu)
7 Anh yêu quý, xin đừng quên,
Cho em biết trước nơi chiên họp bầy.
Buổi trưa anh phải dừng đây,
Em không biết, cứ đường dài ruổi rong.

Liễu bồ lạc bước giữa đồng,
Gặp "bầy súc vật" bướm ong sục tìm[d].

(Các cô gái thủ đô)
8 Này cô hoa hậu đương kim!
Nếu cô muốn biết đường tìm tình nhân,
Thì cô theo sát gót chân
Bầy cừu[e] ăn cỏ ở gần chòi chiên[f].

(Thanh niên)
9-11 Em yêu nở nụ cười duyên,
Dung nhan em đẹp như tiên giáng trần[g].
Má hồng nổi bật khuôn trăng,
Cổ em như chiếc tháp bằng ngà voi[h].
Vòng vàng, bông ngọc một đôi[h],
Điểm tô nhan sắc con người tuyệt luân.

Những chữ viết tắt trong phần ghi chú sách này:
Ctd: Có thể dịch; Nt: Nguyên tác

[a] Giê-ru-sa-lem
[b] Nt như màn trướng của Sa-lô-môn
[c] Ctd tức giận
[d] Nt bên bầy gia súc của các bạn của anh
[e] Nt chiên con
[f] Nt lều của người chăn chiên
[g] Nt Như ngựa trong tàu của Pha-ra-ôn
[h] Ctd Dây chuyền và chuỗi hạt

(Thiếu nữ)

12 Nhà vua ngự ở bàn ăn,
Mùi hương em tỏa: Huệ, lan, cam tòng.

13 Người yêu em tợ bá hương[a],
Ngả đầu nằm lặng giữa vòng yêu đương.

14 Người yêu em tợ hoa hường
Tợ vườn nho chín trên sườn núi xanh[b].

(Thanh niên)

15 Em đẹp thật, sắc tuyệt trần!
Mắt em như ngọc huyền trân sáng ngời.

(Thiếu nữ)

16 Đẹp trai mà lại hùng oai,
Tình anh dịu ngọt vượt ngoài mật ong.

17 Nhà ta là tổ uyên ương,
Cột, rui, kèo, chính bá hương lõi ròng.

(Thiếu nữ)

2

1 Em là hồng trũng Sa-rôn,
Là hoa huệ trắng, tươi non ngoài đồng.

(Thanh niên)

2 Khóm huệ nở giữa xương rồng,
Em là hoa hậu trong rừng mỹ nhơn!

(Thiếu nữ)

3 Anh là cây táo thơm ngon,
Xanh tươi sai trái giữa vòng ngự viên.
Em ngồi núp bóng "cây duyên",
Ngắm vườn, ăn trái ngọt miền đế kinh.

4 Đôi ta "yến tiệc"[c] linh đình,
Ngọn cờ phấp phới, mối tình ươm tơ.

5 Cho em tận hưởng ước mơ,
Ăn táo chín mọng, nếm cho ngọt ngào.
Mang thân phận kẻ yêu đào,
Tim em đã vướng mắc vào tình yêu[d]...

(Thanh niên)

6 Tóc thề[e] anh khẽ nâng niu,
Ôm thân ngà ngọc yêu kiều kiên trinh.

(Thiếu nữ)

7 Các chị là gái đế kinh,
Em xin các chị lượng tình, nương tay.
Xin đừng kinh động mảy may,
Để chàng thanh tịnh mà say giấc dài.

8 Này, em nghe tiếng chân ai
Nhảy qua khe núi, vượt vài đồi xanh.

9 Người yêu em chạy thật nhanh,
Sơn dương thoăn thoắt về thành đêm khuya...

10 Anh yêu đã đến kia kìa!
Đứng sau bức vách, nhìn tia nắng hồng
Rọi vào cửa sổ chấn song,
Gọi em: "Vùng dậy, mình cùng đi xa!
Em yêu, người đẹp của ta!

11 Mưa đông vừa dứt, mùa hoa đã về.

12 Cây nứt lộc, lá xum xuê,
Oanh ca, phượng múa bên lề rừng mai.

13 Em ơi, xuân đã lên ngai,
Hoa nho thơm phức, ca bài yêu đương.
Em yêu, Ta hãy lên đường!...

(Chờ đợi, rồi ngạc nhiên)

14 Sao như hoàng yến tựa nương trong chuồng[g],
Rụt rè e ấp thẹn thuồng,
Cho anh nghe rõ tiếng chuông khánh vàng.
Ngắm nhìn sắc đẹp khuôn trăng,

(Lắng nghe)
Giọng em như giọng oanh vàng líu lo.
Dung nhan, ôi đẹp không ngờ!

(Thiếu nữ lo sợ)

---

[a] Nt mor (Một loại cây có nhựa thơm)
[b] Nt Engedi (Tên các dòng suối tưới vườn phía tây Biển Mặn)
[c] Nt tiệc rượu
[d] Ctd tình yêu ngự trị tâm hồn em
[e] Nt đầu
[g] Nt khe đá

15 Ô kìa chồn cáo lẻn vô rình mò!
Chúng mưu phá hoại vườn nho,
Bắt ngay kẻo chúng giở trò bẻ hoa!

(Cương quyết và thách thức)
Còn ai chia rẽ đôi ta,
Tình yêu son sắt giữa ta với người?
Dù cho đi trọn cuộc đời,
Dù cho vật đổi sao dời không phai.

16 Người yêu em mắc chăn bầy,
Giữa miền đồng nội, phủ đầy huệ thơm.

17 Mãi cho đến lúc chiều hôm,
Trời cao lồng lộng, gió nồm hiu hiu.
Về ngay, em đợi, anh yêu!
Lội qua sông lớn, vượt nhiều đồi cao.
Quay về tổ ấm trăng sao!
Để ai mong đợi dạt dào yêu đương!

(Thiếu nữ)

3 1 Đêm khuya trằn trọc trên giường,
Bâng khuâng hồi hộp, em thường nhớ nhung.
Em tìm, anh vẫn biệt tung,
Em kêu khản tiếng mà không trả lời!

(Chán nản)

2 Màn đêm dày đặc, sương rơi,
Em đâu có thấy tăm hơi bóng hình!

(Cương quyết)

3 Nóng lòng, vùng dậy bước nhanh,
Lính tuần bắt gặp đi quanh ngoài đàng.
Em vui miệng cứ hỏi ngang:
"Các anh có gặp tình lang tôi à?"

(Lính tuần)
"Nào ai thấy bóng ông ta"

(Thiếu nữ)
Bỏ đi ngay chẳng lân la đợi chờ...

(Mừng rỡ)

4 Chao ôi, anh đến bất ngờ!
Thấy anh, em phải ôm vồ lấy ngay.
Xin anh đừng vội xa bay,
Để em nhung nhớ, u hoài tâm can.
Đưa anh về gặp mẫu thân,
Vào phòng của mẹ, nhớ ân sinh thành.
(Nói với các cô gái thủ đô)

5 Các chị là gái đế kinh,
Em xin các chị lượng tình nương tay,
Xin đừng khinh động mảy may,
Để chàng thanh tịnh nằm say giường ngà.

(Các cô gái thủ đô)

6 Ai từ sa mạc bước ra?
Như làn gió[a] tỏa hương hoa ngập hồn?

7 Kiệu ai như kiệu Sanh-môn[b] ?
Sáu mươi dũng sĩ bước dồn theo sau.

8 Gươm trần loang loáng đưa cao,
Uy nghiêm hộ vệ vua vào đế kinh.

9 Kiệu rồng bằng gỗ rừng Linh[c]

10 Trụ, chân bằng bạc, giá, đỉnh bằng vàng,
Nệm thêu chỉ tía[d] huy hoàng,
Trướng màn canh chỉ dệt trang xuân tình.

(Tiếng gọi)

11 Các chị là gái kinh thành[e]
Xem kìa, vua bỏ du hành về kinh!
Trên đầu, miện ngọc lung linh,
Do tay thái hậu quy vinh con người.
Lòng vua hoan hỉ tuyệt vời,
Bình sinh thỏa chí một đời vinh quang.

(Thanh niên)

4 1-3 Em ơi em đẹp tuyệt trần,
Chim sa cá lặn, dung nhan mặn mà!
Làn môi thắm khóe thu ba[g],
Tóc em như suối tiên nga rập rờn[h].

---

[a] Nt trụ khói
[b] Sa-lô-môn
[c] Nt Li-băng
[d] tía là màu dành cho vua
[e] Chỉ về các con gái Giê-ru-sa lem
[g] Nt mắt em như mắt bồ câu qua chiếc lúp
[h] Nt Tóc em như bầy dê nằm trên núi Ga-la-át

Răng em trắng tựa Bạch Sơn[a]
Hai hàng đều đặn, phím đờn âm dương.
Giọng em chẳng khác oanh vàng,
Má em như quả lựu đang ửng hồng.

4 Cổ em như ngọn tháp cong,
Đỉnh vươn cao vút, bên trong, kho tàng:
Tường treo ngàn chiếc khiên vàng
Của đoàn chiến sĩ hiên ngang oai hùng.

5 Đôi vai[b] như cặp hoàng dương
Giữa vườn huệ trắng, trên nương xanh rờn.

(Rủ thiếu nữ)

6 Ta cùng lên Núi Nhựa Thơm
Ngắm hoàng hôn nhuộm thắm vòm trời trong,
Chờ cho ánh sáng rạng đông
Đánh tan bóng tối hãi hùng nhân gian.

7 Em ơi, em đẹp tuyệt trần
Chim sa cá lặn, vượt ngàn tiên nga!

8 Ta cùng lên núi Li-ba[c]
Ngắm nhìn phong cảnh từ Hà Mã Sơn[d]
Từ triền Sa-Nhã, Hạc-Môn[e]
Từ hang sư tử, động con beo rình.

9 Em dùng nghệ thuật chiến chinh
Khóe thu ba gợn sóng tình ngất ngây
Vòng vàng lóng lánh chân tay,
Khiến ai mê mẩn, đêm ngày hân hoan!

10 Tình em thắm thiết nồng nàn
Men tình ngây ngất ngàn lần rượu nho.
Tình em thật đẹp như thơ
Hơn hương liệu tỏa thơm tho khắp nhà.

11 Môi em đỏ thắm tình ca,
Ngọt ngào quyến rũ hơn là mật ong
áo em thơm phức mùi hương,
Như lan đồng nội, như hường Ly-ba

12 Em là vườn kín đầy hoa,
Suối reo giọng hát ngân nga tưới nhuần,
Mạch tuôn nước ngọt trong ngần
Dành riêng anh uống, lâng lâng tâm hồn.

13 Em như thạch lựu ngọt ngon
Như nho chín mọng, vườn đơm hoa hường.

14 Cam tùng nhục quế hoàng khương[g]
Pha thêm nhu liệu, trầm hương, bạch đàn[g]
Xạ lan, lô hội, quế đan[g]
Bốc mùi thơm lạ, tỏa lan xa gần

15 Em xinh như giải Sông Ngân
Ngọt như nước suối giữa ngàn Li-ba[c]

(Tiếng gọi)

16 Nổi lên! gió bấc hào hoa!
Gió nồm phong nhã thoảng qua vườn nàng!
Tỏa xa hương lạ địa đàng,
Khiến chàng nôn nả chạy sang vườn nhà!

(Thanh niên)

5 **1** Này cô tân phụ thế gia
Anh về chốn cũ, viếng qua vườn mình,
Nhũ hương cùng xạ lan tinh[g]
Anh thu lượm cả, trữ tình ướp hương.
Lại ngồi thưởng thức tàng ong,
Rượu nho với sữa, thỏa lòng khát khao.

(Kêu gọi)
Mời đoàn thân hữu bước vào!
Ăn mừng trước cảnh đồng bào kết liên[h]

(Thiếu nữ)

2 Chập chờn giấc ngủ cô miên,
Giật mình, nghe gõ bên hiên cửa ngoài,
Tiếng người yêu gọi: Em ơi!
Hỡi em yêu dấu, hỡi người tình chung,
Xin em mau mở cửa phòng,
Cả người ướt dẫm, vì sương ngập trời!

3 Nhưng em cất tiếng trả lời:
áo bông em cởi, cất rồi trong rương,
Bây giờ mặc lại mất công,
Chân em cũng đã rửa xong, sạch ngần

---

[a] Nt Răng em như bầy chiên vừa hớt lông, nằm từng đôi
[b] Nt Nương long (ngực)
[c] Nt Li-ban
[d] Nt Amana
[e] Nt Shenir, Hermon

[g] tên các hương liệu quý ở Trung Đông
[h] Nt Các thân hữu ơi, hãy ăn! Hãy uống, vâng, hãy uống thật nhiều, hỡi những người yêu quý!

Lẽ nào lại chịu lấm chân?

4 Thò tay anh cố đẩy dần chiếc then,
Lòng em cảm động vô biên,

5 Không lần lữa nữa, em liền dậy ngay;
Nhựa thơm nhỏ giọt bàn tay,
Đưa tay em kéo then gài qua bên

6 Mở tung cửa, rước anh lên,
Nhưng anh quay mặt, bước êm, xa dần!
Người bủn rủn, dạ bất an,
Vì em đã thiếu ân cần đón anh,
Khi anh cất tiếng xưng danh.
Đuổi theo anh, suối mắt xanh tuôn tràn!
Em gọi mãi, chẳng âm vang,
Em tìm không được, buồn dâng ngập lòng!

7 Cảnh khuya thân gái dặm trường,
Lính tuần đánh đập, chẳng nương tay mình,
Mang thương tích khắp thân hình,
Xiêm y tơi tả, chữ trinh giữ gìn.

(Kêu gọi các thiếu nữ)

8 Các chị là gái đế kinh,
Em van các chị, thương tình giúp cho,
Gặp chàng dù ở nơi xa
Nhắn dùm: Em bệnh tương tư vì chàng.

(Các thiếu nữ thủ đô)

9 Này nàng quốc sắc thiên hương,
Tình nhân cô liệu có hơn gì người?

(Thiếu nữ)

10 Người yêu tôi thật khác đời,
Hồng hào, cao ráo, thân mười phần xinh.

(Hướng về chàng)
Nhân gian ai đẹp bằng mình?

(Quay lại các bạn)
Chàng là lực sĩ, thân hình đối cân.

11 Đầu trông như bức tượng thần
Tóc huyền óng mượt, rủ quanh trán đồng

12 Mắt xinh như ngọc thủy thương,
Gắn trên gương mặt đế vương oai hùng

13 Hai bên gò má ửng hồng,
Miệng như hoa huệ nở trong hương trời.

14 Bàn tay như đúc vàng thoi,
Toàn thân ai bọc ngà voi trắng ngần.

15 Đôi chân cẩm thạch dát vàng,
Như cây hương bách trên ngàn Li-ba.

16 Môi anh ngọt quá mật hoa,
Con người đức hạnh, tài ba vẹn toàn.

(Các thiếu nữ thủ đô)

6

1 Này cô tuyệt thế giai nhân!
Người yêu cô đã xuất hành đi đâu?
Dù chàng lánh mặt nơi nào,
Chị em ta cũng giúp nhau đi tìm.

(Thiếu nữ)

2 Người yêu em đến đồi sim
Viếng thăm vườn tược ngập chìm sương mai,
Hái hoa[a], ăn trái, tỉa cây,
Chàng siêng chăm sóc, triển khai vườn nhà.

(Hướng về chân trời)

3 Còn ai phân cách đôi ta?
Chia loan rẽ thúy, ngân hà bất năng.

(Thanh niên)

4 Em ơi, em đẹp tuyệt trần,
Đẹp hơn hai đại đô thành Giu-đa[b]
Dáng hình như đạo quân ta
Say men chiến thắng, hát ca khải hoàn.

5 Em đừng đưa mắt nhìn anh,
Làm anh ngơ ngẩn, mộng tình vấn vương.
Tóc em như đám sơn dương
Ẩn trên sườn núi Gành-lương[c] xanh rờn.

6 Răng em trắng tựa Bạch-Sơn,
Hai hàng đều đặn, phím đàn âm dương.

7 Má em tròn trịa ửng hồng,
Như mây khoác áo rạng đông cuối trời[d]

---

[a] hoa huệ
[b] Nt hơn Tiệt-sa và Giê-ru-sa-lem
[c] Ga-la-át
[d] Ctd theo Nt: như màu quả thạch

8 Cung phi có đến tám mươi
Sáu mươi hoàng hậu, người người đẹp xinh
Nhưng không ai đẹp bằng "mình"!
9 Mình là hoa hậu giữa nghìn mỹ nhân.
Bao nàng kiều nữ nổi danh
Tranh ngôi hoa hậu, chịu phần thua cay.
10 Hỏi nhau: Cô ấy là ai?
Xinh hơn tố nữ, lấn vai Chị Hằng.
Tâm hồn trong trắng như băng,
Tươi hơn gương mặt Thái Dương rạng ngần

(Thiếu nữ)

11 Em vừa thăm khóm hạnh nhân
Dưới lòng thung lũng, nước nhuần tưới quanh.
Ngắm nhìn phong cảnh hữu tình,
Cùng xem nho, lựu nứt cành hay chưa.
12 Cảnh xuân gợi nỗi nhớ nhà,
Không sao khuây khỏa, em ra về liền.

(Các thiếu nữ thủ đô)

13 Này cô hoa hậu xứ Liên[a]
Đừng về, hãy ở lại miền đế kinh!

(Thiếu nữ)
Phận em bèo bọt, đáng khinh,
Xứ Liên nào phải đế kinh uy quyền.

(Thanh niên)
Nhưng em múa hát như tiên!
Mọi người mong thưởng thức liền vũ ca.

(Thanh niên)

7 1 Chân em như trụ đá hoa,
Của nhà điêu khắc tài ba nước mình[b]
2,3 Thân hình yểu điệu đẹp xinh
Như người trong mộng, trắng tinh, nõn nà
4 Cổ em như ngọn tháp ngà
Mắt em trong sáng hơn là Hằng Nga[c]
Mũi cong như tháp Li-ba
Xây trên đỉnh núi trông ra kinh thành[d]
5 Tóc thề óng ả mượt xanh
Đẹp như vương miện long lanh trên đầu
Anh mê cặp mắt bồ câu
Như say men rượu bồ đào tân xuân.
6 Em ơi, em đẹp tuyệt trần
Chim sa cá lặn, mười phân đức tài!
7 Thân em cao ráo mảnh mai,
Mỹ miều tha thướt, bờ vai căng tròn
8 Em như cây táo giữa vườn,
Anh vin cành xuống, hái dồn quả to
Càng gần hơi thở thơm tho,
Anh càng say đắm men nho ngọt ngào.
9 Môi em thắm tựa hoa đào
Nụ hôn nóng bỏng dạt dào ái ân.

(Thiếu nữ)

10 Em đây chỉ thuộc về anh
Tình yêu trói chặt chúng mình với nhau.
11 Anh yêu, ta hãy đi mau,
Tìm nơi cắm trại, ngắm sao giữa đồng,
Trong làng trù mật thôn đông,
12 Sáng ngày dậy sớm đi vòng vườn ương,
Xem cây cối khéo vun trồng,
Xem hoa nứt đọt, xem hồng trổ hoa;
Xem cây thạch lựu thướt tha,
Cành khoe lắm nụ, nhánh ra hoa nhiều.
Nơi đây em tỏ tình yêu,
Giữa nơi cảnh sắc mỹ miều nước ta.
13 Quả ngon chồng chất trong nhà,
Đào nho chín mọng, thanh trà ngọt tươi.
Anh ơi, em tích trữ rồi,
Dành riêng để tặng cho người tài hoa.

(Thiếu nữ)

8 1 Ước gì anh sống chung nhà,
Sinh ra cùng mẹ cùng cha chẳng rời!
Để em gần gũi mãi thôi,
Cho em khỏi bị tiếng đời gièm chê.
2 Em xin tiếp đón anh về,
Đến nhà thăm mẹ, trần trề tình thương.

---

[a] Nt người Shulam
[b] hàm ý
[c] Nt cá tại hồ ở Heshbon
[d] Nt Đa-mách

Vâng lời mẹ bảo: "Này cưng!
Chuốc ly rượu quý, khiêm cung mời chàng,
Rồi mời nước lựu rượu vang

(Thanh niên)

3 Tóc thề anh vuốt anh nâng,
Ôm thân ngà ngọc, ngàn vàng kiên trinh.

(Thiếu nữ)

4 Các chị là gái đế kinh
Em xin các chị lượng tình xót thương.
Xin đừng kinh động hoàng vương,
Để người ngơi nghỉ trên giường an ninh.

(Các cô gái thủ đô)

5 Ai từ sa mạc về kinh
Ngồi trên kiệu bạc, dựa mình tân vương?

(Thiếu nữ)
Thức anh dậy sớm tinh sương,
Nhắc anh nhớ lại tình thương mẹ già.
Mẹ từng mang nặng đẻ đau,
Công ơn dưỡng dục, núi cao không bằng.

(Tha thiết)

6 Xin anh đừng kể hèn sang,
Coi em như chiếc ấn vàng trong tâm.
Ái tình mạnh tợ tử thần,
Lòng ghen bốc cháy như Âm Phủ kề.
Tình yêu: đám lửa thật ghê,
Phừng phừng cao ngọn, tứ bề cháy thiêu.

7 Dù sông biển nước thật nhiều,
Cũng không dập tắt tình yêu được nào.
Dù ai tiền bạc chất cao,
Ái tình không thể mua vào được đâu.
Tình đôi ta vững xiết bao!
Có gì phá nổi tình sâu bao giờ?

(Thiếu nữ đề cập đến cô em ruột)

8 Có người em gái ngây thơ
Tuổi vừa sen ngó vào tơ ửng hồng.
Anh em ta phải đề phòng,
Kẻo em mắc bẫy của phường yến oanh.

(Thanh niên)

9 Cô em là bức tường thành?
Anh xây loạt tháp xung quanh bảo toàn.
Cô em là cổng kim hoàn?
Anh lo rào dậu toàn bằng bá hương.

(Thiếu nữ)

10 Em đây kín cổng cao tường
Như quanh thành lũy tăng cường tháp cao.

(Thanh niên)
Anh nhìn say đắm nôn nao.

(Thiếu nữ)

11 Trên đồi Ba-ảnh[a] vườn nho xanh rì
Vườn vua[b] đã để cho thuê
Tá điền đều phải nạp huê lợi vào
Một ngàn lạng bạc ít đâu!

12 Vườn em giữ lại, chờ rào dậu xong.
Em về thuê mướn nhân công
Hai trăm lạng bạc đền ơn đàng hoàng.

(Thanh niên)

13 Bóng hồng chợt đến vườn nàng
Tiếng ai thỏ thẻ oanh vàng, anh mê.
Bạn bè đều lắng tai nghe
Xin em cất giọng vỗ về con tim.
Đâu cần chờ đợi lâu thêm
Người yêu em đã đến tìm nơi đây!

(Thiếu nữ vẫn tha thiết gọi):

14 Về ngay! Em đợi. Về ngay!
Hương Sơn[c] cứ lướt như nai băng ngàn.

---

[a] Nt Baal Hamon
[b] Nt Sa-lô-môn
[c] Nt Núi các hương liệu

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Ghi chép

Trước đây tai con nghe đồn về Chúa,
Nay mắt đã nhìn thấy rõ Thiên Vương.
Con tự gớm ghê kinh tởm trăm đường,
Trong tro bụi, xin ăn năn cùng Chúa!

G

Gióp 42:5,6

TT

Thi Thiên 119:105

Lời Cha đèn rọi chân con,
Ánh dương soi tỏ bước đường con đi.

Giữ vững tấm lòng, trước hết, con ơi,
Vì nguồn sống đều từ đây ra cả.

CN

Châm Ngôn 4:23

TĐ

Truyền Đạo 2:1

Đã nhiều khi ta một mình tự nhủ
Hãy nếm thử xem vui thú đời này,
Sung sướng cực kỳ, khoái lạc nhất trần ai,
Ôi tất cả tiếng thở dài hư ảo!

Dù sông biển nước thật nhiều,
Cũng không dập tắt tình yêu được nào.
Dù ai tiền bạc chất cao,
Ái tình không thể mua vào được đâu.

NC

Nhã Ca 8:7

SO-CEH-605